

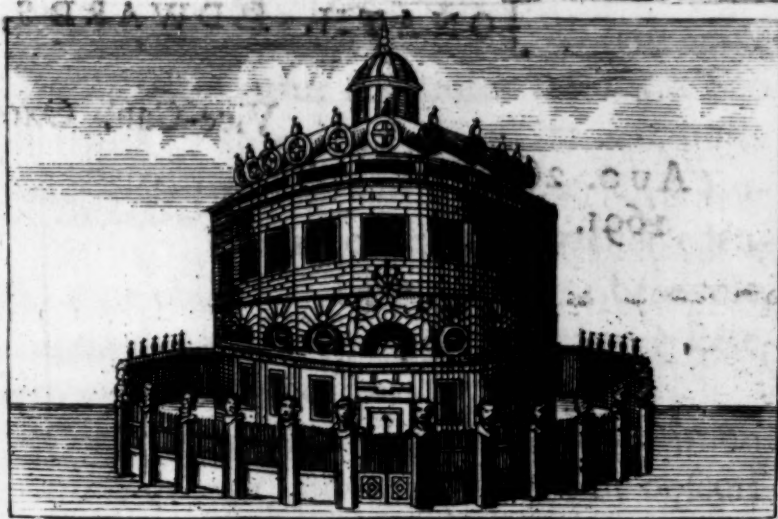
English Museum

M U S Æ
A N G L I C A N Æ :

S I V E

P O E M A T A quædam melioris notæ,
seu hætenus Inedita, seu sparsim Edita,
in duo Volumina congesta.

V O L U M E N P R I M U M.

L O N D I N I :

Impensis J. & R. T O N S O N,

M D C C L X I.

Imprimatur.

JONATH. EDWARDS,

Vice-Can. Oxon.

AUG. 26.
1691.

J. B. T. O. N. O. A.
M. C. C. C. C.

A D

LECTOREM.

GUM in medium ubique afferrantur selectiores Italorum Scotorumque Musæ, & apud cæteras, pene quotquot sunt, Europæ gentes, suas pariter edendi, mos obtinuit: Hâc te, Lector benevole, Anglia donat Anthologiâ, ne ipsam à Literato etiam orbe penitus divisam putes.

QUA super paucis monendus es; Primùm placuit, ut loca, siqua subinde essent obscuriora, Notis illustrarentur. Istud autem animi consilium mutatum iri non ægrè feres. Quippe qui, iis omnibus quibus nostrorum & retro paululum temporum Annales vel paruminotuerint, nimium istuc & super vacaneum

AD LECTOREM.

effemus facturi; cæterùm, eorum captui, quibus omnino erant ignoti, vix ac ne vix satis.

QUOD ad Collectionem attinet, pauca admodum, uti speramus, hîc irreperunt, quæ non inter præstantissima nostratium Poetarum carmina jure merito annumerentur; & quæ non accuratissimis veterum Poematis proximum (licet procul) locum obtineant. Mereantur tecum aliquam gratiam alia (cujusmodi sunt non pauca) quæ nova prorsus; alia, quæ licet olim typis excusa sint, rarissima tandem in manibus teruntur.

QUOD si denique Catachresin sonet vel ipse Libri Titulus, dum *Raphaelis Thorii*, in transmarinis nati, carmen Musis Anglicanis adscriptum videas; id nobis eò lubentiùs ignoscendum putes, tum quia ab infantulo hîc enutritus vixit scripsitque, (& cuicunque telluri originem, Angliæ certè Poesin debet) tum quia ejus carmen, quod à plurimis in deliciis ponitur, nec tibi prorsus injucundum fore confido Sin Peregrinum cogites, hospitii & amicitiae jure, apud Anglos semper sancto, fruatur.

Lately

Lately Published,

For the Use of SCHOOLS.

TITI LIVII Historiarum ab urbe condita Libri qui extant, cum Supplementis, tam librorum qui a X. ad XXI. desiderantur quàm Lacunarum quæ in Libris qui extant reperiuntur, Sumptis è *Frienshemio, Crevierio, Sigonio & aliis*, in 7 vol. Price 12s. Bound in Calf.

NOVUM TESTAMENTUM Græcè, 12mo.

HOMERI ILIAS Græcum & Latinum, 2 vol.
12mo.

SOPHOCLIS TRAGÆDIÆ Septem, cum versione Latina, & Selectis quibusdam variis Lectionibus, in duo Volumina congestæ.

CONCIONES ET ORATIONES ex Historicis Latinis excerptæ. Argumenta singulis præfixa sunt quæ causam cujusque & summam ex rei gestæ Occasione explicant in usum Scholæ Westmonasteriensis. Editio Tertia.

Printed for J. and R. TONSON, in the Strand.

*Where may be had, with large and useful Indexes,
by Mr. Maittaire,*

P. VIRGILII MARONIS Opera.

Q. HORATII FLACCI Opera.

P. OVIDII NASONIS Opera, tribus tomis comprehensa,

PUBLI TERENTII Carthaginiensis Afri Comœdiarum sex,

TITI LUCRETII CARI de Rerum Naturâ, libri sex.

M. ANNÆI LUCANI Pharsalia: sive de Bello Civili inter Cæsarem & Pompeium, libri decem.

PHÆDRI Aug. Liberti Fabularum Æsopicarum Libri quinque: item Fabulæ quædam ex M.S. veteri à Marquardo Gudio descriptæ; cum Indice Vocum & Locutionum. Appendicis loco adjiciuntur Fabulæ Græcæ quædam & Latinæ ex variis Authoribus collectæ; quas claudit Avieni Æsopicarum Fabularum, liber unicus.

D. JUNII JUVENALIS & AULI PERSII FLACCI Satyræ.

M. VALERII MARTIALIS Epigrammata.

C. PLINII CÆCILII Secundi Epistolæ & Panegyricus.

CORNELII NEPOTIS excellentium Imperatorum Vita.

LUCIUS ANNÆUS FLORUS. Cui subjungitur Lucii Ampelii liber memorialis.

CAII SALLUSTII CRISPI quæ extant.

VELLEII PATERCULI Historiæ Romanæ quæ
superfunt.

JUSTINI Historiarum ex Trogo Pompeio libri
XLIV.

Q. CURTIUS RUFUS de rebus gestis Alexandri
Magni.

C. JULII CÆSARIS & A. HIRTII de rebus à
C. Julio Cæsare gestis Commentarii : Cum C. Jul.
Cæsaris fragmentis.

And in O C T A V O.

BUCKII Novum Testamentum. Græcè.

DIONYSII LONGINI de sublimitate commenta-
rius, quem nova versione donavit, notis illustravit &
partim manuscriptorum ope, partim conjectura emenda-
vit (additis etiam omnibus ejusdem Auctoris fragmentis)
Zacharias Pearce, S. T. P. Regiæ Majestati a sacris
domesticis. &c. Editio Quarta, Notis & emendationi-
bus auctior.

C. JULII CÆSARIS quæ extant, accuratissimè cum
libris editis & M.S. optimis collata, recognita, & correctas,
acceperunt annotationes Samuelis Clarke, S. T. P. item
indices locorum, rerumque, & verborum utilissimi.

T A B U L A

Indicans Lemmata unà cum Paginis Auto-
rumque Nominibus, quorum nonnulla
suis locis desiderantur.

Quæ Asterisco distinguuntur, huic Editioni acce-
runt nova.

H E R O E S Britannici, Fr. Herbert, Armig. ex
Æde Christi, Pag. 1

Bellofitum: sive, de Regione Oxonium circumja-
cente, Carolus Finch Baronis de Daventriâ Filius, ex
Æde Christi, 6

Mensa Lubrica, Anglicæ Shovel-Board, Tho. Masters, Nov.
Coll. 14

In Libellum viri clarissimi Tho. Hobbii, de Naturâ homi-
nis, Rad. Bathurst, A. M. Coll. Trin. Oxon. Soc. 16

Gratulatio Pacis cum Fœderato Belgio Stabilite, Crom-
wello Protectore, R. B. A. M. 18

In Serenissimum Regem Carolum II. Britannicæ suæ restitu-
tum 1660. Rad. Bathurst, M. D. Trin. Coll. 20

In

T A B U L A.

In Obitum Celsissimi Principis Henrici Ducis Glocestrensis
1660, Rad. Bathurst, M. D. Coll. Trin. Soc.

Pag. 22

Gratulatio ob auspiciatissimum Serenissimæ Principis Catharinæ Lusitanæ Regi Carolo II. desponsatæ in Angliam appulsum, 1663. Rad. Bathurst, M. D. Coll. Trin. Oxon. Soc.

27

Transactio Philosophica; sive Metamorphosis Atomistæ in Muscam, D. Nichol. L'Estrange Baronet, ex Æd. Chr.

33

Tho. Willis, M. D. en Diatribas Medico-Philosophicas de Fermentatione & Febribus, Philippus Fell, Med. Stud. Oxon.

38

Tho. Willis, M. D. in Cerebri Anatomen Carmen. Phil. Fell, A. M. Coll. omn. Anim. Oxon. Soc.

40

In Obitum Celsissimi Principis Henrici Ducis Glocest. Phil. Fell, A. M.

42

Gratulatio ob auspiciatissimum Serenissimæ Principis Catharinæ Lusitanæ Regi Carolo II. desponsatæ in Angliam appulsum, 1663, Phil. Fell, A. M. omn. Anim. Coll.

44

In Obitum invictissimi Herois Georgii Ducis Albemarlæ, Phil. Fell, S. T. B. Coll. omn. Anim. Soc.

47

Soteria Ormondiana, Tho. Brown, ex Æde Christi,

54

In Artem Volandi, F. Harding, A. M. Coll. Div. Joh. Bapt. Soc.

58

Epulæ Pseudo-Protestantium interdictæ, Rich. Dytan, Coll. Div. Joh. Bapt. Com. Gen.

62

Con-

T A B U L A.

<i>Conventicula dissipata, Jac. Newton Armig. Coll. Trin. Oxon. Soc. Commens.</i>	Pag. 65
<i>In Schedulam Monitoriam de novæ Febris ingressu Tho. Sydenham, M. D. Edv. Hannes, A. M. ex Æde Christi.</i>	68
<i>Dioptrices Laus, Nich. Hobart, Armig. Coll. Trin. Oxon.</i>	71
<i>Carmen Pindaricum in Theatrum Sheldonianum, Corb. Owen, ex Æde Christi.</i>	75
<i>Piscatio, ad Gilb. Archiepisc. Cant. Sim. Ford, S. T. P.</i>	97
<i>* Sphæristerium Sulcianum. Gul. Dillingham, Cantab.</i>	109
<i>Carmen de Circuitu Sanguinis à Gulielmo Harvæo Anglo primum invento, Rob. Grovius, A. M. Cantabrig.</i>	112
<i>Cursus Novi Fori, Honoratiss. Leopoldus-Gulielmus Finch, ex Æde Christi</i>	128
<i>* Iter Occidentale. Rob. Creighton, D. D. Coll. Trin. Cant.</i>	133
<i>In Adventum Regis Oxon, 1681, Honoratiss. Geo. Compton, ex Æde Christi.</i>	137
<i>Maurus Advena, Honoratiss. H. Mordaunt, ex Æde Christi.</i>	141
<i>In Obitum Illustrissimi Principis Henrici Regis Jacobi I. Filii natu Maximi. Hen. Wickham, Coll. Reg. Cantabrig.</i>	144
<i>In Obitum Augustissimi & Desideratissimi Regis Caroli II. Johan. Whitfeld, Coll. Mert. Socius.</i>	150

T A B U L A.

- Gulielmus Tertius, Joh. Whitfeld, A. M. Coll. Mert. Soc.*
cius. P. 153
- Carmen Pastorale in Obitu Angustissimi Regis Caroli II.*
Joh. Norris, A. M. omn. Anim. Oxon. Soc. p. 162
- In immane illud Caroli I. Regis Paricidium, Επερ-
 ασιον cum ejusdem Indigitatione, Jacobus Windett,
 M. D. Colleg. Med. Lond. Socius, & Coll. Reginal.
 Cantabrig.* p. 165
- Auctio Davisiana, Arth. Key, Armig. Waller Bacon, Armig.
 Edw. Stradling, Armig. Geo. Dixon, Armig. Christoph.
 Codrington, Armig. Gul. Woodward, Armig. ex Æde
 Christi.* P. 173
- De Pæto, sive Tabaco, Raph. Thorius M. D. Londinens.*
 P. 190
- Musæum Astmoleanum. Jo. Dolben. Archiep. Ebor. Fil.*
Ædis Christi Alumnus. P. 225
- Clariff. D. Paulo Herman, M. D. Prof. Botanices Lug-
 duni Batavorum, Hortique Præfecto, ex Indiâ reverso,
 Ed. Hannes, A. M. ex Æde Chr. Oxon. & Acad.
 P. P. Chymicæ.* P. 230
- Microscopium, Tho. Bisse, A. B. e C. C. C. Oxon.*
 P. 232
- * *Campanæ Undellenses. Gul. Dillingham, S. T. B. Can-
 tabr.* P. 248
- Aula Vindeboriæ D. Georgio Instaurata. T. Spark. Ædis
 Christi Alumnus.* P. 255
- In Thomam Clusium, sive Companam magnam Ædis Chr.*
Tho. Spark, Ædis Christi Alumnus. P. 261
- Cursus Glacialis: Anglicè, Scating. Phil. Frowde. Coll.
 Magd. Superioris Ordinis Commens.* P. 265

Musæ

T A B U L A.

*Musæ Regem & Reginam Coronates. — Recitârunt in
Theatro Apr. 23, 1685. D. Udal Corbet Baronett.
Joh. Sprot, Armig. Guil. Barber, Armig. ex Æde
Christi,* p. 267

*Experimenta Machinæ Pneumaticæ, ab Honoratissimo
D. D. Boylæo inventæ. Henr. Stephens, A. B. e Coll.
Mert. Soc.* p. 275

*Maria Regina ex Gente Estensi. Jo. Whitfield, A. B. Coll.
Mert. Soc. recitavit in Theatro, Apr. 23, 1685.* p. 278

*Carolus Walliæ Princeps, ex Hispaniâ Redux, Anno 1623.
Jo. Earle, Coll. Mert. Soc.* p. 286

MUSÆ

M U S Æ
A N G L I C A N Æ.

H E R O E S . B R I T A N N I C I .

QUEM laude dignum, Calliope, virum
Ornare gestis? quem tibi barbitō
Heroa sumes, quem canoris,
Diva, Deum resonare chordis?

Vester, Britannorum impavidum genus,

En vester ibo per juga Cynthio

Dilecta, Cirrhæosque colles,

Aoniæ novus hospes undæ.

Se pandit ingens area — Seu libens

Equosque currusque ARVIRAGI sequar,

Neronianos seu furores

Ultra, vocet BOADICÆ Musam.

Io Triumphæ! plausibus æthera

Accende, gaudens Albion, & tuo

Gratare CONSTANTINO, utrique

Grande decus columenque mundo

Vol. I.

B

Enixa

2 M U S Æ A N G L I C A N Æ.

Enixa prolem : vindice quo, Fides
 Mœstum tenebris exeruit caput,
 Et regiæ intertexta lauro
 Crux domitum viguit per orbem.
 Nec te filebo, Castalidum parens
 A L F R E D E, genti nomen amabile
 Semper togatæ, dum vigebit
 Saxonici * Rhedycina muris.
 Extrema Dani funera conspikor,
 Taboque pulvinaria Cimbrico
 Manantia, & cæsum maritæ
 Colla super trepidare sponsum.
 Victoriæ ingens scemineæ decus !
 O parta multo sanguine gloria !
 O grata libertas, & externi
 Albion impatiens tyranni !
 A R T H U R U S ut me præcipitem rapit,
 Circum sedentûm non superabili
 Stipatus Heroum coronâ, &
 Armigero metuendus orbe !
 Quali frementem turbine Cappadox
 Urget Draconem ! Quantus in arduam
 Assurgit hastam ! Quo supini
 Ense ferit spatia ampla dorsi !
 Agnosco sponsæ virgineos metus,
 Et mista fufis gaudia lacrymis ;
 Suspirat, & fospes perempti
 Ora pavet rabiemque monstri.
 Hic clarus armis : sed pietas tibi,
 E D V A R D E, laudi est, & medicæ manus,

* Oxonium. Rhid-yehen enim Antiquis Britannis idem sonuit ac apud nos hodie Ox-ford,

Seræque derivata proli

Vis tumidis inimica strumis.

Me major ordo, majus opus vocat.

Fallorne? squalentem an video Thetin

Ardere flammis, & receptum

Angliacis G U L I E L M U M arenis

Igni phaselos tradere inutiles?

Nunc & revulsas montibus obvias

Errare sylvas, Cantiumque

Armorico dare jura Regi?

Adjecta regnis sceptrâ Britannicis,

Fortesque magni Strongbovii manus,

Victamque Iernam fama gaudet

Perpetuis memorare fastis.

Tantis juvenus orta parentibus

Cruore tinxit lilia Gallico:

En rapta vexilla, & jacentes

Cressiaci super arva campi

Francorum acervos! O utinam suis

Sic semper oris arceat horridum

Anglus Gradivum, nec cruenti

In Britonas ruerent Britanni!

Quis dicat, æquo quis lituo Rosas

Depræliantes, regnaque mutuo

Collisa ferro, & dissidentes

Lancatriæ Eboracique motus?

H E N R I C E, salve: Tu medius truces

Utrinque nectis connubio domos,

Dulcesque Mavorti catenas

Injicis, Idaliumque ceston

O digna tali progenies toro,

Quæ frangat acres Pontifici minas,

Papamque cervici fatigatæ

Excutiat malè contumacem !

Huic grata totos, ò mea Pieri,

Intende nervos; tuque * Domus meæ

Nutrix juventæ, ter potentem

Ter fidibus celebra Patronum.

Hic siste cursum, Musa——Sed abripit

ELISA victrix; Flandria seu vocet,

Seu classis Hispanæ tyrannus,

Exitii pretiosus emptor.

Cernas Hoardum transtra per & foros

Latè ruinam spargere fervidum,

Dracumque, Ralæumque, & acrem

Forbiferum, intrepidumque lethi

Greenvillum, Iberis navibus impigros

Miscere fulmen; nunc mare naufragas

Hausisse puppes, nunc adustas

Ambiguo periisse fato !

Infanientùm murmura civium,

Martemque feralem, & populi minas,

Et decoloratas crūore

Angliaco galeas, & arma

Nondum expiatis ebria cladibus,

Mando tenebris O CAROLE ! ò gravis

Fortuna regnantùm ! Britannæ

O Decus Opprobriumque gentis !

Quos sæva Patri discidit Atropos,

Addat reverso CAROLIDÆ dies,

Annisque Tithoni rependat

Dura fugæ mala, dura belli.

* Ædes Christi, quæ Fundatorem habuit Hen. VIII.

MUSÆ ANGLICANÆ. 5

Quo te, Albemarli, pectine concinam !

Tu spem reducis mentibus anxiis ;

Natumque, in hoc Victor, redonas

Diis patriis, Britonumque cœlo.

Ille, ille fidens Saxonidum genus,

Fœtâmq; crebris seditionibus

Thulen, & Hibernos feroces

Imperio regit unus æquo.

Hunc Nauta supplex, Hunc maris arbitrum

Summissa adorat carbasus : Hunc colit,

Quicumque Germanum laceffit

Hesperia pelagus carinâ.

Hinc inde parent æquora CAROLO ;

Quo Te minorem dum geris, imperas,

JACOBÆ, fortitus tridentis

Æquorei socios honores.

Sic pulchra Ledæ progenies salum

Juncto protervum Numine temperat ;

Sic Nubium expers Africique

Sidereos colit Unda fratres.

FR. HERBERT *Arm. ex Æd. Chr.*

* B E L L O S I T U M :

S I V E,

De Regione OXONIUM circumjacente.

PH O E B E, sequor quocunque vocas; jam plena furori
 Vela dari mens gestit, & imo pectore totum
 Ferre Deum, Delphosque tuos. Mihi numen amicum
 Jam licet & faciles sperare in vota Camænas,
 Annua facturo dilectæ iusta Parenti
 Oxonio, sedes Musis ubi fata quietas,
 Immotasque coli per secula longa, dedere.

V O S quoque felices animæ, simulachra piorum
 Functa Poetarum, Elysiâ qui valle recepti
 Antiquos meliori iteratis carmine cantus;
 Siqua subit veterum compôstis cura laborum,
 Nec pereunt ingrata vacantibus otia, dignos
 Inspirate animos, Genioque accendite vestro :

Q U A L E M Pieriâ spirant meditata sub umbrâ
 Carmina, vel qualis sæpe est confidere visus
 In lucis, Rhedycina, tuis, cùm læta canentes
 Cingit, amans vatum, Laurus; Phœbique sacerdos
 Excudit insolitos divinâ mente furores.

E G E R I A optâsset similes sibi Diva recessus,
 Cùm Romana pio dictaret sacra marito,

* Oxonium, ab amœno situ antiquis authoribus sic dictum.

Æternamque

Æternamque novis fundaret legibus urbem.

N E C te, perpetuæ custos malefida favillæ,
Ilia, quam Tybris madidis amplectitur ulnis,
Quamvis Tybrin amas, & toto gurgite mersa,
Cæruleos, læsi memor ignis, proluis artus,
Adscriptam nymphis tulit Ifide gratior amnis,
Ifide, quæ, curvos Mæandri imitata meatus,
Lascivis ludit gyris, cursuque perenni
Volvitur, & notis uda imprimit oscula ripis.

N U L L Æ in fronte minæ, nec formidabile lumen :
Par vitro color est, nec enim tam læve relucet
In thalamis speculum, quo formæ conscia virgo
Componit vultum, quoties spectabilis arte
Regali specie miseros accendit amantes.
Ast ubi collectos gravidis ex nubibus imbres
Concipit, & pleno præceps exuberat alveo,
In prata expatiatur ovans, lætæque relictâ
Surgunt, & pingui rorant uligine glebæ.

S I C, cùm laxatis excurrit Nilus habenis
Impatiens riparum, & siccis incubat arvis,
Mox induta novo tellus Ægyptia cultu
Ridet, & authorem testatur fertilis annus.

N E C, Cherwelle, tuos mea Musa tacebit amores,
Quem divortia longa, & inextricabilis error
Per varias rapit ambages, & in Ifide perdit.
Hic aliquis vates vacuâ resupinus in umbrâ
(Quam densæ præbent salices & cana salicta,)
Fluminis Alphæi veteres ex ordine flammæ
Narrat, &, indefessa, tuos, Arethusa, labores ;
Dum cursum acrius urget, & incandescit eundo,
Donec miscet aquas, junctisque amplexibus hæret.

JAMQUE ubi committunt fluctus Cherwellus & Isis,
 Utroque irrigua, & lætis cincta undique ripis,
 Bellositi se longè ostentant mœnia, pulchro
 Conspicienda situ : non illic nubilus aër
 Spirat, & infesto spargit contagia cœlo ;
 Sed puri lucent soles, radiisque vapores
 Eliciunt nocuos, pestisque alimenta futuræ.
 Non hîc morborum facies diversa medentes
 Incertos ludit perdendi mille figuris ;
 Nec properata venit, solâ se victa, senectus.

TAL I se vultu Saturnia regna tulere,
 Cùm Zephyri circùm plausere tepentibus alis,
 Et lætos ver perpetuum exhalavit odores.

HAS olim sortes æquâ Deus annuit urnâ,
 Augurioque ratas certo firmavit Apollo,
 Qui, sibi sacratas cùm supra constituit arces,
 (Seu tum prima loco posuit fundamina victor
 Mempricius, pulsâsve Aluredi nota Camænas
 Restituit virtus, senium cùm triste subirent,
 Postquam, præcipiti Danorum invecta procellâ,
 Horrida barbaries & Cimmeria incubuit nox ;)
 Dixerat hæc, aut hæc potuit dixisse videri.

O longè, Rhedycina, mihi natalibus arvis,
 Et Delphis prælata meis, si rite jubenti
 Vera dedit responsa adytis cortina reclusis,
 Hîc mihi concessum est fatiâs melioribus ævum
 Transfigere, & viridi longum florere juventâ.
 Nec mentita Deum referam ludibria, mystis
 Sed ponar tutela novis, gentique togatæ,
 Viva ubi dediscant latebras oracula cæcas.
 Hæc fortuna loci ; pelletur finibus urbis
 Dira lues, atro vultum suffusa veneno ;

Et raris comitata ibit Libitina triumphis.
 Excludet morbos se vindice tuta, nec ipsa est
 In titulos ventura meos Medicina, sed herbæ
 Prostratæ summâ passim tellure recumbent:
 Verùm herbas sæcunda feret, quas India novit,
 Vel quas messor Arabs, cùm falce laborat ahenâ
 Vernus ager, cæsoque rigescunt palmitè trunci.

QUIN, mihi si non vana fides, venientibus annis
 Tempus erit (quanquam hæc animus meminisse recusat)
 Cùm tristes experta vices * antiqua Britanni
 Imperii sedes, durisque exercita fatis,
 Ore bibet sicco vitiatos ætheris haustus,
 Infensum sensura Jovem; cùm desuper arma
 Corripiet desueta, gravesque recolliget iras.
 Tunc gratus solis Designatoribus annus,
 Pignora prosterne charo divulsa parentum
 Amplexu, matresque inter lamenta peribunt.
 CAROLUS interea, Divorum à sanguine longâ
 Demissus serie, siquidem fortuna locorum
 Non sua se premit, ambiguus erroribus actus,
 Hîc, ubi securis fecit Deus otia Musis,
 Fessum inclinabit latus, hospitiumque recepti
 Agnoscet Nati, fuerat quod Patris asylum.

SIC, cùm submersas texerunt æquora terras,
 Et sine lege vagas pelago Neptunus habenas
 Commisit, tutus Parnassi constitit arce
 Deucalion, & quâ clades reparabilis arte
 Nescius, invenit faciles in vota sorores.

TALIA præfago quondam Deus edidit ore;
 Dicta fides sequitur, circùm undique largior æther

* Intellige Pestem Londinensem.

10 MUSÆ ANGLICANÆ.

Iato perfundit campos, & amœna vireta,
Quantum acies extensa potest lustrare videndo,
Metirique vias; ubi centum in valle reductâ
Obscure latitant vici, vultumque modestum
Fronde tegunt nemorum, & sylvis conduntur opacis.

NON aliter niveo complectitur æthera gyro
Circulus, & cœlum splendet lacte sereno;
Mille micant hinc inde immenso sidera tractu,
Quæ tamen effugiunt oculos impervia nostros.

HAS umbras captare solet, cum turba togata,
Non semper tetricæ studiis operata Minervæ,
Lusibus indulget; seu prono flumine ferri,
Seu magis adversis juvat obluſtarier undis.
Godstovium ante omnes * monumento insigne vetusto,
Quod pauca antiquæ servat vestigia famæ,
Limosis obsessum ulvis, cannâque palustri.
Sæpius hinc prisce risum movere Poetæ,
Qui, † Rosamunda, tuos donârunt carmine manes,
Carmine vix Hecubâ digno, triviisque timendo.
Sæpe aliquis, cum stat coram lacrymabilis urna,
Multa diu secum evolvit, causasque requirit,
Mota quibus thalamo super Eleonora, veneno
Sustulerit fato meritam meliore perire;
Contemptos nimis ultra toros, tædasque jugales.

HAUD procul excelsa tollit se vertice moles
Regia, sed solis jam conspicienda ruinis,
Quas belli furor, & rabies Fanatica fecit,

* Superfunt hinc Antiqui Monasterii reliquiæ. † Rosamunda Pulchra dicta apud Godstovium sepulta est, ubi etiam carmen extat famosum in Puellæ mortem rhythmis concinnatum.

* Arx olim Henrici, vetito qui faucius igne,
 Rivalemque timens vel in ipsa conjuge, flexus
 Commisit varios, sinuososque orbibus orbes
 Impediit; suus usque adeò juvat error amantes:

NEC Veneris tantùm lusus spectare licebit,
 Dædaleæ artis opus; sunt & sua sacra Dianæ,
 Suspenditque humeris inflexum Delius arcum.
 Hic, ubi in immensum spatioso limite saltus
 Porrigitur, trepidosque agitata cubilia cervos
 Excutiunt latebris, ruit irritata canum vis
 Spe prædæ, patuloque legit vestigia rostro.
 Protinus ingenti sonitu nemus omne remugit,
 Et similes vicina modos resonabilis Echo,
 Nympha loci, reddit, quæ jam convalle sub imâ
 (Quam secatur obliquo decurrens tramite rivus)
 Confidet, extremæ captans vestigia vocis:
 Credideris Narcissum istis immergier undis.

HIC etiam, ô nullis obliviscenda poetis,
 Chauceri domus, antiquæ domus hospita Musæ
 Usque stat, immunis fati, viridisque juventâ:
 Sponte suâ erumpunt laurus, hederæque frequentes
 Intexunt vernâ tecti fastigia scenâ.

SIC post Thebanas superest illæsa ruinas
 Una domus, fruiturque perenni Pindarus ævo.

QUIN age, nam facilem spondet tibi, Musæ, loquelam
 Chauceri nomen; similem tibi spiritus æstus
 Inspirat, sacrosque in vate resuscitat ignes:
 Prisca refer, quotquot juxta hinc monumenta supersunt;
 Gestaque supremasque ducum testata favillas.

* Juxta Oppidum hoc (vulgò Woodstock) Henricus Rosamundæ Labyrinthum extruxit.

Q U A L E M apicem attollit Rollonis Saxea moles,
 Danûm opus aggestum; seu parti insigne trophæi,
 Seu, quod fama refert, medio in certamine primi
 Diriguere duces, coopertis marmore membris,
 Facta sibi monumenta omnes mansura per annos!
 Hic, ne longa dies, & cæca oblivio rerum
 Carperet heroum titulos, actosque labores,
 Annales fert terra suos, memoresque recondit
 Fastos, immensæ contracta volumina famæ.

H I C regum ostentant effossa numismata vultus,
 Defunctosque duces: vivo Prasutagus in auro
 Fulget adhuc, juxtâque suâ requiescit in urnâ
 Contemptrix olim Latii Boadica Neronis:
 Quàm prope replentur lacrymis pellucida vitra!
 (Quæ mæsti extremum tulerant ad funus amici,
 Indicium luctûs) concretæ frigore guttæ
 Luce micant purâ, & gemmarum fulgura vincunt:
 Nempe sibi pretium faciunt tam grande dolores.

Q U I D memorem qualis vicino Alectus in agro
 (Cujus adhuc gaudet cognato nomine castrum)
 Staret, & adversis melior Constantius armis,
 Cùm visa est hædere diu fors anxia belli,
 Cui daret imperium Romæ mundique regendum?
 Talis erat rerum facies, cùm, fœdere rupto,
 Alpinis demissa jugis tulit agmina Cæsar,
 Eoasque gener latè Pompeius alas
 Explicuit: suspensa, quibus mox cederet armis,
 Roma stetit, tanti pretiumque & causa cruoris.

TEQUE, EDOARDE, canam; magni nam conscia par-
 Vagitus Islipa tuos audivit, alumnum [tûs
 Quæ nunc regalem jactat, cunisque superbit.
 Dive potens, salve, tua quem colit omnibus ævis

Anglia,

Anglia, sentit enim vires, fruiturque benigno
Numine, & agnoscit medicæ miracula dextræ:
Quæ potuit molli tactu lenire tumores,
Et solitas alto capite excedentia moles
Tubera, compressit tamen, & subsidere jussit.
Hâc virtute instructa manus, quæ sceptrâ Britannum
Temperat, & morbos regit, imperioque coercet.
Hoc olim Phrygio proles Semeleia regi
Præstitit, ut simili florerent tacta metallo;
At CAROLUM Superi meliori munere donant,
Et divina manus, quod tangit, consecrat aurum:
Inque suis opibus, quas fundo percoquit imo,
Sole magis medicum totus se ostentat Apollo.

IAMQUE tuum, quod Mûsa rapit, sequor, Offa, Wite-
Qui poteras olim Cambros inhibere feroces, [hamum,
Quos interclusit multo structa aggere fossa;
Et pudor abscissæ, perrupto limite, dextræ.

QUIS te laudabit digno, Beaumontia, cantu,
Normannum sedes, & avita palatia Regum?

REGALE est, quicquid video. Bercynthia mater
Incedit talis Phrygiæ turrita per urbes,
Divarum comitata choro, media ipsa superbo
Ingreditur passu, & toto Dea vertice supra est.

TALE tuum festâ circumstipata coronâ
Attollis, Rhedycina, caput; quodcunque repostum
Interiore nitet cultu, melioribus aris
Hoc superest, animis & solâ mente, colendum.

CAR. FINCH *ex Æd. Christi.*

M E N S A L U B R I C A ;

A N G L I C E ,

S H O V E L - B O A R D .

R O B O R E U S lōgo se porrigit æquore campus,
 Adsimilis mensæ, crebro tibicine fultus,
 Deviet à justæ ne quâ libramine normæ:
 Hunc (ubi sepositis placuerunt otia curis,
 Et cōiere, suæ quibus est fiducia dextræ)
 Pervolitant specie nummorum, argentea turba,
 Orbiculi, & vario celebrant certamina cursu,
 Romani credas spatium te cernere Circi;
 Aut stadium Elei, lustro redeunte, Tonantis.
 Utque coloratas mirata est Roma quadrigas,
 Et Prasino, Venetoque suo sua factio plausit;
 Sic & nos pictæ studia in contraria scindunt
 Laminulæ, & teretis facies non una metalli.
 Hinc favor, & partes; strepitu cava personat aula:
 Ira procul malesuada, & rauco gutture rixa.

A T T u, qui prima ordiris certamina, Mison,
 Compressum extremis digitis, & pollice summo,
 Deinde ita libratum, tantundem ut distet ubique
 A facie tabulæ, vi prorsum impellito Discum,
 Vi modicâ; namque hîc non bruto robore, quantum
 Consiliis opus est. Leges ante omnia discce,
 Et servare modum. Nam si violentior ibit,
 Emenso stadio præceps ruet; alveus illum

Excipit

Excipit extremæ commissus margine mensæ,
Sandapilæ similis, duroque immitior orco,
Inde datur reditus nulli; fors omnibus una,
Seu plumbi ignavi massâ est, seu divitis auri.

S E D neque, si pœnam meruit temeraria virtus,
Segnities placeat; dextram comitatur inertem
Et pudor, & risus, cassique infamia jactâs.

E S T quæ transversam distinguit Linea mensam;
Hanc superare tibi sit cura; nec ardua res est;
Namque avido distat, de quo modo diximus, alveo,
Quantum bis cubitus, pes ter repetitus, adæquat.

N E C septum hoc superâsse sat est, contemnitur hostis
Qui timet, & tutâ pavidus subsistit arenâ:
Pergendum porro; ille meis fervente duello
Militet auspiciis, verè ille argenteus orbis,
Et dignus splendore suo, qui carcere pernix
Evolat, & (cursum accendens tenui stridore)
Lineolam post se linquit, neque limine campi
Contentus, summâ gaudet consistere metâ:
Illum hostes oculo obliquo vidêre, graduque
Dejicere, & merito certant spoliare triumpho:
Sed socii fido circumstant agmine, terga
Claudentes, & utrumque latus, vitamque sodali
Morte suâ redimunt: toto dum tinnula campo
Bella sonant, virtus, dolus, ars, fors omnia miscent.

P R Æ C I P U E quando emissus moderamine certo
Orbiculus, spatio summo sese insinuavit,
Distat ab extremâ bino quod pollice mensâ;
Huic geminum decus, hic miles duplicarius esto.

A T si quis multum virtuti fîsus, & arti,
Fatalem alveolum haud metuit, tabulæque supremæ
Hæsit, & eminulus subjectum despicit Orcum,

Intrepido

Intrepido vultu vestigia pendula librans,
 Huic summum est pretium, triplici hic præfulget honore:
 Qui si oppugnatus, nusquam statione recessit,
 Servavitque locum, neque deflevere cadentem
 Moerentes focii, plausu super æthera tollunt;
 Stat juxta, & niveis Victoria concrepat alis.

THO. MASTERS, *A. M. Nov. Coll. Oxon. Séc.*

In Libellum Viri Clarissimi

T H O. H O B B I I,

De NATURA HOMINIS. 1650.

QUÆ magna Cœli moenia, & tractus Maris,
 Terræque fines, siquid aut ultra est, capit,
 Mens ipsa tandem capitur: Omnia hæcenus
 Quæ nosse potuit, nota jam primùm est tibi.

ACCEDE, Lector, disce quis demum fies;
 Et Inquilinam jecoris agnoscas tui,
 Quà propius hæret nil tibi, & nil tam procul.

NON hic Scholarum frivola, aut cassi logi,
 Quales per annos fortè plus septem legit,
 Ut folle pleno prodeat, rixæ artifex;
 Vanasque merces futili linguâ crepet:
 Sed sancta rerum pondera, & sensus graves;
 Quales parari decuit, ipse cùm fuit
 Pingenda Ratio, & vindici suo adstitit.

PANDUN.

PANDUNTUR omnes machinæ gyri tuæ,

Animæque vestes, trochleæ, cunei, rotæ :

Quâ concitatur arte, quo sufflamine

Sistatur illa rursus, & constet sibi :

Nec, si fenestram pectori humano suam

Aptâset ipse Momus, inspiceret magis.

Hic cerno levia Affectuum vestigia,

Gracilesque Sensûs lineas ; video quibus

Vehantur alis blanduli Cupidines,

Quibusque stimulis urgeant Iræ graves :

Hic & Dolores, & Voluptates suos

Produnt recessus ; ipse nec Timor latet.

HAS nôrit artes, quisquis in foro velit

Animorum habenas flectere, & populos capit

Aptis ligatos nexibus jungi sibi.

Hic Archimedes publicus figat pedem,

Siquando regna machinis politicis

Urgere satagit, & feras gentes ciet,

Imisque motum sedibus mundum quatit :

Facile domabit cuncta, qui Menti imperat.

CONSULTOR audax, & Promethei potens

Facinoris, Anime ! Quis tibi dedit Deus

Hæc intueri seculis longè abdita,

Oculosque luce tinxit ambrosiâ tuos ?

Tu mentis omnis, at Tuæ nulla est capax.

Hæc laude solus fruire : Divinum est opus

Animam Creare ; proximum huic, Ostendere.

RAD. BATHURST, A. M. Coll. Trin. Oxon. Soc.

GRATU-

Intrepido vultu vestigia pendula librans,
 Huic summum est pretium, triplici hic præfulget honore:
 Qui si oppugnatus, nusquam statione recessit,
 Servavitque locum, neque deslevere cadentem
 Mœrentes focii, plausu super æthera tollunt;
 Stat juxta, & niveis Victoria concrepat alis.

THO. MASTERS, *A. M. Nov. Coll. Oxon. Sœc.*

In Libellum Viri Clarissimi

T H O. H O B B I I,

De NATURA HOMINIS. 1650.

QUÆ magna Cœli moenia, & tractus Maris,
 Terræque fines, siquid aut ultra est, capit,
 Mens ipsa tandem capitur: Omnia hæctenus
 Quæ nosse potuit, nota jam primùm est sibi.

ACCEDE, Lector, disce quis demum fies;
 Et Inquilinam jecoris agnoscas tui,
 Quà propius hæret nil tibi, & nil tam procul.

NON hic Scholarum frivola, aut cassi logi,
 Quales per annos fortè plus septem legit,
 Ut folle pleno prodeat, rixæ artifex;
 Vanasque merces futili linguâ crepet:
 Sed sancta rerum pondera, & sensus graves;
 Quales parari decuit, ipse cùm fuit
 Pingenda Ratio, & vindici suo adstitit.

PANDUN.

PANDUNTUR omnes machinæ gyri tuæ,

Animæque vestes, trochleæ, cunei, rotæ:

Quâ concitatur arte, quo sufflamine

Sistatur illa rursus, & constet sibi:

Nec, si fenestram pectori humano suam

Aptâisset ipse Momus, inspiceret magis.

Hic cerno levia Affectuum vestigia,

Gracilesque Sensûs lineas; video quibus

Vehantur alis blanduli Cupidines,

Quibusque stimulis urgeant Iræ graves:

Hic & Dolores, & Voluptates suos

Produnt recessus; ipse nec Timor latet.

HAS nôrit artes, quisquis in foro velit

Animorum habenas flectere, & populos cupit

Aptis ligatos nexibus jungi sibi.

Hic Archimedes publicus figat pedem,

Siquando regna machinis politicis

Urgere satagit, & feras gentes ciet,

Imisque motum sedibus mundum quatit:

Facile domabit cuncta, qui Menti imperat.

CONSULTOR audax, & Promethei potens

Facinoris, Anime! Quis tibi dedit Deus

Hæc intueri seculis longè abdita,

Oculosque luce tinxit ambrosiâ tuos?

Tu mentis omnis, at Tuæ nulla est capax.

Hæc laude solus fruire: Divinum est opus

Animam Creare; proximum huic, Ostendere.

RAD. BATHURST, A. M. Coll. Trin. Oxon. Soc.

GRATU-

GRATULATIO PACIS

Cum FOEDERATO BELGIO stabilitæ,

CROMWELLO PROTECTORE. 1654.

SIC, dum in Charybdim flumine adverso ruit
 Hinc inde pontus, inter & rupto fremens
 Uterque gurgis impetu sorbet rates,
 Ipsumque crebro verberat fluctu Jovem;
 Mox, per Sicanum lenè labentes fretum,
 Coeunt amici, & unus Oceanum petunt;
 Nec quis secundus dixeris, nec quis prior.

GAUDETE, cives; vestra sic agitur quies
 Potior triumphis; mille post pericula,
 Et mille mortes, discite ô quot sint mala,
 Quæ sola compensare Libertas potest.

HEU! Quanta lucri, quanta gloriolæ est fitis,
 Sufficere cui nec maria, nec sanguis, queant!
 Utrinque gentes æmulæ in cladem ruunt;
 Venti laborant onere; Neptunus gemit,
 Et se fatetur ponderi tanto imparem:
 Xiphiasque, Phiseterque, jam moles suis
 Immaniores dum vident, vinci timent.
 Tum fulmen exit machinis crebrum intonans;
 Majusque fulmen, ardor atque iræ virum,
 Oculis micabat; territat pontum fragor,
 Et dormientem littori Phocam excutit:

Mitisque

Mitisque delphin, tale dum spectat nefas,
 Pertæsus hominum, nota deferuit vada.
 Grandævus horret Neræus, Nymphæ pavent,
 Et viridis algâ Phorcus occuluit caput.
 Nudata queritur regna Tartaræ ferox
 Dominator aulæ, & pervium superis vident
 Manes Barathrum, seque jam lucis pudet.
 Semiusta fluitant corpora, & laceræ trabes,
 Et cuncta miscent fumus, & flamma, & fragor;
 Unusque rerum est vultus, & Nullus —

VIDEN? Per altum multus Halcyon volat:
 Subitò filescunt æquora, & ponunt minas.
 Tu, Magne, solus hæc potes: Mavors tibi
 Submittit ipse frameam, & æquoreus deus
 Suum tridentem; ac gestiunt tanto Arbitro.
 Salve ruentis Imperi Stator; tuum est,
 Quòd nec rapaces metuit imbellis Toga;
 Pietasque castris exulans aliis procul,
 Vestra inter arma dulce * præsidium invenit.
 Sic macte semper; inter & lauros tuas
 Mitior Oliva crescat; ut nobis bonus,
 Aliisque magnus audias; dum, Te auspice,
 Fretum Britannum majus Oceano cluet.

R. B. A. M.

* Jam enim Monarchiæ, Academiæ, ipsique ordini Ecclesiastico ruinam intentabant Fanatici; quibus pro tempore obstitit Cromwellus,

In Serenissimum Regem

C A R O L U M II.

BRITANNIÆ *sue restitutum.* 1660.

QUIS novus hic Cæsar, siccâ qui pace Britannos
Subjugat, &, Bruto saltem hoc plaudente, tri-
umphat?

Quem non ira manax, ultorve in prælia Mayors
Asperat, armorumve ferus circumsonat horror;
Sed tranquilla quies, niveisque jugalibusambit
Dia Salus, plenoque arridet Copia cornu?

AGNOSCO CAROLUM: en, quantus de fronte serenâ
Fulget honor! quæ stat juvenili gratia vultu!

A L M E, veni tandem, tardosque in vota precantûm
Absolvas Superos, dilapsaque lora pot enti
Sume manu; tibi cûm lymphata atpue enthea turba,
(Omnia quæ vertit sese in miracula regni,
Hydramque, Tigrimque truce, in formemque Chimæram)
Jam cedit, castoque jacet dejecta furore,
Grate, veni, &, quamvis toto tibi serviat antro
Æolus, & dominum Nereus petat omnibus undis,
Sit potior quæ te populi vehit aura, nec ullo
Pleniùs, aut meliùs tumeant tua carbasâ vento.

A S P I C E, ut occludat venienti urbesque viasque
Importunus amor, dum plebs, quæ fecerat hostis,
Officiosa facit, nimioque rebellis honore est.

Jam

Jam neque genua labant senibus, nec tarda podagra
Distinuit captos; pueri, imbellesque puellæ
Accurrunt, mediisque audent se immittere turmis:
Dumque triumphales rutilant per compita flammæ,
Accenduntque domos, circum præcordia gliscit
Major flamma viris, mentesque impensius ardent.
Felices! queis te, postquam superata Deorum est
Invidia, & sævi longa inclementia fati,
Divulsum dulci à patriâ, aspectuque tuorum,
Contigit excipere, atque oculos lassare tuendo.

SCILICET huic fueras olim servatus honori,
Depositum fatorum, ut dextræ robur adultæ
Sustineat triplicis nutantia pondera sceptri.
O Cœlo dilecte nimis, quem fessa reposcunt
Imperia, ô magnis nequicquam erepte peric'lis,
Si non afflictis tanto in discrimine rerum
Creveris, & patriæ te suspirantis in usus.
Hoc erat, hoc unum tantis natalibus addi
Quod licet, & Divo genitori fata negarunt;
Ut cum te extorrem Deus & fortuna noverca
Jusserit ignotasque vias, atque aspera rerum
Tentare, & mores hominum monstrârit & urbes,
Pulchrior exurgas tandem, emeritusque laborum
Nunc vigeas magis, & splendor tibi crescat ab usu:
Surculus ut sterili qui dudum immarcuit agro,
Dum rigor immitis Boreæ, morsusque ferarum
Infestant, & adhuc geniales improba succos
Terra negat, roremque invidit Jupiter alnum:
Jam locuplete solo susceptus, & ubere glebæ,
Lætior emergit, fructusque umbramque salubrem
Impendit populis, & vertice sydera tangit.

SIC adsis (Rex magne) tuis, multumque peritus

Edocens

Edoceas artes quas Rhenus dives & Albis
 Scire dedit; quicquid versuto in pectore volvit
 Gallus, & Austriacus geminâ deliberat aulâ:
 Sic adfis, cui nec fractos emolliit artus
 Desidia, aut animum pellacis peste veneni
 Corruptit tenero falsa & fucata Voluptas:
 Sed firmat fors dura virum, studiisque severis
 Finxit, & accendit generoso pectus honore.

PER lusus alii, phalerataque gaudia tendant
 Ad sceptrâ, &, se non capientes, regna capeffant;
 Huc tua te virtus vocat, & diademate tingit,
 Datque tenere manu, quem mente intelligis, orbem.

RAD. BATHURST, *M. D. Coll. Trin. Soc.*

In Obitum Celliffimi Principis

H E N R I C I

DUCIS GLOCESTRENSIS. 1660.

HACTENUS, ô focii, plausus & gaudia * toto
 Ferre sinu licuit, passisque admittere velis:
 Haftenus haud ullâ maculatum nube ferenum
 Vidimus, atque hilares cœlo decurrere soles:
 Utque salutiferam toties qui sumpserat offam,
 Nulla venena illi, neque pocula dira nocebant:
 Nos ita nec luctus, nec fors mœstissima tangit.

* sc. ob nuperum Regis Car, II. reditum,

ATTAMEN hæc inter, quanquam furialis Erinny
Cesserit, ac nostro Mavors procul exulat orbe,
Et repetit Gothos, & Bistonas horridus armis;
Quanquam jam longum ignotas inviserit oras
Libertas, & Virgo redit, Carolinaque regna;
Dum nec adhuc lacrymas natorum in funere mater
Ferre scit, & nemo tristis, nisi proditor, audit;
Huic uni saltem juvat indulgere dolori.

QUIDNI etenim? cum jam spes terræ, curaque Cœli,
Ipse suis cœpit CAROLUS diffidere Divis:
Quem quia fata jubent regnum pro fratre pacisci,
Et simul ad sua sceptrâ vocant, dextramque recidunt,
Ditior exilio fuerat, cum fidus Achates
Afcaniusque idem coram stetit; ille per omnes
Ire comes quondam terræque marique labores;
Illius haud unum dederat præsentiâ regnum:
Quam cum Parca negat CAROLO, non amplius ipsum
Centum * oratores, centum solantur amici:
Jam nec ab occiduis prænobilis hospes Iberis
Gratus adest mœsto; neque gratior advena Ponti
Leniit infandos formâ omnipotente dolores,
Diva soror, postquam occubuit charissimus Heros,
Et tantos unâ temeravit morte triumphos.

SENERAT Oceanus damnum, fluctusque sonores
Plangebat domino: tremuitque Britannicus orbis,
Quanquam Cæsar adest; veluti cum maximus Atlas
Subduxit fessum Cœlo caput, horruit ingens
Machina, & attonitis pavitabat signifer astris.

EHEU! quam vario volvitur mortalia casu
Instabilis fortuna, & cæco in turbine versat!

* Legati hinc inde missi,

Hiccinè qui fatis longùm jactatus iniquis,
 Ærumnarum undas toties, totiesque fefellit
 Latrantes scopulos, contritoremque Caphareum
 Præterit, ut patriis tandem sit naufragus arvis,
 Et cadat ignavæ jam præda ingloria febris?

AT non talis erat, lætâ cum nuper Aulâ
 Grandior incescit, Nymphasque obliqua tuentes
 Urebat vultu; vel, equo sublimis & armis,
 Ibat ovans per signa; favor comitatur euntem,
 Gloriaque illustrem fulgenti circuit aurâ:
 Atque aliquis juxtâ victori regna futuro
 Destinât, inque animo disponit mille triumphos;
 Atque aliqua, hæc, inquit, præstantis gratia formæ
 Idaliâ possêt cœlo deducere Divam.
 Ille indignantem, & conantem plurima, frangit
 Cornipedem; sive is gressus glomerare superbôs
 Aggreditur, pedibusve altis confurgat in auras
 Arduus, aut strâtâ gravior subsultet arenâ:
 Fervet opus, patulisque efflant ur naribus ignes.

NAM neque degeneres curas, artesve pudendas
 Excoluit, luxusve dies, aut alea noctes
 Perdidit, ambiguo suspendens vota fritillo:
 Sed nunc jura Patrum, aut magni consulta Senatûs
 Excudit, &, dextro pollens moderamine linguæ,
 Justitiæ griphos, rerumque ænigmata pandit:
 Nunc & Militæ leges, momentaque belli
 Cogitat, & doctis designat prælia chartis,
 Grande rudimentum, atque hosti fatale futuro;
 Quonam acies formanda modo, cùm cornua Ductor
 Explicat, aut stringit rursus; quâ callidus arte
 Opprimat incautum campis, aut saltibus, hostem;
 Quæ statuât vallo spatia, & quali aggere muros

Oppugnet,

Oppugnet, quanquam ipsa intus feralis Enyo
 Tercentum tonat ære globos, tot fulgurat Ætnis:
 Quippe suas illum docuerunt Teutones artes;
 Credidit indigenam Hispanus: quin ipsa fuisset
 Gallia fassa suum, nisi quod minùs hospita, civem;
 Surreptamque sibi miratur Etruria linguam.

ILLE & Naturæ vultus, arcanaque rerum
 Semina, & immensi volvit primordia mundi:
 Noverat unde micant stellæ, quo tramite Titan
 Palleat, & tristi squalent ferrugine Lunæ;
 Cur trepidans Magnes dilectam vergit in Arcton;
 Quid faciat ventos, fulmenque imbresque sonoros
 Desuper intorquet terris; quâ lege movetur,
 Et redit æternùm sua per vestigia Tethys.

MAGNA quidem canimus, si non majora vocarent,
 Et pietatis honor, verique innata cupido,
 Et probitas, vitæque tenor sincerus, & olim
 Inconcussa fides fratri servata, Deoque;
 Quam neque speratum diadema, artesve dolosæ,
 Ipsa nec inflexit * Pietas. Hæc sanctus ab alto
 Vidit, & exultans Genitor plaudebat Olympo:
 Talia namque olim monuit, cùm staret ad aras
 Aucturus divos, & jam suprema puello
 Oscula libaret totum spirantia cœlum;
 Chære puer, dixit, quanquam fortuna parentis
 Non imitanda tibi, pietas tamen usque sequenda est,
 Et recti custos animus, virtusque, laborque;
 Et, quæ sit potior sceptris, reverentia sceptri.
 Hæc tu, magne Heros, imis mansura medullis
 Imbibis, & sacro pendes dictantis ab ore;

* Sc. obedientia erga Matrem, ipsum ad Papismum sollicitantem.

Talibus auspiciis jam tum cœlestis alumnus
 Crescis, & indigetis sequeris vestigia Patris;
 Sed CAROLO monstrante viam, qui fortibus altum
 Perficit exemplis animum; tantusque videris
 Exuperâsse hominem, & mortalem temnere fortem.

TU tamen, ah! moreris; nec Te tua prodiga virtus,
 Aut niveus decor, & prolem testata Deorum
 Majestas Orco eripuit; dum sordida terræ
 Progenies pejore luto secura perennant
 Secula, &, experti nimix fastidia vitæ,
 Vix tum deficiunt; sic usque virescit & usque
 Carduus infelix, & lappa renascitur arvis;
 Lilia, spirantesque croci, mollesque hyacinthi,
 Heu! cito diffugiunt, animasque sub æthere linquunt,
 Ambrosias animas, nec spes redit ulla fruendi.

AT vos, ô Superi, quorum moderamine constant
 Imperia, & nuper capiti suppôsta Britanno est
 Tergemina, & nullo superabilis Hercule cervix,
 Sed vobis minor, & vestris nimis obvia telis;
 Si vel adhuc meritisque suis, cultuque suorum,
 HENRICO superesse datum est; si fortia facta, &
 Multa viri virtus gemino usque in Principe durant;
 O facite abreptæ pereant ne stamina vitæ,
 Quin demptos fratri superaddite fratribus annos.

RAD. BATHURST, *M. D. Coll. Trin. Soc.*

GRATULATIO

O B

Auspiciatissimum Serenissimæ Principis CATHARINÆ Lusitanæ, Regi CAROLO II. desponsatæ, in Angliam appulsum, 1663.

ITE graves longùm curæ, vultûsque severi
Nubila, & atrati * terno jam funere luctus,
† Strigosque dies; omnis cum Rege calescit
Musa suo, & teneros pariter spiramus amores.

FALLOR? an Hesperio labentem cardine Divam
Cerno procul? fugiunt nimbi, latèque renident
Omnia venturæ; dignataque pignore tanto
Æquora lenè tument: clavo sedet arbiter Hymen;
Urget Amor fluctus, & carbasa ventilat alis:
Tum vero innumeros plausus comitesque, Britannique
Ingeminant, audit Tagus & Tartessia longè
Littora; clamori cœlum, scopulique, resultant.

JAMQUE venit patriæ decus & jactura Braganzæ,
Spes Britonum; occiduâ toties quam lampade Titan
Ambiit, Herculeasque petit tunc ‡ tardior undas;
Sospes adest, veteres horrens cui Bruma rigores
Deposuit, Zephyrusque tepentes molliit auras:

* Sc. Eliz. Bohem. Reg. Henr. Ducis Glocest. Mariæ Pr.
Arausion. † Quadragesimales. ‡ Diebus sc. incunte
vere auctioribus,

Quà movet illa pedem, pubescunt germine campi ;
 Narcissusque crocusque subit, Dominamque salutant
 Undique Regales florenti culmine quercus :
 Denfati circum populi venerantur euntem ;
 Illa beat conspectu urbes, agrosque feremat.
 Fulgentem veluti cum Luna argentea discum
 Noctibus hybernis lætanti attollit Olympo :
 Aut qualis rutilis cœlebs Hyperionis ales
 Tendit iter pennis, nostri novus advena mundi ;
 Assurgunt omnes decori, vulgusque volantum
 Per sudum strepit, & plaudentibus adsonat alis.

U R I T U R interea virgo, lævâque mamillâ
 Cæcum vulnus alit, veterisque haud inscia curæ
 Quærit adhuc pretiumque viæ, finemque laborum :
 Illicet, auratâ quæ fixit utrosque sagittâ
 Ocyor, occurrit C A R O L U S ; cui gressibus æquis
 Majestas & Amor stipant latus ; Illa repente
 Mirari tam grande decus, speciemque Deorum
 Oblatam, & pactos cœlo sponfore Hymenæos :
 Nunc & Cantabricos fluctus, horrendaque nautis
 Monstra, procellosasque hyemes, ventosque minaces
 Absolvit, tantique juvat meminisse peric'li ;
 Digna quidem hæc merces, ob quam despexerit unâ
 Auriferumque Tagum, Solisque cubilia Calpen.
 Hæret in obtutu sponsus, Nymphamque pererrat
 Luminibus propriis, nunc primum oculatus amator.
 Colligit innumeros vultuque habituque lepores,
 Incessumque notat qualis solet esse Dearum ;
 Quis sit honos frontis, vegetis ut regnet ocellis
 Alma Pudicitia, & molles castiget Amores :
 Jamque suos ignes probat, & bene credita Divis
 Connubia, & vinc'lis stringi se gaudet in istis.

Quantus

Quantus amor ! quales thalami ! non puriùs unquam
 Prima Palæstinis sudant opobalsama ramis ;
 Nec delibatæ Nabathæis messibus auræ
 Suaviùs aspirant ; sic Nardo nubit Amomum ;
 Sic bene miscetur generoso Lympha Lyæo.

DESINE jam, Cæsar, segnes incessere puppes ;
 Neu querere, ignavos ægrè quòd Cynthia menses
 Volverit, & lento processit signifer axe :
 Grande moræ pretium est, quòd, Diis rivalibus, ultrò
 Te CATHARINA petit ; cui Jupiter ipse per undas
 Mugierit, totoque inclusam perpluat auro :
 Quam peteret raptor, conjuratæque reposcant
 Mille rates, spretisque Deis, & compare pulchrâ,
 Demereat pomo feliciùs arbiter Idæ.
 Fortunate nimis ! qui tot certamina fati,
 Et varias Tellure vices, & tædia ponti,
 Fessus * Ulyssæo tandem solabere portu.
 Macte toro, & populis bellorum damna refarci :
 Quando tuo Venus orta mari, tuque (incline) gentis
 Prolificæ, omnigenûmque audis regnator aquarum.
 Sæpe tui inclamant, HENRICUM (CAROLE) debes.
 Sæpe monent, debes nobis (Auguste) MARIAM,
 Qui visent patrios fato † meliore Penates.
 Tu bonus & felix tot per discrimina cives
 Servâsti, nunc ipse crea ; quartamque coronam
 Sume tibi, cunctas cui destinat Angliâ quercus:
 TU verò ante alias Superis charissima Nymphas,
 Quæ dudum in sterili languebas frigida lecto,
 Unius ætatis princeps, per secula mille

* Ob sponsam Ulyssiponensem. † Quia sc. Henricus & Maria post primum in Angliam appulsum mortui sunt.

Nunc ævo sacrandâ veni: Te CAROLUS ultrâ
 Eripiet fatis, postquam immortalia figet
 Basia, & afflabit gremio contagia Cœli.
 Inde genus divûm surget tibi stemmate longo,
 Eclypta Majorum soboles; CAROLUS que pusillus,
 Parque tuâ lætâ CATHARINA adolescet in aulâ:
 Ille quidem populos, sed reges Illa domabit;
 Infensasque acies, & sceptrâ minantia sceptris
 Mulcebit vultu; patriis dominabitur undis
 Alter; velivolâsque arces per cœrula ducens,
 Eruet Eöo rutilantes littore gemmas
 Impiger, Hesperiiq; ortus rimabatur auri:
 Nascetur, qui Barbaricos inhibere furores
 Possit, & Odryfias Solymis depellere Lunas,
 Jamaicæque Indos, & Mauros addere Tingi.

ARGO age; solve, sinu quos jam premis invidâ, Reges;
 Tunc etiam hos damnas tenebris, & carcere cæco,
 Crudelis? quin rumpe moras, dum pronuba Juno
 Ire jubet, Geniusque metus objurgat inertes;
 Parque Jovi nostro Semele felicia condas
 Secula, & (heu!) nimum fugientibus utere donis.
 Quid juvat æternum miseras disperdere noctes
 Segniter, & vacui fastidia ferre cubilis?
 Aspice ut obscurè nemorum per devia reptet
 Virginitas ignava hederæ, necdum illa sub auras
 Emicat, aut humili squalens caput exerit umbrâ;
 Tandem inopis pertæsa tori, si fortè vel arcem
 Ætherei Jovis, aut proceræ robora quercûs
 Strinxerit amplexu, & sensim insinuârît amores,
 Protinus ad superas gaudet simul ardua sedes
 Scandere, seque unâ mirantibus induit astris.

TU quoque jam discas quibus artibus alma perennet
 Imperium

Imperium Natura suum; te prodit amori
 Ille decor vultûs, & non finit esse quod optas:
 Nec pudeat cessisse; fuit castissima quondam
 Penelope, sed Dulichiis se tradidit ulnis;
 Porciaque ingentem pellexit ad oscula Brutum.
 Ipsa vides quoties vestro * sub littore Phœbum
 Vespere anhelantem gremio Thetis excipit udo.
 Omnia magnus Amor subigit, volucresque, ferasque;
 Squamigerumque pecus gelidis accendit in undis:
 Non illum effugiant tigres, aut torva leonum
 Pectora; & indomiti, prostrato robore, tauri
 Hoc subîere jugum, postquam illos dulce venenum
 Perculit, atque ægras depascit flamma medullas.

C E D E Deo, Nympha, & mites admitte calores;
 Quandoquidem vernante anno redit ad sua turtur
 Murmura, & implicitis sponsalia vestra palumbes
 Concelebrant rostris, & jungunt oscula conchæ.
 Ipsa parens rerum jam nunc tibi dædala Tellus
 Turget, & arcanos fœcunda resuscitat ignes.
 Conjuge te, viridante toro, jam rustica Phyllis,
 Cum Corydone suo, similes meditatur amores,
 Velitibusque choris primæ præludia culpæ
 Exercet; Paphio juvenis dum fervidus œstro
 Quassat humum saltans, & terret tympana cantu,
 Mordicus impingens teneris poppysmata malis.
 Ducitur in thalamum hirsuto mactanda marito
 Victima, & extremum Zonæ jam deflet honorem;
 Atque aliqua è fociis tacitè petulantibus optat
 Sic fieri tristis; dum mater gnara peric'li
 Nequiter irridet, consolaturque timentem,

* Sc. Ocean9 Occidentali finitimo.

Vexatoque cupit filum * decrefcere collo.

Ergo jubet noctisque minas, bellumque, virumque
Despicere, & medium fidens exporrigit unguem :

Jamque labantem animo, & trepidantem morte propinquâ
Erigit, atque alios audet promittere soles

(Mirum!) & sæpe Deos habuit non vana faventes.

V O S etiam, illustres animæ, conscriptaque Divis
Nomina, queis Venus Uranie, & non altera flamma
Corda subit, quàm quæ Indigetum pia tempora circum
Lambet, inextinctis cum serò migrabitis astris ;

Quos eadem † studia, & cingentes omnia classes,
Fœderaue, & gemini jungunt commercia mundi,
Nunc & Amor junxit ; sedes queis præstat avitas
Ipse Deus, pulsisque dedit regnare ‡ Tyrannis ;
Vos eadem Natura vocat, reparandaque sæc'la
Tradidit ; & Fati jubet instaurare ruinas.

A T Q U E utinam hæc maneat nullis laxanda querelis
Copula ; quin semper vobis nova gaudia surgant,
Semper primus amor : durent hæc festa per ævum,
Seraque cognato celebrate repotia cœlo.

RAD. BATHURST, M. D. *Coll. Trin. Soc.*

* Vide Catull. 60. de Thetide.

† Sc. artes nauticæ & mercatoricæ, quarum Lusitani juxta cum Anglis studiosi,

‡ Rebellibus hinc, Hispano inde ejecto,

TRANSACTION PHILOSOPHICA;

SIVE,

Metamorphosis Atomistæ in Muscam.

IMPERII sacros Regina Scientia fines
 Fixerat, immensosque diu toto orbe triumphos
 Inviolata egit, postquam fundamina certa
 Inviçtus regni posuit Stagyrîta futuri;
 Et nullos hostes, ipsis venerabilis annis,
 Invenit; donec tandem arma rebellia sumpsit
 Ultima progenies, tantâque indigna parente;
 Quam sædo (ut fama est) tulit ignorantia partu.

EXULAT hinc cum pace pudor, subiitque tyrannis,
 Ingeniumque ferox, atque artes mille nocendi.
 Vidi ipse immeritas animalia solvere pœnas,
 Tortor ut accessit Busiride sævior ipso,
 Vivaque mox cultris præcordia nudat acutis.
 Vidi ego perspicuis alia expirantia vitris;
 Postquam vitales cesserunt follibus auræ,
 Cum gemitu insontes animas simul exhalârunt.
 Quis Divûm interpres dicat, quo numine læso,
 Tam fera Tartareis pestis sese extulit undis:
 Fortunæ incertis quæ casibus omnia ponit,
 Lucentesque polos, & terras æquore cinctas?
 Nullus enim rector cœlesti fulminat aulâ,
 Conditor ipse sui cœli; verûm impete cæco
 Particulas pulchrum fortuna coëget in orbem.

Quisque sibi Deus est, & habet sub pectore numen.
 Quòd si sacra parens periturum deserat orbem
 Natura, & mundi moles operosa laboret,
 Ingeniosa nigris sudabit turba caminis,
 Et fornace suo omnipotens dabit omnia Cyclops.
 Sensit ubi Natura sibi nova bella parari,
 Ulterius non passa malum est, sed limina Divum
 Indignata petit, vestis quam candida circum
 Velavit, gemmis fulgentibus intertexta:
 Exhibuitque procul miris variata figuris
 Astrorum motus, lunæ fratrisque labores.

ILL A ubi fidereâ vestigia fixit in arce,
 Limen adit Superum, sacrâque ita voce profatur:
 Nostra Syracusius fragili miracula vitro,
 Cœlestesque senex audax cum pingeret orbes,
 Ornâstis placido, Superi, cœlum omne cachinno:
 Mirati his tangi mortalia pectora curis.
 Prima quidem melior, Saturno rege beata,
 Curarum immunis, quibus hæc nimis æstuat, ætas:
 Nondum sollicitæ rerum cognoscere causas,
 Mollia securæ peragebant otia gentes,
 Me varias volvente vices & lucis & anni.
 Sed nova gens hominum, & malè sedula nata propago est,
 Omnia quæ strepitu & studio perturbat inani;
 Me sequitur vigil ista cohors, & mille fugacem
 Impia scrutatur latebris, positoque pudore,
 Longævam jactat se denudâsse parentem.
 Ast ego, dum nudam passim me exponere tentat,
 Per labyrinthæos fugio pudibunda recessus;
 Insequitur: juvat igne latere, requirit in igne;
 Mox undis misceri, & sedula quærit in undis.
 Imâ sæpe etiam volui tellure recondi,

Cogor at effossis iterum remeare metallis.
 Mox etiam aëreo volitans super æthera curru
 Detegor, & tenues librantur lancibus auræ.
 Sæpe vel arboreo quæsi in cortice sedem,
 Nullam turba mihi dedit imperiosa quietem.
 Prensanti similem, similem jam jamque tenenti,
 Per varias rerum species, perque omnia duco,
 Nondum intellecta, & vanâ spe ludo sequentem.
 Quin turbam hanc justas jamdudum, O Numina, pœnas
 Solvere stultitiæ fas est, mentisque profanæ:
 Non etenim quivis, alti licet incola cœli,
 Omnia Naturæ poterit secreta referre.

ASSENSERE Dei, folio cùm Jupiter aureo
 Alipedem, ut pœnas sumat, jubet ire ministrum.
 Aëra per medium paribus Cyllenius alis
 Labitur, & doctas Sapientûm contigit ædes.
 Tum densam nebulam circum se fundit, & intrat
 Per medios, studia explorans, neque cernitur ulli.
 Interea primus qui voce silentia rupit,
 O focii, exclamat, nobis nova gloria surgit;
 O quantum Natura novæ jam cesserit Arti!
 Debilis est oculorum acies, & corpora parva
 Vix imperfecto pertingit acumine visus;
 Conspicienda dabit minima hoc mirabile vitrum:
 Quodque manu tenuit, vitrum porrexerat ultro.

FORTE levi circumvolitat dum musca susurro,
 Tramiteque incerto spatiosam circinat aulam,
 Hærebat tandem, de summo pendula tecto.
 Ecce aliquis subitò graciles ex ære catenas,
 Retiaque & laqueos, tales quæ fecit in usus,
 Applicuit, muscamque tenaci compede vinxit.

INDE interposito spectant miracula vitro,
 Mirantur molem immensam, atque immania membra;
 Igneus ardor inest oculis, stat corpore toto
 Sylva minax, (neque enim visus spinosior Histrix)
 Nunc patulos lustrant intento lumine rictus,
 Hinc vocat attonitos ingens ex ore proboscis;
 Qualem nec Libycæ jactavit bellua terræ,
 Turritas moles & propugnacula gestans.

TUM verò densas aufert Cyllenius umbras;
 Quasque hominum turbas solers industria fecit.
 Hic labor, hoc opus est! sic famam quæritis, inquit!
 Accipite ingentis justissima præmia curæ;
 Vos eritis quicquid vitro spectâstis in illo.
 Inde (fide majus) varios traterere colores,
 Et solitâ incipiunt sensim decrescere formâ;
 In pennas abiêre manus, pro crine decoro
 Fulgenti totum tegitur lanugine corpus;
 Pro pedibus, lentis tenuantur crura flagellis,
 Justaque jam moles, facies & prona videtur.
 Mox celeri incedunt passu, subitoque sub auras
 Tolluntur, summiq; petunt laquearia tecti.

ANTIQUI remanent versâ sub imagine mores:
 Nam vite (ut referunt) non immemor antè peractæ
 Mentem animumque illis prudens natura negavit.
 Hinc vano strepitu, cæcoque errore feruntur;
 In præceps agit Eurus atrox, mox turbine raptat
 Sublimes agitans, & inania prælia miscet.
 Mille etiam peritura modis circùm agmina ducunt,
 Fucus acerba sonans, & pictis Cantharis alis,
 OEstrumque, Crabroque, & mole ingens Scarabæus.
 Sæpe apibus sonitu stridenti ubi bella minantur,
 Cerea pennatis vexant alvearia turmis:

Extemplo glomerantur apes, pennisque coruscant
Invictæ, turpemque abigunt à mœnibus hostem.

AH, quoties teneras morsu læsere capellas,
Et sole æstivo lassus, spatiorumque viarum,
Frontem occurrentes damnavit sæpe viator?
Sæpe renascenti cùm vere coagula trahit
Lacteus humor, & alto à margine pinguior extat,
Mille venenatis fundunt sese agmina rostris,
Et niveum impuro nectar corrumpitur haustu.

NON vobis dulces distendunt ubera vaccæ,
Fortè superveniens exclamat rustica conjux;
Inde graves turmas, & poto nectare tardas,
Indignata procul manibus virgâque repellit.

SED meritas solvunt pœnas, cùm accendere parvam
Præmonuit nox alma facem, volat inscia turba,
(Sive hîc flammantes sylvas, camposque nitentes
Credit, seu rapit in certam fors dura ruinam)
Per spatia incertis alis tenebrosa vagatur,
Ad sese attonitam donec trahit aurea lampas.
Ceum quondam volitans sublimis in aëre milvus,
Subiectis lustrans leporem cùm vidit in arvis,
Flectitur in gyrum, spatiisque remotus iisdem
Usque videt prædam, ductis per nubila spiris:
Lampada sic torto levis ambit turba volatu,
Lucentesque pyras & non ignobile bustum
Ascendit demens, quæsitisque ignibus ardet.

SIC, dum nativum memorat, renovatque furorem,
Ingentes pœnas vitæ dat musca prioris.

NICOD. L'ESTRANGE, *Baronett. ex Æde Christi.*

THOMÆ WILLIS, M. D.

In Diatribas Medico-Philosophicas, De
Fermentatione & Febris.

ABSTRUSAS rerum causas, quo semine litem,
Quo pacem Natura paret, quis corpora motus
Urgeat, indomitos undis quid misceat ignes,
Qui nexus elementa ligent, foelicior ætas
Conspexit tandem; cunctisque ignota priorum
Abdita laxantur vasti penetralia mundi.

PROGENIES cœli, terræ defossa Metalla
Visceribus, quamvis Phœbo ostentata parenti,
Indiga lucis erant; radios obscura premebat
Umbra, & lucenti splendor quæsitus in auro est.
Lumina præstrinxit ferrum, ignotumque latebat,
E damnis notum nimis; & simul agmina fudit,
Ingeniumque unâ victor superaverat ensis.
Sic olim curas, vanæque indaginis artes
Elusit Natura parens; sic lumine jussit
Sistere, & extremo defigere cortice lumen.
At nobis tentare adyta, atque invisere rerum
Ultima concessit, mundique arcana tueri:
Nec nota est magis ipsa sibi; quis montibus altis
Regnet amor, quæ flamma leves in marmora succos
Excoquit, unde novi tellus connixa metalli
Cæca rudimenta, & duri primordia fœtus
Fœcundo fovet amplexu; cur vere tepenti

Pandit

Pandit opes terra, & nativo fulgurat ostro.
Qui zephyri molles prægnanti semina Vestæ
Inspirent: nebularum arcâ cœlique relictis
Sedibus, in nostris Iris quæ gestiat undis.
Cur fluviis immerfa Ceres, commixtaque Nymphis
Intumeat: quæ bella movet, quas concitat iras
Fervidus, inque cadis celebraverit Orgia Bacchus.
Sicanix quis desertis fornacibus Ætnæ
Vulcanus molles per corpora suscitât ignes.
Quin etiam humanos agitet quis spiritus artus:
Unde hinc purpureus venas, hinc lacteus imber
Irrigat; in fontes quæ causa recedere jussit
Sanguinis assiduo remeantia flumina motu.
Qui cæci in venis ignes, quæ viscere flamma
Deliteat, febremque ciet; quid misceat æstu
Frigora, diversæ coëant quo fœdere Zonæ.
Quæ pestem Stygio furiarum emittit hiatu,
Grassarique jubet, ventosque armare veneno.
Quis sit faticidus renes qui perluit humor,
Qualis odor matulæ, quem nec fastidiit olim,
Balsama cui victæ pelvis spiravit Idumes.
Cuncta patent: nec cui furtivos impius ignes
Intulit, artifici melius sua cognita proles.
Artis circumus mundum; indignataque Gades
Transiit extremos, veteremque Scientia Thulen.
Felix qui potuit rerum cognoscere causas!
Naturæ Phœboque sacer! cui Delphica laurus
Amplecti frontem, radiataque tempora gestit.
Flammæ illi parcent, quem sacris artibus Hermes
Imbuit, & doctos tenebris qui vindicat ignes;
Illum nulla dies rapiet, qui lumina Phœbi
Donârit radiis, lucisque fugaverit umbras;

Non

Non illum afflato Pestis violare veneno
 Audeat, aut tacitâ Febris torrere favillâ,
 Qui morbis vitam, & letho donaverit ævum.

PHILIPPUS FELL, *Med. Stud. Oxon.*

THOMÆ WILLIS, M. D.

In Cerebri Anatomen Carmen.

QUI terræ pelagique vias, mundique per omnes
 Articulos spatatur ovans, metasque suorum
 Herculeas audet supra posuisse laborum,
 Neglectus jacet usque sibi, dùmque omnia quærit,
 Ipse suû quæsitior abest, incognita tellus
 Solus Nauta latet, propiorque ignotior orbis.
 Tu melior Typhis, spreto jam Phafidis auro,
 In te vela paras, animatos detegis orbis,
 Humanasque aperis ausis ingentibus oras.
 Jamque novos laxare sinus, animæque latentis
 Arcanas referare vias, cæcosque recessus
 Fas aperire tibi, totamque recludere mentem.

HUMANI quicquid suspensum est fornice cœli,
 Quem teneant capitis laqueata palatia civem;
 Altera cur foveat, cur protegat altera Meninx;
 Quos testes genuisse, animi quos utraque Mater
 Conceptus peperisse valent, quæ cella recondat,
 Quis sinus excipiat; quales mirabile nescit
 Rete dolos, formæ rerum & phantasmata captans:
 Seu mens præteriti retinent simulachra laboris

Mem.

Membranis descripta suis, seu provida fatis
Imminet, & Lachesi venturos præripit annos.
Quin spectare datum est tumidos quæ pectore fluctus
Suscitet, & nostrum tempestas misceat æquor;
Unde Amor, atque arcum nervo quo tendere natum
Idaliùm Cytheræa jubet; cur obice sanguis
Sistitur, & torto frænatur venula nodo.
Cernimus ut sedeat Dolor & fuspiria ducat;
Ut Metus incertum condant caput, & sibi frustra
Consultit, éque suis jam jamque evellitur umbis:
Ut nutans ægrè sustentet corpora Somnus;
Ut Rîsus dextrâ firmet latus; unde solutos
Gaudia dilatant animos, cùm gurgite pleno
Flumen abît, totosque juvat laxare rudentes.
Quâ Ratio sublime sedens per inane theatri
Nervorum dextrâ tenet & moderatur habenas.
Exultat jam Diva, videt vultusque laresque,
Agnoscitque suos, & cui natura tueri
Indulsetque referre Deos, jam vertice surgit
Lætior, & spectat cognata erectior astra.
Jamque neces & fata juvant. Stylus iste nocentis
Expiat & toties crudelis vulnera ferri.
Ipsa novos statuit de se Libitina triumphos,
Furca crucesque placent, & bis spectacula latro.

SANGUINIS hic jactet primus movisse lacunas,
Sortitus famam vitæ cum fonte perennem:
Hunc lymphæ, lactisve latex, hunc glandula laudet;
Divisum vili sectoque cadavere nomen
Quæsierint alii: melior tua pagina gessit
Ostendisse hominem, spirantemque æthera mentem.

PHILIPPUS FELL, *A. M. Coll. Omn. An. Oxon Soc.*

In obitum celsissimi Principis

H E N R I C I

Ducis Glöcestrensis.

VOLVIMUR, & cæco vitæ per lubrica casu
 Præcipites fortuna rotat; vix dum Anglia luctus
 Sopierat, mœstumque genis absterferat imbrem;
 Solvitur en iterum in lachrymas! Jam mitiùs astris
 Credidimus spectâsse Deos parcasque vacantes,
 Invidiâ, & positas animis cœlestibus iras;
 Albentes purosque dies, sortesque bonorum
 Sinceras fluere, & soles sine nube ferenos;
 Cùm sacrum CAROLI vultum & venerabile frontis
 Contigerat pondus, radiantiaque ora tueri.

INTEREA audiimus cœlos fatale sonantes
 Attoniti, & magnis confusa Britannia damnis
 Singultus cantu, lachrymosaque gaudia miscet.
 Quæque in festivos accensa est flamma triumphos,
 Credita præluxisse rogo, laurusque cupressu
 Ferali contexta dolet: plantâque silenti
 Irrepens lætas pulsat mors invida turres;
 Atque importunus dolor interpellat ovantes.

O nimium quæsite Deis, quem fata reposcunt
 Maturum divis juvenem, quem debita cœlo
 Et præcox virtus, tenero sublimior ævo

Eripuit

Eripuit terræ, Superisque accendit amores :
 Occidis, & Patriæ tecum, dux inclyte, ad umbras
 Spem trahis ; & vota & miseros unâ obruis urnâ !

QUANQUAM nemo unquam penetraverit incola cœlos
 Grator, & longus Superûm tibi cesserit ordo :
 Quanquam fidereas submittant astra coronas,
 Atque Ariadnææ serpant per tempora flammæ,
 Omnis & exultans tanto hospite jubilet æther :
 Te tellus tamen infelix, te patria luget
 Præsidio viduata suo ; dolet Anglia sparsas
 Dilaniata comas, Thamesisque gementia volvit
 Flumina, & æquoreas lachrymis petit auctior undas.

FLUXERUNT tria lustra tibi, jamque addis in arma
 Te fratri comitem, magnumque exemplar adoras.
 Obstupuit miles, quoties aut frigora noctis
 Sub Jove, vel Phœbi tuleris patientior ignes :
 Seu ruis in medias acies, & cominus hoste
 Decernis, densamque in turbam fulmina jactas,
 Agnovit fratrem CAROLUS. Te proripit ingens
 Vis animi, & longè æquales annosque relinquis.
 Non secus in cunis olim Tirynthius angues
 Compressit puer, & cœlo se prodidit ortum :
 Talis prætextâ nondum donatus, ad undas
 Scipio Ticini, patriæ patrique cadenti
 Umbo aderat, victæque dedit Carthaginis omen.

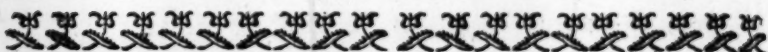
SPE S Britonum, Lachesis cui sola inviderat ævum ;
 Cui Martis furor, & rabies armata pepercit,
 Pace cadis. Sic dum Trojæ respirat ab armis
 Pelides, molli choreæ festisque Hymenæis
 Indulgens, lætos inter Libitina triumphos
 Delituit, magnumque patri reddebat Achillem.

AT vos (Ledaëo quanquam de lumine lumen

Ex-

Extinctum est) vos ô longos durate per annos,
Sideraque OEbalii felicia vivite fratres.

PHILIP. FELL, A. M. ex *Æde Christi.*

GRATULATIO

O B

*Auspiciatissimum Serenissimæ Principis CATHA-
RINÆ Lusitanæ, Regi CAROLO II. de-
sponsatæ, in Angliam appulsum.*

SENSIT inasuetas circum præcordia flammæ
Inscius, & blandos miratur CAROLUS ignes:
Qui Martis modò fulmen erat, quem bellicus ardor
Juvit, & armatum castrensis & hosticus ignis,
Ipse stupet gaudetque novâ caluisse favillâ.

AT fatis gratetur ovans, innoxius ille est;
Et ducit, quem sensit, Amor; mollemque Gradivus
Militiam exercet: sunt & sua prælia paci.

JAM Lusitano de littore regia sponsa
Solvit, ubi Hesperiiis Titan respirat in undis.
Hanc tibi vel notis cuperes, Rex magne, peric'lis,
Exiliisque emere, atque unam persolvere Divos.
Si Veneris mystæ pandant oracula vates,
Ex simili ut confurgat amor, non dignior unquam
Intravit sacros conjux Augusta penates.
Divûm ambo creti magno de sanguine, & æquâ
Majestate pares: pariter dilectaque Divis
Nomina, sorte pares ambo, virtutibus ambo.

HISPA.

HISPANOS olim fascēs & Sceptra Philippus
Hesperiaē, & mundi tenuit confinia Gades.
Unus cognato deerat divīsus Ibero
Lusitanus ager : veteres stat ponere fines,
Nec novus antiquas limes distermineſ oras.
Oppreſſas aſtu gentes, direptaſque regna
Criminibus, longum victor poſſedit in ævum.
Non tulit hoc vindex Superū manus. Hiſpalis omnis
Mox exuta Tago, partiſque eluſa Trophæis,
Conjurat cœlo plebes, & libera ſolvit
Colla jugo, nullâque madet victoria cæde,
Et pater Alphonſus ſolio conſedit avito.

INGENS cura Deūm ; cujus tutela Tonantem
Res hominum ſpectare docet : Tua, CAROLE, fata
Poſcebant eadem faciles miracula Divos.
Anglia, feſſa malis, fraternâque ebria cæde,
Viſceribus laſſis, rabieque exhausta Tyranni,
Fuderat extremas expiratura querelas.
Audierant Superi : ſolis adjutus inermis
Auxiliis Divūm, patriæ tu, CAROLE, terræ
Opportunus ades ſuſpiratuſque cadenti.
Quàm bene vos uno ſocient connubia nexu,
Quos Deus & fatum atque eadem fortuna maritant !

ERGO, Auguſta, veni. Facili ſamulabitur unda
Obſequio, & Paphiâ poteris conſidere conchâ.
Utraque par Diva eſt. Nam tanto pondere læta
Cærula dum ſulcas, gens circūm ludicra Amorum
Errat, & alarum velis diverberat auras.
Tu cūm Neptuni veheris Regina per undas,
Non Jovis ille ſuo credet prælata tridenti
Tela, nec aſtriferam cœlis inviderit Argo.
Ne metuas ; nova jam conſtantes poſſidet undas

Atque

Atque insueta fides, animos posuere procellæ,
 Æquatumque tenet dominæ reverentia Pontum.
 Diva, veni, nescis quàm te gens anxia poscat,
 Quàm tua vel sponsum viduet mora: CAROLUS instat.
 Ille, Noti si fortè, levi surgente susurro,
 Flamina sollicitâ metuens captaverit aure,
 Et montes maris & ratibus minitancia saxa
 Concipit, & fyrtes augur timor, ipsaque major
 Tempestas animi & superant suspiria ventos.

JAM populi vox una, Venit. Jam littora circum
 It clamor cœlo, & nomen revolubilis Echo
 Ingeminat, plausûsque suos & saxa loquuntur.
 Conferti longo pendent examine cives,
 Stipanturque viæ; accelerat cum virgine mater,
 Et properi juvenes, & jam non tarda senectus.
 Nec fatis est superâsse salum, dum compita fluctus
 Cernis habere suos, cupidâque undantia plebe.
 Excessit fors nostra preces. CATHARINA videris
 Et melior famâ, & voto formosior omni.
 Ecce! tuis radiis Maii debentur honores;
 Quâ graderis, crevère rosæ. Jam compita circum
 Igne triumphali, & tædis majoribus ardent.
 Curia jam plausu resonat festisque Hymenæis,
 Teque moræ impatiens cupidis amplectitur ulnis
 CAROLUS, & multâ præcinctus tempora Myrto
 Nectit Reginae pariter Sponsæque coronam.

PHILIP. FELL, *A. M. Omn. Anim. Coll.*

In Obitum Invictissimi Herois

G E O R G I I

DUCIS ALBEMARLIÆ.

ERGO summa dies, & ineluctabile fatum
Semideos rapiunt! modò regia funera mœsti
Flevimus, & magnis funestam cladibus aulam;
Instaurat fortuna nefas, & vulnera plagis
Cruda novis onerat. Strictos qui tutus in enses
Ibat, & ardenti volitantes turbine glandes,
Securus belli, mediisque illæsus in armis
Gestabat nullo pectus violabile ferro;
Morborum infidiis, & sævæ vulnere pacis
Occidit, & positus jacet ALBEMARLIUS armis.

QUOS titulos, quæ gesta canam? quis carminis ordo
Surget? Ad occiduas armis gliscentibus oras
Mittitur, audaces fera cùm Juverna tumultus
Miscuit, & longi movit tentamina belli.
Illic & cædes, & dira incendia jactat
Loyolæ soboles; rebus quæ docta novandis
Semper, & impuris divos obtendere cœptis.
Alma quidem tellus virus quodcunque beato
Expellit gremio; non illic luridus anguis
Sibila commiscet, non telam textit Arachne,
Non bufo, non rana tumet; serpentibus ipsi
Innocui saltus, & mollior aura veneno est:

Nequic-

Nequicquam ; Aufoniis veniat si vipera terris
Sævior, & latè diffundat Roma venenum.

ARMA Ducem majora vocant ; has Anglia flammæ
Concipit infelix, odiisque ingentibus ardet.
Advolat, & sacras partes, & Regia promptus
Castra sequi, genios momentaque grandia secum
Laturus ; sed fata vetant : ingloria forti
Præda jacet, lætamque urbem captivus inermis
Ducitur, & multis potior victoria palmis
Unus erat ; premitur servili dextera ferro
Fortis, & ignavæ membra exedère catenæ,
Atque indigna fames, longusque in carcere pedor.
Damna tamen graviora premunt ; videt undique fractas
Inclinare acies, CAROLI que ruentia fata :
Quasque videt patitur clades (dolet illud, inultas
Quòd videt) immoriturque malis, & vulnere in omni
Ipse perit ; cæsi Regis super omnia crimen
Horret, & ultrices magno stant pectore curæ,
Vindiçtamque alit intus, & altâ mente reponit.
Qualis ubi in Libycis Leo fortè incautus arenis
Incidit in casses ; pastor gaudetque timetque,
Et prædam haud impunè videt : sed si qua viam vis
Inveniat, rumpatque plagas, ruit obvia quæque
Prosternens, longeque neces & vulnera spargit.
Talis erat, cùm damna furens & bella rependit
Scotica, & Arctòas latè conterruit oras,
Et patriæ vindex, & diri Fœderis ultor.
Jamque Caledoniis excita est bellua sylvis
Omnis, & extremæ turculentior incola Thules :
Aspiceres hyemesque inter gelidasque pruinas
Ultrices regnare faces, & sanguine fuso
Purpureas caluisse nives : stupet omnia Scotus

Perfidus,

Perfidus, & frustra noctem longasque tenebras,
 Ignotas frustra terras Thulenque requirit,
 Extremo positus nequicquam in limite Mundi.

MAJUS opus moveo; premit ipsos dira rebelles
 Seditio, & pœnas jam justa reposcit Erinnyes,
 Et sua Terrigenas vexat discordia fratres.

Emicat Arctoi radians à cardine cœli
 Immortale astrum, & terræ Cynosura Britannæ;
 Hac duce, & infames scopulos ventosque sonoros
 Effugit, & populi graviores Anglia fluctus.

Quæ mentis divina acies, cùm callida magnis
 Consiliis elusa cohors, atque ardua semper
 Responſa ediderat, dubiique Oracula veri!
 Illuxit multos longum meditata per annos
 Jam fatis matura dies; ultusque Parentem,
 Restituit Natum: triplicis non pectora tentant
 Imperii illecebræ, non fallax purpura tangit.
 Nec sibi se vicisse putat: quod sanguine multo
 Criminibusque emerent alii, cùm sceptrâ tenere,
 Temporaque arreptâ poterat cinxisse coronâ;
 Innocuas laurus, & sacræ frondis honores
 Maluit, & castâ frontem circundare olivâ.

QUALIS erat, cùm jam Procerum comitante catervâ
 Excepit reducem Rutupina ad littora Regem!

Plenus uterque Deo! charis astringitur ulnis
 CAROLUS, amplexus miscens, & dulcia libans
 Oscula, & arcanos adspirans intus amores.

Candida plaudebat niveis Victoria pennis,
 Nullâ cæde madens; secura atque integra regna
 Restituit, purasque illibatasque secures,

NEC fatis est quòd sceptrâ redux sua debeat istis

CAROLUS auspiciis: studiis tutatur iisdem

VOL. I.

D

Queis

Queis dederat, pacisque idem servator & auctor ;
 Commiscetque pares armatis laudibus artes.
 Sic ubi sævorum Pallas post bella gigantum
 Ægida deposuit, dilectæ ante omnia regna
 Cecropiæ petit, & proprias tutatur olivas.

NECDUM omnis tellus tanto satis ampla triumpho :
 Nunc ingens patet oceanus, framæamque superbus
 Submittit Mavors, & tu, Neptune, tridentem.
 Æquores fasces & sceptri jura Britanni,
 Et vasti maris imperium, quæ flamina miscet
 Æolus, aut latè fluctus ciet Amphitrite,
 Vindicat. Innumeris tabulatur classibus æquor,
 Et procera altis descendit montibus ilex,
 Pridem assueta notis, magnisque invicta procellis,
 Servatrix terris pariter tua, CAROLE, & undis.

SIGNA illinc Batavûm fluitabant cærula malis,
 Hinc Anglæ rubuere cruces ; affibilat aurâ
 Blandior, & pietas justo fert ordine puppes
 Ponti viva quies ; credas innare triumphos,
 Et pompam, non bella, putes : supereminet omnes
 Celsa Ducis magni puppis ; non æqua micaret
 Gloria, si stellata polo descenderet Argo
 Plena Deis ; non cùm Venerem Neptunus adorat
 Mollia purpureâ fulcantem cærula conchâ.

AT subitò horrendum diro Mars intonat ore,
 Livida nitra vomens, piceæque volumina flammæ,
 Sulphuraque, & cæcos ignes nigrantis Averni.
 Quæ ruit, effractæque trabes & robora vastis
 Dissiliunt quassata globis, truncataque membra
 Seminecesque artus cœlo jactantur inani.
 Horrida turbatum tempestas miscuit æquor,
 Sævior indomitoque mari cunctisque procellis

Ira virūm: mediis regnat Vulcanus in undis
Victor, & attonitæ metuunt nova fulmina quercus,
Obstupuit dux ipse Erebi, tantasque ruinas
Eumenides spectare negant, magis horrida Phorcus
Monstra timet, Nereusque udâ caput occulit algâ.
Tempestat vix tanta premet, cū magna fatiscet
Cœlorum moles, & terris mista coibunt
Sidera, & immensi labetur machina mundi.
Jamque ter attonitum cursu Sol circuit orbem,
Sæpe acturus equos retro, totiesque tenebras
Rexerat, & tremulâ pallesbat Cynthia luce;
Fortior instaurat pugnam, Martemque laceffit.
Mene, ait, hostili captivum cernet in orâ
Rhenus ovans, mortemque timens conterrita Belgis
Devictis toties ostendet terga Britannus?
Antè ego sulphurei laniatus pulveris ictu
Membra polo semiusta feram, discerptus ubique
Colligar, atque omni jaceam divisus in orâ.

A T, Batavi, quanquam auxiliis & classe potentes,
Diffugiunt; numero major, virtutibus impar
Hostis erant; fractasque rates, sparsæque legentes
Reliquias classis pavidi sua littora quærunt:
Jam furor & multi rabies vefana Lyæi
Cesserat, & pugnâ deferbuit ebria virtus:
Jamque redit cunctis Dux insuperabilis armis,
Telluris pelligique potens, exercitus omni
Et major fato, magnis cui foeta peric'lis
Pacis iniqua quies, armato sævior hoste.
Dira lues miseras ventis invecta per urbes
Camposque grassata furit; vitalibus auris
Immiscet Libitina neces, & lurida toto
Excipitur pestis gremio, vitæque fatiscunt

Spiramenta, animæque fluunt in fonte venena :
 Improba nec lentè spargit contagia, passu
 Sed propero ruit, & tota agmina falce cruentâ
 Demetit, atque omnis jacet uno in funere vulgus.
 Sola medela fuga est : at longè finibus arcent
 Damnatam morti plebem, manesque silentes
 Pallentesque errant miseris pro civibus umbræ.
 Ille tamen (quanquam ulla duci nec tela nec enses
 Profuerint, quanquam obstantes simul undique ruptis
 Obicibus prosternat inaspectabilis hostis)
 Stat medias inter strages, & publica pensans
 Damna suis, tutosque omnes discrimine in uno
 Esse iubens, lapsis affert solatia rebus.
 Quinetiam miseram renovata pericula gentem
 Sollicitant ultra, & lassatam cladibus urgent.
 Urbs antiqua viris, sacro si carmine Bardi
 Vera canant, nimium cognatæque æmula Trojæ,
 Quam modò dira lues fatali torruit igne,
 Nunc æstu graviore cadit ; per compita latè
 Eax inimica volat, ventoque agitata furenti
 Volvitur, & rapidæ jactat contagia flammæ.
 Mulciber ignito super alta cacumina corru
 Perque arces equitat fummas, petit astra superbus
 Vertice, fidereæque ruunt in Tartara Turres.
 Extimuit cœli vicinas regia flammæ,
 Communesque rogos, & magni funera mundi.
 Non ita, Sicania ruptis fornacibus Ætnæ,
 In Superos nova bella movet, cœloque minatur
 Enceladus, quoties liquefactum sulphure montem
 Evomuit, flammæque Jovi & sua tela retorquet :
 Æra ruunt latè campis, liquidique metalli
 Flumina, & exudant flammæ torrentibus arva,

Et Siculum rutilis ardescit fluctibus æquor.

NEC memor usque suū tardove incedere passu
Lemnium, aut rapidos voluit cohibere furores,

Tutela afflictæ donec certissima gentis
Præstaret MONKÆUS opem, fomenta voraci
Subjiciens flammæ, nitrataque sulphura tectis
Immiscens, ipsis restinxerat ignibus ignes.

“ O miseros nimium cives, quibus ipsa ruina

“ Visâ salus ; juvat & sparsos habuisse penates !

Interea innumeris exhausta Britannia damnis
Agnoscit Superos, pestesque, & dira venena :
Bella ignesque inter MONKÆUM appendere fortem
Nil dubitat, fruiturque malis sub vindice tanto.
Hoc tamen, O Superi ! facinus licuisse Britannis
Conquerimur fati. Miseris proh sidera semper
Aspera, & infensû nimis inclementia cœli !
Ingens occubuit patriæ servator & ultor ;
Occidit ipsa salus : nunc ultima vulnera genti
Parca dedit, pœnasque omnes absolvit in unâ.

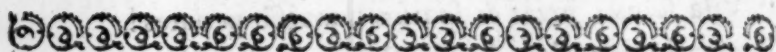
FELIX, æternum meruit qui nomen in armis,
Et niveam nullo maculavit crimine pacem !
Felix, cui licuit fudisse novissima verba
Principis in gremio ! dextrâ sed & Ille labantes
Compressit morienti oculos, animamque recepit ;
Prosequiturque pio properantem ad sidera planctu.

INTEREA regum moles sacrata sepulchris
Deposcit magnos cineres ; felicibus urnis
Assurgunt augusta cohors : tumulumque parantes
Certant officii : Henricus conditor arcis,
Arthurii Edvardique & cætera turba nepotum.
Quinetiam Virgo blandè gratatur Eliza,
Arbiter & sanctæ pacis Steuartius heros

54 M U S Æ A N G L I C A N Æ.

J A C O B U S, nullo reticendus carmine Vatum.
Ipse etiam charas, cùm longum exegerit ævum,
C A R O L U S exuvias juxtà, Dux magne, reponet.
Jam non longa dies, rapidique injuria cœli,
Non aquilo, aut cunctis rabies fanatica ventis
Sævior, Augusti temerabit jura sepulchri,

PHIL. FELL, S. T. B. Coll. omn. An. Soc.

S O T E R I A O R M O N D I A N A.

T A N D E M querelis pone modum tuis,
Juverna, tandem define luctuum;
Revixit O R M O N D U S, caduci
Grande decus columenque regni,
Gaudete, sacræ Pieridum domus,
Eblana, gaude, templaque Cynthio
Dilecta, quantum non Cytheron,
Non viridis juga tonsa Pindi.
Evœ! recentis conscia gaudii
Sonent canoris littora plausibus,
Et saxa responsent Camœnis
Pulsa meis, iterentque carmen.
Cæca impiorum turba rebellium,
Invisa semper Principibus cohors,
Zelique mentitâ sub umbrâ
Docta pias adhibere fraudes,
Quo bella, quo vos deferet impotens
Tandem cupido? Sistite barbaros

Motus.

Motus, fatigatumque Martem
 Immodicis prohibete votis.
 Ille, Ille regno est redditus & sibi,
 Qui pervicaci fræna licentiæ
 Turbæque ferratas catenas
 Injiciet malè contumaci.
 Lanugo vultus vix nova cœperat
 Vestire pulchros, induitur sagum
 ORMONDUS, & Scotos frementes
 Auspiciis pepulit secundis :
 Qualis juventâ fervidus impigrâ,
 Mutavit armis prima crepundia
 Pompeius, & pulchro subegit
 Penè puer Numidas triumpho.
 Quis fata versæ dicat Hiberniæ ?
 Pulsasque Musas, templaque cœlitum
 Disjecta non levi ruinâ ?
 Funera quis memorare dignis
 Speret querelis ! O Heliconidum
 Eblana sedes ! ô Nemora ! ô sacra
 Laurus, & optandi recessus !
 Fontibus ô celebrata Tempe !
 Fortuna quæ vos illacrymabili
 Merfit ruinâ ? quid nisi nomina
 Tum nuda, desertæque cautes
 Pieriis catulos ferarum
 Celâstis antris ! Sæpe caput gravi
 Mcerens Iërne vulnere faucium
 Narratur ostentâsse Nato,
 Sæpe preces gemitusque miscens.
 Per ista, (dixit) per generis decus,
 Per spem tuorum, per lacrymas meas

Fletusque ; per si quid paternum
 Grande tibi est, miserere gentis,
 Assurge, & iras concipe vindici
 Virtute dignas, quâque tuis patet
 Arena bellis, I, negatas
 Quære vias, aditusque rumpe.
 Quali medullas fulgure percitus
 O R M O N D U S arsit ! flamma capacibus
 Quæ infusa venis ! cùm protervo
 Indomitum scelus ire cursu
 Passim videret. Me nova buccina,
 Me poscit ingens militiæ labor,
 Me (dixit) in bellum resorbens
 Unda fretis rapit æstuosis :
 Vester, beatum C A R O L I D Æ genus,
 Vester, cohortes in medias feror,
 Si totus obluetur orbis,
 Vincet amor, studiumque recti.
 Hæc elocutus Cæsareis caput
 Devovit aris, nec violabile
 Dixit sacramentum ; ter aræ,
 Ter subitæ tremuere flammæ.
 Exinde quali turbine proruit
 In bella, quali fertur anhelitu,
 Viresque, vultusque, impetumque
 Fulmineo similis Gradivo !
 Heu ! quantus illi sub Jove torrido
 Sudor ! quot illum non timidum mori
 Peric'la circumstant ! quot arces
 Perfidie manifestus ultor
 Dejecit acri (plus vice simplici)
 Belli procellâ ! Barbaricas opes,

Curvasque

Curvasque Scotorum secures,

Et trabeas, ducibusque signa

Detracta testor; testor ad arduos

Affixa postes signa triremibus

Erepta, captivosque currus,

Et galeas, clypeosque centum

Perfossa telis. Quid fera prælia,

Quid arma tantum, regnaque prosequor

Collisa bellis? Ille ramo

Tempora Palladio revinctus

Jani ferocis limina clausit, &

Leges Iernæ restituit suas,

Deditque pacem, quam nec arma,

Nec litui, strepitusque rumpent:

Qualis beatis incubuit locis,

Cum pulsa nondum cesserat impiis

Astræa terris, & beatas

Rura darent inarata messes;

Simplexque passim turba feracibus

Spectaret agris Nectaris uberes

Errare rivos, atque truncis

Lapsa cavis trepidare mella.

Ah! ne serenos protinus inquinent

Soles iniqui turbinis impetus,

Canam nec ORMONDI feneſtam

Sors levis in nova bella trumat.

Eheu veremur (Dii procul arceant

Omen nefandum) ne labor arduus

Fatumque Juvernæ ruentis

Immineat, Duce restituto.

Sat Ille Martis pertulit horridi

Duros tumultus, & fremitum gravem.

Sat Ille distrinxit minacem
 Pro patriâ gladium ruenti.
 Fallorne? gentis dux bone Hiberniæ,
 Te poscit ingens regia coelitem;
 Fallorne? an illustris triumphum
 Signa dedit manifesta tellus?
 Magnum stupentes hinc iter ad polos
 Emense, qualis, quantus & aspici
 Incedis, & gavisâ calcas
 Siderei spatia ampla cœli!
 Unde illa, mundi pars quota sit, vides
 Subjecta tellus, terrigenum metus,
 Crebrosque in angusto recursus,
 Et steriles miseratus artes:
 Sic post laborum difficiles vices,
 Et post subactum totius impetum
 Junonis, Alcidi supernæ,
 Emerito patuere sedes.

T. BROWN, ex *Æde Christi*.

IN ARTEM VOLANDI.

PRÆTERII Artificum nuper cùm forte tabernas,
 Mœstum ac sollicitum vidi genus omne: petenti
 Quid foret in causâ, respondent se periisse,
 Inventam modò damnosam infelicitèr artem,
 Quâ submoti homines terrâ per inane feruntur,
 Suspensi levibus pennis certo ordine junctis.
 Quâ ratione quidem actum est de Cerdonibus, atque
 Aurigis,

Aurigis, si homines ultrò citroque volarent.
 Hic me conductum, fateor, mercede volebant
 Perniciosam artem versu proscindere iniquo;
 Quapropter valido instruxerunt argumento.
 Nempe quòd hæc res summo olim fit cauta Senatu,
 Ne quis subditus unquam extra confinia regni
 Exportetur: præterea quòd mos hodiernus
 Pro nobis facit, & populus rideret abunde
 Indutum pennis hominem: sed maxima restat
 Causa metûs; trepidate, viri, qui conjuge pulchrâ
 Gaudetis, firmate seras, atque obice multo
 Claudat verna domum, ac triplici ferro obstruat Ædes.
 Quid demum si fortè camino illapsus adulter
 Uxorem alatus stupret? sic dicitur olim.
 Jupiter in cygni formam conversus adisse
 Lædæos thalamos, ubi (credo) suavè canebat
 Fato jam propiore: mihi hercle æquum esse videtur,
 Si gemino frontem cornu insignire maritus
 Gaudeat, ut mœchus consutis fulgeat alis,
 Dum fera cornutus, quidni ales fiat adulter?
 Sed ne consultò sim visus iniquior esse
 Huic arti, apponam vobis quodcunque libenter
 Præ se ferre boni possit: Quis, si optio detur,
 Non vellet potiùs tranare levem æthera pennis,
 Quàm quadrigarum mala tædia ferre rotarum,
 Concussus validos, tetrumque uncti axis odorem?
 Adde quòd & stomacho muliebri nausea surgit,
 Vix tandem Menthæ succo removenda potenti.
 Quin etiam invento celebri me opponere possum
 Ingeniosi hominis, qui captivum aëra clausum
 Utre, atque ex omni terræ regione petitum
 Servabat, summis præbendum non nisi amicis,

Haud!

Haud quisquam inficias ibit præstantibus esse, ut
 Ipso fonte bibat purum sine fraude liquorem.
 Denique si nostram quis riserit improbus artem,
 Tanquam momenti parvi vilisque; repono
 Multum errare hominem: spes nobis maxima; nam si
 Quis posset suadere viro multum locupletis
 Nubes intra atque aërias mundi regiones
 Delegisse locum sibi vicinum athera juxta,
 Qui villas post se & patrimonia linqueret, ipse
 Contentus possim terrenâ vivere face,
 Impuroque solo: fateor tamen, æthere vesci
 Perpulchrum est. Perro ex hebeti subtile & acutum
 Ingenium cœli reddit purissimus aër.
 O me felicem! liceat si quando tabellam
 Cernere pulchræ picturatam in fronte figurâ
 Alarum, muris affixam porticibusque
 Tectorum (currûs ubi nunc squalentis imago
 Apparet) quæ quo pretio conducere possis
 Et quanti, quocunque iter est, ostenderet alas:
 Tum me continuò ad Lunæ felicia regna
 Proriperem velox, rediturus non nisi magno
 Argenti pariter libratus pondere & auri,
 Impositâque novo orbi antiquâ religione;
 Omnibus occisis, Hispano more, colonis.
 Aut si fortè aliquis commovit bella, perampla
 Laturus spolia ex mutatâ conditione
 Regnorum Lunæ, subito regionibus istis
 Missus adesse potest, doctus componere lites,
 (Namque alias sese solet interponere gentes
 Angliæ) quæ Belgam iratum, Gallumque ferocem
 Conciliet, Lunamque æternâ pace bearet.
 Sed mihi momenti magni res illa videtur,

Aëris

Aëris ad campos si quis transferre colonos
Sedibus è nostris vellet, non aptius ullum
Commodiusve reor tempus; namque huc legiones
Turmatim properare ex omni parte videbis.
Militiæ immunes nuper, signisque relictis
Impransi venient, exuti vestibus, armis,
Tamque leves, cælum perstringere posse putares
Absque alis: porro numerosam Scotia plebem
Præbebit Terræ infensam, CAROLO que regenti;
Nullaque gens nostris est aptior incola terris:
Quippe famem assueti tollerare, & vivere parvo,
Aërio possunt Scoti pinguescere victu.
Proxima succedit, citharis post terga revinctis,
Turba Poëtarum, quos aërias regiones
Jurares habitasse prius, tam multa loquuntur
De cælo stellisque, & sphærarum concentu:
Quin & Pegaseum soliti conscendere quovis
Carmine equum, nôrunt pridem volitare Poëtæ.
Haud ita se facile attollent, queis jugera centum
Aut mille agri; quippe illos subsidere par est
Ad terram, ferrique deorsum à pondere tanto,
Quorum nil opus est; quoniam pars maxima nostrî est,
Queis nec telluris punctum, quod euntibus obstet.

A T tu, præclaræ inventor celeberrimus artis,
Gentibus aëriis positis quocunque sub axe,
Stellarum hospitio & cælo propiore beatis
Jura dabis, nomenque tuo de nomine dices;
Æternas postquam sedes pacemque dedisti
Felici Anglorum genti, populoque futuro.

FR. HARDING, *A. M. Coll. Div. Joh. Bapt. Soc.*

EPULÆ *Pseudo-Protestantium interdictæ.*

NUPER, Londinum invisens, vicosque pererrans
 Sedulus, & nugis multùm & novitate locorum
 Detentus, nil in totâ jucundius urbe
 Quàm quorundam hominum vultus atque ora notavi;
 Quos sapere, & multùm ingenio pollere, sagaci
 Incessu scires, habituque atque indice vultu.
 Miratus, rogo qui fortè occurrebat amicum,
 Quinam illi fuerint homines, vel cur sibi tanti
 Esse videbantur? subridens ille, Quis ergo
 Angulus extremæ latitantem te capit urbis,
 Ignarumque hominem? nescis hos esse Polonos?
 Contrà ego, Quid nobis demum cum gente Polonâ?
 An poscunt Regem, an populi commercia nostri?
 Illum ergo Regem, quem posci, ignare, putabas,
 Jam nunc, inquit, habent: & jam convivia lauta
 Ferculaque apponi, ac populum, Regemque videbis.
 Dum loquimur, coràm ecce venit conviva togatus
 Festinans; inquit, scires hunc esse Polonum,
 Quodd toga consutis intexta est pellibus; ut fit
 Arctoas inter gentes. Bone Jupiter! ipse
 Replico, tam sanctos homines quis crederet nunquam,
 Qui vultu ostentant jejunia Religionemque,
 Ut nostrum relinqui, lauto indulgere palato?
 Certè ego villosum pecus hoc discumbere mensis
 Non aliter reputo, quàm aut urfos fronte severâ,
 Aut Curios vulpes, qui Bacchanalia vivunt.

Atqui

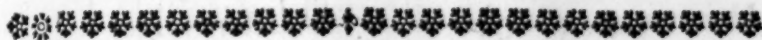
Atqui de subito redeunt cerno, nec alvo
 Distentâ tamen, aut vultu, sua gaudia produnt:
 Nescio quid misero tristes sermone susurrant:
 Unde fidem meritam veterum proverbia quærant;
Multa cadunt inter calicem, supremaque Labra.
 Hic me rem totam callens intercipit ille,
 Omnes hi, frustra quos Regis gratia fovit,
 Publicolæ, CAROLUM vexant, odere JACOBUM:
 Jamque epulæ, tanto quas instruxere paratu,
 Fœdus amicitia, & sociati fœdus amoris,
 Nil aliud fuerint, (Rebus persona trahatur)
 Quàm dira, irrisis Regi Fratrique, simulas.
 Hinc interdictis confestim impransâ revertit
 Turba frequens epulis: nimirum ut discere possint,
 Ventriculo arrecti ad sana argumenta Magistri,
 Quæ docuit quondam sapientis dogma Menenî:
 Membra recusabant (non longa est fabula) ventri,
 Quo solitus vesci, justum numerare tributum;
 Interea esurie enecta, & propè fracta labore,
 Ad veterem redire fidem, jam protinus ultro.
 Hic ego, qui ingenium mirabar Principis, usque
 Jure interdixit certè convivia Cæsar.
 Nam cùm terribiles fœcundè hæc secula passim
 Conspiratores educant, atque farinam
 Novimus esse ream, potuit nil tutius esse,
 Aut fieri, fidos quo devinciret amicos,
 Ne fortè horrendum Pistorum in ventre lateret,
 Atque infernum aliquod, ceu conjuratio quondam,
 Ut fama est, latuit Trojani in ventre caballi.
 Quis tamen elatos poterit restringere risus?
 (Quamvis latrantis stomachi multum miserefcit)
 Cum miser ad sponfam vacuus conviva redibit

Fercula prælibantem, & ut omnia lætus ab ovo
 Usque ad mala citaret, dum ille, emunctus & ære
 Et dapibus, lacerata cibi fragmenta reposcit,
 Deglutitque rapax hesternæ crustula cœnæ.
 Quid faceres, inquit, petulanti splene beatus,
 Si vel ab undecimo properantes undique faxo
 Versùm urbem armigeros vidisses? certè ego vidi
 Indutos aurum, & festivâ veste micantes:
 Nimirum, ut quidam insulsis cùm fratribus olim,
 (Quos ætas lusu sapientes ista vocabat)
 Cùm peterent longè, sitientes, ubera Tauri,
 Irrisi multùm, ficcique ex urbe redirent.
 Interea toti qui vendunt nuncia Regno
 Mercurii, atque fide transmittunt cuncta Polonâ,
 Quid facient, postquam vetuit convivia Princeps?
 Hebdomade aut totâ miseris dormire necesse est,
 Aut tolerare famem, nisi forsan prandia lautè
 Descripta in chartâ, queis præla parata laborant,
 Clamosos poterunt ventris depellere questus.
 Proh sævo cives nati sub fidere! quos nec-
 dum dimittit vivax invisi ira Papismi.
 Vastavere domos quondam turba impia Romæ,
 Visaque in unam tota est urbs abiisse culinam;
 At nunc quæfitos (ita fama est) denegat ignes.
 Ista cohors, nostræ nimis ingeniosa ruinæ.
 O si nostra bonos poterit sententia cives
 Permovisse, ut quondam ingenti mole columnam
 Struxerunt, orbi quæ toti ostenderet ignes;
 Sic nova jam turres luceret Pyramis inter,
 Quæ exprimeret lancem everfam, urbemque esurientem.
 Hîc ego, nunc, aliis detento rebus amico,
 Oxoniæ tenui liceat mihi vivere quâdrâ;

Et

Et Regi potiùs, Fratrique haurire salutem,
 Quàm cœtus inter Genio indulgere Polonos,
 Queis tam larga crumena, ut emant tanti esuriisse.

RIC. DYTON, *Armig. è C. ll. D. Job. B. Com. Gen.*

CONVENTICULA DISSIPATA.

ECQUIS nunc CAROLI ramo felicit Olivæ
 Impediat caput, aut frondentis vimine lauri?
 Ecquis (Iö!) meritos victori instauret honores,
 Victori CAROLO? quem non rationis egentem,
 Lernæus turbâ caput circumstetit Anguis.
 Sæpe quidem nostrum Lemânâ exorta palude
 Bellua funestis vexavit cladibus orbem;
 Sæpe per Angliacos sparfit contagia campos,
 Squammasque cristasque minax, & sibila colla,
 Tandem uno CAROLUS, magni par Herculis, ictu
 Fœcundum scelus, & centeni verticis iras
 Infregit, penitùsque animosam contudit Hydram;
 Nam postquam infandas vetuit coalescere turmas,
 Protinus è medio tantis exterrita damnis
 Seditio, fœdum visu & mirabile monstrum,
 Cessit, & in tenues paulatim evanuit auras.
 Eia age nunc, intra privati limina templi
 Quæ scelera, & quantæ steterant sine vindice fraudes,
 Musa, memor referas, primâque ab origine pandas.
 AUGUSTÆ in medio (quid non Augusta malorum
 Concipit, aut quas non alit intra viscera pestes?)
 Stat sacra Ædiculæ moles, (Ecclesia mater,

Parce

Parce mihi sacram dicenti) ubi semisacerdos,
Nescio quis, curtatus iniquo surrice crines,
Et nigrâ cinctus togulâ, solennibus horis,
Magnâ voce boat, turbæque ad scamna sedenti
Non intellecti pandit mysteria verbi.

Huc omnes, quotquot mirus sub pectore fervor
Exagitat, coeunt diverso ex ordine cives,
Usque à Patricio, qui largo ab domine tardus
Sidoniâs merces, & tinctos murice pannos
Ædibus in magnis venum proponit, ad illum
Qui clausus conductæ angusto in limite cellæ,
Taurino corio soleis succurrit iniquis,
Et tritas solido fulcit tibicine pelles.

Huc &, quæ lapsos dextrâ jam computat annos,
Plena Deo mulier gressum molitur anilem;
Illi clausa quidem jam dudum obsurdit auris,
Usque tamen venit auditum, captatque reclinans
Nequicquam patulo divîna oracula rictu.
Nec matrona deest oculos dejecta decoros,
Nec quæ luminibus prima ad subsellia stantem
Detinet obliquis lasciva sororcula fratrem.

INTEREA rostrum divinæ nuncius iræ
Scandit ovans, positisque in lævum dactylotheçis,
Ter glaucos huc atque illuc circumrotat orbes:
Ter tussitque sreatque, & ter levat æthera versùs
Sudantes digitos: summissio murmure tandem
Incipit, atque humiles imitatus voce susurros,
Tanquam aliquid Divi admotam garriret in aurem.
Mox querulo gemitu, & singultibus ilia pulsans,
Triste ululat, celeri nunc cursu verba fatigat,
Nunc iterum tardos trahit in longum sermones.
Scilicet usque adeò variis se accentibus effert,

Totque

Totque simul reddit vocum discrimina, ut omnem
 Dixisses uno clamare è gutture cœtum.
 Jamque inflans buccas & pollice stans erecto
 Pleniùs ora rotat, jactisque ad sidera palmis
 Subsilit, & valido pulvinum concutit ictu.
 Nec mora, nec requies; Meretricem protinus alto
 Culmine Romanam turbat, penitùsque nefandam
 Ex imâ vellit radice superstitionem:
 Cancellos, sanctosque choros, altaria, tædas,
 Diripit, atque ipsam pariter cum sindone mitram,
 (Panniculos Antichristi de veste petitos.)
 Interea sudatque, fremitque, & pulpita quassat,
 Tanquam ageret, quod suadet agendum: nec minùs ipsum
 In CAROLUM distringit amaræ spicula linguæ;
 Illum etiam Papæ addictum, sedisque Latinæ
 Cultorem inclamat, pravisque in devia ferri
 Consilijs, prorsus divini luminis orbum.
 Sic Regem & Proceres obliquo crimine mordens
 Auritos palpat circum præcordia fratres.

QUIS tamen ille fores pede concutit importuno?

Lictor adest, multusque simul post terga fatelles.
 Quid nunc auriculas, bone vir, demittis inertes?
 Possicum ne quære, gregem ne desere pastor:
 Quo fugis, Heroum fortissime!—non vacat, inquit,
 In cunctos libras bis denas solvere menses.
 Dixit, &, elapsus fallaci protinus antro,
 Mortales visus medio in sermone reliquit.
 Diffugiunt fratres, &, pallida turba, sorores.
 Huc illuc sparsos (proh formidabile nomen!)
 Constabellus agit: nunc hos, nunc occupat illos
 A dextrâ lævâque, & chartis nomina mandat.
 Pars aurum numerat; meritas pars altera pœnas

Perfolvunt.

Perfolvunt, clausi tenebris & carcere cæco.

HIS concussa malis gratos Fanatica cœtus
Deseruit rabies, atque indignata recessit;
Plebeiusque animi paulatim elanguit ardor.
Seditio, modò quæ specie pietatis & umbrâ
Privatis viguit templis, in bella furentes
Haud ultrâ impellet populos; nec jam ampliùs illos
Defendet numerus, junctæque umbone phalanges.

JAC. NEWTON, *Armig. è Coll. Trin. Oxon. Socio-Commens.*

Excellenti in re Medicâ, Admirabili Viro

D, THO. SYDENHAM, M. D.

*In Schedulam Monitoriam de Novæ
FEBRIS ingressu.*

O Qui capacem nobilis artifex
Eludis Orcum; quò tamen ibimus
Cuncti, quot humanæ parentes
Et decimæ tulit ordo lunæ;
Præsens fugacem sistere spiritum,
Præsens maligno tollere de toro
Mortale corpus, & propinquum
Exequiis remove morbum:
Quem nos honorem, quas statuas tibi
Ponemus, O cui non alium parem
In arte Phœbus, se remoto,
Aut oriens videt aut recumbens!

Quo

Quo Febris audax cunque movet pedem,

Te mater omnis, te lacrymabilis

Accurrit uxor, ne caducum

Orba virum puerosque ploret:

Seu confluentes fortè timet notas

Decora virgo; tu faciem eripis

Periclitantem, protegisque

Perniciem juvenum futuram.

Atqui odit artes & tua pocula

Hæres profusus, quem simul extulit

Ad spem implicatus vel febrili

Ignè pater, vel hydropis undâ;

Mirè paratam, te medico, senex

Protelat urnam, non sine gloriâ

Phœbi tuâque, qui fugâsti

Pollicitum sibi magna morbum.

Sic te scientem non faciunt libri

Et dogma pulchrum; sed sapientia

Enata rebus, mensque facti

Experiens, animusque felix.

Non mille plantæ, & multa domi vitra,

Ignesque centum, aut hypothesis placens

Profunt medenti, vel coërcent

Sæva luis mala, sæva febris:

Ni pectus adfit consilii potens;

Ni plena rugis experientia,

Ufusque naturam secutus,

Quid faceret, moneant in aurem.

Hæc praxis olim grande decus sacræ

Adduxit arti; sic veterum stetit

Secura fama; sic prævit

Hippocrates, meruitque cœlum.

At

At non eandem forte pari viam
 Preffit Galenus; non Arabes virum
 Æquè sequuti; non Falernâ
 Usque madens Paracelsus uvâ.
 Primus relictæ tu genium asseris
 Fidemque normæ: En Diva tibi Salus
 Applaudit & ridens juvenus,
 Vitaque non metuens sepulchri;
 Ex quo vagantem scripta manu tuâ
 Correxuit orbem pagina nobilis:
 Longum illa morboſis, tibi que
 Perpetuum patefecit ævum.
 Jam si qua restant, eja frequentibus
 Concede votis; nos juvenilium
 Vulgus Medentûm, nos avarâ
 Quælibet excipiemus aure.
 Fortè & futuro tempore quispiam
 Poëta, musis charior, ætheri
 Te fidus addet, te salubre
 Sidus, & in crisibus benignum.
 Me destinantem talia Chymicæ
 Curæ repossunt: me medicus labor
 Et spes locatæ non vacare
 Pieriis patiuntur undis.

ED. HANNES, *A. M. ex Æde Christi, Oxon.*

DIOPTRICES LAUS:

TELESCOPIO.

Ubi de MICROSCOPIO.

CONSPICILLIS.

VITRO USTORIO.

NATURÆ effctas vires, mundique senectam,
 Et longo labefacta situ jam secula, frustra
 Quid, Superi, querimur? reparans ecce omnia damna
 Sanctior ars nobis oculos melioraque præbet
 Lumina; &, antiquâ vafri sine fraude Promethei,
 Arripit infontes cœli de fornice flammæ.
 Inde pias accende faces, nec pectore solo
 Accipe, Musa, deum; tibi namque accedere juxta
 Jam licet, æternosque oculis audacibus ignes
 Et Phœbum perferre tuum; cupit ipse videri
 Jam propius; lætusque novi cultoris honore,
 Hactenus ignoti pandit mysteria cœli.

JAMQUE mihi Parnassum ultra bifidumque cacumen
 Efferrî videor, subtusque relinquere terras.
 Scilicet hos, Galilæe, tibi debemus honores;
 Æthereas aperire domos, acieque sagaci
 Astrorum servare vices, sedesque deorum, &
 Naturæ scrutari oculato arcana cylindro.
 En! totus miratur Atlas, quis nuncius illic
 Sidereus secreta Poli rimetur, & ausit

Post

Post Pallenæos cœlum affectare triumphos
Rursus, & arte novâ terras inferre Tonanti.
Nec minùs interea cœlestes Jupiter arces
Securus teneat, dum se ipse satellite crebro
Undique stipatum circumspicit, & simul omnes
Nobiliore deos videt exultare coronâ :
Major quippe sibi, speculo monstrante, videtur
Addita majestas ; solio sublimior alto
Ipse stupet fulmen dextrâ, sceptrumque sinistrâ
Augeri : tumidâ consurgit Gorgone Pallas
Sæviùs, & major nova sidera terret Orion ;
Læta Venus patris Oceani jam despicit æquor,
Seque juvat totam speculo meliore videri ;
Et formam maculis nævisque agnoscit in ipsis.
Illustrat sic terra Polum, dum tollit ad astra
Mortales, miscetque deis, specularis arundo.

UT verò æthereâ fat se jactavit in aulâ
Ars mirata deos, parili mortalia vitro
Mox submissa videt, mundique arcana minoris,
Tum quæ Parrhasii tabulas, doctasque Myronis
Effugère manus, nullo depicta labore
Ante oculos subjecta jacent, mirisque figuris
Ingenti exiguas mentitur imagine formas.
Interea Natura suos augescere fœtus
Post partum fœcunda suum miratur, & ipso
Gaudet prodigio, lætoque errore triumphat :
Dumque suis adytis & cæcâ nocte reclusos
Thesauros defixa stupet, nihil illa Colossos
Suspicit ; in parvâ stat summa superbia prole.
E tenebris sic turba minor caput exerit, & se
Ostentat terris parvi plebecula mundi.
Cernis ut aversis Parthorum more sagittis

Iratæ minitentur apes, quâ sæviat cœstrum
 Cuspide, vel muscam tutetur quanta proboscis ?
 Hoc speculo si fortè suam formica figuram,
 Magnaque robustis crescentia membra lacertis
 Aspiciat, jam majus onus committere tergo
 Audeat, & priscos iterum renovare labores
 Myrmidonum, veterisque redit jam gloria gentis.
 Hinc Pygmæa cohors aucto cum corpore sumat
 Ingentes animos, & dignos Marte furores :
 Jam truculenta novis incedat grandior armis,
 Bistoniasque ad bella grues, gentemque rebellem,
 Vindiçtâ stimulante, vocet ; fremit æthere toto
 Hostis, & attonitum dat Strymonis unda fragorem.
 Nec tamen hæc credas artis ludibria ; Vitro
 Ipsi etiam gaudentque senes, dum, nocte fugatâ,
 Luminibus geminos duplicato fidere soles
 Excipiunt, reducis solatia læta juventæ.
 Stat speculo longævus honor, quo sacra vigorem
 Canities ignesque novos miratur, ovatque
 Ipsa suas hyemes seniique perire tenebras,
 Emeritosque oculos fœcundâ luce nitentes
 Læta renascentis simulacra referre decoris.
 Ætatis vix sentit onus, viresque senili
 Frigore consumptas ; oculis pars maxima vitæ
 Solamenque sedet, quos cùm quasi morte labantes
 Ars firmat speculo, duplicis confinia vitæ
 Miscet, & Æsonios præstat feliciùs annos.
 Namque ubi torpescit lumen, senioque gravati
 Deficiunt oculi, segnis petit ipse latebras
 Spiritus, & mœstâ sese caligine condit.
 Mox, Vitro faciente diem, novus emicat ardor,
 Visque animi rediviva suam festinat ad arcem,
 Vol. I. E Edomitâque

Edomitâque ætate nitet ; velut orbe recenti
Ostentat renovata suos cùm Cynthia vultus.

AST ubi mutatis imitari Protea formis
Ars amat, æthereos effingit callida soles,
Dum fovet in vitreâ conceptas lampade flammæ.
Has Sículus mirâ arte senex jaculatus ab arce
Sicaniâ, totam miserando funere classẽ
Consumpsit, Marcelle, tuam ; furtiva remotas
Carpfit flamma rates, incensoque aëre toto
Fulgura sparserunt crystalla inimica profundo ;
Proximus Ætnæâ stupuit Vulcanus ab arce
Cacas ire faces : rutilusque incanduit æther,
Erubuitque suos Phœbus non conscius ignes :
Ut vero vitreâ vidit sua tela pharetrâ
Vibrari, speculoque jubar jam missile factum :
Miror, ait, Superi, quæ tanta potentia terris
Exuperat nostras quantumvis æmula flammæ !
Ecce novi soles, inclusaque lumina vitro,
Accendant Siculas nostris ardoribus oras !
Concipiunt crystalla faces, gremioque nivali
Vel flammæ didicere pati, nec victa liquefcunt
Nativo stipata gelu, proprioque rigore ;
Stat contrâ glacies nostri secura caloris,
Augentque allectas innoxia frigora flammæ :
Ipse vitro videor, quàm nostro hoc æthere, major.

NIC. HOBART, *Armiger, è Coll. Trin. Oxon.*

CARMEN

CARMEN PINDARICUM

IN

THEATRUM SHELDONIANUM.

I.

QUOUSQUE linguas oculis litamus
Victimas tacentes ?

Quousque defixi stupemus

Saxei faxa, plumbeique plumbum,

Tanquam nos vacuis parata conchis

Simulacra cœlo dedolâsset artifex ?

Vocales ecce lapides & trabes sonoræ

Ingratam humanis taciturnitatem

Cognatis exprobrant, Dryas quos obstetrix

Eduxit rupto frustra de robore, frustra

Deucalioneo mollibant numina jactu.

Eia quæ doctis Musica pulsibus

Tot malleorum suavè concinentium

Agrestes cicurat sonos !

Cedant Orphei tandem miracula plectri,

Atque Amphionix fides ;

Ille feras olim sylvasque sequaces

Excivit, & montes vagos :

Hic architecto mœnia carmine

Stupenda Thebis addidit.

At ecce ! jam blando fragore

E 2

Ipsos

Ipſos murorum ſymphonia

Vates attonitos trahit :

At ecce ! ruderibus proſæ jacentem

Me me poëtam extruit,

Cui tantos liceat ſonos

Confuſæ ſaltem pro more imitaries Echûs.

II.

At nullum eloquium, nulla ſonantium

Decora verborum ſtrues,

Vaſtarum trabium non enarrabile textum

Æquabit, ſolidâmve exprimet harmoniam.

En ut ſublîmi penſilis aëre

Tenditur campus juga ponderoſi

Suſtinens plumbi, gravidumque ſœto

Culmine montem !

O quàm juſta fides neſcit amantes

Arbores, quondam ſolitas procari

Blando murmure, nutibusque blandis !

Connubio junctas ſtabili vis nulla reveilet,

Divortiumque ſera non facient ſecula.

En audax quanto machina niſu

Muros deferit hinc & hinc relictos,

Metumque ſubjectis jocoſum

Salvis incutit uſque & uſque tutis !

Non illa planiſphærii minacis

Secura lapſum magis expaveſcit,

Firma quàm cœli camera arcuati

Æterni fornicis ruinam.

Tam ſtabilem jubet eſſe vaſtitaſtem

Ingenium potentis architecſti,

Quo nil ſolidiufve latiuſve,

Quod molem ætheream vi ſuſtinet Atlanteâ ;

Carcere quod veterum teneri

Orbicularum nesciens

Augusti extendit latè pomœria cœli.

III.

Divina Wrennus heu diu mathemata,

Vel docto nimiùm pulvere fordida,

Evexit assurgens in altum,

Interque stellas luce donavit novâ,

Stellis vel ipsis invidendâ.

Illic fidereo spectator in amphitheatro

Vidit ferarum splendida prælia,

Iratisque coruscantes

Faucibus atque oculis rogos.

Illic serenarum pictis noctium scenis

Vidit planetas, præscios cœli mimos,

Humana ludentes fata.

Nunc ore risus comico futuros,

Festivosque sales, atque hilares jogos,

Æthereis celebrare choreis,

Nunc face lugubri radiisque pullis

Et scelera & cædes nepotum

Fingere materiem cothurnis.

Tandem rependit gratus hospes ætheris

Spectaculorum fideribus vices.

Mirantur astra posse mortales manus

Ditare terras æmulâ cœli domo.

Quin & rivalem lustrat amabilem,

Suamque cœlum deperiens imaginem,

Ut penitùs speculo fruatur,

Jam plures oculos & lumina plura requirit.

IV.

Quamvis hianti subtrahat popello
 Modesta frontem fabrica, sicut decet
 Sacro parente procreatam virginem,
 Non turbâ genitam promiscuâ;
 Profanis subducatur licet
 Oculis plebis malè feriatæ
 Intemerandum vultûs eximii decus;
 Quale nec Etruscâ miratus victor in urbe
 Negavit olim CAROLUS
 Cuius mortali fore fas profestâ
 Luce videre;
 Non illa cœli tamen intuentis
 Criticum lumen fugit; ultro Solem
 Lynceum vocat, astraque curiosa
 Centum receptat fenestris.
 Ingentis populi videt capaces
 Pegmatum moles attonitus Sol,
 Mundi supervisor supremus,
 Intérque varios undique miratur foros
 Tam bellam ordinis benignitatem,
 Dum nulla lucem pars queratur amissam,
 Tristemque pulla lugeat eclipsin.
 Hîc Sole melius quilibet vel ipso
 Et cunctos vidisse potest, cunctisque videri.

V.

Celandum nihil est, nihil tegendum;
 Nullus hîc error latebras requirit :.
 Perfecta surgit undiquaque moles,
 Et meritò duplicis gerit ornamenta coronæ.
 Quanta debetur quotuplexque Wrenno
 Laureâ victori, fervatori civica,

Capitique decentior architecto

Turrita Cybeles corona?

Devictam nimiùm diu

Oppressamque suis miserabilem ruinis

Tectonicen benignus

Artium civem reddidit urbi,

Olim quæ rudibus dedit vagisque

Artibus urbem.

Longa nequicquam rabies Gothorum,

Quæ citò Romanum perdidit imperium,

Bello terebat usque pervicaci

Artem vastatoribus inimicam.

Auxiliatrices frustra accessere catervæ,

Orbisque conspiravit dedecus in suum;

(Nam subruendæ pronus architecturæ

Ubique totus orbis erat Gothus.)

Aggressus hydram Wrennus immensam ruit,

Quamquam tenacis consuetudinis

Loricâ squammatam adamantinâ.

Æmula nec partem nodosa triumphi,

Herculeæ ritu, clava sibi vendicat;

Hic radio totam debili & pusillo

Barbariem sternens, simul omnia monstra subegit,

Quotquot fœcundo tulit ignorantia partu.

VI.

En multus altis hinc & inde muris

En triumphalis ut resurgat arcus,

Intusque & extrâ nobiles columnæ,

Artis frequenter olim abortientis

(Ut mos patriciis malus puellis)

Proles adultæ matris absoluta!

Hæ tandem ingenio columnæ,

Hæ tandem docto labori,
 Quamvis Herculeo, statuunt *nil ultra*.
 Prorepsit instar arborum suarum
 Erecta, terram deferens specusque,
 Radices quibus egerat tenellas,
 Mundi recentis humilis architectura,
 Quam suis Aborigines in antris
 Fastrum feris sevère nepotibus umbras
 Et pulchras magis & magis salubres;
 Paulatim truncum crevit in arduum,
 Sed falce majorum severâ
 Depressam bene luxuriam retro
 Castigata coercuit.
 Hinc crassa densato robore prævalens,
 Simul & virili specie decora,
 Dorici nodum capitis deorum
 Templis supposuit, potens ferendis
 Cum cœlo latè immenso diis universis.

VII.

Mox cultiores inter Ionum mores
 Consita campis uberis Asiæ,
 Ingenio sese comem populique folique
 Accommodavit obsequens:
 Scapo procera delicatiori
 Surrexit altum fœmineis caput
 Gaudens ornare volutis.
 At non molliculæ similis mulierculæ
 Tenella formam coluit imbecillam,
 Sed qualem decuit supponere vastis
 Ephesii Tholis miraculi;
 Sed qualem decuit viragini
 Operam Dianæ dare,

Quæ compta gaudet ducere nunc choros,

Mox & ferocem, robori sacro fidens,

Ferò cominus aggredi leonem.

Nondum supremum contigit formæ decus,

Hospitem donec bene grata pulchram

Corinthus effecisset pulchriorem.

Enata busto virginis Corinthiæ

(Quam mors beatam jussit esse matrem)

Perfectum æternâ redimivit fronde caput.

Quam nequeunt hyemes mille, nec ipsum

Mummiaë Laurûs implacidum ver

Decutere innumerâ sævius hyeme;

Superstes usque durat, & superstitem

Gaudet servare Corinthum.

O digna floreo columna ferto,

Quod tibi posteritas composuit bene!

Sic olim truncos formâ senioque verendos

Donârunt veteres alienæ vere juventæ.

VIII.

Quo me, musa, rapis? quid juvat avias

Artis obscuræ penetrare sylvas?

Quid implicatos inter arborum nexus,

Et labyrinthos scopulorum anfractus,

Laboriosas vix movere pennas?

En quantus vacuo latè patet æquore campus,

Invitatque vagas spatiosus alas!

Non tantum Alpheo riguum benigno

Pisæ florentis nobile pratum

Fecisse quondam nobilius tuo

Dignabare volatu;

Cùm juvenes oleâ frustra victrice superbos

(Ni tu connexam laureæ vatis tui

Frondem perenni vere donâsſes brevem)
Pindarico æternùm juffiſti vincere cantu.

En major patet undiquaque campus
Fertilis laudum; licèt uſque meſſem
Carpas immenſam, creſcet in obviam
Premetque falcem, neſciâ domari

Superba gaudens copiâ.

Hinc ſume paucos, ſume libens tibi,
Quos ſpargas humilis miniſtra flores
Ante pedes magni S H E L D O N I.
Nam tu (quantumvis diligas audaciam)
Uſque adeò nunquam, credo, eris improba,
Ut velis capiti verendo
Ambitioſa tuas ſtolidè circumdare nugas.

IX.

Neſcit laureolas geſtare ineptas
Eccleſiæ militantis dux triumphalis,
Cui ſacras ambit ſacra comas mitra,
Mitra ſplendorem quæ capiti ſuum
Debet acceptum, nec radiis nitet
Aureis tantum, nec iſtis
Luce quos dives pretioſiore
Gemma refleſcit:
Lumen recondat ſol licèt benignum,
Nubesque glomerentur minaces,
Splendet nativo lumine fulgidus
S H E L D O N U S, & æternùm ſplendebit.
Eccleſiæ vel cadentis dux triumphalis.

Furente bello mutuiſque mundum
Conquaffante odiis revuſſum iniquo,
Immotus ille perſtitit futuræ
Fundare pacis artibus theatrum.

Mox

Mox licèt ipsa bonis pax sœva minetur,

Dum turpes animat foveatque sectas,

(Ut solet calor excitare vernus

Agmina reptilium venenosorum)

Quantum theatris improba vel ipsis

Fanaticorum concio mimos agat,

Solitasque meditetur tragœdias ;

Pergit securus, dubiosque cives

Vetat timere publicas ruinas :

Sic ingruente pluvîâ, per imbres

Erigit adversos subridens lumine blando

Sol arcuato penfîle fornice, &

Luce depictum variâ theatrum ;

Sic ille sacri pignore fœderis

Diluvii refluxum spondet non affore fatum.

X.

Quotcunque jactet dives iste inanium

Arcus opes liquidas colorum,

SHELDONII ut primùm specto laquearia cœli,

Inops videtur, tunicamque amictus

More mendici variis pudendam

Interpolatis undiquaque pannis.

Quis Divûm, Stretere, tuæ quis lumina dextræ

Indidit atque oculos ? oculis quis munera visûs

Ætherei ? frustra murum tibi corpus opacum

Objicit, & tenebris thesaurum obscurat avaris ;

Tu referas animæ gazas, tu pandis acuto

Abdita peniculo infossæ penetrabilia mentis.

Fœcundi soboles orientis Artes

Occiduis cum sole plagis venêre ferentes

Influxum lucemque parêm ;

Sed patriæ memores (arcano sceptra recessu

Cui placuit secreta coli, regesque latentes)
 Se quoque subducunt, majestatemque recondunt
 Velatam proprio lumine mysticam.
 At nunc resectæ prodeunt, tandem suos
 Ostendunt pictæque colores ;
 Tandem benignæ respiciunt procos,
 Et pleno intuitu beant ;
 Quos nymphæ veluti fugaces
 Dumorum in salebris toties latuere protervæ.
 Sed tibi præcipuè, tibi blandùm renident
 Artes, Stretere, faventes :
 Una indignatur suffusa rubore Poësis,
 Quòd nequeat calamo hoc rudi
 Referre dignas penicillo vices,
 Pictoremque suum meritâ exornare tabellâ.

XI.

At ecce nasum perspicillo putrem
 Armatus Antiquarius senili,
 Vicina postquam millies & ampliùs
 Cuncta lustravit monumenta tardus,
 Laudavitque vice millies millenâ
 Vultus dimidios, fractaque brachia,
 Pedesque manco corpore devios,
 Cognatasque suis ubique rugis
 Rupti frequentes marmoris cicatrices,
 Tandem vix oculo volante raptim,
 Percurrens vastæ focors miracula molis,
 Romanos celebrat, merosque Scauros,
 Pompeiosque crepat, Cæsaresque divos
 Debita montosis penetrantes astra theatri.
 Quin tu, requiris qui per arva nummos
 Urbis reliquias pecuniosæ,

Mundum

Mundum cui libuit subactum aranti
Lascivâ malè prodigalitate
Semente fulcos aureâ replere ;
Fac digna tandem messis ut resurgat,
Qualem Romanus culta per oppida
Retusus ensis languit metendo :
Fac redeant ut opes Neronianæ,
Theatra cernes digna mimo Cæsare ;
Theatra cernes ipso Jove digna tragædo.

XII.

Aurifero quicquid Pactolus fonte reclusit,
Volvebat flavo quicquid in amne Tagus,
Quotquot Erythræo desumpsit ab æquore gemmas
Urinator Arabs vel Indus,
Æstu secundo prona Romano tulit
Fortuna fisco, locuplete inundans
Urbem diluvio suam.
Lympha per vicos pretiosa plenos,
Reciprocante devoluta fluctu,
Huc illuc variè rotata gyros
Ludebat Euripi vagos ;
Ultraque semper progredi recusans
Fida permansit glomerata noto

Gurgite Romæ.

Frustra liquatas turba cataractis
Prodiga disruptis præcipitavit opes ;
Innumeras frustra quisque reconditas
Corrupit imbre gemmeo puellas,
Pauperie Jovis irrisâ, qui miser unicam
Contempto Danaen redemit auro.
Frustra bibebat unionum pocula,
Quorum guttula quælibet vel ipsi

Invidenda

Invidenda Tago ditior occidit ;
 Frustra perdendas oceano truci
 Opposuit Romanus opes, recessit
 Oceanus, victoque novas dedit æquore terras.
 Post tot prælia Roma contumacem
 Tandem non potuit domare censum ;
 Arte fatigatâ, luxuque exhausto,
 Languida succubuit, victam se fassa, libido.

XIII.

Natura mater filiis Britannis
 (Ut solent primogenitis parentes)
 Largita fertiles benigna fundos,
 Lautis quietos prædiis beavit :
 Natu minores, quos opimior
 Ditare nequii hæreditate,
 Labore multo sedulos coëgit
 Pecuniarum summulas relictarum
 Undique redactis aucilitare nummis.
 Hinc rivum geminâ quem fundit America mammâ
 Oceanum victor qui premit aureus,
 Arentes Genuæ montes Batavæque paludes
 Totum bibaces penitus exhauriunt :
 Ad nos si revomat fortè aliquantulum
 Turpis avaritiæ crapula Belgicæ,
 Luxus hoc noster cupidè resorbet,
 Resorbet, atque iterum vomit.
 Quantillum istius tandem aliquantuli
 Purgatur usus sepositum in sacros ?
 Ecclesiæ tamen hoc quantillum
 Heu quantam invidiam movet ?
 Hoc excitavit nuperos sicarios,
 Veste queis matrem spoliâsse pulchrâ

Explere

Explere nequii impium furorem ;
 Quin proles atavis digna ferocibus
 Antiquâ Britonum barbarie truces
 Corpus parentis ense penicillo
 Concisum horrendis scdârunt undique monstis.

XIV.

Hanc rex misertus (sanguinem ut decebat
 Martyris coronati superstitem,
 Qui pius exhaustam numerofo vulnere cernens
 Cruore donavit suo)
 Hanc rex sororem, filiam, parentem,
 Ut posset salvam tandem, S H E L D O N E, videre,
 Commisit fidei tuæ
 Tu lene plagis balsamum cruentis
 Instillas placidâ benignus arte ;
 Tu nudam modestè decoro

Cingis amictu.

Dilectos matri natos matremque diligentes
 Foves alumnos Oxonii tuæ,
 Qui possint tantis olim succedere curis.
 His ne voluptas innocens feveris
 Ludusque defuerit honestus,
 Theatra condis, effusosque
 Pergis suppeditare sumptus.
 Lassantur numeri, citharæque fatigatæ
 Deficiunt, toti non ausæ accedere summæ :
 Excrescit usque vasta, limitemque
 Dedita pati se comprobât infinitæ
 Natam legitimam magnificentiæ.
 Nos molem interea turba scholastica
 Latè coruscantem stupentes
 Clamamus Logicæ fidem,

Montemque

Montemque (spectemus licèt)
Vix abjungimus aureum chimæris.

XV.

Augere impensæ quemvis miracula tantæ

Quis potuisse putet?

Augere docti potuit imperii

Doctissimus vacarius,

SHELDONO FELLUS meritò secundus & soli,

Hic dum benignâ comis æquitate

Salariorum munus administrat,

Additque vultus pensionibus bonos,

Mox efficaci languidos præsentia

Suscitat fabros & urget,

Ingeminat pariter nummosque diesque laboresque.

Hinc arcta quoties ratio supputantium

Minas & hebdomadas ponit,

Opus reclamât, & sibi credi postulat

Talenta dum refert & annos :

Opus reclamât, atque inæstimabiles

Implere FELLI calculum jubet curas.

O dignus astris igneus animi vigor!

O digna sole, digna rivali industria,

Qui sese officio jactat sublimis eodem,

Dum circum affiduus cursum rotat indefessum;

Nec mundum torpere finit, sed luce jacentem

Excitat, & solitos mandat renovare labores!

Evigilat pecus omne solo, lætæque volucres

Aëra cessantem pennis & voce laceffunt.

Mox & nocturnis paulatim emersa sepulchris

Gens hominum interrupta capeffit munia vitæ.

Nec gravis indulget terreno gleba veterno,

Sed sua netrices producunt stamina plantæ.

Ille instat radiisque minax castigat inertes
Acribus increpitans, gnavos reficitque fovetque.
Continuò immensæ referatur janua gazæ,
Fiscum aperit quæstor, lucisque diaria solvens
Splendidus ætheræo sudores pensitat auro.

XVI.

Nunc primùm ars didicit Theatra blando
Lenis ingenio struere innocentia,
Quo natura modo solet
Ædificare animalia.
Olim sonabant vinculis fodinæ,
Quæ servulorum gregibus, indidit victo
Romanus insolens victor.
Lassabant raucam miseri ploratibus Echo,
Disrupta validis marmora querimoniis
Prævenere manus gementium.
Astabat gravis inspector vel ipsis
Durior faxis, operi negatos
Terga super numerans cunctos vigil ictibus ictus.
Multos ruinæ, cæteros longus labor
Oppressit urgens, omnis emerfit lapis
Tunc sepulchralis, nec maculis tantùm suis
Infons erubet, respersus sanguine Ophites.
Sic cæde multâ cædium crevit locus,
Et tenerum in cunis didicit sævire Theatrum.
Moles avorum quàm bene degener
Exosa labem nascitur crudelium!
Huic ipsa facili saxa mitescunt indole,
Sumuntque jussas ocyùs figuras,
Quam quæ reflexus vidit Deucalion viros.
Mox eadem bello durata ætatis amico
Vel firmitate provocabunt marmora,

Quæ

Quæ dudum cultu gaudent superâsse decoro.

XVII.

Cedere se natura libens fatetur,

Viâtricemque ferens cervice superbior artem
Augusto nitet ornatu, & captiva triumphat.

Artis trophæis artium pugnaculum

Quàm cingi placidum decet!

Hîc non ursa gemet, non leo rugiet,

Nec sævorum paria gladiatorum

Concurrent impete bruto.

Pectoris humani cavêâ exagitare latentes

Pugnaci ingenio ludus erit feras:

Has periment multâ cinctas indagine risus,

Acuta jocorum spicula.

Plausum terra dabit, dabit æther;

Plausum beato cincta cælitum choro

MARIA SHELDONO dabit,

Qui sanctus istas expulit templo feras,

Turpesque deduxit bestias

Aliò necandas; noluit puerperam

Æternùm stabulo jacere virginem,

Quo toties vitii commotum stercus oleret.

Quis nunc profano queritur impendi loco

Sacras divitias? quis invidet

Bonis dicatam literis malus domum,

Et templa secum, templa, mussat improbus?

Non ille templum, faxa qui cumulat, facit,

Sed qui sacra facit: templum, SHELDONE, dedisti.

XVIII.

Quis tantis tibi pro meritis, quis digna rependet Munera?

Quodcunque valeant, pauperes musæ dabunt,

Quas infelices veluti Caryatidas

Oppressit

Oppressit ætas barbaris gementes
Substructionibus rudis.

His tu Theatra condis, & choros jubes

Permittis hilares ducere Gratiis.

Mox docto rediment labore lusus,

Styloque multum sedulæ sacra tibi

Exsculpent solidæ statuam de marmore Famæ,

Quæ, sueta monstros fabulisque, verum

Ut vidit hîc miraculum,

Obstupuit, saxoque stetit mutata rigenti :

Erecta vultus effigiem tui

Dignam fideribus tollit in æthera.

Angustam nimirum terra crepidinem

Præstabit statuæ immensæ, vix satis capacem

Curvatum toto cælum dabit æthere concham.

Ridere nanos fas erit Colossos,

Pygmæumque Rhodi tumentem.

Hanc juxta positus si modò Alexander staret,

Integro cælatus Atho montosus,

Magnum puderet tantulo nomen dari

Pumilioni.

Talia nequicquam devictâ mole superba

Simulacra tradent posteri silentio ;

Aut meritis, veluti China suum FE,

Curtabunt monosyllabis.

Posthac S H E L D O N I A sacratam in imagine famam

Infanti solam cultu venerabitur orbis ;

Nec cædent jumenta homines invita litantes,

Sed facient linguisque suis atque auribus ultro.

XIX.

Non ego, sit cunctas mihi gens humana dedisset

Quotquet habet linguas, totidem resonantia miris

Ora

Ora modis, possem dignè celebrare canendo

SHELDONUM vel dimidium.

Non Latii vates, non quos sua musa rotundo

Ore loqui docuit cives, bellicque tumultus

Et pelagi, nimbosque æquare & fulmina verbis,

Sufficient Græci :

Non vel SHELDONI I quamvis de marmore præli

Viribus acceptis Antæi more resurgunt.

Hoc unum æternis fata invidere figuris,

Quæ solum nequeunt dignè expressisse patronum,

Cætera prona fluunt facili cessura labori.

Quicquid Niliacæ signârunt numina chartæ,

Pergama membranis quicquid pinxere repertis,

Quicquid Arabs, Indusve ; vel ultima regio Serum

Doctrinæ cumulo superaddidit Europææ,

Aut periit dudum, aut tenebris damnatur iniquis :

Tam scripsisse parum est.

At vos, Oxonii proles doctissima matris,

Edite perpetuis mansura volumina sec'lis,

SHELDONIIS mandata typis, nostroque relicto,

Mox immensum orbis latè impletura theatrum.

Nec manca ingenii plorans monumenta fugacis

Posteritas pulchras colet indignata ruinas ;

Æternâ vos fama manet veneranda juventâ.

XX.

Quid faciam ? lassò novus incumbit labor,

Aliena laudum venit venit acies,

Musamque laceffit anhelam ;

Agnosco longè vexilla nitentia :

Howardianæ signa quis nescit domûs ?

Quæ sola laudum, sola titulorum valet

Tantas alere copias,

Floddeniis victrix quantas delevit in agris,
 Cùm rueret pelago Scoticus cruor, & fremebundum
 (Sic victor saltem) torrente retunderet æquor.

Gaudet feroces impete vivido

Stirps generosa domare ;

Oppressos eadem lætior erigit ;

Nec feris licuisse finit vel annis,

Dum pereunt, veteres perdere semideos simul.

Perire dixi ? funera lacrymis

Prosequimur stolidis vana superstitum.

Scilicet anguineos circumvolvuntur in orbes,

Extremæque animam caudæ de torque resagunt.

Nos nos interimunt interire nescii ;

Iratique licèt spicula faucibus

Tetrumque demserit venenum

Aut fortuna favens, aut melior Deus ;

At lætos aureo picti dum circuunt tractu,

Amplexibusque blandientibus mulcent,

Ignaros sensim lambendo depascuntur.

XXI.

Ipsum parentem progenies fera

Annosum tempus teneros quod procreat annos

Mox recipit patulo fugientes oris asylo,

Ipsum parentem progenies fera

Anguem (qui veteris ruderibus Chai

Coævus orbem prodiens cinxit novum

Flexilis & variis metitur secula spiris)

Ipsum vipereo soboles furore

Parricidis usque lancinavit morsibus,

Donec vulneribus hinc & hinc fatiscens

Cicatricosam pudibundus abderet caudam,

Ultimasque retro pariter sepeliret ætates.

At

At postquam jubar aureum
 Splendidæ refulsit munificentiae,
 Quâ sepulchretis penitus sepultis
 Donavit heros illustrissimus lucem
 Sidus ARUNDELÆ benignum;
 Resuscitato prorepens vigore
 Emicuit validusque vividusque:
 Deterso nitidus situ,
 Stellatus squamis terga micantibus
 (Qualibus astriferos ingens complectitur orbes
 Cœli Sideræus Draco)
 Antiquitati pandit lumen obscuræ,
 Tenebrasque demit Historiæ;
 Majoribusque posterisque partitur
 Largus influxum bifidum, vetatque
 Illis præteritum deesse, vel his futurum.
 Tantum veneno non potuit salutare
 Serpentiniformis Epidaurius deus;
 Unum iste mortalem brevi
 Restituit vitæ, virbios hic anguis
 Innumeros resuscitat,
 Quos nec Jovis ira nec ignes,
 Quos non ipse suo poterit consumere dente.

XXII.

Emergunt latebris marmora squalidis,
 Et Græcos simul explicant honores,
 Quos tellus ingesta diu graviorque premebat
 Barbaries superincumbens.
 Confurgunt iterum victores Pancratiastæ;
 Quondam decoro pulvere fordidi,
 Nunc turpem excutiunt situm,
 Antiquosque palàm gaudent monstrare triumphos.

Plus Asiarchis plus dedit omnibus
Heros tibi, Smyrna, Britannus.
Donârunt illi morituris præmia frustra
Civibus, ipsa suis olim tumultanda sepulchris.
Æternùm hic monimenta jubet durare, virosque
Refuscitatâ vivere memoriâ
Rursum Cecropiis oritur gens Attica glebis,
Indigenasque iterum terra parit suos
Reductus Orco cernitur Theseus novo,
Divosque secum ducit, & Superos facit.
Renata patrem tota coelitem cohors
Salutat Howardum Jovem.
Sed tantos inter, quos sibi posteros
Adscivit ultro, clarior emicat
Henricus genuinus hæres,
Sublimis columnen domûs.
Hic major titulis altior omnibus
Insurgit nudus honoribus;
Hic eruditâ liberalitate
Virtutis monumenta suæ, monumenta vetustæ
Sacra Academiæ,
Contulit Angliacis sapiens Largitor Athenis.

XXIII.

Cingunt Theatrum quàm bene splendidum
Obscura fusci rudera marmoris!
Antiquitatis umbra quàm juvat sacrae,
Novisque lucem nube vicinâ novam
Structuris addit amica!
Fragmina sic veterum scientiarum,
Sic sœda, putris, verminosa moles,
Nutantem infido quam posuit solo
Festinante manu temerarius & malè laxâ

Compage caducam

Stagiræ alumnus, æde naturam suâ
(Inepta fortem sicut Alciden Tyros)
Vincire gestiens Deam :
Hæc ipsa moles irreparabili

Dudum collapsa ruinâ,
Quam futes scholiastici laborant
Instaurare iterum, validumque inducere tectum
Araneosis hinc & inde telis,
Hæc ipsa moles adjicit nitorem
Operi stupendo, cui sacrâ posuit manu
Fundamenta novo benignus
Carolides, manibusque dedit consurgere doctis.
Fervet opus : satagunt pariter juvenesque senesque,
Et generosa cohors & non ignobile vulgus.
Hortatrix natura viris, seque ipsa videndam
Exhibet, & cunctis quæsitam sedula terris
Materiam confert ; jam fidera——

XXIV.

Mens, mihi quid restas ? tibi nempe minatur amicus
Jamdudum Icarium Venusinus in æquora lapsum ;
Dum cereis audax vel ignito cupis
Vicina soli Pindarum sequi pennis.
Hoc ille tutos seculi vates sui,
Hoc monitos voluit, salvis quibus esse licebat :
Nos certum manet exitium, nos undique
Expectat casus ruituros.
Eligere fatum liceat, evitare non licet :
Obsedere vias latrones Grammaticastri,
Quotquot frequentes conterunt vatium greges :
Illic feroces Critice Procrusteâ
Heu ! docti nimium versus torquere misellos,

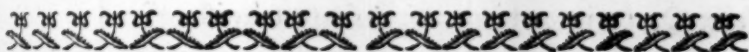
Nunc

Nunc tenfos immanè pedes producere gaudent,
 Nunc sauciatis amputare syllabis,
 Cum gemitu nequicquam animam sensu expirante.

At fortè servum siquis exosus lutum
 Aliena liber abominetur vestigia,
 Impediunt vario turbatos obice campos,
 Quos voluit latè faciles natura patere.
 Sed ars molestas sibimet objecit moras,

Sevitque spinas sponte fœcundas nimis :
 Has transilire gestit, has perrumpere
 Genuina naturæ filia
 Pindaris, offensæ vindex animosa parentis :
 Has legis experts, impetu ruens vago,
 Securior per avia, per invia, pede curro volante.

CORB. OWEN, *ex Æde Christi.*

P I S C A T I O.

A D

Reverendissimum in Christo Patrem, GILBERTUM Archiepis. Cantuariensem.

HAMIGERÆ infidias artis, celataque parvo
 Æra cibo canimus, quæ torto pendula filo
 Astutus tremulâ Piscator arundine jactat,
 Donec inescatam calami curvamine prædam
 Ducat, & in ficcâ salientem exponat arenâ.

ALME, fave, Præsul, vati, si fortè vacabit
 Ingentem ad nostras animum demittere nugas.

VOL. I.

F

Namque

Namquē & te, vani non semper nuncia, fama
 Iustitium quondam sacrorum, indictaque Clero
 Otia fluminibus narrat donâsse propinquis.
 Temporaque adgemuisse viris cū sæva vetarent,
 Solivagum iustas ripis jactâsse querelas,
 Et gravia ad consulta gregem admisisse silentium:
 At nimis (heu!) iustæ in ripis periere querelæ,
 Et frustra consulta gregi patuere silenti.
 Ah quoties CAROLUM, CAROLUM, juncosa sonabant
 Littora, dum liquidâ saliit tibi suber in undâ,
 Prædaque suspectos, cautè deglutiit hamos!
 Ah quoties, nullis tutò credenda tabellis,
 Fluminibus mandata dabas, quæ nosceret exul
 Augustus, si quâ mundi regione latentem
 Inveniant, ipsa oceano dum mista vagantur,
 Spem reditûs solo contentum pascere voto!
 Felix O, (primos sacrorum imitate magistros)
 Prælufit cui canna pedo; qui, doctus utrumque
 Æquali rexisse manu, successibus æquis
 In cathedram notas piscanti adduxeris artes!

ET nos (assiduis cum lassis fortè licebit
 Officiis) paucas calamo concedimus horas,
 Aufonæ ad ripas; ubi, musas voce cientes,
 Te (venerande pater) canimus, votisque vocamus,
 Et captare homines capto de pisce docemur.
 Poscimus inde fidem dictis; veniâque rogamus,
 Si varias inter populantûm flumina fraudes,
 Quæ vati magè nota, magè est laudata voluptas.
 Nam mihi, nec lento contextæ vimine nassæ,
 Introitu illectos facili remeare natantes
 Quæ prohibent, orciq;e aditus imitantur avari;
 Nexave nodoso cohibentia compede pisces

Lina placent : nimis ista rudis crassæque Minervæ
 Solos arma juvent, quos, Lutræ more palustris,
 Dura fames adigit victum quæsisse rapinâ.
 Nobis, quos nitido nascentes Delius astro
 Respexit, genitisque suas simul indidit artes,
 Ingenium quæstu prius est ; deceptaque præda
 Direptâ potior : dapibus quin ipsa saporem
 Captivi doctæ præbet solertia dextræ.
 Sic Phœbum, truttâ quondam percâve voraci
 Cœnantem, memorare juvat, quos ipsa labores
 Fecerit ; & quantâ steterit victoria luctâ.
 Quin vati ipse suos celebranti carmine lusus
 Propterea haud invitus adest, & sufficit ultrò
 Cantanti numeros : & vos, Heliconia turba,
 Vestra datis facilem narranti gaudia versum.
 Namque & vos, ripis olim Permessidos undæ,
 Aonides (Phœbo, ut referunt, comitante) sorores,
 Inflexas curvâstis acus ; calamoque reducto,
 Ad cava captivum traxistis littora piscem.
 Primus at eximiae sterilis successibus ortus
 Artis erat ; sicut majorum semina rerum
 Esse solent semper mediocria. Nec tamen ipsa
 (Si faveat modò docta cohors) despecta sagaci
 Eruiere è tenebris metuam primordia versu.

CALLIOPE stipata choro dum casta sororum,
 Sabellis ludisque vacans, in littore opaco
 Fortè Aganippeas latè spatiat ad undas,
 (Qua procul à scatebrâ collectis fluctibus auctus
 Volvitur, & lymphis fabulosas versat arenas)
 Qui modò fons dictus, jam fluminis ambit honores ;)
 Certatim mutum fertur vidisse natantum
 Lascivire gregem, & vermes captare minutos,

Siquos aut cæcis conclavibus egerit amnis,
 Aut notus, aut pluvia, aut vis quælibet excutit alnis.
 Viderat: & "Vestrâ poteritis forsitan, inquit,
 "Credulitate capi: non cautè examinat escas
 "Esuriens stomachus. Mox vimen fronde salignum
 Nudat, & eductam capitis velamine spinam
 Curvat in effigiem reparantis cornua Lunæ;
 Æraque dilectis dapibus fallacia velat.
 Deinde (suis recolens olim periisse capillis
 Cœlicolas, hominesque) "Istis, ni fallimur, addit,
 "Tertia debetur liquidi victoria regni.
 Dixerat: & summis depexas vertice torquet
 Pectinis exuvias digitis; virgæque ligatis
 Extremæ, tandem celatum accommodat hamum:
 Atque bolum nitidas lethalem mittit in undas.
 Mira cano & solis forsan credenda Poëtis.
 Nam, simul ac fluvio Musæ maduere capilli,
 Ambrosiis diffusa comis spiramina aduncam
 Inficiunt spinam; medicatâque tingitur esca.
 Protinus assultat patulo gens squamea rictu,
 Ambitiosa capi: at præreptâ proximus offâ
 Pisciculus socios fraudat, potiturque rapinâ
 Sollicitè, inque gulam fugiens deglutit hiantem.
 Funestos sentit ducentem virgo triumphos,
 Inflexumque levi vimen cum verbere torquens,
 Mox cæco rictus lætanti perforat ictu,
 Inque virescentes protractum projicit herbas.
 Præda minuta fuit (digiti mensura) sed illi
 Picta latus lorica tegit: nam suavè rubenti
 Tingitur argentum minio, cui bractea sparsim
 Mistâ coruscanti squamas interliniit auro.
 Accurrunt: Artemque simul, piscemque sorores

Mirantur,

Mirantur, laudantque: pares dum Musa relictis
 Instruit insidias, & eandem porrigit offam.
 Fortè sed, ut curvum plebis globus obsidet hamum,
 Unus adest procerum; cui turba amota ruenti
 Terga dat, & fugiens intactas deserit escas:
 Objectas vorat ille dapes, tenuique cruentus
 Vulnere, porrectâ fontis sibi pondera pinnâ
 Addit, & obnixus producto elabitur ære.

UT vidit (namque adfuerat) Latonia proles,
 " Parce, ait, imparibus certamen inaniter armis
 " Protrahere ulteriùs, Dictæi nata Tonantis.
 " Rem permitte mihi: nisi me mea carmina fallant,
 " Faxe ego, ut ille breves agat, improbus ille, triumphos.
 Et calamo calamum solers immittit iniquum,
 Ære extrema ligans, quâ se minor inserit, ora;
 Et lentum in summâ configit arundine vimen.
 Penniger astiterat Sonipes; setasque roganti
 Præbuit: has docto versâtas pollice Phœbus
 Torquet, & inter se complexibus implicat arcûs:
 Funiculosque breves tereti coalescere nodo
 Cogit; & in summo fluitantem vimine necit
 Lineam, ut exæquet mensuram pendula Cannæ.
 Dein netum appendit chalybem, quem flumine & igni
 Imbutum, & lentè rigidum, lunabat in orbem
 Dimidium forceps, armabat acumine lima;
 Extabatque tenax diffisso lingua metallo.
 Mox funestum epulis mendacibus induit hamum,
 Et juxtâ adnectit terebrati pondera plumbi,
 Mersus ut intactas ad fundum deferat escas.
 Quâque salix summis porrecta supernatat undis,
 Et densâ latebras offundit piscibus umbrâ;
 Quâque subit rapido labefactum gurgite littus

Amnis, & in sese refluus decircinat æquor;
 Obreptat pronus ripæ, lapsuque silenti
 Ex inclinato pendentem vimine ofellam
 In liquidas demittit æquas: virgæque tremore
 Versatum, vivos imitatur reptile motus.
 Securi fraudum, lethalia edulia captant
 Amnigenæ; cupidoque petens sua fata palato
 Imminet, & sequitur mersum grex squameus hamum.
 Delius, ut turmis obsessas percipit escas,
 “Sistite, blande cohors; perituris non opus isto est
 “Impete, ait ridens; hæc sævæ fila sorores
 “Nêrunt, inque levi immitis latet Atropos offâ:
 Et simul objectos retrahit captantibus unco
 Ære cibos; donec fugitivis acrius instans
 Piscis edax dapibus, chalybem simul abdidit ore.
 O sævam ventris rabiem! Sic deperit orbis
 Queis perit; & Parca in conditâ quæritur escâ.
 NUTAT, & indicium sinuamine præbet arundo;
 Setaque multiplices describit in æquore gyros,
 Ut primùm tectum descendit in ilia ferrum.
 Nec mora: in obliquum detorto vimine, Phœbus
 Falcato læsum configit acumine piscem.
 Ille, jecur sævo violatum ut vulnere sentit,
 Mille dolos versat: Nunc toto pondere nixus,
 Nunc recto, nunc obliquo, se gurgite librans;
 Ancipitesque simul ducens hinc inde choreas,
 Excutere abrupto conatur viscere pestem.
 Sæpe cavos ripæ tentat penetrare recessus,
 Funiculumque trucem contortæ interplicat ulvæ:
 Sæpe petit fundum; de fundo ad summa repente
 (Ocyûs emissâ Parthi post terga sagittâ)
 Surgit, deciduusque gravat pendentia fila,

Et simul adductâ tentat discindere caudâ.
Scilicet ingentem vetat indignatio piscem
Tradere tantillis immania membra catenis!

PHŒBUS, ut ancipitis pendet fortuna palæstræ,
Motibus intentus, similes in pectore cudit
Ipse dolos; varias ut destruat artibus artes.
Conantique fugam decies, deciesque retracto,
Nunc refricat crudum repetito verbere vulnus,
Nunc iram obsequio frangit, mulcetque furem;
Et libertatem laxatâ ostentat habenâ.
Mox, ubi permissis lascivit in æquore gyris,
Plûs æquo audacem veniâ, & nil tale timentem,
Adducto revocat loro, cogitque profundum
Permutare vadis, propiûsque assuescere cœlo.
Utque emergenti decrescunt pondera, tractim
Gurgite nunc prono, adverso nunc flumine ductum
Aëriis suffocat aquis, dum (ventre gravato)
Utris more jacens summis resupinus in undis;
Pendet iners gracili tandem de vimine moles;
Inque cavam sequitur nullo luctamine ripam.

IPSE suam victor prædam miratur, & acri
Intuitu in patulâ monstrum metitur arenâ,
Confossam ut trucibus quondam Pythona sagittis.
Et fortè oblongus, cui fecit barbula nomen,
Mullus erat; piscis quo non est cautior alter,
Aut cui majori confixo gloria luctæ
Debetur: sic ille dolis, sic viribus urget
Piscantem, exhauritque omnes versatilis artes.

SUCCESSU hoc, Latonigenæ conamina crescunt,
Quæ sibi fatidicus spondet fore prospera vates.
Mox alias invisit aquas; quas torquet Enipeus
Turgidus, Apidanusque senex; & (notus amore

Antiquo) Peneus, sævæ incunabula Daphnes :
 Quasque suos fundit Ladon ; quasque ipse bubulcus
 Amphrysi quondam lenes potaverat undas :
 Et ripam signis decorat victricibus omnem,
 Dum manet in quovis captorum cortice imago
 Sculpta, simulque suo cum cortice crescit imago.
 Fiscellamque levem redeunti sæpe gravabat
 Tyroni acceptus capitatus Gobio lusus ;
 Et Ruili pariter molles, Apuæque fugaces ;
 Spineaque objectans tractanti tergora Perca ;
 Atque levis summis volitans Alburnus in undis,
 Lacceaque, incepto Gallos imitata feroci,
 Sed primos cedens toleranti ignava furores :
 Tuque (suem rostro referens, quo glarea ab imo
 Vertitur, unde pari nomen sortiris ab usu)
 Mole minor, gustu qui vincis, Porcule, Percam.
 Sæpe Abramis, brevis in latum cui panditur alvus ;
 Carpaque turgidulâ cœnis gratissima linguâ ;
 Nec non Pactoli fulvo perfusa metallo
 Tinca, (Machaoniis morbos cui pellere succis,
 Vulneraque affricu dederat sanare salubri
 Ipse olim, & “ nulli vivas violata natantûm,
 “ Dixerat, ut nostris accedas integra mensis.)
 Gratum humeros curvabat onus ; neque cætera deerant
 Præmia, quæ duro constantia mista labori
 Exigeret. Quoties te musca imitata sefellit,
 Trutta sagax ; quæ (multiplici variata colore,
 Et rutilâ flavas distincta aspergine costas)
 Das duplices epulas ; oculis prius, inde palato ?
 Te quoque, cui rictus armant dumecta patentes,
 Fluviorum Phalaris ; cui natio tota natatrix
 Præda fit, inque avidâ turmatim conditur alvo,

Prodidit

Prodidit objectus celato Gobius hamo.
 Quinetiam (audaci usque adeò fortuna labori
 Faverat) ingenti nonnunquam pondere preffit
 Salmo latus; qui præcipiti natat obuius amni,
 Objectasque super moles præruptaque saxa,
 (Post capiti admotam celeri sinuamine caudam)
 Diducto sese pernix jaculatur ab arcu.

Irrita fin prorsus reddant conamina soles,
 Immodicive imbres, vel utrisque inimicior Euris;
 Omnibus exercet virtutem casibus æquam,
 Ipsaque in eximium cedit patientia fructum.

HÆC mihi, (dum tacitas Aufonæ solus ad undas
 Obductum globulis jacto fallacibus hamum,
 Pennigeram fatagens calamo suspendere plebem,
 Et desolatos indignor retibus amnes,
 Rara quòd accurrat projecto furfure præda)
 Ut tardo ingratas successu falleret horas,
 Tradidit ipse Pater vaturn: Citharâque recedens
 Hoc pariter tactâ cecinit modulabile carmen.

NIMIS beatus ille, qui tremulam manu

Arundinem scitâ regit:

Epulisque gentes fascians aquatiles,

Rictu fugaces protrahit!

Huic læta puris corda turgent gaudiis,

Quæ nullus offuscat dolor:

Aulæ palæstram cautus ancipitem fugit,

Dubiamque honoris aleam.

Non ille avanis invidet pericula,

Curasque queis constant opes;

Nec, jurgiosi litibus mistus fori,

Terit advocati limina;

Nec æstuosum mercibus metuit mare,
 Reditusque pensat flatibus.
 Mulcet quietum lene murmur fluminis,
 Dum bellicus tonat fragor ;
 Seseque mutos inter oblectat greges,
 Cùm perstrepat rixis domus.
 Aurora vixdum conjugis liquit torum,
 Suum impiger cùm deserit ;
 Cyathoque guttur lætus epoto lavans,
 Et arma cinctus congrua
 Sudo serenoque æthere, ingreditur viam,
 Sereniori pectore.
 Pedes deinde Thamesin, aut Trentam petens,
 Ut piscibus struat dolos,
 Avium sonoro pipilantùm gutture
 Oblectat aures voculis :
 Avidâque amœnos nare captat halitus,
 Aurora quos Floræ rapit.
 Simul & novali exercito salutifer
 Hauritur exudans vapor,
 Suspensa fulco dum arva calcat impari,
 Pedibus Iambos metiens.
 Laboriosæ semitæ interea moras
 Gratis levat spectaculis ;
 Vallesque, montesque, rigido & cacumine
 Saxa aspicit minantia :
 Sylvasque, fontesque, viridique pascuo
 Pecora aspicit vagantia.
 Hinc, quassâ currit bucula ad mulctralia,
 Stillante nectar ubere :
 Memorque blandis postulat mugitibus
 Vicariam proli manum.

Et inde, inermi fronte molliculus ferit
 Agnus parentis mammulam :
 Simul & futuris, non ita innocentibus,
 Præluit infons præliis.
 Ripas deinceps, quas petebat, obtinens,
 Setas adaptat vimini :
 Chalybemque gratis vestiens eduliis,
 Unctum salivâ projicit.
 Cicada ferrum stridula infixum tegit,
 Aut musca bombis perstrepsens ;
 Suoque limax lubricans succo vias,
 Erucaque hortorum lues :
 Coaguloque lactis imbutus cremor,
 Similæque massa subrubens :
 Hamoque rufus sæpe vermiculus micat,
 Facitque pisciculis famem :
 Hamoque pinguis sæpe lendiculus nitet,
 Et vespæ inermis embryo.
 Cornuque, peraque, locuplesque calceus,
 Subinde sufficiunt dapes.
 Hoc inchoatur more piscanti dies ;
 Sic occupatus vesperi est.
 Sibi ipse turba est, ipse convictor sibi, &
 Confabulator assidet,
 Salientis usque suberis motus notans,
 Grassantis oris indices.
 Sin forsan unus adsit, aut alter comes ;
 Alterna jactant vimina.
 Nec interim sunt muta piscatoribus,
 Ut piscibus, commercia ;
 Nunc multiformis, quam intuentur, machinæ
 Laudatur Author unicus ;

Nunc

Nunc cantilenis mutuò innocentibus
 Lepidæ assuuntur fabulæ.
 Procul at profanum lege colloquium fugant,
 Regi, Deove injurium;
 Nec dicta mutis ista piscibus putant,
 Quæ teste cœlo jactitant.
 Perusta sin sudore membra diffluant,
 Phaëthonte cancer dum rubet:
 Aut imber ingens axe contrafacto ruat,
 Aquasque sternat bullulis,
 (Dum junceis anguilla de cubilibus
 Expergefacta cursitat)
 Umbra imminentis arboris stratos tegit,
 Et canna piscatur jacens:
 Spoliisque opimis sæpe tollentem gravans,
 Otia rependit fœnore.
 Declive tandem cùm terit Phlegon jugum,
 Trahuntque noctem sidera,
 Piscibus onustos hesperus ducit domum,
 Ubi præda mensas instruit:
 Lassata demum membra, post gratas dapes,
 Inemptus occupat sopor.

SIMON FORD, S. T. P.

Sphæristerium *Suleianum*.

AUFONIAS propter ripas, quâ cogitur unda
Ferre jugum, & famam debet WANSFORDIA
Ponti;

Sylvæ contiguus, modicque cacumine montis,
Est locus, Australem qui partem versùs & ortum,
Vallesque, villasque, & longos prospicit agros;
Terra olim Agricolaë duros experta labores.
At postquam cincta est vivæ munimine sepis,
Et viridi donata togâ de cespite puro,
Tota vacat ludo, magnis celebranda triumphis,
Miraturque novos auratâ veste colonos.
Hanc benè detonsam, ac ad vivum cespite raso,
Lævigat, atque polit, subigitque volubile saxum,
Labentem sphæram nè quâ festuca moretur.

Hûc generosa cohors, animo depellere curas
Cum juvat, & sudum est, dictis plerumque diebus
Convolut; in partes itur; TU GUELFUS esto,
Hic GIBELINUS erit; furiis tamen ante remotis,
Quin & avaritiâ; turpes hæc suscitât iras.

Sed neque pro nudâ jubeo te laude pacisci:

“ Exacuit modicum; nimio si pignore certes,

“ Corrumpis ludum, nè sit sincera voluptas.

Laudo tamen veterum ritus, qui munera bina,
Præmia victori, statuunt, solatia victo.

Heus puer! huc properè sphæras splendore coruscas
Expedias, lateri immissum quas fusile plumbum

Et

Et docuit solidare gradus, & ducere gyros.
 Stat juxtâ domus exilis, gratissima fessis
 Umbra viris; eadem ludentibus arma ministrat.
 Hinc puer expromit sphæras, hîc nocte recondit.

Primus ibi ante omnes in arenam SYLVIVS Heros
 Descendit, multâ virtute insignis & arte:
 Seu circumducto metam contingere gyro,
 Sive per hostiles opus est perrumpere turmas.
 Is (postquam limen signârat lamina ferri)
 Protinûs emittit nullo molimine sphæram
 Exiguam. Hæc HELENA est, cursûs Hæc meta futuri
 Hanc ambire omnes: felix, qui limine primo
 Egressus, tandem illius requiescit in ulnis.
 Tum sphæram dextrâ complexus, lumine certo
 Signat iter, prono veneratur corpore Nympham,
 Effunditque globum, tacito qui flumine lapsus
 Metæ contiguus mediâ requiescit arenâ.

Excipit hunc NISVS; quo non præstantior alter,
 Sive globum versare manu, seu stringere metam;
 Sive hostem turbare loco, seu vincere cursu.
 Hic sphæram librat, minimi quæ conscia plumbi
 Radit iter lævum interior, meliorque priorem
 Detrudit spatio, metæque amplexibus hæret.

Tum varius reliquis animus, spes, ira, metusque
 Et pudor, & studium, laudisque immensa cupido.
 Quisque suas partes tutari mente paratus;
 Sed non quisque ducis laudes virtutibus æquat.

Hic multùm cupiens titulos augere triumphi,
 Atque locum sperans saltem retinere secundum,
 Currentem sphæram manibus pedibusque fatigat.
 Nunc festinantem vocis moderatur habenâ;
 Ignavum & sine honore globum nunc increpat; & mox

Consult,

Consultit, hortatur, laudat; tum corpore torto
Evitare docet cautes, monitisque videtur
Emendâsse suis. Quid non sibi somnia fingunt?

Ille, volens capto NISUM detrudere muro,
Fallitur, inque auras vires effundit inanes.
Infelix virtus! sed magnis excidit ausis.

At veluti in castris olim ROMANA juvenus,
Induperatori si quando fortè peric'lum
Imminet, extemplò sese ad Prætoria sistit,
Tutaturque ducem, multoque satellite cingit:
Haud aliter NISUM focii fido agmine cingunt,
Obice firmantes aditus, hostemque morantur.

Quid reliquos memorem, varius quos abstulit error?
Hic prætervectus metam post terga reliquit;
Is medio languet, seu carcere segnior exî,
Seu titubante pede & duplicato tramite vectus;
Hic hiat immodicè nimiis ambagibus; ille
Interiore secatur gyro, vel devius errat
Averso plumbo, totâ ridendus arenâ.

SYLVIVS, ut vidit nullum superesse suorum,
Qui conclamatis posset succurrere rebus,
Non animis cadit, aut satis irascitur; atqui
Oblatam gaudet, qualem sibi posceret ultrò,
Materiem, dignamque suâ virtute palæstram.
"Difficili arguitur præsens ac ardua virtus;
"Altiùs opposito surgit velut aggere flumen.
Tum spatium omne suo permensus lumine; nunc hos,
Nunc illos aditus rimante explorat ocello.

In via virtuti nulla est via, protinus infit.

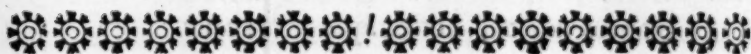
Dixerat, & limen repetit, sphæramque poposcit,
Quam prudens illos olim servârat in usus.
Viribus hanc totis intorquet; ac evolat illa

Fulmineâ

Fulmineâ vibrata manu, ruptasque phalanges
 Dissipat hostiles, huc illuc funera spargens,
 Objectasque moras cursum molita per omnes,
 Abducit metam, & summâ consistit arenâ.

Protinûs it Cœlo clamor, totusque remugit
 Mons circûm; trepidat mediis exterrita Sylvis
 Nympha loquax, dubitans tanti quæ causa triumphî,
 Quanto non meminit celebrari funera cervi.

GUL. DILLINGHAM, *Cantab.*

C A R M E N

DE

SANGUINIS CIRCUITU,

A

GULIELMO HARVÆO Anglo,
 Primum Invento.

MUSA, mihi causas memora, quo ferveat igne
 Sanguis, quàm rapido exundans torrente feratur;
 Quid venam repleat; cur tensa arteria pulsu
 Perpetuo micet, alternis residensque tumensque;
 Quidque intermisso præcordia verberet ictu.

NON hæc, docta licet, veterum cognoverat ætas;
 Non hæc Phillyrides Chiron, non ipse Machaon,
 Non Amythaonides; non hæc pulcherrima vidit,

Quamvis

Quamvis discissis cuncta indagaret in extis,
Abderitani cultor celeberrimus horti :
Nec tu, magne fenex, Coâ qui missus ab urbe,
Ut malè suspectos tua pelleret herba furores,
Risisti meritò infani deliria vulgi :

Nec solers Phrygiis ortus Galenus in agris,
Quem cognata diu mirata est Roma medentem,
Grataque posteritas omni venerabitur ævo :
Nec Cæsalpinus; nec tu, præclare Soavi,
Olim Phœbeas inter notissime turbas,
Quà Padus irriguos fœcundat gurgite campos,
Quaque Antenoreas Neptunus protegit arces,
Et circumfusus tutas amplectitur undis :

SED, quem felici lætata Britannia partu
Edidit, HARVÆUS, notum per secula nomen,
HARVÆUS monstrator erat, primusque latentes
Expediit causas, priscisque incognita sec'lis
Eruit è tenebris, piceamque abscedere nubem
Jussit, & obscuris accendit lumina rebus.

HIC etenim varios expendit sedulus usus
Membrorum, mentisque aciem per singula mittit
Sollicitus, sectisque animantibus inspicit omnes
Morborum tacitus sedes; secumque requirit,
Unde trahant lentæ renovata incendia febres;
Et quo fonte, quibusque exundet fluctibus hydrops;
Quid maciem inducat; quid iniquo pondere splenem
Attoilat; quæ vis faciat lapidescere renes:
Has ille atque alias moriendi mille figuras
Vestigatque animo, mortisque pericula longè
Summovet, & medicas Parcis instantibus artes
Opponit prudens, atque omnia mente volutat;
Nec putat in membris vitalem hæere liquorem,

Tar-

Tardaque per longos protendere stagna canales,
Sed ruere, & celeri circùm vertigine ferri.

CONVOCAT interea lectos in tecta sodales,
Queis præclaræ artes & sacra Epidauria cordi :
Atque, ait, experiar mihi quæ comperta videntur,
Sintne satis perspecta, & certis cognita signis ;
An vanæ tantùm species, & amabilis error
Me noscendi avidum falsâ sub imagine ludat.
Arreptumque canem obtortâ cervice prehensum
Tollit, & in mensâ resupinum ponit ; at ille
Arrectis horret villis, & brachia morfu
Appetit, & magnis ululatibus omnia complet ;
Et pedibus pugnat. Sed nulli obfistere fatis
Fas est. HARVÆUS validis complexibus urget,
Atque infelicem, & luctantem plurima frustra,
Per mediam extendit tabulam ; tum fune reductos
Innectitque pedes, & vinc'la tenacia stringit.
Cùmque ita porrectus metuens, pavitanisque jaceret
Ille miser, trepidans artus, & pectus anhelum ;
Tum placidè aspiciens vinctum, sic ore profatur.
Non me, inquit, feritas animi, non dira libido
Crudelem facit, aut sævi inclementia cordis :
Sed mihi mente imâ totisque recepta medullis
Laudis sacra fames nolentem talia cogit
Moliri, & lenes abigit de pectore sensus.
Fert animus cæcas naturæ aperire latebras ;
Occultas olim rerum perquirere causas ;
Captivumque diu vinc'lis exolvere verum.
Certum est magna sequi, & tectas penitusque remotas
Explorare vias ; quo flumine sanguis agatur :
Quo duce liventem inficiat nova purpura venam.
Tu, quanquam infandos miser experire dolores,

Immeri-

Immeritamque feras pœnam, solamen habeto
Mortis, quòd fato non sis jugulatus iniquo;
Quòd neque disruptus rabiosi dente Molossi
Occideris, nec te consumat pigra senectus.
Nam neque per fossas, fœdamque ignobilis ulvam
Projiciere cànis, nec tabo membra liquefcent;
Nec tu nocturnis captus laniabere monstribus,
Nec putrescentes corvus populabitur artus:
Sed si (quod fore confido) mihi docta Minerva
Riferit indulgens, votisque vocatus Apollo
Annuerit cœptis, nunquam tua fama peribit;
Sed, quacunque mei pertinget gloria facti,
Tu quoque notus eris, totoque legêris in orbe
Clarus, & æternùm vives moriture Lycisca.

TALIA narrabat furdo, dextrâque coruscòs
Cultellos effert, gladiisque micantibus instat.
Ut verò vulnus sensit fera, corpore toto
Contorquet sese, & fremitu gravis intonat acri;
Et simul infrendet nudatos spumea rictus,
Dente oculoque minax frustra; tremor ilia pulsat,
Exercetque ferox vanam sine viribus iram.
Namque illum summo conantem insurgere nisu
Intorti cohibent nodi, claviq; trabales.

AT senior nullo turbatus murmure pergit,
Et rigidos enses, & inexorabile ferrum
Perque leves tunicas, perque ultima viscera ducit:
Intentusque operi extremi penetralia ventris
Pandit, & incisas properans divellere carnes,
Illas hinc atque hinc manibus detrudit; & inde
Introrsum adnutans fumantia conspicit exta.

HIC jecur immensum vasto se pondere jactat,
Et tumet, & Tyrium vincit splendore venenum;

Sic

Sic pulchrū nitet, & nativo fulgurat Ostro.
 Hæc domus, ut fama est, tenerorum tristis amorum;
 Hinc procul intentans sævus sua tela Cupido,
 Mollia languenti succendit pectora flammâ.
 Sive hic vi magnâ, & multo percocta calore,
 Immutata novum sumunt alimenta ruborem:
 Seu potius nimio sanguis flagrantior æstu
 Hic facem nocuam, atque acri flavedine bilem
 Exuit ardentem, & latices deponit amaros.
 Quod superest, oleo & molli pinguedine lentum,
 Et servat longos, faciles & concipit, ignes.

HINC autem contrâ, & diversâ in sede recumbit
 Splen, & mole minor, facieque obscurus, & usu.
 Hunc levibus perhibent polmonem agitare cachianis:
 Aut succum austerum, atque humores colligit atros;
 Aut escam subigit, stomachoque infundit acetum.

IN medio jacet ingluvies, barathrumque macelli
 Ventriculus, magni protensus imagine facci.
 Huic appensa, olidas circumstringentia fæces,
 Intestina hærent, variosque inducta per orbes,
 Multiplici gyro sinuosa volumina torquent.
 Hæc membrana levis nexu complectitur arcto;
 Perque illam niveas cernit prorepere fibras,
 Quas primus doctâ detexit Asellius arte;
 Lactiferasque vocat lactis de nomine venas.
 Pancreas, & renes, plura & miracula rerum
 Transilit, aut strictim, & festina lumine lustrans,
 Alta petit, vitæque arces invisere gestit.

STAT suprâ expansum famâ memorabile septum;
 Altera carnosio pars est circumdata limbo,
 Altera pergameas imitatur lucida pelles;
 Et per transversas æquo libramine costas

Tenditur,

Tenditur, atque imas superis discriminat oris.
Incipit hinc primùm hirsutus se attollere thorax,
Molliter inflexus curvatæ more carinæ.
Hunc natura parens, venturi præscia, firmo
Costarum vallo, & solido muniverat osse.
Hic etenim assiduo motu præcordia pulmo
Ventilat, inque vices hauritque & rejicit auras.
Hic cor, quod reliquis voluit præcellere membris
Ipse pater, medium sublimi in sede locavit.
Sed neque summus honos, neque propugnacula profunt;
Ille, cruentatas mergens in pectora palmas,
Omnia crudeli properat discindere ferro;
Irrumpitque aditus, laxataque claustra revellit.
Tum verò occultæ sedes, vitæque recessus
Ostendunt sese, & cordis domus alta patescit.
Ipsum autem tenero affultum pulmone superbum,
Interiore cubat tecto, & penetralibus imis;
Vitalesque omni diffundit corpore succos.
Nunc penitus totâ intentis compagine nervis
Tollitur, & stricto tumidum mucrone minatur,
Intentatque ictus; nunc fibris mollè solutis
Decidit, & subitò flaccescens languida circum
Demittit latera, & cono procurrit acuto.
Nec mora, nec requies; rapido sese ocyùs Euro
Colligit, & motus servat, repetitque priores:
Atque iterum assurgens solidum densatur in orbem;
Atque iterum in longum pendentia fila remittit.
Nam Natura sagax pariter nobisque ferisque
Mirâ arte in geminas divisit corda cavernas;
Quæ modò turgentes ingesto rore tumescunt,
Et mox emissò subsidunt sanguine. Nempe
Non stabile, immotumque datum est mortalibus ægris;
Nec

Nec sine continuo ducenda est vita labore;
 Exoptata quies mors est. Cor mobile pulsu
 Perpetuo quatitur, trepidatque: ex corde superno
 Quatuor enatæ procurreunt ordine venæ,
 Hinc binæ, atque illinc; facies non omnibus una,
 Non idem est habitus. Pars crasso tegmine tuta
 Albet, & inclusos occultat cauta liquores;
 Pars tenues tunicas, pellesque induta nitentes
 Purpureum ostentat laticem, livenisque fatetur
 Internos minio nativo ardescere tractus:
 Illas spiritibusque tumens, & turgidus inflat,
 Has leni placidus percurrit flumine sanguis.
 Verùm corde omnes, & eodem fonte coortæ,
 Grandescunt primùm, & fluvio majore feruntur;
 Pòst autem angustos subitò tenuantur in amnes,
 Inque canaliculos aliosque aliosque tributæ,
 Decrescunt sensim; filisque extensa minutis
 Extà per, & carnes, atque omnia membra vagantur,
 Vivificum cunctis afflantes artubus ignem.

HÆC aliis olim fatis explorata relinquit.

Ast ipsum interea cupidum nova cura fatigat;
 Quis cordis molem exagitet labor, unde calentes
 Accipiat succos, & quas extrudat in oras;
 Quò fluat exundans per aperta foramina sanguis,
 Sanguis, qui, inducto venarum tegmine clausus,
 Ambiguos trahit anfractus, & fallit eundo.
 Sic ubi lentus Arar tacito per pinguia repit
 Culta gradu, lenique pererrat pascua rivo,
 Incertum est partes has, an labatur in illas:
 Cùm verò injectas accepit gurgite moles,
 Et trabibus frænantur aquæ, vehementior exit,
 Mutatusque fremit, superatoque aggere spumans

Sævit,

Sævit, & in Rhodanum violentas concitat undas.
 Ergo placet tepidos amnes, cursumque ruentis
 Sanguinis obstruere, & nodo constringere venas.

SUNT geminæ ante alias insignes mole, modoque,
 Illam jure Cavam vocitat Romana juvenus,
 Hanc olim Graii dixerunt nomine Aortam:
 Contiguïs pariter labuntur fluctibus ambæ,
 Et socios ambæ spargunt per corpora ramos.
 Hanc HARVÆUS, & hanc oculisque animoque remensus,
 Fortè Cavam primò tenui complexus habenâ,
 Amplum intercludit filo cohibente canalem,
 Obsepitque vias. Atque hîc, (mirabile visu!)
 Qui propior cordi sanguis dilabitur ultrò
 Cordis in auriculam, depletaque sanguine vena
 Concidit, & vacuas jungit sine flumine ripas.
 Qui verò excelsâ vitæ distabat ab arce
 Longiùs, astricco præclusus stamine, cœptum
 Sistit iter, magnoque attollit vasa tumore:
 Dissentas tunicas, & claustra obstantia pulsât,
 Implicitos nequicquam ardens perrumpere nexus.
 Postquam hæc HARVÆUS solerti mente notârat,
 Ipse manu nodos, & vincula linea solvit.
 Tum subitò emissus per mora repagula sanguis
 In patulas cordis cellas, & tecta refertur.
 Hæc ubi visa seni, multùmque expensâ sagaci,
 Arripit ingentem, vinc'loque innectit, Aortam:
 Omnia nunc diversa videt; nunc altera surgit
 Naturæ facies. Nam quâ longissima vena
 Perplexos ultra nodos porrecta jacebat,
 Mollior elapso flaccescit sanguine; sed quâ
 Interius spectat, cordi conjuncta sinistro,
 Dura riget, succoque superveniente tumescit:

Alla-

Allabensque liquor, spatii conclusus iniquis,
 Æstuat introrsum, vitalemque ampliat orbem,
 Et propè disrupti intendit retinacula cordis.
 His etiam rite expensis, simul omnia circum
 Laxat vinc'la senex; magno simul impete sanguis
 Emicat, & prono decurrit concitus amne:
 Corque vices peragit, renovatque arteria pulsum,
 Quantum efferre valent moribundi languida membra.

HARVÆUS, qui cuncta animo securus obibat,
 Constitit attonito similis, paulumque moratus,
 His tandem adstantes dictis affatur amicos.
 Vos, quibus alma salus curæ est, qui sacra medentum
 Pocula miscetis; quorumque potentibus herbis
 Fata retardantur, miserumque extenditur ævum;
 Accipite hæc, animis memoresque recondite vestris;
 Et veras demum vitæ cognoscite causas.

Diffimiles venæ varios formantur in usus;
 Hæ primùm acceptos pleno de corde liquores
 Carnibus instillant, & toto corpore miscent;
 Regressos illæ in cordis penetrabile refundunt.
 Principiò sanguis, fonte eluctatus ab uno,
 Conjungit vires, & magno flumine fertur;
 Pòst autem in rivos scindit sese usque minores:
 Tunc iter obscurum ingrediens, cæcosque meatus,
 Exiles venarum apices, & parvula lentus
 Vasa subit, majora petens; & semper eundo
 Auctior, immensus redit in præcordia torrens.
 Nam velut irrigui fontes, fluviique minores
 In Thamesin leni deducunt murmure lymphas;
 Ille novo fluctu, & lato spatiosior alveo,
 Crescentes undas sinuoso in Nerea tractu
 Promovet, ingentique impellit flumine Pontum:

Haud

Haud aliter summo rediens è corpore sanguis
In tenues primùm venas, parvosque canales
Insinuat sese; subitò majora redundans
Vasa petit; tandem collectos undique rivos
Inque Cavam cogit, ripisque coercet eisdem.
Illa gravis tumet, & refluxo distenta liquore
Partem oneris ponit, cordisque eructat in oras.
Quod, simul ac sensit venientis pondera succi,
Tenditur, & rigidum, & mafsâ majore gravatum,
Omnibus insurgit fibris, multâque potens vi
Sanguineum amplexans laticem constringit; at ille,
Quà data porta, ruit; pulmonem protinus omnem
Proluit, &, tetrum exhalans de pectore fumum,
Æthereâ nimium fervorem decutit aurâ;
Atque inspirato vitales aëre flammæ
Suscitat, & raptim cœlesti accenditur igne.
Tum nitor effœto redit, & nova gloria, succo.
Jamque sinum cordis lævum fulgentior intrat;
Atque inde in vastam magnâ vi pulsus Aortam
Profilit; illa ictu distenditur, & simul omnes
Expansi toto subsultant corpore rami.
Sanguinis hoc iter est, atque hæc via regia vitæ:
Perpetuis agitur gyris membra omnia circum;
Atque iterum in venas, iterumque in corda recurrit:
Itque, reditque viam, celerique reciprocus æstu,
In sua conversus vestigia volvitur amnis,
Atque indefessum peragit circumfluus orbem.
Hunc motum, hos cursus innexa, solutaque vena
Monstrat, & extantes diversâ in parte tumores.
Non etenim instabili fertur pede mobilis humor;
Ut levis Euripus dubiâ revolubilis undâ:
Sed certis semper gradibus pergitque, reditque.

Nam qui perluto veniunt è corpore succi,
 Promptior his in cor lapsus, via tuta patefcit:
 Sed refluis validum opposuit Natura tridentem,
 Et ternâ claufas munivit cuspide portas.
 Quîque è compresso pelluntur corde liquores,
 Exitus his facilis datur; at remeantibus obftant
 Clauftra, & lunatæ ftantes in limine valvæ.
 Verùm hæc ipfe equidem modicis conclufa libellis
 Expediam; atque alias rationes infuper addam;
 Cur medicus, leni constringens brachia nexu,
 Cùm gravis accenfas populatur flamma medullas,
 Inferiùs venam fecet, & quâ proxima carpo eft:
 Quid faciat nodos varicofo in poplite; quîdque
 Sanguinis impediat fubitum per prona relapfum;
 Pluraque purpurei laticis monftrantia curfus.
 Tum genitale arvum, & vitæ primordia pandam;
 Ut genus humanum, pecudesque, & cærula monftra,
 Cuncta ovo exorta, & puncto faliente creata.
 Nec noftram effugient, quantumvis parvula, curam,
 Quæ miranda magis, subtili texuit arte
 Natura, & primùm adductis prorepere fibris
 Juffit, mox pictis volitare per aëra pennis.
 Forfitan hæc etiam, non multùm ingrata, docebo;
 Ni mea crudelis compilet fcrinia miles.
 Nam mihi nescio quid lævi mens ægra minatur;
 Arma procul video, & fulgentes ære catervas.
 Quæ rabies animi, quæ tanta infania cives
 Perculit ingratos; atque in fera prælia raptat
 Felices nimium, CAROLO regnante, Britannos?
 Hei mihi! quas clades, & quos inimica tumultus
 Fata parant! cerno ftagnantes fanguine campos,
 Cognatasque acies alternâ cæde rubentes.

Quid

Quid fi
 Diraque
 Antè p
 Quàm v
 Eheu!
 Princip
 Sed fer
 Terrific
 Oraque
 Inque i
 Dejicit,
 Mox al
 Evocat
 Atque
 Sibila t
 Tum sp
 Et tria
 Jamque
 Exultat
 Cogitun
 Tum la
 Erepi
 Sed, fo
 In defe
 Extemp
 Qualia
 Nec va
 Harpya
 Ignota
 Tartara
 Luctan
 O Pate

Quid tibi vult Styge prorepens Confessus ab imâ,
Diraque regali perfusa cruore bipennis ?
Antè precor mors atra graves mihi condat ocellos,
Quàm videam illius casus lacrymasque diei.
Eheu ! quam variis jactabitur Anglia fati !
Principio in miseram immanis dominabitur hydra !
Sed ferus obscœnum serpens caput exerit orco,
Terrificos spargens oculis flammantibus ignes,
Oraque sanguineis turpatus lurida guttis ;
Inque ipsam ruit ille hydram ; & de sede supremâ
Dejicit, & rursus tenebroso in Tartara mittit.
Mox aliam ipse hydram nocte, & pallentibus umbris
Evocat ; hanc subito, nec opino vulnere mactat ;
Atque indignatus Stygias detrudit ad undas,
Sibila tentantem frustra, & capita ægra plicantem.
Tum spoliis Divûm, folioque superbit eburno :
Et tria squamigero sceptrâ impius arripit ore.
Jamque novo lætus regno, rebusque secundis
Exultat, vacuâque furens bacchatur in aulâ.
Cogitur hic etiam infernas tranare paludes.
Tum latebras tristes, atque horrida tecta relinquens,
Erepat gracilisque, pigerque, & frigidus anguis ;
Sed, solo armorum sonitu tremefactus inani,
In deserta fugit, cæcoque reconditur antro.
Extemplo fœdis horrescunt omnia monstris ;
Qualia nec vastis sitiens alit Africa campis,
Nec varius falso pascit sub gurgite Proteus.
Harpyasque, hydrasque truces, verasque chimæras,
Ignotasque olim species fœcunda ministrant
Tartara, nocte atrâ, & densâ caligine tectas ;
Luctantes secum, atque in mutua tela ruentes.
O Pater ! O fessis tandem succurre Britannis !

Et tot pressa malis, tantisque attrita ruinis
 Anglia duret adhuc; atque, omni functa peric'lo,
 Excelsum nitidis iterum caput inserat astris.
 Nescio quis gelidâ insolitus mihi fulgor ab Arcto
 Exoritur, dubioque illustrat lumine terras.
 Rarefunt tenebræ, victæque aquilone sereno
 Diffugiunt nubes; latum sol igneus orbem
 Attollit, totoque abscedunt æthere nimbi.
 Monstra, novis radiis subitâque exterrita luce,
 Horrendas sedes, & Tartara nota revisunt;
 Præcipitique fugâ in patrium referuntur Avernum.
 Fortunata dies! quibus exornare triumphis!
 Quos miseris tandem plausus! quæ gaudia portas!
 Deliciæ Angliacæ gentis, regumque propago
 CAROLUS alter adest, sceptrisque potitur avitis.
 Stant gemini circum fratres; ille aureus alter
 Gratanti ingreditur similis, tristissima nubes
 Alterius caput obscurâ ferrugine cingit.
 Regale ambo latus stipant: hic pergit in urbem
 Clamores inter lætos, & vota suorum;
 Hunc sequitur pax alma, & pleno copia cornu,
 Et pietas, & prisca fides, & gloria rerum,
 Quæ neglecta diu, pedibusque obtrita jacebat,
 Relligio, antiquum sumit rediviva nitorem,
 Cœlestique iterum affulget placidissima vultu.
 Quid non efficiat tanti præsentia Regis?
 Illius auspiciis doctorum illustre virorum
 Concilium accitur; totoque ex orbe frequentes
 Conveniunt, iisdem succensi pectora curis:
 Quisque suum pulchrâ caput obvincire coronâ
 Ardet, & audaci palmam decerpere dextrâ.
 Namque animum exacuit favor; & sub Principe crescit

Laudis

Laudis amor, studiisque accenditur æmula virtus.
 Neve inimiciæ tali in certamine. Sed quis?
 Ille quis est claro divorum sanguine cretus,
 Quem scriptis, factisque, admirandisque repertis
 Insignem nobis mittit glacialis Ierne?
 O quanta! & quæ turba virum comitatur euntem;
 Cumque ipso parili gestit procedere gressu!
 Omnes ingenio præstantes, artibus omnes!
 Non tot Cumæo folia abripiuntur ab antro,
 Atque abrepta levi volitant ludibria vento:
 Non tot Cecropiæ, depastis floribus Hyblæ,
 Autumno glomerantur apes, cum rauca resultant
 Æra, & cæruleus resonat tinnitibus æther.
 Neve illi tenues, dubiaque ab origine formas,
 Argutæque secant nugas; sed pondera rerum
 Solliciti tractant, Verique cupidine tacti
 Singula pertentant; certatim nobile semper
 Fervet opus; magnoque evolvunt cuncta labore.
 Quicquid in immensi jactatur limite mundi;
 Quicquid pontus habet, quicquid spirabilis aër;
 Quicquid terra parens summove in cortice gestat,
 Aut imis occultat inexplorata cavernis;
 Nil illi præclusum, intentatumve relinquunt.
 Omnia rimantes, felici indagine multa
 Inveniunt; aliisque investigata refingunt
 In melius. Quæcunque olim ter maximus Hermes
 Tentavit, quoties caluit Memphitica fornax;
 Quæque Syracusio descripta in pulvere vati,
 Barbarus iminiti abruptit problemata ferro;
 Quæque ignarus adhuc causarum viscera vidit,
 Dum frustra inversis extis inhiabat aruspex,
 Venturam exquirens fortem, mentemque deorum:

Illi quotidie versant, animoque manuque
 Omnia scrutantes; illis Natura reclusas
 Pandit opes, neque se nebulis obscura recondit.
 Illi concretas moles, & corpora dura
 Igne domant, subitoque sua in primordia solvunt:
 Et lunæ, solisque viam, & labentia cœlo
 Sidera describunt radio, & quibus orbibus errant
 Terribili horrendum rutilantes crine cometæ.
 Serpentes atros, pisces, genus omne ferarum
 Arte secant summâ, & spirantia membra revolvunt;
 Fibrillas omnes, & vasa minutula quærunt.
 Atque illis nostrum si fors superare laborem
 Contingerit, mihi jucundum est & amabile vinci.
 Conscia mens recti sibi gaudet; splendida nunquam
 Facta premit, minimùmque alienis invidet apsis.
 Hos fama ad Superos fulgentibus evehat alis;
 Nos quoque posteritas aliquo signabit honore,
 Qui primi cordis certâ rate findimus æquor,
 Ignotosque olim vitæ tranavimus amnes.

T A L I A fatidico senior de pectore fundit.
 Interea diris animal cruciatibus ægrum
 Immanes patitur secto thorace dolores.
 Cor tamen ad solitum accingit sese usque laborem,
 Et validis primùm, & crebris micat ictibus; at mox
 Segniùs, & raro respondet verbere; Pulsa
 Ancipiti tremit, atque incertâ fluctuat undâ;
 Tum fatis victum cadit, immotumque quiescit.
 Ferreus abscondit morientia lumina somnus,
 Horrentesque rigent artus, calor ossa relinquit.

HARVEIDES animo pervolvens cuncta, canemque
 Exanimem spectans; Quò te, inquit, fata tulerunt?
 O mihi si raptum in lucem revocare liceret,

Et fugientem animam gelidis infundere membris!
Sed prohibent Parcæ, & nullo jam carmine manes
Fleſtendi: vel ſi tantum medicamina poſſent;
At me iræ Superûm terrent, & Apolline natus
Fulmineo extinctus jaſtu. Quid nunc tibi tandem
Pro merito egregio, & vitæ pro munere reddam?
Nec tu deſunctus planctu lætabere inani;
Nec tua ſolabor pretioſo fata ſepulchro:
Iſta levem culicem vano ſplendore coronent,
Quem brevis ingrati paſtoris ſuſtulit ira;
Formicæve vagam, quam incautam ſuccina gutta
Implicuit, pinguique revinctam rore peremit.
Major honos tibi debetur, tibi gloria major.
Namque tui generis Procyon, & Sirius ardens,
Inque domos Superûm, & ſtellantia teſta recepti:
Quin tu etiam æthereas conſcendas tertius arces;
Tu quoque cœleſtes inter numerabere flammæ,
Sublimique procul radians fulgebis in axe.
Neve canis veſtro in cœlis formoſior aſtro
Ullus erit; non qui rabioſo fidere toſtos
Urit agros, non qui leporis veſtigia latrat.
Nam neque lethalem in terras jaculaberis ignem,
Inducens hominum generi morboſque, famemque;
Nec ſata, nec pecudes infano fervidus æſtu
Extingues: ſed læta tuo, & flaventia culta,
Atque ſalutiferas herbarum lumine vires
Augebis, floresque in prata virentia ſparges.
Ignibus innocuis, & amicâ lampade mundum
Luſtrabis, medicæque, haud nunc inglorius, artes
Æternâ, placidâque nitens moderabere flammâ.
HÆC ubi dicta; omnes, ſua quiſque in teſta, recedunt,
HARVÆI famam ac laudes ſuper aſtra ferentes.

CURSUS NOVI FORI.

I.

Q UO me clientem, Musa, rapis tuum?
 Aut quas ad oras ludicra nescium,
 Montesque percurrrens & urbes
 Aërio vehis alta curru?

II.

Fallor, vel alto pensilis aëre
 Molem propinquam nubibus arduis,
 Urbemque devotam Tonanti
 Intueor, rutilasque turres.

III.

Fallor, superbi vel juga turgida,
 Et saxa cœlo conspicer æmula,
 Rupeſque præruptas Olympi,
 Et patuli spatia ampla dorsi.

IV.

Quis clamor urget? quis sonus advolans
 Obtundit aures, & properantium
 Immiscet hinnitus equorum
 Murmuribus strepituque turbæ?

V.

Quæ scena vasto panditur æquore?
 Gaudetque longo debilis otio
 Delecta per campos juvenus
 Herculeos renovare ludos?

VI. Ecquis

Ecquis superbo cingitur agmine,
Altusve curru fertur in aureo?
Quem totus excepit tumultus
Lætitiâ properoque plausu?

VII.

Rursusne currum Chromius occupat
Auriga celsus, loraque concutit,
Metamque devitare cautus
Per medium ruit ales æquor?

VIII.

O si reversus Pindarus afforet,
Paulum relictis Elysi plagis,
Hic grande conamen, paremque
Materiem reperiret arti!

IX.

Hic siste cursum, Musa, nec utere
Laxis habenis: Nil melius videt
Vel Phœbus Eoas relinquens,
Hesperiasve aditurus undas.

X.

Sic fatus, hæsi; Musaque protinus
Immota fixas continuit rotas,
Et mollè subridens amicas
Purpureo dedit ore voces;

XI.

Non celsa spectas oppida Græciæ,
Latève notam conspicias Elida,
Solenne nec festum Tonantis,
Nec patuli scopulos Olympi;

XII.

Sed læta faustæ regna Britanniaë,
 Atque auspicatas aspicias insulas,
 Murosque sublimes & arva
 Neiofori, fluviumque Cami:

XIII.

Nullis secundus qui fluit amnibus;
 Ni cedat almæ fluctibus Ifidis,
 Torrente quæ sacras Camœnis
 Oxoniaë lavat amne ripas.

XIV.

Quin ferge tandem, versibus & vagis
 Describe miram quadrupedum fugam;
 Nec segnis exora Camœnas:
 Materies creat ipsa vatem.

XV.

Sublimis alto Pegasus aëre
 Fecit poëtas; dum levis avolat,
 Vel solus agnovit caballus
 Pierios aperire fontes.

XVI.

Vix Musa pressio conticuit sono;
 Volvo per agros lumina sedulus,
 Et munus exolvo receptum,
 Obsequio properans fideli.

XVII.

En! ut superbos agmen equestrium
 Tentat caballos, impatiens moræ,
 Luctæque præludens futuræ
 Fræna quatit manibus remissa!

XVIII. Jam

XVIII.

Jam rauca primo tympana murmure
Passim vagantes quadrupedes vocant;
Clangore jam suadent secundo
Præcipiti celerare cursu.

XIX.

Certamen æquum tres ineunt pares,
Et lora solvunt, protinus evolant
Omnes, & effusi feruntur
Carcere, corripuntque campum.

XX.

Nunc ille, nunc hic prævenit æmulus,
Nec certa parti fors favet alteri,
Arrecta sed laudum cupido
Ancipitem facit æqua cursum.

XXI.

Stat fixa longè meta celetibus
Altâ revulsus ramus ab ilice,
Umbraque diffundens amœnam,
Et viridi placidus colore

XXII.

Invitat omnes: huc pede fervido
Tendit caballus, huc oculos eques
Advertit intentos, equumque
Urget adhuc stimulis anhelum.

XXIII.

Talis, sereno dum nitet æthere,
Arctos perito cognita navitæ
Spectatur immotè, ratemque
Auspiciis regit una certis.

XXIV. Jam

XXIV.

Jam Diva tandem lubrica destitit
Mutare partes : impiger æmulos
Præcessit indefessus alter
Quadrupedes, tenuitque metam.

XXV.

Cur non olivam crinibus applicat
Pro more victor ? Quis nova præmia
Indixit, Alcide, tuasque
Ausus erat temerare leges ?

XXVI.

Dixi, nec ultrà Musa silentio
Vocem repressit, protinus inscium
Affatur arridens, & inquit
Ambrosiis Dea pulchra labris.

XXVII.

Qui jura sanxit, quid vetat editas
Mutare leges ? Is nova præmia
Assignat Autor, qui Britannos
Imperio regit unus æquo :

XXVIII.

Qui tot triumphos vincere Chromii
Possit vel uno ; dum properantiam
Attentus immensos labores
Laude vehit pretioque signat.

XXIX.

Cernis benigni munera principis,
Cernis metalli pocula divitis,
Cælata mirandis figuris,
Et nitidis pretiosa gemmis ?

XXX. Hæc

Hæc sunt, olivam quæ superant tuam;
 Quæ donat ipso non minor Hercule;
 Qui ducit à cœlo decusque
 Et sobolem genitore Divo.

Honoratiss. LEOPOLDUS-WILHELM. FINCH.

Ex Æde Christi.

ITER OCCIDENTALE.

Murmura LONDINI, fumum nubemque sonoram
 Linquimus, innubemque diem cælumque serenum
 Haurimus, cœlo jam liberiore potiti.

Urbs fugitiva latet nebulâ, quam fecerat ipsa.

Descendit PAULINA ÆDES Archeronta sub imum
 Merfa, suo Domino similis quæ vertice quondam
 Ardua supremi feriebat sydera cœli.

Fixa diu PETRI sublimia Templâ recedunt,
 Et sese obscurâ condunt fugientia nube.

Credideris terrâ merfsum vanescere PETRUM,
 Qui quondam irato cœpit subsidere ponto.

Abripimur fervente rotâ, currûsque quadriga
 Æmula PHOEBEI occiduas festinat ad oras.

Flagra sonant; auriga tenens undantia lora
 Notâ voce hortatur equos: hi colla jubasque

Attollunt, pronoque effusi pectore ventos
 Dispersuntque, secantque, implentque hinnitibus auras

Et campi latè cursu rapido æquora verrunt.

Lustramus dum cuncta, en! monte emergit ab alto
 VINDSORIÆ sublimis apex, longèque coruscat,

Pandit

Pandit & undatim fluitantia aplustria, visus
 Bello sollicitare Notum, cœloque minari.
 At, dum suspicimus vicino è tramite, surgit
 Grandior, & cœlum crescenti vertice pulsat :
 Dumque avido sequimur surgentem lumine molem,
 Aufugiens intrat nubes, oculosque sequentes
 Ludit : Sic Divûm majestas, nescio parvo
 Limite compingi fugit, & frustratur hiantes.
 Prætereunte sacras ubi curru rasimus Arces,
 Descendunt, sensimque cadunt, & nube relictâ
 Dignantur summos apices demittere : tandem
 Eripiunt oculis medii fastigia montes.
 O mundi fluxi vanum decus atque caducum !
 Quàm citò vanescunt excelsa Palatia Regum !
 Quàm subito Heroum pereunt monumenta ! trophæa
 Tot Regum nobis cur eripit invida nubes !
 Felices una & miseros nos fecerat hora.

Pergimus. Occurrit THAMESINI fluminis unda,
 Obliquoque vias hinc lapsu dividit atque hinc :
 Sed superimpositus callem pons jungit utrumque.
 Urget equos Auriga ; Æthon ascendit anhelus,
 Et pontem superat : Currus volat ocyor Euro
 Sublimis ; pontem quatit, & tonat ungula equorum.
 Haud aliter quondam tremefecerat ELIDIS urbem
 SALMONEUS, curru sonitus imitatus Olympi.
 Mirantur nimbumque novum & nova fulmina Nymphæ :
 Diffugiunt undæ attonitæ, pontisque per arcus
 Fluctu præcipiti properat conterritus amnis.
 Hinc dum fertur ovans glomerato pulvere currus,
 Latronum latebrâ & Sylvâ deprendimur atrâ :
 Claudit Sylva viam hinc atque hinc horrentibus umbris.
 Automedon trepidat, lateque undante flagello

Insonat,

Insonat, & cursu propera, inquit, Xanthie, citato,
 Cunctantemque ex hoc Labyrintho evolve quadrigam,
 Sic ait: ingeminat vocem resonabilis Echo,
 Verberaque ingeminat: geminataque verbera Xanthus
 Auribus arrectis haurit, geminumque minari
 Automedonta putat; spissas volitatque per umbras
 Et noctem nemoris, tandemque emergit ab imâ
 Nocte oriens, lucemque elatis naribus efflat,
 Luxuriatque jubis, & aprico pulvere ludit.

REDDINGAM petimus: fessos hîc admonet hora
 Interjungere equos, placidæ & dare membra quieti.
 Hic rudium squalet lapidum deformis acervus,
 Qui fuerat Delubrum ingens, æquataque cœlo
 Moles. Excutimus lapides, & pulvere mersos
 Rimamur titulos nequicquam; quippe ruinæ
 Jam periêre ipsæ. Patrum monumenta priorum,
 Reliquiasque, crucesque, cucullosque, incola, putres,
 Et monachos calcare vetat; resitimus, ut anguem
 Calcantes: monstrat pendentia fragmina muri;
 Nos cauti fugimus, nè saxa minantia sese
 In nos præcipitent nostros ultura cachinnos.

Postera cœlum aurora croco vicinaque spargit
 Culmina; jungit equos refides auriga; movemur
 Ad NEOBURGENSEM, quâ se via porrigit, urbem.
 Defessi comites hîc unam fallimus horam
 Civilis belli historiâ: procedimus unâ,
 Diraque sanguinei sequimur vestigia Martis.
 Armato hîc CAROLUS complebat milite campos,
 Illic tendebant (voluêre ita fata) Rebelles.
 Arcis adhuc fragmenta manent miseranda, minæque
 Murorum ingentes, belli monumenta nefandi.

MARLEBURGUM petimus: Collem hîc conscendimus arte
 Mirificâ.

Mirificâ aggestum, viridis quem semita cingit
 Tortilis, à radice ad summa cacumina serpens :
 Haud aliter sese contorquet lubricus anguis,
 Gyro multiplici quum circum amplectitur ulmum.
 Longas emensi ambages in vertice clivi
 Sistimur, ambagesque reteximus, & Labyrinthi
 Incautos iterum fallit remeabilis Error.

Ut surgens poteras non ascendisse videri,
 Sic quoque descendis nondum descendere visus.
 Hisce dolis instructus & hoc stratagemate, nubes
 Opprimis incautas, incautumque opprimis orcum.

Quà sit eundum, Aurora viam jam tertia signat.
 Per spatiosa levis rota labitur æquora campi.
 Ad THERMAS tandem per rupes, monte relicto,
 Præcipites ferimur: gemit axis, poplite XANTHUS
 Succusso titubat, currusque huc ebrius atque huc
 Nutat & incumbit, quà rupes trudit & urget.
 Hic ego dimitto socios, THERMASQUE relinquo,
 Et mitem Phlegethonta salutiferamque Mephitim.

Te, MENDIPPE pater, præcinctaque nubibus ora,
 Horrentesque genas, armataque pectora plumbo,
 Visurus propero, ANDRÆ Templumque vetustum,
 Quod tu defendis gremio, occultasque, fovesque,
 Incumbisque, arcens Eurum Boreamque nivalem.
 Jamque bibo Fontesque tuos, undamque perennem.

Castaliâ latices hos pota, Musa, relicta,
 Labraque, si sapias, meliori prolue Fonte.

ROB. CREYGHTON, D. D. Coll. Trin. Cant.

In Adventum REGIS Oxon. 1681.

I.

QUALIS gigantum viribus æmulis
Infensus olim Jupiter edidit
Regale decretum, Deosque
Æthereâ glomeravit aulâ :

II.

Huc te citatum, Bacche pater, tuæ
Vexère tigres passibus impigris,
Excussa nequicquam coactæ
Indocili juga ferre collo ;

III.

Huc tendit atro pulvere fordidus
Mavors, caballis raptus ab igneis,
Dextrâque fatali cruentam
Gestat adhuc metuendus hastam ;

IV.

Huc Phœbus axem torquet eburneum,
Passuque claudo Mulciber, & pater
Saturnus, accitisque tandem
Numinibus, volat ales Hermes ;

V.

Talem Senatum, Præsides CAROLO,
Miratur Isis ; dum, celeri ruens
Torrente, dilectas Camœnis
Oxonii lavat amne ripas.

VI. Miratur

VI.

Miratur omnes hîc simul ordines,
 Quos auspicatæ terra Britannia
 A fæce distinguit profanâ,
 Et titulo potiore signat.

VII.

Huc egit, æquo fœdere, publicum
 Discrimen omnes; dum studet arduam
 Regni laborantis salutem
 Egregius stabilire cœtus.

VIII.

O! si secundo numine cederent
 Privata causis commoda publicis,
 Totusque certatim Senatus
 Consiliis ageretur æquis!

IX.

Immotus artes CAROLUS hostium
 Vanasque tutus despiceret minas;
 Et pacis & belli balances
 Arbitrio regerit fideli.

X.

Non civium ardor prava jubentium,
 Non falsa rupto fœdere Gallia,
 Non Papa securam molestus
 Rumperet insidiis quietem:

XI.

Sed fausta talem fumeret Anglia,
 Qualem, Monarchâ lætior advenâ,
 Pompâque regali renidens,
 Induerat Rhedycina vultum:

XII.

Quæ jam, recepti conscia Principis,
Cœlo superbum tollere verticem,
Celfoque sublimis triumpho
Finitimis dare jura terris

XIII.

Regina cœpit; viderat æmulas
Certare turres, quæ magis aurea
Fulgeret, atque augustiore
Exciperet dominum apparatus.

XIV.

Se vincit, & jam clarior emicat
Moles scholarum nobilis; auspice
Fundata quæ quondam JACOBO
Læta sinu recipit STUARTUM.

XV.

Ast inter omnes altior eminet,
Quæ destinatur consiliis Patrum,
Dum pompa conventûs superbam
Luce novâ decoravit aulam.

XVI.

Vagos planetas vidit, & ætheris
Hic olim inertes Astronomus vices,
Et surda nequicquam peritâ
Sidera sollicitavit arte.

XVII.

Jam fata regni veriùs explicat
Bellique causas, mystica CAROLUS
Arcana fatorum resolvit,
Et sapiens dominatur astris.

XVIII. Ille,

XXVIII.

Ille, ut superbo Jupiter agmine
 Cinctus Deorum, sæpius Ifidis
 Invisit undas, & fluenta
 Jam Thamesis potiora lymphis.

XIX.

Juxtaque nostri clarior emicat
 Juno Tonantis; quam Venus aurea,
 Longusque Musarum triumphus,
 Et Charitum comitatur ordo.

XX.

Quocunque tendunt, induitur novam
 Natura formam, Floraque pascuo
 Miratur agresti virentes
 Sponte suos properare fœtus.

XXI.

Vel tecta quiddam majus & amplius
 Mutata præstant; hîc quasi CAROLUS
 Palatium præsens creâsset,
 Artifices superans labores.

XXII.

Talem recepto Numine viderat
 Baucis tabernam; dum stupuit novo
 Splendore perfusas columnas,
 Et rutilo nitidas metallo.

Honoratiss. GEO. COMPTON, ex Æde Christi.

MAURUS

MAURUS ADVENA.

I.

PORSENTA MAURI barbara climatis
Mendax vetustas narret & augeat,
Quà monstra fœcundans adustam,
Phœbe pater, generas arenam.

II.

Fingat colubros, corpore squalido
Vastoque rictu, fingat & incolas
Gestusque ferales & ore,
Atque suæ nova monstra terræ.

III.

Indocta falli nos meliùs docet
Verique cultrix experientia ;
Quæ novit errorum recessus
Et veteres aperire fraudes.

IV.

Longum ferocis senserat Africæ
Tingis furorem ; totaque bellico
Obsessa portas apparatu
Par geminis stetit una regnis.

V.

Vis inde, virtus hinc prior, arduum
Rivalis iræ distulit exitum ;
Dum MAURUS occisam cohortem
Angligenûm, legione pensat.

VI. At

VI.

At quæ peremptum longa TRELAUNIUM
Tacebit ætas ! qui, Decio parem
Sortitus in bello ruinam,
Morte suâ stabilivit urbem.

VII.

Hæc ut superbi MAURUS in arcibus
Audit Palatî ; Frustra (ait ingemens)
Cum Gente certamus Britannâ,
Illa meos moriendo vincit.

VIII.

Nil Marte agendum ; fœdera fanciam,
Pacemque pangam : munera certiùs
Præstabit & partes amici,
Quisquis agit metuendus hostem.

IX.

Legatus altæ per proceres notæ,
Ipsique regi sanguine proximus,
Suscepit oblatos honores,
Magnâ equitum comitante pompâ.

X.

Ut primùm ad oras appulit Angliæ
Pacis minister, confluit undique
Vulgique mirantis tumultus,
Et potior procerum corona.

XI.

Mirantur illi non solito modo
Hærere vestes ; nudaque brachia,
Arcumque pendentem & pharetram -
Præpetibus gravidam sagittis :

XII.

Os hi verendum membraque nexibus
 Compacta firmis, lumina fervidis
 Armata scintillis, in agmen
 Omne suas jaculata flammæ.

XIII.

Talis cruento pulvere sordidus
 Mavors, caballis concitus igneis,
 Bellumque feralemque cladem
 Threiciis meditatur agris.

XIV.

Quid si, perustâ natus in Africâ,
 Vicina solis passus & oscula,
 Subfuscus evadat, Deique
 Ore nigras imitetur umbras?

XV.

Ast hinc latentis plenior ingenî
 Et perspicacis vis animæ fluit,
 Dum magna sublimes furores
 Mens agitat propiore Phœbo.

XVI.

Quin & sagittas, auspice Delio,
 Tractare miris noverat artibus;
 Vicisse vel Phœbum putares,
 Atque Dei subiisse partes.

XVII.

At quis regendi quadrupedes Deus
 Indulset artem! cernis, equi jugo
 Ut hæret immotus, remittens
 Lora, supervacuumque frænum?

XVIII. Fallor,

XVIII.

Fallor, vel, olim per Libycos agros
 Venatus, artem te docuit suam,
 Miroque donavit caballo,
 Quadrupedum domitor Gradivus.

XIX.

Talis fuorum celsus in agmine
 Fertur superbo fœderis arbiter,
 Litesque componens fideli
 Implicuit duo regna nodo.

XX.

At quem secundum conspicio? altiùs
 Turbam inter omnem splendet Apostata,
 Quem Musa dicendum perosa
 Ægra filet, refugitque luctu.

Honratiff. H. MORDAUNT, ex Æde Christi.

In Obitum Inviētissimi Principis

HENRICI, R. JACQBI I.

F I L I I natu maximi.

FLEMUS opes Britonum fractas, tristesque cadentis
 HENRICI cineres, & lamentabile fatum:
 Tu modò, quicquid adhuc de tanto funere restas,
 Fortunata anima, atque ingentis nominis umbra,
 Respice fideris è sedibus, & cape luctus,

Quos

Quos tibi nunc tumuloque tuo, pia turba, frequentes
Mittimus, & meritos cineri libamus honores.

VERUM ô, quis tantos fando æquiparare dolores,
Quisve tua infelix poterit lamenta referre,
Anglia? sic te olim, meritò augustissime Princeps,
Amissum te, EDVARDE, tuosque, ARTHURE, supremos
Deflevit manes; sic in tua funera, ELIZA,
Ivit, fracta animo, atque ingenti squalida luctu.

TUQUE etiam, miseranda parique accensa dolore,
Scotia, turbaris, gemebundo & pectore clamas.

“Anglia, redde mihi, non sic tibi credita, redde

“Pignora:” nos, humilem in terram dejecta ferentes

Lumina, nil contrà: taciti simul agmina tantùm

Miscentes, socias lacrymas, sociasque querelas

Jungimus, & missi clamorem ad sidera latè

Tollimus ingentem: miseris tu testis utrisque,

Tu, Tueda, Arctoos inter celeberrime fluctus,

Tueda, Caledonios qui nostris dividis agros.

Ipsè etiam obscuris multùm gemuisse sub antris

Diceris; ac imis clamârunt Naiades undis,

Orcades extremis et montibus exulârunt.

O dolor! O virtus! oculis quis flumina nostris,

Quisve dabit capiti fontes? Te, HENRICE, peremptum,

Te flemus, Te, triste caput: Te, HENRICE, vel ipsi

Romæ, vel duris miserandum funus Iberis.

Te, Princeps, casumque tuum mox Indus uterque

Accipiet, Libycique, & inhospita pectora, Parthi,

Accipient: lacrymisque insuetis ora rigantes,

Clamabunt, “O digne Puer, cui longior ætas,

“Cui cœlum, & series factorum mitior esset!”

NON Te expirantem Nymphæ spectare, nec ipsi

Te Satyri potuere, aut, rustica numina, Fauni:

146 MUSÆ ANGLICANÆ.

Aspicias, ut fugiunt Nymphæ per lustra ferarum
Obscura, ignotasque vias, desertaque; sylvæ
Non illis fiunt, non illis flumina curæ.

THAMESIS ipse diu mediis exterritus undis
Restitit infelix, & ne quid tale videret,
Avertit cupidè fluctus, atque edidit imis
Flebile murmur aquis: sonuerunt flebile ripæ.
Illum solantur non centum in flumine cygni,
Quos vel candori dices certare nivali;
Non illum centum, quæ toto in littore surgunt,
Sidereæ turres, cœloque minantia testæ.
Tantum algas inter mœrens, ac densa salicta,
Luget, & in lacrymas metuens ne flumina fortè
Deficerent, revocat cursum, oblitusque tributi
Rariùs oceanum repetit, fluctusque rependit.
At vos, qui Ætonæ colitis camposque virentes,
Frondeutesque simul sylvas, felicia rura,
Dicite (vos & amant musæ, & vos carmina nôstis)
Dicite (vicino nam vestros alluit agros
Flumine) quos crebrò gemitus dabat inclytus amnis,
Edidit infelix quæ tunc lamenta sub undis.

INTERE A, Britonum terras quæcunque rigatis
Flumina felici tractu, huc advertite cursus,
Huc agite ô fluctus, vestris famulataque lymphis
Ne tanti pudeat partem vos esse doloris;
Nec tibi, Tueda, tuas nimium sit linquere ripas,
Ac infelices nobis sociare querelas:
Sic tua ne posthàc infestent littora Phocæ,
Sicque peregrinos crescens bibat alveus amnes!
Et tu, Chame pater, cui doctæ semper ad undas
Mille canunt Musæ liquidas, ac mille Camcænæ,
Hic aderis, ferosque unà comitabere ritus;

Sic

Sic tibi nec limus posthæc nec inutilis alga
 Officiant, facilis sic fiat curfus, arenâ

Sicque viam sternant Nymphæ, & candente lapillo!

IPSE Tibi Oceanus, Princeps, meditatur honores,
 Neptunusque pater; Tibi quicquid maxima latè
 Æquora numen habent: trepidant per cæcula regna,
 Perque domos liquidas, Tibi dona extrema ferentes
 Nereïdes, Nereusque parens: centum undique Nymphæ
 Addunt se comites, & lata per æquora flores
 Spargunt, clamoremque unâ cum murmure tristi
 Attollunt: resonant clamantibus æquora Nymphis.

HEU miserande Puer! si quando fata dedissent,
 Firmata ut virtus justo Tibi cresceret ævo,
 Et Britonum regeres patriis virtutibus urbes;
 Quæ Tua narraret tum ingentia facta stupefcens
 Posteritas, seris venturaque tempora sec'lis?
 En ultrò cedit Tibi Gallia, fracta vel ipso
 Nominis auspicio, en ultrò devictus Iberus
 Munera fert, ultróque Tuis famulatur habenis!

VIDIMUS ah quoties jam, Te domitore, patentem
 Fervere equo campum, atque ipsum glomerare superbos
 Nunc pedibus gressus, nunc altas surgere in auras!
 Vidimus ah quoties prensantem fortiter hastam,
 Quassantemque manu, & jam nunc adversa ferentem
 Pectora pectoribus, trepidis Te assuescere rebus,
 Imbibere & teneris etiam nunc bella sub annis?
 Vidimus: & quantum speravimus affore rebus
 Te nostris decus, & quanta hæc asurgere regna
 Talibus auspiciis & tanto munere divûm?
 Ast ô nequicquam nobis indulsimus olim
 Felices divos, felicia fidera! fata
 Obstant, ne tantisque foret nimis Anglica donis

Terra potens; Te nunc (Princeps dignissime, quondam
 Spes Patris, patriæque decus, communis utrique
 Nunc dolor) eripuit nobis, & merfit acerbo
 Funere nigra dies, atque illætabilis hora.
 Implevit postquam nostras jam nuntius aures
 Infelix, ac fama fuit Tibi, maxime Princeps,
 Inguere, & teneros artus depascere, morbum:
 Quos pro Te Superos in vota vocavimus omnes?
 Quas pro Te donis omnes cumulavimus aras?
 At frustra heu! Superos in vota vocavimus omnes,
 Et frustra donis omnes cumulavimus aras.
 Ergone Te æternus pallor, durique perennis
 Invadet lethi sopor, & cinis ater habebit?
 Dii superi, manes, & quicquid numinis usquam est,
 Infandum prohibete nefas! sic ire sub umbras
 Invisas finitis, cui vestri semper honores,
 Cui pietas, & amor semper justique bonique
 Curæ erat; & quisquam jam vestra (ignoscite, divi)
 Numina, vel stultè vestras colat irritus aras?
 Tuque etiam, ô dux astrorum, nitidissime Phœbe,
 Phœbe, decus cœli, qui terras lampade lustras,
 Aspicias hoc? & adhuc rutilis caput ignibus ardens
 Axe moves, nec dum viduatæ lumine terræ
 Nunç Phaëthontes iterum metuere tenebras?
 Quàm mihi nunc Superos & fata laceßere, & acri
 Insanire libet versu! sed carmina curat
 Nec mea jam Superum quisquam, nec inania vota.
 Ergo dies, qui Te quondam discrimine tanto
 Expediit, Te nunc infelix auferet idem?
 Heu miser, heu tantis nequicquam erepte peric'lis!
 Heu frustra vitata priùs tua, perfide Guido,
 Dextera, sulphureique doli, tormentaque cæca!

Et tamen hoc melius, cedentem leniter auris
 Exhalare animam, placidæque occumbere morti;
 Quàm si perjuræ vel Te vis impia dextræ
 Tolleret, occultæve artes, aut triste venenum.
 Hoc solum, hoc tanti casûs solamen habemus,
 Impia quòd de Te extincto non Roma triumphet,
 Infidusque suas non jactet proditor artes.
 Ipse Deus dedit hanc animam Tibi, & undique donis
 Ditavit tantis, ipse & deponere rursus
 Hanc animam jussit, positam placidoque recepit
 Ipse sinu. En ultro summi Tibi limen Olympi
 Panditur, occurrunt divi, veterumque frequenter
 Felices animæ, mirantur pectora, suaves
 Mirantur vultus: ultro procedit ELIZA,
 Agnoscensque suum, pulchrâ tibi Nectara dextrâ
 Porrigit, ipsa novosque Tibi prælibat honores.

HINC Tu fortasse, ad nostros jam lumina tractus
 Convertens, omnes certantes undique cernes,
 Inque Tuos ritus properantes, donaque, tristes
 Heu! quæ extrema damus, tumulo & quas mittimus omnes
 Inferias, lacrymas, &, inania munera, versus,
 Cernes: & (Superi si forsan talia curant)
 Accipies placidè, & studiis lætabere tantis.

HEN. WICKHAM, *Coll. Regal. Cantab.*

In Obitum Augustissimi & Desideratissimi REGIS

CAROLI II.

DII, quibus imperium terræ, quorum omine certo
Mortales regimur; (quibus indulgisti habenas,
Si cognatorum vos tangant funera regum)
Dicite, Cœlicolæ, cur nullum crine minaci
Exarsit fidus? cur nondum conscius æther
Iracunda deorum armamentaria pandit
Portenta, implevitque atro cœlum omne tumultu?

SACRILEG I en nuper præceps infania morbi
Debacchata sacrum CAROLI caput impete terris
Fulmineo eripuit; perque omnes pallida vultus
Mortis imago suos agit imperiosa triumphos.
Non sic Cæsareos tacuerunt sidera casus,
Sed mugire solum, sed par cava serpere murmur,
Complerique arinis cœlum minitantibus augur
Attonitus stupuit; quanquam nec Julius astris
Charior, aut graviori ereptus turbine lethi.
Primus ubi in CAROLUM morbi gravis irruit æstus;
Intremuere artus, venturum dextera fatum
Horruerat, magicumque exussit pectora frigus:
Tum citò torpor iners, cæcæque oblivia noctis
Invadunt cerebrum, piceâ caligine sensus
Obducunt, gelidoque oculos sudore natantes

Nescio

Nescio quid densâ passim circumvolat umbrâ :
Mens oppressa labat, gyroque fatiscit inani,
Et consanguineo lethi jacet obruta somno.

A T pius interea frater cervice cadentem
Excipit, inque sinu dilectum pignus amoris
Nequicquam amplectens, iterumque iterumque vocato
Ingemit, & lacrymas inter sic vocibus instat :
Quò fronti divinus honos, & flammeus ardor
Luminibus periit ? quò torvi gratia vultûs ?
Certè haud talis eras, cùm felix Anglia Regem
Spectabat reducem, cùm te per læta viarum
Strata incedentem fusæ cinxere coronæ.
Vix talem vidit, tibi cùm fidissima quercus,
Latas densa comas, & multo vimine opacos
Intertexta sinus, sacrâ caput oeculit umbrâ.
Quis tibi jam casus ? quæ causa indigna trementes
Infecit vultus, corpusque exangue resolvit ?
Dic mihi ; nam, memini, primæ olim flore juventæ
Cùm tua, quâ rueres, prosterneret hasta rebellem,
Præcipitemque immani agitaret turbine plebem :
Te memini qualem felix Victoria vidit,
Et lætum spoliis, & multo pulvere onustum.
Fare ergo, obtestor per fratris amabile nomen,
Per populi gemitus, per cæsi vulnera patris.
Ille graves oculos, audito nomine patris,
Paulatim attollit, corpusque acclive cubili
Erigit ; & longo vix tandem tempore fatur :
Quis mihi delicias fugat, atque errantibus aufert
Gaudia mille oculis ? nuper mihi dulcis imago
Exemit curis animum, invasitque solutum
Sacra quies ; longo jussit super æthera tractu
Astra sequi, dederatque animam diffundere cœlis :

Aërias latè valles, camposque patentés
 Fas mihi metiri, præsentiaque ora tueri
 Majorum, patrisque sacros agnoscere vultus.
 Illi cœruleus supra caput emicat ignis,
 Flagrantæque nitor crines & tempora circum
 Ardescit; rutilo dum vultus sidere fulget,
 Immortale jubar spargens, & lucida tela.
 Ergo fata vocant; me fors æterna fatetur
 Numinibus deberi, atque annumerariæ astris.
 Te modò pacatum (nostri, Germane, labores)
 Te manet imperium, lætoque Britannia plausu
 Augurium spondet, sedatoque orbe triumphos.

DIXIT, & interea novus inspirasse videtur
 Membra vigor, dubiusque salutis fluctuat æstus;
 Sæpe fugam simulat morbus, refluuntque vicissim
 Atque abeunt pariter vires. Sic, cum ultima lampas
 Jam moriens alimenta trahit, jubar illa coruscum
 Luce novâ vibrat, geminatoque igne refulget.

JAMQUE valescenti ruit inclementia morbi,
 Nox iterum gravis, atque oculos stupor urget inertes,
 Exitiumque ferens, & ineluctabile fatum.
 Qualis ubi armato stipatus milite victor
 Obsessos urget cives; si fortè repulsam
 Indignans patitur, citò præceps machina turrim
 Nutantem premit, & per summas volvitur arces
 Tempestas flammaram, atque igneus ingruit imber;
 Haud aliter pergit furor increbrescere morbi,
 Præcipitatque moras, horrendaque prælia miscet;
 Difficiles animam lites, rapidæque procellæ
 Vivacem elidunt; superas simul illa per auras
 Tendit, & æthereæ victrix latè imperat arcu.

SURSUM abit, atque altè gradiens super astra volenti
 Hinc atque hinc populo CAROLUS dat jura; JACOBUS
 Succedit terris, Anglorumque intonat orbi,
 Unica spes patriæ, charum caput, & STUARTUM
 Reliquiæ ingentes, ac dilectissima fratris
 Pignora.

Talis Ledæos quondam concordia fratres,
 Talis amor docuit (timidis sanctissima nautis
 Nomina) perque vices regnare, æternaque fanxit
 Fœdera, & alterni fatum inviolabile sceptri.

JOH. WHITFIELD, *A. B. Coll. Merton.*

GULIELMUS TERTIUS.

NYMPHA modis pollens numerorum, ô Diva
 trophæis

Heroum comes afflueta, & victricibus armis!
 O Virgo Thymbræa! tuo si munere frondet
 Laureæ, Cæsareosque æternat palma triumphos:
 Eja age, fertorum spoliis redimita, labores
 Aggredere Auriacos; age, qualis prima futuram
 Spes famam promisit; adulto scœnore messis
 Quàm crevit fœcunda: ut sceptrâ Britannica tradunt
 Patresque, Procereſque, & non ignobile vulgus.

NASSOVÆ soboli patrios avulſit honores
 Ingratus Belga, & nascentem in vertice laurum.
 Senſerat hoc Juvenis, tacitusque in corde volutat,
 Non ſibi, ſed Batavis metuens: ſubit ægra laborum
 Belgia, & antiquæ vitanda opprobria ſortis;

Alvæ dira libido, jugumque immite Philippi.
 Tum verò immortalis honos, monumentaque famæ
 Auriacæ mentem accendunt; Fredericus in armis
 Sistit se coràm, exuviis & pulvere campi
 Lætus, sanguineus: qualis cùm sterneret ultor
 Spinôlam, tardosque ageret violentus Iberos.
 Inde pares stimuli, nec degener ira nepoti
 Ardescit corda inspirans; simulachraque fingit
 Martia, venturas miscens sub imagine pugnas.
 Jam furit impatiens, atque illi conscius æstus
 Conceptique ignes gliscunt sub pectore, magni
 Argumenta animi: primis nam heroa sub annis
 Jupiter excudens, pleno latice imbuit haustum
 Æthereum, atque potenti indulsit munera flammâ.

PELLACI contrà fremit astu, & sibila jactat
 Devittana domus, dubiique incendia motus.
 Hinc fractas labi vires, & Belgica fata
 Retrò inclinare, inversamque evolvier urnam.
 Arva premit Lodoicus, inexorabile ferrum
 Cum senibus matres rapit, & circum oscula foetus.
 Quis tamen, ô Gradive pater, ruet obvius hosti
 Grassanti? ô veteres, ubi jam fiducia, Belgæ,
 NASSOVÆ semper genti debenda, ruentùm
 Præfidiis regnorum, & tutelaribus armis?
 Illo penè die cecidisti, Hollandia; vindex
 Sed prohibet GULIELMUS, & armis fervidus initat,
 Indignantque arcet Gallos: fortuna secundum
 Pandit iter famæ, & sceptri præludia fancit.
 Quis tibi Martis amor, Batavùm fortissime? quales
 Primitiæ armorum, juvenique incanduit ardor?
 Testor Ameronæ sylvas, lentoque fluentem
 Gallorum tabo Utreecam, gravidasque paludes.

Exundâsse iterum graviori flumine visâ est
Belgia, Neptunusque cruento horrescere campo.

QUID rursus NASSOVUS aperto Marte laceffit
Gallorum turmas? nusquam illi cominus hostis,
Adversari audent. Durassius impiger alveum.
Nunc Mosæ medium, pavidus nunc tranat Aderam:
Mox redit inter rura, & cæco calle sequentem,
Hærentemque fugit. Stricto sic ense viator
Infestum vicis, atque implacabile monstrum:
Latronem urget: at ille ruit per devia saxa,
Perque lacus, dumosque, & eodem subdolus orbe
Acta refert vestigia; donec noctis amica
Aut favet umbra, aut fidè obscura silenti... silvæ.

SED juxta Alphenam dum sævis, Galle, nivales;
Et fossas super, atque adstrictas frigore moles;
Nequicquam solitos moliris lubricus astus
Artificemque fugam. Alatâ distantia glande
Terga premit GULIELMUS, agitque volatile plumbum:
Tum verò glacies, vastâ sub mole ruentûm,
Et gremium labefacta, & multo evicta cruore
Laxatur, patulâque gemit divulsa ruinâ.
Gallos singultantes, dicere multa volentes
Unda trahit refluens circum; & quibus ira pepercit
Martia, corripit ulta, avidoque involvit hiatu:
Tum manè aspiceres (frigentibus undique stagnis)
Corruptamque nivem, & fœdum misto aggere frigus;
Arma aliena humeris concreta, atque ense minacem
Ignoto dextram: videas sparsum inde cerebrum,
Et putrem saniem stricto canescere fluctu.
Arctâ aliis rursus compage, & robore firmo
Ossa gelu annectit: medio huic sub gutture collum
Interclusit hyems, & fluctus pendula subter.

Membra

Membra lavat, vinctasque caput supereminet undas,
 Turpe & torvum inhians, manco ceu marmore vultus
 Squallent Cæsarei; fulcis frons horrida, ruptæ
 Fauces, arrestæque rigenti in vertice setæ.

QUIN tu, NASSOVÆ proles verissima gentis,
 HENRICUM soboles, & ADOLPHI sanguinis hæres,
 Abstineas bellis victor: fatis imbre cruento
 Florescit Laurus, fatis ô tua tempora circum
 Sudorque, & fumus commisto pulvere, fœdant
 Impubesque genas, dubiam & lanuginis umbram.
 Cinge comas hederâ; tibi nunc Hollandus avitos
 Submittit fasces, immortalesque secures.
 Nil ultrâ Lodoicus agit, nisi furta, rapinasque,
 Et pretio spolia empta, inhonesti opprobria belli:
 Sed luit ingentes pœnas, & damna rependit
 Condeius: densas illi intra castra phalanges
 Huc aggressus, & huc, GULIELME, impellis, & ipsum
 Arduus evertis repetito turbine, septum
 Silvarum latebris, magna & post valla latentem
 Nequicquam: imbellis Gallo deferbuit æstus,
 Et cessit brevis ira. Velut cùm pastor opaco
 Aut saltu videt, aut exeso in pumice, vulpem;
 Cuspide proruit indignantem, & dira rudentem
 Instigans: multo prorepat saucius ictu,
 Et plagâ stimulante hostis fugit; atra cruoris
 Signa fluunt, memorique rubescit semita tractu.
 Haud secus occulto serpit Condeius ab antro,
 Et pariter confusæ acies. Sabia undique tabo
 Arva tument, nemus & congesta cadavera sternunt.
 Vicinum: messe insolitâ vineta laborant,
 Atque immaturum vestit nova purpura Bacchum.

ERGO jam pacem, Lodoice, & jura coactus

Arctia

Arcta petis, sanctâque adstrictum compede fœdus:

Sed quid vinc'la subis, si te caligine circùm

Indutum eripiet tenui subtilis amictu

Aut dolus, aut robur ruptis immanis catenis?

Ecqua fides Gallo, dum fraudem Ignatia pubes

Vipeream inspirat, magicumque impune venenum?

O Batavis simul invisa, atque infesta Britannis

Progenies! fœcunda malorum! præstet apertum

Seu scelus ante aras manifesto & numine coram

Moliri, aut sceleris fucatam intexere nubem.

Ut patria, ut vestris exarserat Anglia flammis!

Extremumque minata diem, qua conscia motu

Ingemuit, quales sensit tremefacta labores?

Quàm vestris actus furiis Jacobus avitas

Amisit sedes, atque intractabile Sceptrum!

Sic visum est; quanquam ô, nisi mens aversa fuisset

Consiliis Divûm, non jam diademate nudam

Canitiem deplorasset, tristemque senectam:

Nec toties vagus, inque exhausta pericula missus

Fatorum imperiis, iterum peregrina petisset

Arva lubens exul. Quin parce ingrata querelis,

Parce, Erato: vetuit sua Roma, atque impete cæco

Detorsit titubantem: ignota per avia jussit

In præceps ruere, atque obliquo tramite labi.

QUAS olim fortita vices, quàm mœsta tuorum,

Albion, Annalûm series, & fertilis ordo!

Te rapiunt curæ rursus, & ludibria casûs

Ingrati; quin tu cœlis absiste timendo

Indubitare: eadem vigilant tibi rebus in asp'ris

Cœlorumque fides, Superûmque æterna potestas.

Quàm bene protexit Batavis sua jura, & Iberum

Servitium detrectantes defendit Elisa

Auguriis

Auguriis magnis, & non incauta futuri!
 Siqua valet juncta affinis vicinia regni,
 Si Batavos fortuna, & eadem temperat Anglos
 Lance, urgetque pari socias discrimine terras:
 Diva, attolle caput; jam te non longa manebunt
 Tædia, nec tantos patieris inulta dolores.
 En tibi non vanum tutamen, milite cinctus
 Auriacus! fervet mistum clamoribus æquor;
 Adventum testata Dei, cava littora circum
 Clamores iterant, & læti murmura vulgi.
 Fama minax latè increbrescit; & ingruit horror
 Præviis armorum: turpes formidine cedunt
 Iræ atque infidiæ; longo fugit intervallo
 Ignatî pecus, & stupidi, fœdum agmen, Ierni.
 Salve, invictæ Heros, ô tempestate cruentâ
 Spes nequaquam averſa! ô non indignus avorum!
 Nusquam impar, nec tarda ſalus! ſeu Belgia ſupplex
 Præſentem, ſeu te cognata Britannia poſcat.
 Tu verò, Angliadum lux, & certiffima Divûm
 Progenies, GULIELME, potens ſuccurrere ſec'lo,
 Obnitique audax! quas par defendere terras
 Solus es, imperiis moderare, æternaque jura
 Hinc inde exerce: tibi Diva Britannia ſpondet
 Se dotem; auguſtas tradit de vertice turres,
 Et frameæ decus, & ſceptri inviolabile pignus.
 Talis, ubi ad duras religatæ brachia cautes
 Andromedæ, manicas indignaque vincula Perſeus
 Exuerat: tutelæ nubit, & ipſa peric'li
 Fit virgo munus; capit immortalia dona
 Lætatus victor, pretioque amplexus inhæret.

QUISQUIS ades Zeuxis, ſuccum molire potentem,
 Et pompas GULIELMI, & feſtas ordine ſcenas

Incipe,

Incipe, solennemque argutus pande triumphum.
 Arte vagus primâ ludat color Amphitriten,
 Instabilesque undas : tum suprà fluctuēt ingens
 Dorſa permens Batavûm claffis. Sub pondere Nereus
 Spumat, & attonitum natat inter cœrula vulgus,
 Nereides, Tritônes, & Inous Melicertes.
 Crescentes austri vires, pelagique tumultum,
 Palantesque rates latè, mortemque propinquam
 Siftit nube cavâ invectus Pater : æquora circum
 Strata quies ; pronæque volant ad littora naves.

H A U D procul hinc radio flagrante, & luce coruscâ
 Inſignis, lætos inter, NASSOVÆ, Britannos
 Imperiis affurgis : eodem effulgeat arcu
 Vinc̃ta Maria caput, fimilesque in vertice flammæ
 Ardeſcant : ambo capiant gratiffima Divûm
 Dona fimul, populique preces ; par flumine Nardus
 Irroret crines errans ; æqualia utriſque
 Sceptra fluant auro, fluat auro purpura veſtis.
 Sis memor ô, calamisque cave, dum viva tabellis
 Ora Mariæ audes, divinam & fronte juventam :
 Ut graditur Diva ! ut gradienti gloria furgit !
 Ne ſpirans nitor abſit, & impar langueat umbra.
 Quis jubar intemeratum oculorum, & lucida pinget
 Tela, ignesque genarum, & non imitabile fulgur ?
 En niveum decus ! En pharetras arcusque potentes,
 Alma Venus, Paphiique armamentaria regni !
 Sic ubi Threiciis Virgo Latonia telis
 Armata Idalios saltus, aut Mænala luſtrat
 Venatrix ; latè demiffi gratia crinis
 Luxuriat, nec dum ſociæ colla ardua tangunt.

J A M vaſtâ Heroas doctus variare figurâ,
 Naſſovam gentem, & primæ incunabula famæ

Ordire: hinc fervens densa inter tela Philippus,
 Cumque suo Henrico frater Lodoicus inudent,
 O quàm Borbonio dispar! tabulâ inde capaci
 Incedant GULIELMI, Othones, & Engilberti,
 Divi, Semideique.
 Exere quin artem, & labor indefessus Adolphum.
 Hinc atque hinc describat, Adolphum jura volenti
 Germano dantem: Meritorum gloria fasces
 Romanos illi indulgit; metuendaque Thraci
 Virtus Cæsareis adscripsit nomina fastis.
 Illum admiranti similem, similemque frementi
 Exprime; lætorum turbâ comitante nepotum,
 Usque tuens oculis GULIELMUM hastâ indice monstret
 Protensâ: cognata fremunt simul agmina plausu,
 Et blandis suprâ plaudit Victoria pennis.

PART E aliâ emergat Virgo rediviva, pudorem
 Flamma genas suffusa, & castos afflet honores,
 Pulchra, modesta: illi æthereum sacra tempora lumen
 Accenditque dies æterna, & spirat amorem
 Purum illibatumque: decoras aurea stringit
 Vitta comas, nectuntque verendæ insignia mitræ.
 Illa, humeris innixa manum, cervice recumbit:
 Auriacâ acclinis, cœlestiaque oscula miscet.
 Immani subter resupinam extende ruinâ
 Ignatî sobolem, vano molimine fursum
 Murmura dira irasque vomentem, atque atra venena
 Nempe premit vindicta, & pronam ferreus urget
 A tergo nodus, rigidæque ex ære catenæ:
 Tum bufo obsænus, serpentum & squamea proles
 Ilia per fibrasque vagatur, & ubera lambens
 Depasta; at Furia luctanti & colla tument
 Insultant, Stygioque informis Cerberus ore.

SI videas, Zeuxis, quas jam matura revolvent
Fata vices Gallis; Lodoicum pinge ruentem,
Sceptra caduca, labans diadema à vertice, laurusque
Arentes: glauco exultas velatus amictu,
Rhene Pater, laxis attollens corpora vinc'lis.

QUANQUAM etenim Angliadis ignavus pectoratorpor
Infecit, nimixque ingloria tædia pacis;
Tu tamen ô Britonum spes! ô GULIELME, labantis
Imperii Stator! cœpto ne parce labori.
Gallica castra inter sopitum excude vigorem
Angliacæ pubi, atque sepultas elice flammæ.
Jam video, hastati revirescit fama Britanni;
En robur vetus, Henrici & vestigia regni!
Henricus Patriæ vindex, Parisinaque terror
Mcenia circum, & adhuc Lodoico inamabile nomen.
Saturno sic Rege putris ferrugine tellus
Atque inculta situ cœpit squalescere; dumisque
Et scabiæ rugosa: Ut verò Jupiter arcem
Ascendit, venêre artes, sua cura colonum
Exercet frugum inventrix, mox lucidus armis
Florescit miles: metuunt mortalia corda
Ultorem Jovis ignem, & inevitabile fulmen.

JO. WHITFIELD, *A. M. Coll. Merton. Soc.*

CARMEN PASTORLE,

In Obitum Augustiss. Regis

CAROLI II.

THYRSIS, MELIBŒUS, & DAPHNIS, Interlocutores.

THYR. **Q**UID dulci, Melibœe, sedes tam tristis in
umbrâ?

Hic alios vultus poscit locus; omnia circum
Lætitiâ invitant, & amœnâ fronte renident.
Sed quò, Pastor, oves, quò migravere capellæ?
Forſan in ignotis illæ jam montibus errant,
Atque inſueta graves jam tentant pabula fœtas,
Dum tu hic ſuſpiras, & flendo dividis horas,

MEL. NOSTI olim inſomnes curas duroſque labores,
Thyrſi, meos, nôſti pecoris quòd amantior alter
Non erat, Arcadiæ coleret qui rura colonus.
Sed me, Thyrſi, gregis fuerat quæ cura, reliquit.

THYR. QUID non ſuadet amor? quid non patientur
amantes?

En Melibœus oves, teneros en negligit hœdos.
Sic mihi (nam memini) cùm me Galatea teneret,
Non ruris, non urbis amor, nec cura peculî.
Pendeat ah ſacrâ, dixi, mea fiſtula pinu;
Nam mihi nec cantus, nec erat mihi fiſtula cordi.

Tantum

Tantum inter densas corylos silvasque latebam,
Turturis & mœstas augebam voce querelas.

MEL. NON, ut ere, meis amor hæret, Thyrsi, medullis,
Muneribus vici; nec me jam spernit Alexis:
Nec, si sprevisset, jam ejus fastidia curem.

Me propior jam cura tenet, majora revolvo.

Pan, Deus Arcadiæ, Divum lenissimus unus,

Pan, qui curat oves, ipsos oviumque magistros,

Pan Deus occubuit; per rura gravissimus ibat

Rumor, & Arcadicos defecit vita colonos.

Monstrat & ista meos arbos incisa dolores,

Quam cernis, crescentque mei cum cortice luctus.

THYR. QUID narras, Melibœe, Deum Pana isse sub
umbras,

Quem fato immunem, Divis immortalibus æquum

Spes erat, & cujus tam sæpe litavimus aris!

Mira refers: sed habent similes præfagia casus.

Est quercus, nostræ impendet, quæ plurima silvæ,

Arbos procera, & firmis radicibus hærens,

Una nemus, patulos distendens undique ramos,

Quæ regina solet nemoris princepsque vocari;

Huc, dum lascivæ tondent arbuſta capellæ,

Sole sub æstivo pastor se ferre solebat,

Hic canere, hinc latâ frigus captare sub umbrâ.

Hanc ego, manè meas ducens ad pascua capras,

Cum placidum ventis staret nemus, omine lævo

De cœlo tactam vidi procumbere quercum.

Attonitæ Dryades subitam doliuere ruinam;

Non longè abductus, Philomelam dulcè canentem

Turturis in murmur cantum mutare notabam:

Obstupui, & sumptâ lætum modulatus avenâ

Nescio quid, miròs tento depellere questus;

Illa

Illa tenore suo mœrori indulget eidem,
Nec gemere aëreâ quicquam cessabat ab ulmo.

MEL. QUID vero hæc memoras? Sensit natura cadentem
Pana, & solliciti vîsa est dare signa doloris.
Languit omnis ager, pastûsque oblita sub ipso
Gramine, flevit ovis, nec non flevêre leones
Immanesque ursi, Pani infestissima turba.
Fleverunt Nymphæ, fleverunt maxima Divûm
Numina, quæ magni Panis delubra frequentant;
Flevit & ipsa Echo, fleverunt Arcades omnes,
Atque Deos atque astra vocant crudelia mœsti.

THYR. ET meritò. Divos inter lenissimus ille
Eminuit, semper bonus & cultoribus æquus,
Totus amor, totus pax, & clementia totus,
Quique habuit cunctos, si demas fata, faventes.
Servabat Pan rura, lupos arcebat ovili:
Defenditque altas cedros, humilesque myricas.
Pani faciles dedit æstates, brumasque benignas,
Pastoresque ovibus ditavit & ubere glebâ.
Plangite, pastores, sit multi pompa doloris;
Spargite humum foliis, procedat flebilis ordo
Arcadicæ pubis, planctus nemus omne pererret:
Divinus meruit fieri sibi talia Pastor.

DAPH. SED quid opus vano tantum indulgere dolori?
Num totum letho absorptum Pana esse putatis?
Vivit, & insuetum limen miratur olympi
Mistus cœlicolis, unde hæc sua rura benignus
Prospectat, nostro jam fletu & carmine major.
Vidi ego, (nam liceat vobis mea vîsa referre)
Stellarum hesternos quum luna accenderat ignes.
Extemplo magnum cœlorum albescere tractum:
Mirabar, cœli facies quæ mira pararet:

Quum

Quum subitò æthereas volitantem Para per auras
Vidimus, insignem radiis, & luce coruscum.
Ibat ovans, magnâ Divûm stipante coronâ;
Pana omnes cecinêre, triumpho inclaruit æther.

MEL. SINT rata visa, precor. Sed quo jam rura patrono
Gaudebunt? nostrum quo præside stabit ovile?

DAPH. NE metuas. Uno ablato, non deficit alter
Aureus, & simili gaudebunt rura patrono.

Divinum Pana hunc sequitur non degener hæres,

Qui, pastoritias longùm informatus ad artes,

Felici reget Arcadiæ moderamine rura,

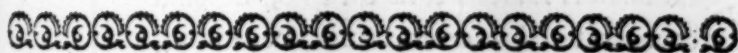
Incolumes præstabit oves, lætosque colonos.

THYR. ERGO age, festivos cantus modulemur avenâ,

Ducamusque leves turbâ alternante choreas,

Atque novo festos Pani instituamus honores.

JO. NORRIS, A. M. Coll. Omn. An. Soc.

In immane illud

C A R O L I I.

Regis Parricidium *χειρλασικόν*, cum ejusdem
Indigitatione.

OCCIDIMUS! quid, Musa, pios hæc munera
manes,

Quid conclamatos cineres, cassamque favillam

Sollicitans, poscis lamenta & funebre carmen?

An capiti extincto frigentia membra parentent?

Scilicet

Scilicet illa modos nobis scelerata securis,
 Quæ lucem Regni, eripuit; populique cadaver
 Usque sumus: tanto rubuit quod sanguine, ferrum
 Exanimes & nos hausit: quis dicere regni
 Singultus longos, dura & suspiria possit
 Effari, ut moriens tremebundos fuderit artus?

CAROLE, sic te etenim pietas studiumque tuorum
 Prosequitur, vixit felix te sospite regnum,
 Et tecum simul interiit; (fuit Anglia & ingens
 Anglorum decus) ut vitis quam cura maritat
 Rustica proceris ulmis, quæ fida caducæ
 Fulcra locent, teneantque enervi stirpe reclinem:
 Ea validis innixa humeris, atque ulmea prensans
 Corpora, se latè extendit, jam palmite multo
 Luxurians, plenosque ostentat læta racemos,
 Donec fortè casæ nutanti fivè tigillum
 Seu laquear desit, Lignator, munere Bacchi
 Quàm laribus malens tutis caruisse, bipenni
 Ferro adimit viti fulcrum, ruit ilicet ulmus,
 Et sociam latè sternens succisa recumbit.
 Quaque diu junctis crevère amplexibus unà,
 Stirpitus impellit communis utrisque ruina.
 Et quantas tulerit fruges respublica, nitens,
 Dive, tuis quondam cervicibus! Otia Musæ,
 Otia ruricolæ, peragebant otia cives:
 Tum suus arti cessit honos, ditabat alumnos
 Mercurii mare tranquillum, tum grata coloni
 Sudorem tellus locupleti messe rependit;
 Nil opus armatis proscindere classibus æquor,
 Nil urbes vallo munire, & milite tanta
 Grassari, nec adhuc Londinum pacis amœnæ
 Tædebat, rebusque novis gaudere paratum

Servitia in turmas vomuisset læva rebelles.

ET quis detrectare furor, quæ tristis Erinny
 Tam mite imperium suavit ? quæ jura, Quirites,
 Deferitis ? quove aucupio per dædala fraudis
 Imponit Catilina novus ? sic denique nondum
 Potentes subolere technas ? quid enim ? quasi magno
 Constiterit simulasse pium ; proh cæca futuri
 Pectora ! sed seri sapietis fortè nepotes,
 Quos raris superesse sinent civilia bella,
 Sanguine sit quanto procerum plebisque putabunt
 Sævum in jugulos fociorum, ubi vindice nullo,
 Dediticet sperare Deum jam dira juvenus,
 Omne accincta nefas moliri & cernere ferro.
 Crudelis ! saltem iste sitim sedare cruoris
 Purpureus possit rivus, qui sanguine largo
 Plebisque procerumque fluit : quid Regia vita
 Commeruisse potest ? tu saltem ignosce parenti,
 Miles atrox, sanctâ qui Majestate verendus
 Hoc tantum reus est, quod teque tuosque tot annos
 Texerit, in commune vigil, patriæque saluti
 Prospiciens, atavos qui per bis mille Decembres
 Perpetuâ serie centum numerare novemque
 Sceptrigeros possit : frustra certaverit illi,
 Europæ quisquis titulis regalibus altus
 Imperitat populis, tantis auctoribus impar :
 Nec longâ te gente Deum crevisse, quod ultro
 Fors dedit, at virtutis honos, propriumque coronat,
 CAROLE, te meritum ; sceptris quo dignior istis
 Ipse tui Rex, egregias molitus habenas,
 Omnem animi motum ad mentis dictata solebas
 Composuisse tuæ, & sanctæ rationis amissim ;
 Imperium mentis nec sollicitare serenæ

Plebs

Plebs animæ, Affectus ausa est, aut hiscere contrà:
 Non te præcipites iræ, non dira libido
 Transversum impulerant, non summa licentia Sceptri,
 Quæ solita elatos animis inflare tyrannos.
 Ollis ad libitum, virtutum paupere censu,
 Vivitur; & magni pendunt, si fama salutet
 Tranquillum hunc, Facilemve illum, si tertius Acer
 Audiat aut Pulcher, saltem ut de corpore captent,
 Quas animæ laudes nunquam meruere; beati
 Si generis tantùm phaleras & stemmata detur
 Ostentare patrum, quos deseruere minores,
 Degeneres, vitiis acti, ingenioque ferino.
 Sanguine te vicisse omnes & corpore, cujus
 Sidereus vigor integros firmaverat artus,
 Quale ferunt veterum heroum, quos frangere nondum
 Massica cœpissent, nostræque licentia mensæ.
 Id tibi pro minimo visum: cui summa voluptas
 Excoluisse animum & totis pia numina fibris
 Concepisse fuit; faciem virtutis, & ora
 Ardebas, pulchrumque decus constantis honesti,
 Ipse tuî juxtà compos, seu clade novercâ
 Fors rueret, seu te cumlaret læta secundis,
 Neutrius & piguit fortunæ; protinus aris
 Te advolvens, numenque Dei veneratus, & ultro
 Velle dedisse manus patri, qui cuncta supremo
 Temperet arbitrio, propriâ jam sponte paratus,
 Succumbis docili pietate. Sonantia crebrò
 Testor scripta Deo, sanctos animique recessus,
 Queis tête explorans, tantarum pondera rerum
 Prudenti appendis trutinâ, properare suëtus
 Ad Christi exemplum, & vitæ documenta sequaci
 Inde animo recolens, cœlestia jussa capeffis,

Quo te cunque sacro flectant oracula ductu.
 Quem tibi componam heroum, longæva triumphis
 Inferuit quos fama suis? Virtutis honore,

CAROLE, quis tecum contenderit Antoninus
 Aureus, hausta crepans totidem percepta magistris?

Nec tibi Scipiades, & quos jactare Catones
 Roma solet, cuiquam liceat conferre, Sophosve,
 Garrula quos superis æquavit Græcia divis.

Pone supercilium, bona Porticus; ingerere ultra
 Protinus ipse suum Senior Gargettius hortum
 Definat, inclinetque suos Academia fasces.

Qualia, se vitreo reficit dum gurgite Phœbus,
 Astra suis micuère comis, cœlumque minores
 Accendunt latè radii, famulantia donec

Tempora Titani, dulcem rumpentia somnum,
 Cœlestes aptant currus, nitidisque lupatis
 Alipides ornare parant festina jugales;

At pater, acclivi conscendens tramite, pulchros
 Cœperit ut sparsisse ignes, solitoque decore
 Exoritur, subitò pudibundos sidera vultus

Obnubunt, totâque poli statione moventur.

CAROLE, sic tua laus alios heroas, & acta
 Elevat istorum, quos olim cana vetustas

Laudavit, seu quos hodiernæ conscia famæ

Ora hominum, Musæque favor subvexit in astra.

AT vos, vestratem, Scoti, vestra arma rogantem
 Testantemque fidem, pacti mercede malignâ

Proditis, ignavi; sanguis nil Regius illi,

Nil pietas profunt; crudeles ductus ad hostes,

Tanquam vile caput, populi manibusque nocentis

Rex insons animam fatalis victima fundit.

Heu tantum patrare nefas potuisse rebelles,

Nec nostras valuisse preces, & quæ pia thura
 Nequicquam furdis toties adolevimus aris!
 Non satis, O Superi, tantis terræque marique
 Cladibus exhaustos, tot campos strage nefandâ
 Texisse, & fluvios nostro infecisse cruore,
 Ni recrudescat, C A R O L I de vulnere, vulnus
 Commune, atque iterum, sævo cum scœnore, Regis
 Occisi fatum Angligenis mala pristina sistat?
 Scilicet illud erat pueri quo patribus orbi,
 Et spoliata viro conjux lenire dolorem
 Sueverat, incolumis C A R O L U S : mercede sub istâ
 Visum est posse pati tam duri incommoda belli:
 Rex, tua dum speranda salus discrimina mille
 Suasit adire tuos, legesque & jura Britannûm,
 Et pietas & prisca fides ruitura, vocabant
 Quas pote suppetias, quem non accenderet ultro
 Regalis Virtus & Martis adorea tanti?
 At spes non accisa omnis; ubi destina rerum
 Rex pius occubuit, fracto tum corrui axē
 Victa simul, fatisque manus dedit Anglia duris.

AT poterunt, Scoti, parcarum adamantina pensa,
 Et volvenda dies, sceleris vos poscere tanti
 Supplicium, facinusque olim crudele luetis,
 Sacrilegi, Regum vendaces, aut ego veri
 Vanus agor, prædamque omnem, ditesque rapinas
 Abripiet civilis hyems, quàm tristis Enyo
 Instinctu Superûm vestras effundet in oras.
 Forsitan ex animo nec nostris perpetuò ibit
 Tantum impune nefas, Anglis neu credere fas sit
 Diis genitos Reges Superis vilescere, & ulla
 Corripere indigetes oblivia posse suorum.
 Eïto, fidem nihili pendant immania corda,

Ausa Deos faciles sprevisse, & numina serò
 Ultura: at CAROLO tristes labentibus annis
 Inferias dabitis, vos & rerum alea tanget,
 Indecores animæ, populi fæx ima Britannî,
 Nequa malos posthac scelerum fiducia tollat.

AT Divûm interpres paribus Caducifer alis
 Advolat, exutam formosi corporis artus
 Tanti animam Regis jûsto dignatus honore,
 Vulgari armento secernit, mortis acerbæ
 Legibus absolvens, & avitis imputat astris.
 Est via, quæ cœlum suspendens fornice lacteo
 Circuit, & medium puro distinguit honore,
 Quam sola heroum superant vestigia, postquam
 Corporeos nexus mens eluctata, priorem
 Nititur in patriam, divino lumine vesci
 Discupiens, Superosque iterum coluisse penates.
 CAROLUS hâc, ducente Deo, conscendit, & intra
 Limina sancta poli consistens, ordine longo
 Prospicit, antiquæ sedis monumenta revolvens;
 Hic rerum sator æternis fulgoribus ardens
 Lucis inaccessæ, proceres cui mille ministrant
 Aligeri, qui prompti animis arcana capeffunt
 Jussa Dei, & prono fusi venerantur honore;
 Hos juxta heroes positi, quorum ardua virtus
 Et divinus amor pulchrâ præcordia flammâ
 Moverat, æternumque pater retulisset in album:
 Puras induti trabeas, sanctisque coronis
 Tempora præcincti, numeris vocisque lyræque
 Æterni mulcent aures genitoris, ovantesque
 Ætheris immensi feriunt templa alta triumphis:
 At Rex, Pacifico nomen cui pristina virtus
 Fecerat, augustis natum penetralibus ultro

Complexusque manuque pater, per amœna locorum
 Ducit ad Angligenum præclara sedilia Regum,
 Et stirpis decora alta suæ : tum protinus illi
 Assurgunt venienti omnes, faustoque resolvunt
 Ora sono, plausuque exceptum sede locarunt,
 Quam Pater omnipotens auro gemmisque nitentem
 Sidereis CAROLO fixisset. At ille, beatis
 Ordinibus junctus, meminisse tot antè malorum
 Desinit, æternique decus laudesque parentis
 Divino tonat eloquio, numerisque canoris
 Concelebrat. Salve, superi magne incola cœli,
 CAROLE, jam regno felix adsuesce sereno,
 Fortunæ procul imperiis, & turbine fati.

AT tu, summe parens, miserere, & digna ferenti
 Ignoscas populo, tandem clementior iræ
 Pone modum ; accisis tandem, pater, annue rebus.
 Exanimis viden' ut ferali pulvere squalens,
 Trunca caput, taboque artus fœdata cadentes,
 Infandos longum tulerit gens Anglica manes ?
 Heu lucem, pater, imperti, tardumque cadaver
 Vita redux animet, divino concita jussu
 Vena fluat, sanguisque suo micet impiger alveo.
 Cùmque necem nobis immitia fata, parente
 Sublato, dederint, da natum posse, precamur,
 Imperii hæredem, folio succedere avito :
 Inde etenim nobis, nec fas aliunde, redibunt
 Vitales fortasse animæ, lucisque prioris
 Usura, æternas ne devolvamur ad umbras.

JAC. WINDETT, M. D. Coll. Med. Lond. Soc.
 & Coll. Reginal. Cantabrig.

AUCTIO

AUCTIO DAVISIANA.

K. **O** Vanas hominum curas ! ô lubrica verti.
Fata Deum ! nostrisque diu non mitia votis !

Heu ! per quot casus, per quæ discrimina rerum,
Mortales rapimur ! quotus est, cui semper amica
Sors fuit, aut quem non miserum spes vana fefellit ?
Usque adedò inconstans gaudes, Fortuna, joculari ;
Tollere quod dederas, adversa reponere lætis.

B. Quorsum hæc, ô Chrysispe, Scholas redolentia dicta,
Plurima quæ tibi Crantor, Epictetusque legenti
Suggestit, huc affers ? (S.) Age dic, quæ tristitia narras ?

D. Qui casus ? (C.) Quæ te premit inclementia Divum ?

W. Unde taces, oculosque manusque ad fidera tendis
Attonitus, nec quod latet imo corde profaris ?

D. Ille quidem, siquid rectè auguror, uritur : Illum
Phyllis habet suspensum, ac lento macerat igni.

Donec erat facilis, nec dum surdâ aure querelas

Excepit ; placidas tum volvere stamina Parcas,

Lætos ire dies, nec tum implacabile Numen.

Postquàm aversa Venus, mutataque Phyllis Alexin

Respexit potiore, atque hunc fastidit amantem ;

Invisa ex illò Fortuna, hinc fortis acerbæ

Immortale odium, ac levium censura Deorum.

B. Aut fors inde redit, molli quâ sphaera vireto

Exercet juvenes ; Hic, Spe fallente laborem,

Commisit pugnam non Diis, non viribus æquis ;

Jam dolet amissos nummos, vacuumque crumenam:

S. Quin vel ego fallor, vel tu (*ad K.*) jam tempore longè
Forſan equum expectas, teneræ promiſſa Parentis,
Quo patris ad ſedes dilectæque rura veharis;
Sed nec equum genitor, neque ſervum mittere curat,
Neu deſit meſſi famulus, plauſtrove caballus:
Inde illi gemitus, ſævique opprobria fati.

K. Sed neque tu (*ad S.*) Calchas, nec te ille (*ad D.*)
peritior Augur,

Nec quiſquam è vobis; Nam, quanquam erroris iniqui
Diverſa eſt facies, idem tamen omnibus error.

Altera (*ſed nec me naſo ſuſpendite adunco*)

Altera fata movent animos; dedit ampla ruinam
Daviana domus; fuit hæc, fuit inclyta, & ingens
Gloria Caſtalidum, ſed nunc ſerus omnia vaſtat
Creditor; expulſis mendicat pila Camœnis.
Fortunam quiſquis poſthac ſic credulus optat
Perpetuam, atque auſit pellaci fidere Divæ,
Diſjectas videat merces, verſosque Penates,
Teque, ô parve Tryphon, magnis exercite fatiſ.

C. Hocceine erat, tanto quod fert promiſſor hiatu?
Credideram fieri Priami fata; Inſitor exit.

W. Res memoranda quidem, & Sophocleo digna cothurno!
Sidera ſe miſcent umbris; Erebro aſtra; moventur
Diique Deæque omnes; conturbat Bibliopola. [*bant,*

S. Quis Lacheſin fugiat, quando hunc quoque fata traher
Nec latuit ſævas tantillus Homuncio Parcas?

B. Vidi ego (*nec tenuis conſpectum effugit imago*)
Ire viâ exiguum per compita pumil ionem;
Qualis ubi innumeris ſec'lis effœta ſenectus
Tithono imminuit vires; illi arida ſenſim
Genua labant, gelido deturgent ſanguine venæ;

Adducti.

Adducti penitus nervi, breviorque videri
Incedit, gracili tibicine non bene fultus.
Talis erat; sic ille pedes, sic ora ferebat.

K. Ludite; at amoto querimur nos seria ludo.
Tempus erat, memini, cùm totos undique postes
Effræti heroum vultus ac plurima passim
Pagina vestiret, crebræque in pariete chartæ.
Mille intus plutei stabant, armaria mille;
Mille arcæ, totidemque super lecto ordine libri.
Sed nunc, tot quondam signis titulisque superba,
Infami (fœdum visu!) spectanda papyro
Stat domus, inque ipsis foribus Chirographus index
Accusat Dominum, quòd sit fugitivus & exul.

D. Sic apis Hyblæo in campo, per & arbuta passim
Perque crocos volitans, suaves hinc inde sapes
Ore legit, stipatque ingentem mellis acervum.
Mox invisa apibus Fortuna, ac tristis Erinnyes,
Aut fuci, aut pictæ faciem mentita lacertæ,
Turbat opes; simul effusus labor omnis, & ipsa.

W. Non tamen excisæ penitus spes; non ita cœlo
Invisus Superisque Tryphon, quin usque supersint
(Siqua salus misero est) rebus solatia fractis.
I nunc, atque omnes, Fortuna, immitte procellas;
Auctio stat contrà, & fatorum damna reperdet.
Quare agite, alternis cantemus ritè Camœnis,
Quis sit vendendi modus; & quas Auctio leges,
Quæ jura observet; quis ementibus ordo; locus quis;
Aut siqua inciderint, quæ carmine digna referri.

S. Est locus improbulis bene notus civibus, urbis
Extremæ limes; Borealem nomine portam
Plebs indocta vocat; docti dixere Bocardo.
Haud procul hinc domus est, teneris quondam apta choreis.

Quà pede festivo pueri innuptæque puellæ
Exercere diem—(C) Quas te (*ad S.*) quoque vidimus intep.

S. Altera nunc rerum facies; nunc codice multo
Fœta tumet; cedit Saltator Bibliopolæ.

Bis quocunque die, magnâ stipante catervâ,
Certatim huc properant ex omni parte Togati,
Quotquot calluerint libros; (C.) Cupiantve videri.

K. Limina Sheldoni neglecta, ac proximus illi
Bodleius; doctæ dudum siluère Catenæ,
Desertæque Scholæ; Nemo vacua atria circum
Ambulat. Heu! Lector, tanquam Rhodopeius Orpheus
Aut ligno, aut surdis mandat sua dogmata saxis.

B. Ibam forte viâ, (S.) Ignavus, (*ad B.*) sicut tuus est mos.

B. Quà jactare pilam solet, adversisque retortam
Parietibus vexare vicissim alterna juvenus.
Nusquam ludentûmve labor, strepitusve faventûm;
Apparent nusquam sepôstæ in pulvere vestes;
Tristis ubique quies; latè loca vasta fiebant.

S. Scilicet his ignava cohors se mœnibus infert,
Prandia cùm malè pasti obolis constantia ternis
Ceperunt, aut cùm jentacula matutinam
Exemère famem; facto velut agmine, cuncti,
Quà data porta, ruunt pariter, sedemque capeffunt.
Omnibus æquus honos, eadem subsellia; scamnum
Non melius cuiquam, sedes nec honestior ulli.
Præcipuum invenias, & cum Doctore sedentem,
Cornubiæ extremo qui quondam in monte solebat
Aut servare pecus, pecoris non ipse magister,
Aut rimulare boves, alieno lassus aratro.

D. Vera refers; mihi namque humeros & brachia circum
Hæsit, tanquam alter Pyladi prædulcis Orestes,
Servum ac vile caput, disruptâ veste Togatus,

Vectus

Vestus ad Oxonium, quo lardum aut hordea carro.

Pileus huic micuit duro subtemine crassus;

Humentesque comæ præpinguem vertice odorem;

Spiravere; Togæ mirus nitor——

K. Quin parce auriculis, ac naribus ingenuorum;

Et versu immundo castas temerare Camœnas.

D. Plurima sed frustra variat mihi fimbria vestem;

Si juxtâ sedeat, qui tergum ponè minister

Prædenti observat, siquando aut pocula ferri

Præcipiam, aut patinas semesaque fercula tolli.

B. O me infelicem, quòd quâ tu classè sedebas

Non comes accubui; nec me quoque classis habebat!

Hinc Coquus, hinc lumbos trivit mihi Lychniopola,

Ultima vulgi sæx; nam turbant limen & ipsi

Nobiscum emptores, scamnoque locantur in uno

Philosophi, Artoptæ, Doctores, Archimagiri,

Et Medici, & Medicastrî, & qui Medicamina vendunt.

Confedere omnes; Rostrum conscenditur; At quis,

Quis vestrûm, ut melior rerum sese explicet ordo,

Os Millingtoni referet, quis deinde Cuperi?

K. Istos quis velit, aut possit? (C. & W.) Nemo hercule, Nemo.

N. Quin tu, (ad W.) quæso, tibi quoniam est constantia vultûs,

Et facies veneranda, ac non indigna Catone;

Exprime tu mirâ insignem gravitate Cuperum:

Tu (ad C.) Millingtoni non dedignabere partes,

Nam lepulum caput es, dicto & mordente facetus.

W. Illum ego? Num cernis mihi tardum abdomine ven-

Surgere? quodve mihi spatium admirabile vultûs? [trem]

Numnam prætor ego? vel bubo? vel Aldermannus?

C. Sed nec ego melius sperem data pensa tueri:

Diis habeo grates, modici me quódque pusilli
 Finxerunt animi, pauca atque modesta loquentem.
 Stentoris illi vox, audacia perdita; sermo
 Ventosus, spirantque cavi mendacia folles.
 Ast ego (sic homo sum) mentiri nescio; Librum,
 Si malus est, nequeo titulis onerare; Witherum
 Mæonidæ præferre; aut te, Merline, Sibyllis.
 Ludere sin placeat, sic stet sententia vobis;
 Partes (*ad W.*) ille suas; in me mora non erit ulla.

W. Insanire libet quoniam, non durus habebor.
 Componam, ut potero, vultus: talique Camœnâ
 (Nec pudor ullus erit) cudam miserabile carmen,
 Quali vel Bavius scripsit, vel Mævius; aut quam
 Exprimeret, versus si pangeret, ipse Cuperus. [n'ano,

B. Quin tu, (*ad C.*) fume tubam, & modulamine Papi-
 Vel quali turget, cui dat gens Claudia nomen,
 Grandia verba rotes, numerisque tonitrua misce.

S. At cave, (*ad C.*) ne nimio strepitu subsellia frangas;

D. Aut ruat in præceps Sheltoni immobile saxum.

K. Quin agite, & celebres laudet Præfatio merces:

B. Nos sumus aut emere, (S.) Aut saltem spectare parati.

W. Incipiam, quin tu, (*ad C.*) frater, mihi suggere; siquid
 Hæsero; Nam melior semper tibi copia fandi.

* Vos ô Cecropidæ, Britonum spes, (C.) Adde, decusque

W. 'Atque decus; (*ad C.*) quid deinde? (C.) Togæ flos,

* (W.) flosque Togatorum,

* Ore favete omnes, placidasque advortite mentes.

C. Pergas Marte tuo, verbum non amplius addam.

W. * Si bene quid memini, bis sextus volvitur annus,

* Ex quo nota diu Gallis, notissima Belgis

* Auctio, fera licet, nostris tandem appulit oris.

* Londinum accepit plausu, fremitumque secundum

* Granta

- Granta dedit; sit fas & vos sperare faventes.
- En vobis libri: sibi sunt encomia; nec me
- Laudatore opus est, aut Oratore profectò.
- Non sum facundus: (K.) Fateor. (W.) sed honestus haberi,
- Promissique tenax, dictis factisque merebor.
- Nec, si non nimis argutum Natura Cuperum,
- Fecit, falsum etiam mendacemque improba finxit.
- Orandum restat (veniam indulgete roganti).
- Vertice sim tecto, neu me mala frigora lædant.

C. Ne metue, at solido fidas, Bollane, cerebro.

Ullane vis? ullus caput hoc invadere morbus?

Crediderim molles filices, penetrabile ferrum.

W. 'Expecto, quid sit cordi; quæ vestra voluntas.

K. Scilicet, annuimus. (B.) Vela caput. (S.) Indue.

(D.) Quidni?

W. 'Pro tantis meritis grates persolvo, nec unquam,

• Dum superat caput hoc, dum spiritus hos regit artus,

• Arguet immemorem quisquam oblitumve favoris.

• Auscultate omnes, intentique ora tenete;

• Namque edico palàm, quas postulet Auctio, leges.

" Ille librum, quisquis pluris licitatur, habeto.

" Lis siqua inciderit, decidere vos penes esto.

" Tertia cùm sonuit plaga, irrevocabilis esto.

Ergo agite, imprimis Solymæâ tradita linguâ

Biblia do venum; Pretium quis? si modò cordi

Relligio est, fideique immobile fundamentum,

Vicenas dabit is libras. (K.) Mihi Religionis

Cura quidem; sed non ego transfuga Sacramentum,

Addixi Verpis, ignotæ Biblia linguæ

Ut curem versare, nec intellecta vereri.

Hoc opus, hos libros volvat Judæus Apella,

Non ego; Me meliora pii docuere parentes.

B. Sed neque Verpus ego, neque deditus Antichristo,
Notior at nulli vox est sua, quàm mihi quicquid
Grajus, Arabs, Italus, Chaldæus, Hebræus, & Assur,
Æthiopeseve sonent sacrum, aut Memphitica Coptos.

Is sum, qui latices ex ipso fonte petitos

Malim, quàm longo circùm deducere rivo.

Hinc, ut me laudem, legi Targumque, Masoramque,
Onkelon, & Kimchi; quæ te(*ad K.*) vel nomina torrent,
Commentatores Rabbinos; Kabbala quicquid

Implicuit nodis, cæcoque ænigmate textit.

Trinos ergo libens solidos dabo; sed tamen antè

Vestigem, lustrêmque oculis, ne faucius ullâ

Parte vacet codex, neu desint plura. (W.) Libellum

Porrigit è vobis aliquis; (*ad B.*) scrutare. (B.) Quid hoc est!

Excusor, titulusque deest, ac pagina Princeps;

Vestibulum ante ipsam, primoque in limine FINIS

Scribitur; O nebulo! (*ad W.*) qui mancum obtrudere li-
Aus es, ac doctam speras fraudare Juventam. [brum

S. Sic tibi notus Arabs? Sic intellectus Hebræus?

Kimchi lectus in hoc? & in hoc tibi Kabbala ad unguem?

Ut tandem ignores Eoos ordine verso

Incipere à dextrâ, in lævam migrare legendo,

Insuetâ ire viâ, & vestigia ferre retrorsum?

(W.) Quin tu (*ad S.*) quot numeras? (S.) Trinis addo
insuper unum.

D. Ast ego, me quanquam (pudeat neque vera fateri)

Ignoti nova forma typi, abnormisque character

Attonitum feriat, percussaue lumina turbet;

Ut stet honos sacris, sanctæ ut reverentia linguæ,

Sex numero solidos. (W.) Nemon' plus? Nemo? Semel; bis;

Ter sonuit buxum; fugit irrevocabilis ictus.

C. Quo nunc Relligio, & Divûm Reverentia, Divûm?

Quos

Quos emptus Moses non dat, dabit Histrio nummos.

W. En hîc Suarezî bis dena volumina vobis!

C. Bibliotheca, liber! (W.) Quis tam spolia ampla reportet?

K. Heu! mea non capiunt tam grandem scrinia molem,
Hospitiumque negant angusta cubilia; lecto
Defuerit statio, modò si Suarezius intret.

B. Quindenos numero solidos, atque aufero librum.

S. Aufers? antè tamen tecum perpende, pusilli
Quid valeant humeri, quid brachia ferre recusent.

Huic oneri cervix non sufficit ulla; Milonis
Lassabit collum, vel Turni, vel Diomedis.

D. Quanti cistiferum conduces? aut ubi quæres?
Namque Atlante opus est, aut Hercule; si modò tanto
Non cadet Alcides sub pondere, non ruet Atlas.

W. Trina semel pondo; tria, bis? tria, pro pudor ingens!
Ter sonuit &c.

Proximus en vobis se Berkenhaubius offert!

Ecquis dat binas (sunt bina volumina) libras?

S. Siqua anus est, miseræ cui sit tutela fenestæ
Et struere, & chartâ subter fulcire placentas;

Siquis cordyllis optet piperive cucullos,

Quive papyraceos gaudet componere milvos,

Aut Sombros qui vendit, emat te, Berkenhaubi.

D. Utcunque id nimium ducam, dabo quatuor asses;
Namque domi ruptæ Phœbum Boreamque fenestræ

Admittunt; præsens chartâ quare indiget usus,

Vulnera quæ repareret, quâ sit mihi farta cicatrix.

W. Quatuor ille semel; bis, quatuor! (B.) Ast ego
quinos.

W. Quinque, semel: bis, quinque asses! pro trislia Fata!
Ter sonuit, &c.

Julius en vobis Cæsar! quis reprobus, & quis

Electus;

Electus; qui grex hominum damnabitur Orco,
Quos cœlum manet Indigetes, liber iste docebit.

B. Et tu Calvini sectaris dogmata, Cæsar?
Tu Romæ civis, mediâ natusque Suburrâ
Tandem evasisti Fanaticus, & Catharorum
Unus? Sed memini; Namque hanc ego semper amavi
Historiam (dormit mecum lectissimus Author,
Itque comes, quocunque vager, quodcunque faceßam,
Jam nunc in loculo est) memini, inquam, ut bella Geneva
Gesserit ante lacum Cæsar, quo tempore forsan,
Quanquam hæc exciderint mihi jam, neque lecta recurrunt,
Obvius huic veniens Calvinus stillat in aurem
Principis occultum virus, fallitque veneno.

S. O si Democriti costas mihi fata dedissent,
Aut Millingtoni! Nam cui laterum satis? aut quis
Sufficit in tantos vulgaris pulmo cachinnos?
Calvino quisquis committit Cæsaris annos,
Idem aprum fluviis, silvis Delphina; Jacobo
Deucalionem idem jungat Pyrrhamque Mariæ.

B. Quicquid id est, prædulce adeò mihi Cæsaris ipsum
Nomen, ut undenas grave non sit solvere drachmas.

W. Undenas, semel; undenas, bis; quis duodenas?
Ter sonuit, &c.

Ea liber insigni facie, minioque superbus!

C. Nomine non opus est; sua vendet purpura librum.

D. Noster erit, noster pretio quocunque libellus.
Cœrule ac mihi terga notæ, distinctus & auro
Incendit mentem fulgor; quàm pulchra videri
Pagina! quum splendens! ut scrinia nostra decebit!

K. O malefane puer, nimum ne crede colori;
Fronti nulla fides; intus si lumina vertas,
Congeries vocum informis, confusaque rerum est

Farrago,

Farrago, & tardis bilem motura Batavis.

S. Hunc illud credis Juvenem curare, peritus
Indoctusve fuit, modò murice fulgeat Author?
Aspicias hunc ipsum? multo est spectabilis ostro;
Sunt nitidæ, ut cernis, vestes; coma pexa decenter:
Sed vacuum caput est, sed lævâ in parte mamillæ
Nil salit Arcadico——(D.) Quin parciùs utere linguâ,
Parciùs Ensisferis ista objicienda memento,
Aut ego——Sed præstat non neglexisse libellum;
Auratos numero binos. (W.) Plus nemo? Semel, bis;
Ter sonuit, &c.

En Nepotis vitæ, curâ studioque Stephani!

K. O natum aversis Musis, & Apolline lævo!
Quem non arte Deus, Dea nec dignata cerebro est.

W. Nunquam Helicon bibi, fateor; quin protinus ad
rem.

K. Affem ego, (B.) Deinde unum, (W.) Binos, Semel(S.)

Addo ego porro

Einos; (W.) Quatuor ille, semel; bis: (D.) Deinde Qua-

W. Ter sonuit, &c. [drantem.

C. Sunt capita Heroum tam vilia? Scilicet unum
Miltiades affem; luscus valet Annibal unum;
Atticus inde duos; dat cætera turba quadrantem.
Me Cicerone opus est; Me, Me, inquam, Rhetora poscunt;
Ast ego, namque mihi est dicendi copia torrens,
Frigida magniloquis incendam pectora dictis.

' Sol, qui, flammigeris mundum complexus habenis,

, Hinc atque hinc rutilis animas fulgoribus orbem,

, Ocyùs, ocyùs ignivomos huc flecte caballos.

K. Quorsum hæc? cur Phœbum demens in carmina poscit?

C. 'Nam neque cùm roseus Nabathæo surgis in auro,

' Nec Tartessiacâ stridens ubi mergeris undâ,

' Quæ

Quæ te cunque rotat cœli plaga, scœnore tanto

Te ditat, tantasve ostentat splendida gazas.

D. Quas gazas, aut quæ spectacula narrat Hiator?

C. Jam sua Pellæus taceat monumenta Canopus,

Tusca Palatinus neque scripta ostendet Apollo,

Oxonio cedat Roma, & tu, Phœbe, Tryphoni.

Quis Bodleianis congesta volumina thecis,

Quis nunc Seldeni archetypos, aut scrinia Laudî

Objicit, Hanc quando lambentem sidera molem

Librorum, Aonidum hæc armamentaria lustrat?

Quare agite, Oxonidæ, Magni foboles Aluredi;

Vos majorum umbræ, defunctaque nomina patrum,

Hammondi manes, Allestræanaque busta,

Immortale Scoti decus, æternique Baconis,

Chichleiusque parens, & avunculus excitet Occham.

Si meliore luto finxit præcordia Titan,

Si frater vestri radiis ac sole favoris

Incaluit dudum; Nunc, ô prohibete, tenebris

Ulla serenantes caligent nubila frontes.

Sunt mea vota tamen fratris contraria votis:

Vertice sim nudo, precor, indulgete roganti.

Cur rogitem, primum est, quod jure antiquior omni

Mos Britonum id poscat; Britones mihi semper amici,

Asservat mihi namque Britannia parva penates.

Deinde decet; sed quod par omnibus argumentis,

Convenit, atque placet. (S) Concessa est copia; fervet

Namque tibi cerebrum, fuerit nec inutile frigus.

C. Literulis dum stabit henos, dum gloria libris,

Dum tollet Rhedycina caput, dum vitreus Isis

Alluet has arces, dum nobile Bibliopola

Nomen erit, tanti haud abolefcer gratia facti.

En hic Hobbessii, vegrandis bellua famæ,

Leviathan!

Leviathan! Hic est, qui subterranea regna
Audens atque ipsum Plutonem à sedibus imis
Avellit; clausit dudum tria Cerberus ora,
Et Phlegethontæ siluerunt murmura ripæ.

K. Vos, quibus in cœlum pietas, & numina cordi,
Improbis (ô pueri, fugite hinc) latet anguis in herbâ.

B. Esse homines dicit, sed non ego credulus illi,
Sanguinem genus, & Cadmeo semine natos;
Bella simul cunctis, civillia bella moveri.

S. Isti siqua fides, ego sum (quis crederet?) ursus;
Tu tigris; lupus ille, ferâque immanior omni.

C. Sin ita, qualis ego, vel qualis bellua frater?

D. Neu queat ulterius tam noxia serpere pestis,
Quinque dabo solidos; emptum Vulcanus habebit.

C. Quinquê, semel; bis, quinque; ô lamentabile fatum
Hobbesii! quinis octogenarius Author
Væneat ut solidis! Dii talem avertite pestem.
Ter gemuit pluteus, ter tela sonantia torfi:

Δεινὴ δὲ κλασγὴ γένητ' ἀργυρέοιο βιοῖο.

Quem nunc, quem facient Zabarellæ scripta beatum!

Hic est, cui penitus Naturæ arcana tueri

Contigit, atque imos rerum penetrare recessus.

S. Hic est, quem cecinit sublimi carmine Vates,

Non stat in Aulâ meâ, qui non stat pro Zabarellâ.

D. At quâ pelle liber, quàm villi tegmine sordet!

Ut mala vix laceras cogit junctura tabellas!

K. Quid si rupta toga est, si foeda ac scissa lacerna?
Sæpe sub inculto latuit facundia panno.

Tres ego, tres solidos. (C.) Tres hic pro codice terno;

Bellus homo, ac largus nummi! Tres iste semel, bis;

O miseras artes! (B.) Trinis super addo trientem.

C. Lucro est iste triens, grates Zabarella rependet.

Ter

Ter gemuit pluteus, ter tela sonantia torfi.

C. En hîc, en vobis Foxi immortalia scripta!

K. Ista legat, si cui ferrum est in pectore triplex;
Me pavidum terrent congesta cadavera flammis,
Semiustique artus, & corpora trunca virorum,
Furcæque, gaudii que, ac plurima mortis imago.

B. Libram ego. (S.) Dein solidum. (D.) Binos porro,
(B.) Insuper unum.

C. Heu, quânam segnes? quæ vos socordia cepit?
Si juvat his gradibus pedetentim surgere, nunquam
Supremam dabitur pretii contingere metam.
Antè diem clauso fuscabit Vesper Olympo,
Quàm te dimittam, Scriptorum maxime Foxi. [addis?

S. Addo ego dodrantem. (C.) Dodrantem prodigus

D. Sextantem super his numero. (C.) Quid cunctor?

Ter gemuit, &c. [Habebis.

B. Sed meus est, nummis ter dedis antè poposci.

C. Siccinè? (K.) Sic res est; audivi. (C.) Sit tuus ergo;
Fiat Justitia, & ruat Auctio. Quin agite, Hic est,

Hic est quem legis, ille quem requiris.

Toto notus in orbe Martialis.

B. Unde huic tantus adeps, de quâ venit iste culinâ?
Cuive fuit patinâ pro deficiente paropsis?

S. Nempe prior Dominus nûnquam deponere suevit;
Huic conviva fuit, commessatorque libellus.

K. Utcunque est, nummis poterit constare duobus.

B. Aut tribus, & lucrum facit haud leve Bibliopola.

C. Nempe tribus nummis Epigrammata mille; semel,

Ter gemuit, &c. [bis;

S. Quid jam indignantem vetet exclamare Poëtam?

I nunc, edere me jube libellos;

I nunc, edere me jube libellos.

C. Ecce.

C. Ecce Almahidam? Siquis tamen hanc quoque; siquis
Captus amore: Ubi nunc vos, ô mollissima corda,
Estis Amatores? Ubi jam Deus ille Cupido;
Idaliique arcus, flammæque, ignesque potentes?
Τὴν αὖτε πνεῖοντα, πολυφλόγεραί τε Φαέτραι;

C. Vicenos obolos. (C.) Nullum intus concipis ignem,
Nec Venus est tibi nota. (S.) Tricenos. (C.) Incipit ille
Ardere, & flammæ sensim, Cypridemque fateri.

D. Bis quinos solidos. (B.) Cupis, & potiùre cupitâ;
Ter gemuit, &c.

C. Baxterus sequitur; (K.) Quo non præstantior alter
Protrahere in longum multæ damnosa papyro
Dogmata Rixator; centum ille volumina, centum
Arte laboravit, discors sibi in omnibus idem.

B. Quis dat quinque minas? (K.) Solidos ego quinque.
(B.) Semel, bis.

Pergite; seria res agitur; properate; minacem
Cernitis hanc dextramne? an vos, cùm fulmina vibro,
Nequicquam horretis? vano neque malleus ictu
Terrificat mentes, sed inania verbera mitto?
Ter gemuit, &c.

En hîc Æsopus! (N.) Quantùm ô mutatus ab illo,
Cui tumuit tergum montani pondere gibbi!
Ille meus fuerit; dabitur pars septima libræ.

S. Sextam ego; (N.) Nos quintam; (S.) Dominum te

B. Ter gemuit, &c. [Æsopus habebit.

S. O Corydon, (ad D.) Corydon, demens es; nam neque
Author, sed pictura emitur, sculptorque Batavus. [tanti

B. Quin age jam, frater, (ad W.) si quo cor serveat igni,
(In filice, inque ipsis faxis sunt semina flammæ)
Si stimulos dedit exundans mea copia fandi,
Emptorum huic pariter spectatorumque coronæ

Solve

Solve pias grates, ac vestigalia laudum.

- W. 'Non averſæ adeò mihi Muſæ, & lævus Apollo,
' Uſque licèt temnar, nec ſim, te (*ad K.*) judice, vates:
' Non obtuſa adeò finxit mihi pectora Titan,
' Immemor ut veſtros dicar filuiſſe favores.
' Ingenii ſiquid ſpirem, (*K.*) Quod ſentio, quàm ſit
' Exiguum. (*W.*) Foret aut dicendi ſiqua poteſtas,
' In quâ me non inficior mediocriter eſſe
' Verſatum; (*B.*) Quiſnam hunc feret ex Cicerone Poëtam?

W. ' In veſtras irem ſæcundo flumine laudes,
Flumen ego dixi? Fulmen dixiſſe decebat.

N. O hominem lepidum, Grantæque ſub æthere natum,
Qui ſimiles ſtrepitus, ac tintinnabula vocum
Inſequitur, nudo & verborum in cortice ludit!

- W. ' Malleus antè meus frondes virgultaque fundet,
' Antè dies perimet Sheldoni nobile marmor
' Cœlo efformatum, feriens quoque vertice cœlum:
' Antè bibet Cami Oxonium, Granta Iſidis undas,
' Venditor antè libros culpabit, & efferet emptor,
' Antè Geneva typis Stephanum ſuperabit & Aldum,
' Ac priùs Oxonidis ego cedam Bibliopolis,
' Quàm veſtra exciderint animo mihi mûnera; Dixi
' Ille Cuperus ego, patriâ qui Parvo-Britannus.

- C. ' Quid jam currentes prohibet me claudere rivos?
' Namque opus exegi, quod nec Dea dira Vetuſtas,
' Nec Lethes poterit pigrum delere veternum;
' Magnæ molis opus, ſub quo gemat ipſe Pyracmon,
' Atque ingens Steropes, & vaſto corpore Brontes.
' Nam neque cùm Siculo immanes Cyclopes in antrò
' Æoliis validos geminant incudibus ictus,
' Tantum opus exercent; æquâ vi brachia tollunt
' In numerum, tanto neque turbine malleus exit.

' Veſtris.

Vestris, Oxonidæ, auspiciis, ac numine vestro,
 Longum iter emensi tandem superavimus æquor.
 Sed nec opis nostræ est dignas persolvere grates;
 Dii vobis, siquis Deus artes respicit æquus,
 Præmia digna ferant; ante omnes innuba Pallas,
 Mercuriusque potens linguarum, atque augur Apollo.
 Quo tamen usque vehor? quo me furor entheus urget?
 Namque ego, dum laxis vestra in præconia vélis
 Metior Oceanum, & Zephyris dare carbasa pergo,
 Haudquaquam memini, quanto vos torreat igni
 Sirius; ut madidos artus, venasque perustas
 Pulverulenta coquat nimis Phaetontibus æstas;
 Reprimo me, Musisque injungo fræna solutis.
 Ast hunc malleolum nostrâ gestamen in arte,
 Postibus his figo sacrum, & rem carmine signo;
 Hæc Millingtonus Rhedycinæ atque Artibus arma.

ARTHURUS KEYE, *Armig.*

WALLER BACON, *Armig.*

ED. STRADLING, *Armig.*

GEO. DIXON, *Armig.*

CHRIST. CODRINGTON, *Armig.*

GUL. WOODWARD, *Armig.*

ex *Æde Christi.*

De Pæto, seu TABACO.

Liber Primus.

I Nnocuos calices, & amicam vatibus herbam,
 Vimque datam folio, & læti miracula fumi
 Aggredior. Tu, qui censu decoratus equestri
 Virtutem titulis, titulos virtutibus ornas,
 Antiquum & Phœbi nato promittis honorem,
 Tu, Paddæ, fave: nec enim præstantior alter
 Morbisugæ varias vires agnoscere plantæ,
 Inque tubo genitas haurire & reddere nubes.

D A, puer, accensum selecto fictile Pæto,
 Ut Phœbum ore bibam: quis enim sine numine Pæti
 Digna canat Pæto, & tantis se comparet ausis?

N O N inventa homini humanos adolevit in usus
 Nobilis herba, patri sed primùm visa Lyæo,
 Cùm madidus siccos thyrsò subdueret Indos,
 Notuit, ad feros & claruit inde nepotes.

F O R T E per æstatem tesquis arentibus hostes
 Nôrat in insidiis meditari prælia Bacchus;
 Arma jubet celeresque jugo subjungere Lynces,
 Bassaridasque sequi; Silenum accedere curru
 Mandat, & in pugnam totis exardet habenis,
 Ponè sequebantur lixæ, jumentaquæ multo
 Tarda onere, & lentis congesta viatica plaustris,
 Et claudus senio Sileni vector Asellus:
 Dumque volat furiata phalanx, inimicaque quærit

Agmina, per vastas & lassæ vagatur arenas,
Dira fames, urgetque sitis; defectaque succo
Membra labant; desunt ipsi sua munera Baccho:
Amphora Sileni curru subversa jacebat
Amplø exhausta sinu; sitienti ambusta dehiscunt
Ora Seni, ardentes dum ducit hiatibus auras:
Mænades, & Satyri, multùmque proterva juvenus
Impatiens scrutatur aquas per viscera terræ,
Nequicquam; de se tandem sibi pocula quærunt,
Et falsum potant, quem dat vesica, liquorem;
Pocula spurca nimis: sed & hæc quoque pocula desunt,
Increfcente siti, Venis & deficit humor.
Spes tum accisa omnis, faciesque miserrima rerum
Apparet; tostas alii de faucibus atris
Exhalant animas: alii per mutua fundunt
Vulnera, quem rapiant ante ultima fata, cruorem.
Jamque acies moribunda cadit, quum valle remotâ
Eminùs obscuri facies confusa vireti
Visibus occurrit dubiis: tumque Evius, altum
Inclamans, duremus, ait, tantisper in armis,
O Socii, optatam vicinâ in valle salutem
Aspicio; hîc lentos toto conamine gressus
Accelerant, renuuntque mori, venasque supremo
Sanguine manantes, animæ spiracula claudunt.
Utque propinquabant, altis se prodit opacum
Stipitibus nemus, & foliis spectabile vastis,
Euge! meis, clamat, cognatam vitibus herbam
Agnosco, munusque Deûm. Sed plura volenti
Surda manus, latas tenero de caudice frondes
Carpit, & ignoto latrantia viscera succo
Demulcet; viridis stillat sub dentibus humor.
Non tamen oblatas Sileni provida virtus

Præcipiti

Præcipiti vorat ore dapes, sed cautior usu
 Hæret, ab exemplo documenta abstemius optans.
 Nec mora; quis patulis lateat sub frondibus error,
 Eventus docuit: totis (mirabile) castris
 Evomitur, caditurque, velut cum gurgite pleno
 Ingruit admissi miranda potentia Bacchi;
 Volvitur in gyrum tellus, cœlumque videtur
 Nubibus adductis surgenti occurrere terræ:
 Tum sopor obrepit, somnique invicta cupido
 Germanam dubiâ præfagit imagine mortem;
 Capripedes mediis diffusos stertere arenis
 Cernere erat, disjecta solo defessa furentum
 Membra Mimallonidum devota jacere sepulchro.
 Mox, ubi discusso longi languore veterni
 Plenior ex adytis in singula membra recurrit
 Spiritus, amissæ redierunt corpore vires.
 Surgere tunc alacres, pedibusque insistere firmis,
 Et fulgere oculis, thyrsusque vibrare lacertis
 Fortibus, absentesque laceßere vocibus hostes.

ATTONITUS monstro, non huc sine numine, amici,
 Appulimus, Silenus ait: nec dona Deorum
 Despicite, ingenitas vires, nec numina Bacchi;
 Nec pudeat certâ salvos à morte fateri
 Cœlitus ostenso vitam debere Tabaco:
 Advenisset enim languentibus integer hostis,
 Victa siti manus hæc cecidisset victima ferro,
 Tinctaque venisset victoria sanguine nullo;
 Nunc veniat, validasque manus, animosque viriles
 Sentiât, & si mens suadet, fera prælia tentet.
 Sed rationis opus; Superûm nec munera cæco
 Contemeranda usu. Si quid sapit ista senectus,
 Viribus eximiis permistum in stripe venenum

Desit:

Delitet : in ventrem virides ne mittite succos.
Mandite nec folia ingestis confusa salivis;
Virus inest crudis : æstivo Sole recocta
Credibile est tutos præbere halantibus haustus;
Nec ventri, at cerebro (si tecta evolvere fas est)
Pabula grata reor subtilibus eruta fumis.
Quare agite, ô juvenes, tam digni muneris aptos
Ingenio & rapidis extundite mentibus usus.
Dux ego vester ero ; quid mens dictaverit, omnes
Accipite ; arentes prolixâ uredine frondes
Comminui manibus jubeo, cannâque reponi,
Protinus educto radiis solaribus igne
Contingi, & positis adversâ parte labellis
Exsucti calidas nubes adducere fumi ;
Ocyûs ut possint cerebri pervadere flexus,
Vinosisque leves recreare vaporibus auras.

DIXERAT : hinc Satyri teretes aptare cicutas ;
Deciduas alii siccâ fuscédine frondes
Frangere : pars tubulos arfuro pulvere complet,
Fars stricto ore trahit (risumque sodalibus affert)
Pulvereum flumen, tussesque inducit iniquas.
Ipse pater fremitus vana & conamina risit.
Igne carent, ignem votis ardentibus optant.
Ecce ! Senex densum, quod habebat mantica, vitrum
Depromit, vafri inventum subtile Promethei,
Furati æternas cœli de fornice flammâs.
Hic latet ignis, ait : suscepto & Sole rotundum
Molliter acclivi depressum in vertice centri
Frondebis admovit Phœbo penetrabile vitrum.
Cuspidi in morem radiis concurritur ; auctus
Inde calor sensim serpit, fomentaque circum
Arripit, & fumo vicinum nuntiat ignem.

APPLAUDUNT Satyri, Faunique, senemque magi-
 Attollunt humeris, vocesque ad sidera tollunt; [Arum
 Ipse cavam ante omnes accommodat ore cicutam,
 Leniter adducit nebulæ mirabilis haustus,
 Et ductos patulis fumos è naribus efflat.
 Nec mora; permotus subitâ dulcedine, toto
 Corpore diffusum sentit gestire vigorem,
 Ut solet à noti fœcundo flumine Bacchi
 Serpere paulatim non intellecta voluptas.
 Ora madent: non falsa fitis, non vexat acerba
 Esuries, vomitusve: levi vertigine tantum
 Crura vacillare, & supremam udescere frontem
 Percipit; illæsus sed & hæc vanescere gaudet.

TUM vacuus, densâ Pæti porrectus in umbrâ,
 Omnigenum ut patuit fœcunda scientia rerum,
 Dulcibus absumit lentas sermonibus horas,
 Explicat ingentes opulentæ mentis acervos,
 Ludenti & similis Naturæ arcana recludit;
 Implicitos memorat Sphæris cœlestibus orbes,
 Compagemque hominis, terræ & miracula pandit,
 Addit & orac'lis docti libamina fumi.

FUMANTEM sequitur circum diffusa juvenus,
 Ipsa novis operata tubis, fumoque fragranti;
 At rudis ore vomit naso reddenda patente
 Nubila cum multâ tussi lacrymisque jocosis:
 Ridicula, appressis animam quæ claudere labris
 Nescit, perque cavas iterum depellere nares;
 Docta sed exemplo grandævum æquare magistrum
 Efflando satagit, repletque vaporibus auras;
 Dumque hilares animis lætâ vitulantur in herbâ,
 Ecce venit fessis longum expectata ministris
 Annona, & multo ferventia dolia vino.

Clamores

Clamores geminant, versisque ad cantica cannis
Gaudia agunt, epulisque favent, multumque vocatis
Jumentis, reduciq; senis gratantur Afello:
Indulgent Cereri primò, tum Massica libant,
Viteaq; admistis alternant pocula fumis;
Cuncta fremunt fumo, cantu, mistisque choreis,
Donec dulcem oculis fudit nox alta soporem.

POSTERA ut illuxit lætis aurora, ferique
Admonuit belli securas pace phalanges,
Lenæus pater, & Sileni cana senectus
Extimulant, si quos festivi hesternæ diei
Fregit luxuries, animosque hortatibus addunt.
Sat cyathis, genioque datum; nunc prælia mentes
Solicitant; positas assumite vultibus iras,
Et fortè instanti dextras componite pugnae;
Ne vigil incautè palantibus ingruat hostis,
Et cadat ipsa suas cædes non ulta juvenus.
Nec verò nobis virtus incognita vestra est,
O Socii, magnis neque non confidimus ausis;
Sed nocet ighavas quamvis contemnere turmas,
Securosque mali ignotis incedere terris.
Impavidi ergo animis sedato insistite gressu,
Neu mala nos iterum letho penuria mulctet,
Agmine composito lentè procedite, Pæto
Non sine contrito, promptisque ad labra cicutis,
Et levibus fungis, servato & restibus igne.
Hoc animi surgent ad prælia, nubibus istis
Prodigique novâ specie terrebitur hostis;
Este viri, famam & factis sperate perennem.
Dixere: assensum properant applausibus omnes,
Et sibi quisque suo stationem corpore servat.

ARDUUS in curru medio pater agmine Bacchus

Eminet ; impexi tergo Silenus aselli
It comes, haud multum bellax, nec idoneus armis,
At bonus eloquio, & subitis dare tuta periculis
Consilia : æquales utrinque excurrit in alas
Densa acies, hostemque animis pugnacibus optat.
Nec procul hostis abest : vicini vertice montis
Opposito emergit, summisque hastilibus extat.
Bassaridis calido fervescit pectore sanguis,
Ærea fistra manu quatiant, & tympana pulsant,
Vino acuunt iras refides, haustoque Tabaco
Excludunt lethi faciem, suaque agmina circum
Nube tegunt atrâ : spirantes naribus ignem
Procedunt : medio glomeratur in æquore nimbus
Igne micans, tonitruque fero, fumoque stupendus.
Ostento attonitos subitus pavor occupat Indos ;
Non homines sed furva rati de faucibus Orci
Numina, consternati animo certamen iniquum
Detrectant, trucibusque timent configere monstros.
Pars fugit, & positis quærit velocius armis,
Quam dare victoris mallet clementia, vitam :
Pars orat veniam, parere & jussa modestis
Imperiis patiente jugum cervice capeffit.
Sed pudet erroris, stultâ & formidine tactos
Extimuisse piget vani sufflamina fumi ;
Libertate dolent servâ ; solatur at illos
Indulgentis heri condita lepore potestas,
Et victoris amor : simili discrimine victos
Victoresque videt, bellis utrinque remissis,
Una dies miscere epulas, Bacchumque ciere,
Et simul alternis fumum potare cicutis :
Mirantur bona nata domi, nec nota queruntur,
Et nebulas animi jucundis nubibus arcent.

ATQUE

ATQUE hæc prima fuit mortales stirpis in usus
Notitia, hæc latè noti cunabula fumi.

Jam quæ vis lateat plantæ, quibus apta bibendo
Corporibus, quibus & pugnet contraria morbis,
Musa, refer, geniumque novo concede labori.

IN primis non una subest natura stupendo
In folio: adversis dives virtutibus omnem
Exuperare fidem gaudet, stirpesque beatas
Provocat: hellebori robur, rheabarbara duras
Solvere nata alvos, facientem gaudia vitem,
Balsama vulneribus laudata, fabamque suillam,
Nepenthesque animi mulsum, gravidumque papaver.
Magna Dei virtus, quæ tot miracula rerum
Seminis exigui tantillo cortice clausit!

Quod licèt haud superet cineris, vel lævis arenæ
Fallentis digitum, & numerantia lumina, molem,
Mox dabit ingentem frondoso tegmine sylvam,
Et certa in dubiis promet medicamina morbis.

Quòd si quis tantas rimari indagine causas
Aggreditur, multùm immani sub pondere sudet;
Seu diversa salis miræ substantia plantæ
Compositum esse dedit, multis & dotibus auxit,
Seu simplex variis obnoxia casibus una

Materies alios pro mole & tempore vultus
Induit, atque aliter distincta in corpora regnat,
Naturæ latet in gremio, nec cernere pronum est.
Si tamen exemplis libeat velut indice filo

Ire per anfractus dubios errore viarum,
Inque sibi similes totum dissolvere partes,
Forfitan occurret, quo mens placata quiescat,
Et si non verum, at veri illucescet imago.

QUICQUID inest rebus sapidum, discernere gustus

Quod valet, id falis omne solet de nomine dici.
 At gemina est natura falis; vel funditus hæret
 Corporeæ moli, ad superas nec tollitur auras,
 Suppositis flammis, cineri sed figitur acri;
 Dictus & hinc fixus: levior vel ab igne solutus
 In sublime volat fumo subvectus amico,
 Accrescitque apici in morem fuliginis atræ.
 Inde Sophis à re fal ille volatilis audit.
 Hic aliud memori occurrit ratione tenendum,
 Viscera quoddam terræ salibus prægnantia multis
 Stirpibus innatis fecunda alimenta ministrant,
 Ut sua cuique trahit proprium natura fluorem.
 Fructibus hinc sapor accedit, hinc floribus omnis
 Spirat odor, retinentque sui vestigia succi.
 At tellure latent, penitus confusa cavernis,
 Sulphurei latices, nitri glacialis amaror,
 Lethale arsenicum, flammis affine bitumen,
 Argenti liquor in foedam resolubilis auram,
 Chalcanthumque acidum, linguæque astrictor, alumen,
 Atque alia innumeros factura elementa sapes.

S I quis jam excutiat prolixo carmine, de tot
 Principiis, cui accepta ferat sua munera Pætum,
 Comperiet tanto dignum sudore bitumen,
 Cujus in eximiâ species supereminet herbâ,
 Pingue, olidum, acre, tenax, nitro sublime volanti,
 Ignis amans, crassâque ferens fuligine fumum.
 His pictam in tabulâ quicumque coloribus herbam
 Non videt, hunc oculis captum & rationis egentem
 Cred derim: quid enim magis aspectabile? dextram
 Trita oleo fœdat, digitos & glutine viscat,
 Et solidat crudum lento ferrumine vulnus,
 Sorditiem ulceribus falsugine terget amarâ,

Nec putrere finit; sensum nam faucibus acrem
 Impingit, longumque relinquit in ore calorem.
 Latè fusus odor virosâ vividus aurâ
 Dissipat ignavum cerebro torpente veternum,
 Siccat & illuviem eductis sternumine mucis.
 Denique in aëreum flammis conversa vaporem
 Fœta salis vivi, superasque volantis ad arces,
 Pervia spiritibus mentis capitoliâ scandens,
 Supplementa nova exhaustis animalibus infert,
 Atque hebetes subito restaurat acumine mentes.

PLANTA beata! decus terrarum, munus Olympi!
 Non tantum agricolis duro lassata labore
 Membra levas, minuis victus absentis amorem,
 Fundis & absque cibo sparsas in corpora vires;
 Sed radium specimenque Dei, sapientibus ipsis
 Ingenium illustras, siquando aut multa tenebras
 Colligit ingluvies cerebro, aut molimine longo
 Intellectus hiat, rerum neque concipit umbras,
 Conceptasve tenet, vel cæca oblivia regnant,
 Ut semel irrepfit blando lux indita fumo,
 Aufugiunt nubes atræ, curæque tenaces.
 Vis micat inventrix, demto velut obice veli;
 Tota oculis animi patet ampli machina mundi,
 Æternæ species naturæ ex ordine nexæ
 Succedunt, redeuntque suis simulacra figuris.

O quoties visus, magnâ spectante coronâ,
 Orator populi cupidas dicturus ad aures
 Contremuisse metu, docti sermonis acervos
 Confudisse locis, linguâ & siluisse rigenti,
 Quum memor ex tantis opibus sopita facultas
 Nil daret in vocem, sed res & verba negaret,
 Si modò vel micam generosâ è stirpe vorâset

Fumanti tubulo, accenso ceu lumine, sensim
 Res reperisse suas, prendisse fugacia verba,
 Thesaurosque animi populo exposuisse stupenti!

S I duo præterea, Stagira in pulvere docto,
 Laudis amore novo, verive cupidine pulsi,
 Pugnam agitant, verbis & digladiantur acutis;
 Omne animi intendunt robur, nervosque fatigant,
 Nexibus impediunt cautum ut subtilibus hostem,
 Aut validam incusso rationem pondere sternant;
 Stat circum pubes, pulchri & certaminis æquus
 Arbiter, ingenii æquales utrinque lacertos
 Mirantur, crebris vires applausibus augent:
 Tandem obtusâ acie, ut fessis deferbuit ardor,
 Lentior & validis insultus lucta remisit,
 Sorbeat alteruter, sacrum refletque vaporem,
 Illicet, ut tactâ Antæus tellure, resurgit
 Firmior, exhaustumque recens grassatur in hostem:
 Jejunos cadit, at sequitur victoria potum,
 Sin utrique placet nova de suffimine tela
 Arripere, & calidam verbis producere pugnam;
 Tum videas paribus momentis prælia sæva
 Eventu dubio in multam crudefcere noctem;
 Nec prius argutis discedere ab ictibus ambos,
 Indefinitam abscindant quàm tædia litem
 Judicis incerti, palmæ cui præmia donet.

S I C quondam Iliaco bello, par nobile fratrum,
 Asclepi sanguis, Podalyrius atque Machaon,
 Fertur ab Atride indictum certamen amicis
 Suscepisse odiis, plantæ de laudibus Indæ:
 Damnat Senior linguâ tenus intus amatam,
 Dissimulans veros sermonis acumine sensus:
 Junior in fratrem jaculis ardentibus ibat,

Et pro dilectâ pugnabat serius herbâ.
 Cordatum ante tubam potârat uterque Tabacum;
 Impiger ingenium præclaro accendere fumo,
 Et mucronatis mentem gravidare sagittis.
 Multa hinc inde agili vibrata hastilia linguâ,
 Multa retorta iterum, crepero nec pausa duello
 Ulla fuit, nisi quam fumi dabat haustus amœni;
 Unde renascentes stabant ad prælia nervi,
 Invictusque furor carum prosternere fratrem:
 Donec inexhaustis crescentes viribus iras,
 Ancipitem & litem sententia magna diremit
 Regis, inauditæ gaudentis honore palestræ:
 Robore sic proprio ceciditque stetitque Tabacum.
 Et nunc de fumo gravibus confligitur armis.
 Usque adeò nil scire datur, dubitabile quod non
 Ingenii faciât cita vis, & gratia linguæ.

SED me perplexi ingressum spineta Lycæi
 Penſi aliò textura vocat; quibus herba salubris
 Principiis constet, vero mihi carmine dictum est.
 Nunc quibus illa viris faveat, quibus illa resistat,
 Quosque ferat, pellatque ægro de corpore morbos,
 Expediam, simul ut calicem siccavero Pæti,
 Ædibus & vacuis succreverit aucta supellex.

LIBER SECUNDUS.

TOLLITE vos ignem, tubulosque: sat ætheris
haustum est:

Dum calet ingenium, dum sensibus integra vivis
Versantur simulacra, fidem exolvamus amicis;
Odimus immemores; mundum nec pascere fumo
Aggredimur, vanos aut ampullare per orsus.
Instat segnities, & Phœbo invisa senectus
Tristibus impallens curis, divortia Cirrhæ
Mandat, & extremum Musis offerre laborem.

DICITE, Pierides, domitis quæ gesserit Indis
Liber, ut immanes populos moderamine legum
Mollierit placidus, quernosque ligonibus enses,
Et truculenta levi mutârit ferc'la Tabaco;
Ut mores, geniumque pater Silenus amcenæ
Stirpis, & innumeros ludens evolverit usus:
Forſitan hæc, qui vos bifido de monte per æquor
Tranſtulit auratam Boreæ regnator in aulam,
Audiet, &, tanto ſi non indigna parente
Funditis, innatum quanquam averſatur odorem,
Vestris perfuſum violis, animâque ſuavi
Inter pulvillos variatâ mente reponet.

U T ſedit folio victor, non triſtibus armis
Sæviit in vitam vel opes, nec durus abactis
Indigenis ſtatuit dominos, nec more tyranni
Optavit metui, metuit non ipſe timentes;
Lenibus alloquiis, & majeſtate remiſſâ

Partus

Partus amor populi, facilis clementia mores
Erudiit, glebamque jugo parere suavit:
Terra feris infamis erat; lynceſque, lupique,
Tigres, & celeres pardi, miſtque leones,
Impunè infidias pecorique viriſque parabant,
Tollere nec cladem intentis in mutua bella
Cura fuit, major ſed erat meliorque voluptas
Finitimos flammis vexare & cædibus agros,
Et coſtos calidis hoſtes apponere menſis.
Non tulit immanem ingluviem, qui temperat æſtus,
Sanguinis inque ſiti pacis ſuffundit amorem;
Vaſtitiem luſtrare cupit, regeſque cruentos
Viſere, & ingenuas craſſis dare mentibus artes.
Aſſumit numero è magno, quos indolis eſſe
Sciverat urbanæ, calicum ſed largior uſus,
Vitaque liberior, nerviſque inimica libido
Fecerat effœtos, at nobilis aura Tabaci,
Compoſituſque labor, cœlique nitentior hauſtus
Senſim reddiderat reparatis viribus ægros.
Amphoriam, Balanumque legit, comemque Neandrum,
Jucundos comites, totidem quibus addit amœnâ
Fronte viros, luſcum Pelian, geniique ſagacis
Idmona, cærulei ridendum tubere naſi,
Pauperis & barbæ metuentem ſcommata Trullum.
Hærebat fociis, & clàm poſt terga ſubibat
Olim gratus Aper, caſu ſed ſurdus iniquo,
Non adeò, ut ſolitus, ſuavis comes, atque facetus,
Juſſus abire manu, invitus ſub tecta rediit.

Regulus Hæmatoës, quo non truculentior alter
Vicinos capere, & captos prandere, tenebat
Non procul imperium vaſtis incluſus in antris;
Turpis ubi laniena fuit; jnvenumque ſenumque

Corpora vineta jacent stabulis, pinguique polentâ
 Ingratam cumulant in gaudia dira faginam :
 Huc, canibus, jaculisque, plagisque sequentibus, omne
 Cornicinum sonitu & mistis latratibus agmen
 Vertit iter ; nec longè aberat domus atra Tyranni,
 Qualem Dis habitat : primò venientibus antri
 Os immane patet ; congestis ossibus albet
 Limen, & affixis apparent culmina tectis,
 Confitus ut scolymis horrescit edulibus hortus,
 Quum capita in squamas longis crevère medullis.
 Fortè dies genialis erat, Lapithæque repòstis
 Instruere altilibus convivia lauta parabant.
 Agminis ad strepitum caveâ caput exerit heros
 Mulleus, & virides exponit vertice plumas :
 Mox refugit visis. Venit alter, & alter, & antri
 Interiora petunt, nec portam vecte parato
 Claudere, nec miram meminère excludere gentem.
 Dum tenet attonitos cæcus timor, ilicet Idmon
 Primus in ignotos audet penetrare recessus,
 Cum cane nasuto ; sequitur mox cætera pubes
 Palpans in tenebris, nisi quâ per summa receptus
 Tecta viam ostendit sub opaco lumine splendor,
 Silenus medio, extremo tutissimus Evan.
 Pervenîunt tandem, ducit quò nidor in aulam
 Ferventem fremitu, facies ubi dira culinæ
 Perculit ingressos primò, plenique lebetes
 Fumantum capitum, verubusque infixæ columnis
 Multa virûm femora, & stillantes lancibus armî ;
 Fœmineique coqui cinctis circum ilia peplis.
 Non procul in clathris porcorum more jacebant
 Corpora dena virûm festo servata propinquo,
 Dum crescant adipēs ; lacrymis quos Liber obortis

Præterit.

Præterit. Hæmatoëm attentâ dum nare molossi
 Vestigat, penitque latentem affatur in antro,
 Surge miser, vultusque hominum consuesce tueri :
 Venimus innocui, cædes nec cædibus istas
 Ulcisci est animus ; veniam donamus avitis
 Ritibus, & placidos gerimus sine sanguine mores.
 Si cruor est cordi, pugnandi & tanta libido,
 Bella movete feris, armento arcete leones :
 Parcite vicinis, turpes nec ventribus escas.
 Indite, nec fœdis postes ornate trophæis.
 Non est illa lupis rabies : non tigride tigris
 Pascitur, irato nec fit leo cœna leoni :
 Tollite ferales epulas, & condite terrâ
 Tristes reliquias, dapibusque fruamur honestis.
 Ille nihil clarum ; obscuros modò gutture mittit
 Grunnitus, torvumque tuens, non sponte, monenti
 Obsequitur, pavidosque jubet parere clientes :
 Tumque abit annona infelix, meliore paratâ,
 Succedunt verubus jucunda obsonia mundis
 Cervorumque suumque tori, leporesque anatesque,
 Venantum & quicquid dederat labor.
 Advolvuntur humi (nec enim conjungere mensas
 Hora dabat) Bacchus primùm vetulusque magister,
 Tertius Hæmatoës ; nullo mox ordine seni
 Procumbunt comites, tum picti terga sodales.
 Fata juvent ; nunquam dextras junxisse fideles
 Pœniteat (rex Liber ait) felicia sint hæc
 Fœderis incepti primordia : ponite, amici,
 Ritus immundos, faciliq̃ affuescite vitæ :
 Tuque adeo, subitos aditus, nec libera, frater,
 Condemna alloquia, ingenui firmamen amoris.
 Proderit hoc olim hospitium, nec vestra juvenus

Utile

Utile subsidium vitæ didicisse dolebit :
 Hoc tu pignus habe, quo nullum sanctius optes.
 Dixit, & undantem vino cratem recenti
 Impiger exhaurit, secto quod palmitē nuper
 Arboris aëreæ repetito effluxerat ictu,
 Utribus & plenis stabat propè: suscipit ingens
 Bellua, &, epoto miserorum sanguine, tetram
 Non prius aspectum nectar deturbat in alvum,
 Emittereque olidæ ructamina cruda popinæ.
 Subrisit Pelias: narem compescuit Idmon;
 Euvius increpuit nutu, & sermone benigno
 Non bene constantis vultum firmavit amici.
 Euge virum! ut verò placuit liquor? ille subaudax,
 Fronte supercilioque ad verticis ossa retractis,
 Est bonus iste cruor, quocunque è gutture fluxit;
 Vix melior pueri imberbis: si quis mihi porrò
 Præbeat, haud verear partinam sorbere sectandam.
 Quod poscis dabitur: sed pocula jungere poc'lis
 Et turpe & nocuum. Nescis, bone, qualis in isto
 Sanguine sævitia est; proprio te discere damno
 Non patiar: fortè ex aliis sine crimine nosces.
 Ut verò patrias crassæ caligine mentis
 Ignoratis opes! hebeti tam grata palato
 Munera succiso de cortice sufficit arbor
 Obvia, nec sumptu, multo nec emenda labore:
 Sponte suos præbet lanianda securibus artus,
 Fundit & æternos redivivis fontibus amnes:
 Cædite, legitimos terræ bona vertite in usus,
 Ducite nec pulchrum humanis pinguescere venis,
 Et terræ sinubus serpentum more latentes,
 Luc virisque procul, naturæ extinguere lumen.
 Sunt vobis hominum vultus, sunt pectora, nec mens

Degener,

Degener, intrepidæque animis ad prælia vires.
 Tot bona cur tumulto infoditis? de fronte character
 Humanâ periit, nec quamvis sanguine pastis,
 Sanguineus color est: tumido sed luridus ore
 Pallor inest, oculique latent, discrimina nasum
 Nulla genasque inter; facies vesica videtur:
 Tempora nuda pilis, putri labra turgida tabo,
 Et nigro trepidi promanant sanguine dentes:
 Vix animam trahitis, attollere costas
 Non datur, injecto ceu pondere pectus anhelat:
 Est piger excussis genibus gradus, & dapis almæ
 Nullus amor, sed humi juvat edormire veternum.
 Hanc situs, & nunquam soli nec pervia ventis
 Antra dedere luem, spurcoque obsonia succo;
 At magis ira Deum mensis accensa nefandis
 Intulit immundam resoluti robore pestem:
 Et jam barbariem luitis, potumque cruorem
 Redditis impuro, qui vos infecerat, ore,
 Ut moniti quæratís opem: sed nec bona vestra
 Nec mala novistis; tantus stupor occupat ægros.
 Cernitis accenso prognatum pulvere fumum
 Nare venire Senis velut exhalante camino?
 Pulvis hic herba fuit: vobis vicina Tabaca
 Nomine vix noto clarum dedit insula nomen.
 Hinc finem sperate malis: tu, cane magister,
 Cui natura parens rerum momenta suarum
 Credidit, ingenium remedi percurrere, modumque;
 Nec differ miseris optatam afferre salutem.
 Hic, paulum tubulo amoto flammâque moratus,
 Magna jubes, dixit: si quæ tamen auribus istis
 Digna putas, dicam; detur modò vita, recensque
 Libertas miseris, pedibus quos fune ligatis

Ægrotos

Ægrotos stabulis in fœdo stramine vidi.
 Annuit Hæmatoës : solvuntur vincula claudis,
 Prorepunt geminis nixi, sua quique gerentes
 Ore mala, & lucem veriti tetigisse supremam,
 Vultibus obscænis lætâ ductantur in aulâ.
 Non tenuit lacrymas vetulus pater. Eia! sodales.
 Vivite, ait, vitam meliori ac ducite fato :
 Nam licet, & dabitur : latet isto condita buxo
 Vestra salus, modò sit servari certa voluntas.
 Tu, miserande senex, muriam pro sanguine venis
 Qui generas, cui crura labant luctante podagrâ,
 Purpurei stillant hebetesque arctantur ocelli,
 Cæcus eris, si spernis opem ; sed ab arte medelam
 Sufficiam : & tumidis albo suffimine buccis
 In pileum nebulam inspirat, vultusque seniles
 Protinus includit junctis ad tempora limbis.
 Excipit ore senex mordentes lumina fumos,
 Et patitur jussus spe consolante dolorem,
 Exprimit imbrem oculis, videt acrius omnia circum,
 Pleniùs admisâ deterfis luce fenestris.
 Atque potest adedò salebrosâ in nare magistri
 Eminùs extantes oculo numerare pyropos :
 Namque rogatus uti, in naso quæ cerneret, & quot,
 Diceret, ostendit digitos, &, fraga tot, inquit,
 Aspicio, in nostris nascuntur qualia sylvis.
 Ilia concussit vetulus, risère sodales.
 Dignus es articulis sine nodo : age, sugito, dixit,
 Claude labrum, & laxis expira naribus auram :
 In gyros volvi, & turbari ructious alvum
 Sensit, humi recubans confertim cruda remittit
 Frustra, & multiplices, quas antè voraverat, offas.

En podagræ exitium : sic fonte revellitur ipso
Succus edax teneros rodens sine dentibus artus,
Hoc bis agas, cùm luna latet, cùmque orbe recrevit
(Tum latebris turgent succi, tum mobilis humor)
Post læves patinas, & prandia pinguis omasi,
Sic ubi cisternam illuvie, primamque cloacam
Terferis, humores ablatis fœcibus ibunt
Purius ; articulis blanda, & sine sorditie acri,
Nutrimenta fluent, quo nec fœcunda malignis
Reliquiis acidi pungentur acumine nitri,
Torta nec in duram concrefcent vincula cretam.
Tum levitate pedum Satyris certabis, & ipsas
Sponte tuâ poteris saltu ductare choreas.
Quod si pauca tamen salsæ vestigia labis
Exuperant, hausti blandâ torpedine fumi
Vanescent, nec hebes sensus, velut antè, dolebit.
Hâc ope non podagræ tantùm cruciamina cessant,
Sed porro coli rabies, sed vulvulus atrox,
Gutturis & foedæ tollens discrimina sedis,
Et capitis clavus, & sibilus auris adurens,
Mitescunt subitò, nec possunt injussâ recurrunt ;
Si modò quis constanter amat, nec jurgia curat
Conjugis in fumum infontem maledicta vomentis,
Oscula quod vitiet, nitidas & conspuat ædes.
Vir fuit antiquæ fidei, nec moribus asper,
Æquoreas habitans morbofo in littore sedes
Labe novâ infames ; quos ceperat acre venenum,
Fredebant medio terebrati abdomine ; mox ut
Repserat extremos morbi violentia in artus,
Tensâ velut valido membra omnia fune rigeant,
Nec vis ulla super, nec motûs ulla facultas.
Ille malo arreptus Phœbæas jugiter artes

Implorabat inops, dedit & medicamina Phœbus
 Nequicquam, ad solitis conatum lusit in herbis;
 Donec inauditam melior fortuna medelam
 Præbuit, & facili reparavit damna Tabaco.
 Inde colit munus Divûm, multosque per annos
 Obtinet illæsam fumo constante salutem,
 Cùm priùs incerto vitæ, tremulisque lacertis
 Importuna lues necdum superata rediret:
 Nempe falis pungens acies obtusa sopore
 Desiit in molles mucronem intendere nervos.
 Sic ubi radicem dentis deterrimus humor
 Vellicat, ardentemque inflavit tubere duro,
 Qualem offert nucibus conclusis simia, buccam,
 Fumus in os veniat, parvoque ubi tempore clausus
 Manserit, extemplò gemitusque tumorque recedent.
 Sic aliæ migrant afflicto è corpore pestes,
 Quas mala conceptæ falsuginis aura creavit.
 Labentes pluviæ sublimi è fornice tecti
 In teneros folles, quibus infusa flamma movendo
 Vivit, & in numerum flatu modulante, fovetur,
 Densatæ in mediâ pendent regione, forasque
 Antè, levis quàm sit membrana arrosa, feruntur.
 Quid referam tumidas fauces, laqueumque latentem,
 Hellucum, & subitâ dubios vertigine gressus,
 Clangorasque brevi minitancia flumina nares?
 Omnia mulcentur fumo, si provida cura
 Maturat, seras nec opem producit in horas.
 Sunt, quibus occultis mordax contagio membris
 Offecit, seu spurcicies nitrosa canales
 Raserit urinæ, vel apertum sæcibus anum:
 Hinc quoque luctifico requiem sperate dolori,
 Qui matulæ ingemitis, qui clavos inter acutos

Horrida

Horrida Caucaſei depingitis ora Promethei.
 Non ego vaticinor, Parnaffi aut ſomnia ſingo;
 Nota loquor, quæque ipſe prius crudelia ſenſi,
 Quàm facies Pæti mirandaque nota foret vis:
 Namque (ſatebor enim) luxu tranſacta juvenus
 Cum Baccho, Satyris, & ſuavi liſto comitatu,
 Hic illic vetulo rimas in corpore fecit,
 Subjecitque malis, quæ magna eſt nôſſe voluptas,
 Sanâſſe utilior; noſtroque probata peric'lo
 Certius in populi juvat uſurpare ſalutem:
 Sed quia par cura eſt triſtes expellere morbos,
 Et validos ſervare habitus, quæ cautio ſanis;
 Diſcite, quiſve modus; nec enim omnibus omnia proſunt.
 Odêrunt alii naturâ, ut triſte venenum,
 Deſciantque animo ad folii fumantis odorem:
 Stultè alii damnant, novitas quia diſplicet omnis,
 Quòd ſine Pæto atavi meliores ſtirpe ſequenti
 Conceſſum à Superis egêre ſalubriter ævum.
 Abſtineant ambo: nec enim pugnare decorum eſt
 Naturæ, aut rectam invitis infundere mentem.
 Si quis amat, ſapienter amet; nec Simius alter
 Conſilio, & ſine fine aliorum irrumpat in actus.
 Sunt qui fumum ideo, ut potent tantummodo, potant,
 Urbanos inter ne non habeantur amœni,
 An proſit noceatve ſibi ſus deque ferentes.
 Ruſticus ille malusque pudor: nam vel juvat hauſtus,
 Vel lædit; te ipſum noſcas, & idonea fumo
 Corpora, ne ſerò tandem tua damna queraris.

Si cui grande caput proſtanti fronte rotundum,
 Lati humeri, pectus patulumque, toroſaque membra,
 Sub cute obefa caro, pituitaque multa palato,
 Is bibat impunè, & repetito indulgeat hauſtu,

Si

Si libet, & justos sumendi respicit usus.
 Parciùs attingant graciles, quibus ardua cervix,
 Frons angusta, caput minimum, præcordia pressa,
 Excarnesque genæ, & paucâ mucagine nares.
 Ollis spirituum ut brevis est Annona cerebro;
 Obruitur facilè conferti aspergine fumi,
 Haud secus ac nebulae hyberni caligine soles,
 Compositi validis biberint si largiùs æquo,
 Occupat ignavos torpor, defessa quietem
 Membra petunt, nervis velut ex ætate solutis;
 Manè tremunt, altâque obeunt in luce soporem.
 Quòd si præterea roseus color inficit ora,
 Et subeunt tussès, & densus anhelitus, illum
 Ejurare tubos jubeo, charosque sodales,
 Ne redimat nocuos vitæ descrimine lusus.
 Illi pulmo flagrat, putrive uligine turgens
 Febrim corde fovet, lentoque absolvitur igne.
 Sed si tantus amor fumi, nec tendere contra
 Vota libet, cæco ratio sed cedit amor;
 Bechion arentemumat, fumumque capestat,
 Non metus hinc fuerit, sed spes non vana salutis:
 Nec (moderatus enim) accendit calor, at levis aura
 Ulcera desiccet, saniemque è pectore ducit.
 Denique siqua vehit tectam causa abdita tabem,
 Seu mala per totum diffusa injuria corpus,
 Seu cita febris erit, læsi vel visceris æstus,
 Ah! tibi ne tanti sit perniciofa voluptas.
 Declina illecebras, & quamvis parcere durum,
 Parce tamen, certæ & caveas auctaria cladis.

EST etiam quandoque, ut, quæ data porta, subinde
 Erumpat sus deque cruor, lethumque minetur,
 Et vomitu ruat, & laxis fluat alvus habenis:

Quicquid

Quicquid contigerit, feralia pocula mitte,
 Nec libeat nocuas immittere faucibus escas:
 Sanguinis hinc fluvii crescunt, vomitûsque ferocis,
 Vitaque disiectis tandem cum fœcibus exit.

JUDICIO hîc sistor rationis tollere vîsus
 Quod posui: nam si Pæti gravis herba soporat,
 Et sopor excrementa tenet, damnatur iniquè
 Quod juvat & laudem meruit; bene præmonet, inquam,
 Quisquis is est, nodum neque dissolvissè pigebit:
 Hunc ergo jubeo in mentem revocare, quod olim
 Sanximus, adversas simul hîc subsistere vires;
 Nempe sale hinc stimulat naturam pellere tardam,
 Ac veluti vivis pigram calcaribus urget:
 Parte aliâ exhalans nebuloso sulfure somnos,
 Sistit, & effusum facili compescit habenâ.
 Ac velut indomitus sonipes juxta ilia fossus
 Evolat, & fræno deinceps parere recusat;
 Sic ubi depultrix validè movet, & retinendi
 Vis labat, ut leviter tacta est, ruit impetè multo.
 Nec motam retinere leve est, nec tollere lapsam,
 Et magis effluxisse nocet, quàm clausa manere:
 Usque adeò multum est rerum momenta, modumque,
 Temporaque, & quæ sit cunctis natura, tenere:
 Sic virtus viget ipsa, viget quoque corporis ætas,
 Utraque deliquio tandem nimioque labascit.
 Nil melius vino; vinum tamen omnibus æquo
 Non datur in cyatho, nec fugitur omnibus horis;
 Immo etiam quandoque necat, quandoque furorem
 Suscitât, interdum rationem largior haustus
 Obruit in spatium quo mobilis orbita cœli
 Volvitur, inque locum redit unde exiverat antè.
 Solvitur interea strictis nisi crapula vinc'lis,

Ebrius

Ebrius expirat, saltem expirasse putatur.
 Haud procul exemplum: nuper Satyriscus Adonis,
 Dum tua festa colit, rex ô Lenæe, sepultus
 Et vino & somno, sub terram ut mortuus ivit;
 Postridie effossus vitæ manifesta receptæ
 Signa dedit, capite effracto, manibusque cruentis.
 At miser, adversus mortem cubitoque genuque
 Confligens, animam clausâ colliferat arcâ.
 Quid tam funestum nostræ adversarius arti
 Objiciat? nulli, quantumvis multa, obeundi
 Causa fuit; mentem nulli, quod constet, ademit.
 Contrâ lætitiâ in magnâ, dum pocula salutis
 Ordine discurrent, siquis temerarius audet
 Jura infana sequi calicum, pugnamque laceffit,
 Ne titubet ratio, aut gressu titubante vacillet,
 Arripiat tubulum, medicam intermisceat auram,
 Surget inoffenso vultu, bene condita verba
 Sobrius exponet, fumi dum nescia turba
 Instabilis proder vibrantes fronte lucernas,
 Et gressu insolito dabit irrisoribus ansam.
 Nempe tuus fumo, Bis nate, retunditur ignis,
 Mobilis & rabies blando torpore quiescit.
 (Nec ferat invidiam, quæ dat tibi copula laudem)
 Non melius lapidi Herculeo Chalybumque metallo
 Convenit; optatum quam quærunt vina Tabacum:
 Sic operas præstant inter se, junctæque multo
 Nobilius sapiunt, quam degustata seorsim.
 Denique mortales, quantum est, conducit in usus,
 Nec quicquam, ut suis occisi, non utile; flammæ
 Qui superat post fata cinis rubigine fœda
 Defricat, & flavos facit exandescere dentes:
 Fumus & ipse (novum audita) consistere jussus

Paret,

Paret, & emissus per conniventia labra,
Ore manu impresso, fulvum densatur in unguem
Virginibus carum, quibus à serpigine longâ
Pruit scabra manus, manantibus undique rimis;
Lævigat admotum, & splendorem inducit eburnum
Non sine portento; nec parvo gratia constat.
Namque per arcanos penetrabilis aura meatus
Cor quatit, & stomachi vinc'lis utrinque solutis,
Æolium ventis subvertit olentibus utrem:
Sed vitâ incolumi, ridentibus affatim amicis,
Inde metus tûtos, decus inde doloribus emptum.

JAM bona decerpfi: nunc, si quæ incommoda ab usu
Obveniunt, seu sint verè, seu verâ videntur,
Expediam, longâ nec vos ambage morabor.
Insimulatur enim, claræ quod mentis acumen
Obtundat, speciesque locis posi uque decenti
Confundat tenebris, & nigra oblivia ducat:
Crimen atrox; sed quod vel prava calumnia finxit,
Vel bona simplicitas: non est, quia non potis esse:
Immortalis enim cum sit mens, orta que cœlo
Portio, corporeis non est obnoxia damnis.
Actio recta quidem, si læditur instrumentum,
Læditur ad tempus, causâ durante; sed ipsa
Mens intacta manet, quanquam, cœu nubibus atris
Circumfusa, latet, radiosque occultat inertes.
Non aliter Phœbi quàm lucida tela Dianæ
Intercepta globo, vel tegmine nubis opacæ,
Tempore non longo nostris tolluntur oculis;
Nec minùs ipse tamen sincero candidus orbe
Ardet, & innumeris lucem communicat astris:
Sic animo nulla est, animi nisi crimine, labes.
Desidia, & luxus, levis inconstantia, & ira

Ingenium

Ingenium obtundunt, lumen rationis inumbrant,
 Permiscuntque notas tabulis, & nomina delent.
 Quilibet id meminit quod amat, crebróque revolvit.
 Da mihi de multis fumi potoribus unum,
 Creditor, aut plenæ cui sint oblita crumenæ
 Scrinia, desponsæ vel notum limen amicæ,
 Et dabo de fumi multis osoribus octo,
 Aut plures etiam, proprium cognomen, & acta
 Hæsterna, & patriæ oblitos elementa loquelæ.
 Scilicet aut nocuum virus, vel pestifer ignis,
 Aut morbus subitò sumens à verbere nomen,
 Aut nimium palpata Venus vergente senectâ
 Læserat officium cerebri, nec congener æthræ
 Spiritus eversâ poterat durare fabrinâ.
 Quòd si præstanti folio suppressa periret
 Vis reminiscendi, cur tot prægnantia rebus
 Pectora vastitiem quæsitæ laudis amarènt?
 Qualia nota, quibus nihil ignoratur eorum,
 Quæ callere licet, quibus est dilecta voluptas
 Condere res animo, populi que affante coronâ
 Condita mente priùs memori diffundere linguâ?

A T thalamos contristat iners, piger halitus, ipso
 Castior, abstrusas partes qui fascinat, agno.
 Audio fœmineas voces; nam mascula virtus
 Laudarit potiùs rabidi sufflumen amoris.
 Non hodierna quidem infirmi querimonia sexùs;
 Matronis odium est, ex quo Vulcania conjux
 Frigore suspectam gelidis certare cicutis
 Inferri in Cyprum vetuit Cytherea Paphumque.
 Bello nempe redux inter convivia Divûm
 Evius, ut domitæ obtulerat nova gaudia terræ,
 Jupiter ante alios, & cum Jove Mulciber & Mars,
 Atlantisque

Atlantisque Nepos, & nectare plenus Apollo,
Fumivomis olidam simulârant naribus Ætnam.
Ridebant novitate Deæ, sed nocte soporâ
Offensæ statuere suo depellere cœlo
Thessâlicos ritus, vigilésque tenere maritos.
Ergo postridie, simul ac fumosa supellex
Prodit, prima Venus cœpti manifesta protervi
Involat in mercem, buxúmque & pulverem, & ignem
(Tam facilis Divæ Superis mirantibus iras)
Subverfos pedibus summo deturbat Olympo.
Sic lasciva Cypris insaniit: At Jove nata
Bellatrix, nemorum virgo, Pindique sorores
Sparsas reliquias gremio legere, patrémque
Thyrigerum obnixè nova supplementa rogârunt;
Subsidium & voto gratis retalere pudico.
Ingens opprobrium verò, si Cypridis æstum
Temperat, imperium menti, membrísque vigorem,
Virtutúmque decus rarâ virtute tuetur:
Non extinguit enim, nymphææ aut cannabis instar,
Naturæ instinctum; sobolis nec munera tollit,
Fors numerum minuit; sed fræno arctata cupido,
Quod demit numero, generis bonitate reponit.
Grande bonum, si vel tenuis fortuna parentum
Non premitur multâ prole, aut respublica gaudet
Fortibus & justis potiùs quàm plebe frequenti;
Utilis hinc adeò senibus, primæque juventæ,
Frugalésque cado in summo sibi præstat, & imò,
Dum celeres flammæ, cinerésque subinde tepentes
Aut sedat subitò, aut ut fusâ diluit undâ,
Stultitiâ facili canos, pubémque furore,
Indeque progeneratâ solvens vertigine mundum.
Ne despecta tamen vestris prorsum exulet hortis,

O dominæ ! in duris & habet sua commoda rebus.
 Errantes u.eros sursum trans septa ruentes,
 Et tensum velui ferientes ariete ventrem,
 Si quando oppressus pulmo sublatuS anhelat,
 Deprimit, inque suas cogit descendere sedes
 Ocyûs, incumbens binûm quàm centurionum
 Pondus, & impositi densissima sarcina plumbi.
 Porro nulla seni, si vitea pocula demas,
 Commodiora dedit mater bellaria tellus,
 Seu servanda venit naturæ annona fovendo
 Humorem ingenitum, suavem fundendo vaporem
 Arenti cerebro, pellendo aut sensibus hostes.
 Namque aciem lippis acuit ; cui stiria pendens
 Nasum hebetat, reddit fîccatâ nare sagacem,
 Dissolvitque graves ventosâ ex aure susurros ;
 In mente ut meliûs sapientûm dicta recondat,
 Colloquiisq; diem morosâque tædia fallat.
 Quòd si quis, damnosa luens delicta juventæ.
 Nocte crucem scapulis gestat, somnûmq; recusat,
 Hic quoque solamen quærat, requiémque labori ;
 Non tantûm sopor in venas obrepet amicus,
 Unde dolor cedat, sed, ne nox longa putetur,
 Somnia pulchra dabit, rerum & spectacula viva
 Offeret ante oculos : non qualia monstra figurat
 Torrida, bilis atrox, faba, lentes, cæpa, phaselus.
 Allia, & altercum fatuum, magicûmq; solanum,
 Siquis edat, medio in somno spectare putabit
 Horrendas facies, confusâque sec'la animantûm,
 Quæ nec sunt, nec erunt ; Harpyas æquore nantes,
 Aëre Centauros, fîsâ tellure Draconum
 Agmina, & ore nigro jaculantes Dæmonas ignem
 Quin etiam in subitâ sibi tempestate videtur

Æquore

Equore forberi, & motis luctator in undis
 Brachia anhelus agit, celsâ modo rupe volutus
 In mare collabi, sonitumque excire cadendo :
 Latronum gladiis adigi ; modò compede fractâ
 Adspicit exertis insurgere dentibus ursum,
 Auxilium inclamat nonnunquam vocibus altis,
 Interdum gemitu : Donec formidine somnum
 Executiat, puncto necis experrectus in ipso,
 Exanimis, gelido perfusus membra madore.
 Longè aliter pictis nocturna aulæa figuris
 Lætificat nostro eductus suffimine Morpheus,
 Sensibus internis Naturæ congrua fingit
 Privato & genio ; quæ quisque in mente revolvit
 Luce vigil, vel amat, gratissima nocte recurrunt.
 Aulicus, orator, medicus, mercator, agyrta,
 Navita, piscator, milesque ; auriga, poëta,
 Agricola, & pictor, cerdo, patronus, amator,
 Sopiti peragunt consueta negotia ; non ut
 Sponte rudes cernunt dubitanti lumine formas,
 Vel nuper natam per euntia nubila lunam,
 Esse putant quodcunque vident. Non segniter aurem
 Incendunt dictis, atque enthymemata cudunt ;
 Ædificant versus, claro quos manè fatentur,
 Atque alia expediunt alii, ne somnia credant
 Esse, nec affinem morti, nisi nomine, somnum.
 Non lethæus enim est opii sopor, omnia ferreis
 Interiora ligans, immotâ ut lege, catenis :
 Non etiam ambiguae turbatrix umbra cicuta
 Sensibus injiciens illulis frivola vinc'la ;
 Quæ nec mota tenent objectis membra figuris,
 Nec penitus vigilare sinunt : sic altera Baucis
 Et conjux, teneras cœnati fortè cicutas

Effossas in agro, quas falsæ ab imagine formæ
 Crediderant siser esse, aut notæ Baucidis herbam,
 Postquam fessa humili posuissent membra grabato,
 Nec vigiles, nec adhuc somni sub pondere victi,
 Exilière toro; prior hæc, mox ille, vagatique
 Atria per tugurî brumali nocte, rigentes,
 Attoniti pariter, deliria mira stupentes,
 Livida de trabibus retulerunt membra grabato.
 At sopitus homo claro spiramine Pæti
 Gaudia pacificæ noctis transacta retractat,
 Et vigil ad solitum redit æquâ mente laborem,
 Si modò laudatum fuerit, non vile nec arte
 Fictitiûmque dolis. Namque omni electa Tabaco
 Non eadem est bonitas: generosum ab origine primâ
 Asperum erit, densum folio, pullûmque tuendo,
 Jucundum longè & latè diffundet odorem
 Permistum violâ, aut aurâ radice Etruscæ,
 Incensum referet gustanti rite palato
 Assyrium Asphaltum, cauti vel Castoris orchin.
 Quod folio tenue est, Autumni frondibus æquum,
 Quale in Virginiâ, & Bermudæ nascitur arvis,
 Abjice, & aurigis fœnum, nautisque relinque:
 Pungit enim tunicas oculi, cerebrique volucra;
 Qui bibet, ille graves ad opus mirabitur armos,
 Pandiculator erit, malas diducet hiantes,
 Et, nisi acuta fames stimulat, projectus ad ignem
 Gaudebit feram stertendo adducere noctem.
 Ante alios fugite, ô Musarum sancta propago,
 Qui veterum è chartis Sophiæ defossa metalla
 Eruitis vigiles, deprensus per sua signa
 Profligate scelus mangonum, & tradite flammis.
 Est qui delicias alieno ex orbe petitas

Captat

Captat adulterio, dum, quam Scythia fuste peremit,
Miscet odoratæ tabum ferale capellæ.
Stillam alius marathri jungit, vel pinguis anisi,
Chalcanthive notam, quæ linguæ affusa saporem
Exhibet, ut Lybicæ mixtâ melligine cannæ;
Omnia damnosè, ne dicam molliter: artem
Qui Naturæ adhibet, matris nisi consulat ora,
Turbat opus, non addit opem: quòd si tamen unquam
Lascivire libet, laudique adungere laudem,
Sumite lignum aloes, cujus levis assula pleno
Fixa tubo totum fragrans perfundet acervum,
Et cerebri ventres grato recreabit odore.
Sed neque congestis dapibus conjungite fumos:
Inde coqui turbatur opus, si clausa superne
Ostia pulsantur, tum semielixa deorsum
Fercula succensens mittit, quæ didita chordis
Seditionem alvo ventosæque murmura miscent,
Sudum animo & placidis populata laboribus horas.
Pernitiosum etiam nudato admittere frigus
Vertice, vel vacuo Pætum potare camino:
Verberat aura cutim, reclusa foramina stringens,
Trans galeam teneras convellit acumine fibras,
Et capiti pondus, horrorem crinibus addit.
Neu libeat solùm calamo indulgere, nec ultra
Luxuriando modum cerebri complere cavernas;
Alternis sumatur; amant alterna Camœnæ,
Confertum Natura fugit. Tibi terminus esto
Vertigo occipiens, quæ, ni simul ortâ recedat,
Adbibe lene zythum, vel aperto sub Jove frigus,
Omnis & exiguâ sedabitur arte tumultus.
At postquam capitis modulum cognoveris, intra
Fines curre tuos, nec te quæsieris ultra.

Naturæ quisvis servaverit ordine leges,
 Ille mihi sanus, sapiens erit, atque beatus.
 Talia ludebat Vetulus : narrantis ab ore
 Heroum resupina cohors suspensa filebat,
 Docta quidem vires, sed inops tam nobilis herbæ
 Progeniem optabat, renovandi & seminis artem.
 Blæsus at ille fiti, somnôque propinquior, uno,
 Sed longo, ut maduit, subito quoque stertuit, haustu.
 Nos veniam fati, fessi licèt, & sitibundi,
 Absolvemus opus, &, quæ Silenus omisit,
 Summa Tabacophilis culturæ arcana canemus.

PRINCIPIO, ut messis respondeat ampla labori,
 Sume medullosum generoso è germine semen,
 Cui folium oblongum, crassum, nullôque pedunc'lo
 Inferitur trunco, sed ab ipso stipite surgit.
 Proxima cura loci ; tam strenua planta recusat
 Segne solum ; felix animoso crescit in agro
 Qualem vitis amat : colles, objectâque soli
 Arva legas, ubi terra levis, non marga ligoni
 Obvia, non argilla tenax, non obsita musco
 Tesqua, nec impresso flentes sub vomere glebæ.
 Ne tamen egregiæ quantumvis indolis agrum
 Bis sere, si plenæ ducit te gloria messis.
 Prima rapit foetura animæ quodcunque virile est,
 Effoetâque uterum delumbem in matre relinquit.
 Verte solum, sedesque novas adscribe quotannis
 Hospiti inexplêto, fessis gratissima sulcis
 Dum permissa quies pingui lætamine robur
 Suppleat, exhausta & genium per viscera fundat.
 Nactus agrum, urge operas ; ne sit solertior alter
 Ordine descriptis spatiis pertundere terram,
 Ternaque vel plura in parvum dare grana foramen,

Divisa,

Divisa æquali ut vegetabilis aura tenore
 Inferat æqualem folia in ventura vigorem.
 Quòd si cassum aliquod fallit, vel cedit in escam
 Muribus, aut rostro fodientibus omnia talpis,
 Spes de relliquiis superet; si sospite turbâ
 Denfior ortus obest soliis, tabésque timetur,
 Videris ut crebram tellure exurgere gentem,
 Thrax esto, patriæ leges imitare severas,
 Imminuas numerum, multisque è fratribus unum
 Linque solo, vacuâ melius quo crescat in arêâ,
 Attrahat & plenum nutricis ab ubere succum.
 Mox ubi pingue solum, longique in tempore soles
 Luxuriem foliis dederint, in caudice robur,
 Tempus erit terræ vicinas stringere frondes,
 Major ut in summo claudatur cortice virtus,
 Et ferat à justo bonitatis iudice palmam.
 At ne præcipites messëm; ut nigrescere semen
 Cœperit in calyce, & folium mutare colorem,
 Arma para, & cultros; vindemia nobilis instat,
 Et merces operæ; luces optate serenas,
 Paticolæ; nec enim folio minùs officit imber,
 Quàm September obest maturis humidus uvis.
 Tunc mete: dimidia est tibi jam decursa laboris
 Meta; quod hinc restat, curâ haud levioze gerendum:
 Frustra etenim studium omne fuit, generisque folique
 Gloria, ni summo veniat spectabilis actu.
 Hic duo sollicito tibi sunt curanda labore:
 Absumendus aquæ, genitor patredinis, humor,
 Ne fimus è folio fiat, mox spiritus & vis
 Ignea, quæ, pingui velut abdita dormit olivo,
 Excutienda, suos & deducenda per artus.
 Ergo, ne ætheream Sol fervidus hauriat auram

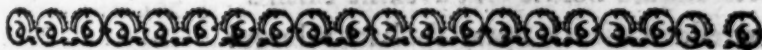
Sub tecto, longâ suspenſa è cannabe paulum
 Areſcant folia, & parvo poſt tempore ſtrata
 Congere acervatim, calor ut collectus ab imo
 Turgeat, & cæcas diſtendat ad extima vires.
 Sic cumulata tepent primò, tepeſacta tumefcunt,
 Mox oritur ſudor, ſequitur nubecula ſumi,
 Et, niſi deſtruitur moles, tranſibit in ignem;
 Ut portata domum nondum ſatis arida plauſtris
 Gramina conſtipata flagrant, tectiſque minantur.
 Tu diſperge ſtruem, ſuſpende, iterumque repone
 In cumulos, feriémque tui pervade laboris,
 Dum fervendo animæ ueniat vis omnis in actum,
 Siccando & maneat, neque diffundatur in auras.
 Hic oculis opus, hîc ductu rationis & uſu:
 Nam brevis eſt nimii, brevis eſt quoque linea pauci,
 Et gaudet Natura modo; ſed ſi tamen uſquam
 Peccatum, ut poſſis culpam ſarcire, docebo;
 Non ardente mero, aut muriâ, non melle, minùſque
 Auxilio matulæ, mangonia qualia tentant
 Caupones, pretii quibus eſt odor ante ſalutem;
 Subſidium ex ipſo poſces; prælo exprime ſuccum
 Vilibus è foliis, quæ dextræ incuria paſſim
 Præteriit, tepidâque ſinas ſpumefcere in ollâ,
 Decrepitum immergas labro, reddèsque juventæ.

HÆC faterunt: jam quære ratem: merx ampla coloni
 Augebit cenſus, & veſtigalia regum,
 Mercantùm & loculos; naulum fortaffe medenti
 Auferet, autumnos populo factura ſalubres.
 Fortè etiam è furcâ donabit prandia corvis,
 Ceſſator ſi pauper emit, meliùſque locandas
 Diſſilat egeſtatis vicinæ improvidus horas:
 Sed, bene dum modo ſit frugalibus atque modeſtis,

Turba

Turba perire volens pereat; quicumque salutem
 Abnuit, is careat; nec rerum subruat usus.
 Cui mala lis, ratis in pelago, præpostera conjux,
 Aut dolor impatiens, nutans aut debitor æris
 Eripiunt somnis oculos, animoque quietem,
 Is faciles leni folio debere fatetur.
 Inducias, meritamque refert pro munere laudem;
 Quotquot in adversum judex morosior æquo
 Evomit ampullas, ventis mandamus, & undæ;
 Orco devoveat, mox subventanea furvi
 Dæmonis ova vocet, placando & idonea Diti,
 Persephones mulsam, furiarum thus & odorem,
 Et de Cerbereâ germen lethale salivâ;
 Ridemus titulos, & verba poetica pleno
 Guttore laudamus, fimilique reponimus arte.
 Siquis amans veri nobis dissenferit, author
 Confilii alterius, quod pectore claudit, in albo
 Scribat, & hos sensus rectâ ratione refellat.

RAPH. THORIUS, M.D.

MUSEUM ASHMOLEANUM.

SECRETOS ignota diu Natura recessus
 Captavit, non antè oculis, non obvia luci,
 Et sese, obscurâ caligine tecta, remotis
 Abdideratve plagis, aut imo merfa profundo
 Conatus risit varios, hominumque labores
 Elusit, nullâ deprensa indagine, nullum
 Admissura diem, nisi Tradescantius ausu

Felici maris & terræ spatia ampla perenni
 Emensus cursu, captivam ponè tulisset
 Naturam, missumque nova in compendia mundum.

ERGO age, Musa, tuum duc in penetralia vatem,
 Et totos evolve sinus; juvat ire per æquor
 Immensum, & diversa sequi miracula rerum.
 Jámque mihi extremis videor conterminus Indis,
 Eoásque Domos, & Phœbi Regna tueri:
 O quàm lætâ illic nemorum spatiarer in umbrâ,
 Ver ubi perpetuum, semperque injussa virescunt
 Gramina, & irriguæ succis melioribus herbæ!
 Quis mihi plantarum, longus quas explicat ordo,
 Commemorat vires, nostrò sub fidere nasci
 Quas olim vetuit pigri inclementia cœli?
 Angusto cùm se non passus limite claudi
 Et brevibus spatiis, sibi Tradescantius orbem
 Poscit utrumque dari; sed enim si sole negatum est
 Hic propiore frui, fecundâque semina rerum
 Pulsa retro gravis aura necat, petit impiger ortus
 Æthereos, primæque adit incunabula lucis.
 Certè aliquid nostris erat avexisse carinis
 Congestas Orientis opes, spoliata relinqui
 Regna vel antiquis Superùm celebrata triumphis,
 Quos famæ posuisse ferunt monumenta futuræ.

FALLOR? an ignoti video densa agmina cœli
 Dissimili specie, & variis depicta figuris?
 (Seu vel mille modis radios percussa remittant
 Phœbeos, seu nativo fulgore coruscent)
 Apparet tali Thaumantias Iris amictu
 Ipsa suos induta adverso sole colores.
 Non alium Regi dat decolor India cultum,
 Cui texunt molles augusta insignia plumæ.

E D E,

E D E, augur Romane (tibi namque omnia constant)
Qui voces avium obscuras ac nomina calles,

Ecqua tibi similis vasti per inania cœli

Aëreas inter volucres, turbamque sonoram,

Descriptum toties ornavit pompa theatrum?

Tūque etiam quanquam pariter divinus Aruspex,

Qui pecorum fibras, prælagaque consulis exta,

Fare age, quæ nobis tulit hæc animalia tellus,

Quorum nunc simulachra juvat fixasque videre

Postibus exuvias : ut adhuc immania pandunt

Ora, sitim prædæ patulo simulantia rictu,

Atque novâ innocuus sequitur spectacula terror!

S I C cūm vela daret longinqua per æquora Bacchus,

(Victorem semper testabitur India Bacchum)

Obstupuere omnes gravibus distincta corymbis

Carbasa, & ignotas passim discurrere lynces.

N E C maris immensum frustra decurritur æquor,

Aut infœcundos præbent regna humida campos,

Et steriles messes ; cœptis audacibus itur

In thalamos, Neptune, tuos ; gemmæque latentes

Cognatum videre diem, jamque æmula solis

Fulgura diffusum latè jaculantur in orbem.

Indignata sedet vacuo Thetis alma cubili,

Et stupet incomptis habitata palatia nymphis,

Quas ornare solet gemmarum lucidus ordo,

Et niveâ semper pendentes aure lapilli.

Non adeò illustrem parili vel imagine pompam

Edidit ulla dies, ex quo Cleopatra nefandâ

Ingluvie regni pretium dissolvit aceto,

Ægyptumque uno damnosa absorbuit haustu :

Nec tales victrix egisti, Roma, triumphos,

Cūm sua littoribus monstraret vela Britannis

Cæsar, & in nostris legeret conchyliâ ripis.
 Quocunque aspicias, nisi non mirabile; totos
 Expandit Natura sinus, facilesque videri
 Denudat vultus, & cœlo gaudet aperto.

NATURÆ sed quis poterit comes ire? sequemur
 Artis & humanæ tandem molimina mentis.

O quali feret hæc populus spectacula plausu,
 Æstivi tunc cùm malè mordax incola lecti
 Ponè trahet longæ sinuosum syrma catenæ,
 Tercentumque geret perplexum nexibus aurum!
 Bellua ceu Libycâ captam venator arenâ,
 Quam circùm vinc'lis, & ahenâ compede claudit
 Indomitam, & sævo meditantem prælia dente.

ILLIC sublimem ferri Phaëthonta videbis,
 Illic solis equos, similemque per omnia currum,
 Quo priùs exciderat, nisi quòd sit cerea summæ
 Curvatura rotæ, radiorum cereus ordo.
 Nec frustra mœstæ lachrymas fudère sorores,
 Protinus in varias electra cadentia formas
 Artifices lusère manus; hinc flava nitescent
 Poculaque & gravido prægnantes flamine fusi,
 Quos Pygmæa potest conjux gestare, trahendæ
 Partitur fociis cùm pensa domestica lanæ.
 Hic & parva uxor poterit, seriesque nepotum
 Æquales habitare casas; nunc clauditur unâ
 Tota domus, tenuique in cortice tota supellex.

SEU tibi bella placent, vivâ depicta tabellâ
 Gesta illic cernes angusto prælia campo;
 Squamosusque Draco lethalis spicula caudæ
 Contorquet, parvóque acini committitur orbe,
 Cum duce Cappadocum invicto, quo præfide gaudet,
 Et tutelarem sibi vendicat Anglia Divum.

Seu

Seu tibi decursos animus fert ire per annos,
 Quos omnes pulchro distinguunt ordine magni.
 Heroum tituli, nec vani nominis, umbræ
 Illustres referunt antiqua numismata vultus :
 Quo Dictatorem tulerit se Julius ore,
 Quo pater Æneas olim, Regesque Latini
 Jura dabant populis immensum in nomen ituris.

SIC diversa suis signatur sæcula metallis,
 Et revocant memores labentia tempora fasti.
 Ornasti Matrem tantis, ASMOLÆ, trophæis,
 Ut, quo felicem sese jactavit alumno,
 Æternum gratâ testetur voce patronum.
 Accipe solennes tibi quas devovimus aras,
 Quæque licet monumenta tuis æqualia donis.
 En ut nostra tibi laxâ compage dehiscant
 Mœnia, præcipitemque trahant disjecta ruinam!

TALI victores excepit Græcia pompâ,
 Ingressisque sacri concussio vertice muri
 Confertas stravêre vias, aditumque dedêre.

EXCELSO tollet quondam se vertice moles,
 In quâ perpetuis ardens fornacibus ignis
 Fœcundo rerum primordia percoquat æstu;
 Et, quæcunque diu cecâ latuêre sub umbrâ,
 Naturam cogat vel per tormenta fateri.
 Hîc suspensa tuî semper quæ vivet imago,
 Et posita adversâ SHELTONI fabrica fronte
 Præbebunt alterna sibi spectacula, nec uno
 Lumina percellent vultu, vel simplice pompâ.

Nec tamen hîc fisti poterit sibi conscia virtus;
 Illa dies aderit, gratis celebranda Camœnis,
 Quando tuis oppressa gement subsellia libris,
 Heroum qui vix imitanda exempla secutus

SHELDONO credis, (quem nulla æquaverit ætas)
Et cum BOULETO socios partiris honores.

JO. DOLBEN, *Archiep. Ebor. Fil.*
Ædis Chr. Alumnus.

Clariff. D. PAULO HERMAN, M. D.

Prof. Botanices Lugduni Batavorum, Hor-
tique Præfecto; ex Indiâ reverso:

O D E.

HERMANE, plectrum Threïcium tibi.
Movere tendo; Quod simul impulit
Orpheus, feruntur infecutæ

Harmoniam, tua cura, Sylvæ.

Largam canenti materiem admovet

HERMANUS; almis nomen amabile

Plantis, & inscribi quod ultrò

Corticibus petat omnis arbor.

Illius artem Javius, & suo

Bantamus auro-concolor, & Sina

Invita commendat; nec uno

Facta viri sonat ore Ganges.

Multas ab Indâ gente recepimus

Merces opimas; nulla tamen ratis

Contendat illi, quæ reduxit

In patriam Batavumque coelum

Te,

Te, dulce pondus: Te, quia conscium

Terræ feracis, Te, quia nobilem

Docere plantas, quot recenti

Tertia lux patefecit Orbi.

Urbs LEYDA, centum fertilis artium,

Mirè sagaces percutit hospites,

Quotcunque deducit per hortum

Elyfio minùs invidentem.

Hâc parte surgunt (heu, celeres mori !)

Flores, & omnis copia narium,

Felix odoranti placere,

Dum pariter placet intuenti.

Hâc parte, terrâ matrè remotior

Vertex decentum tollitur arborum,

Quales in Adami beatis

Ordinibus potuère nasci :

Myrtus posita, & Pierio choro

Quæsitâ merces Laureâ, nec minùs

Quæsitâ Vitis, & perempto

Fida comes Domino Cupressus ;

Et multa Sylvæ filia nobilis

Pulchrè explicatur ; quæ mihi, quæ tibi

Subtus recumbenti coronam

Exhibeat foliis, & umbram.

Locatus illo sospes in angulo,

O quale carmen pollice ducerem,

Humi reclinis, inter undas,

Inter aves, pariter sonoras !

Non me Britannum vinceret Italia

Pubes canendo : Non ego cederem

Libens vel Urbano, vel ausæ

Grandia Sarbivii camœnâ.

HERMANE, vives tempus in ultimum:

Nec si tuorum gloria transeat

Caduca florum, tu peractâ

Luce brevi moriêris æquè.

Sed quale fuscâ marmor in Africâ

Fossum, decoræ materies domûs,

Firmatur annis, & benignâ

Auxilium capit à senectâ:

Hâc sorte, curis partus honor tuis

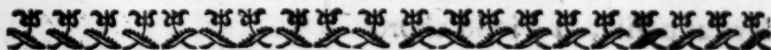
Vigebit; Illum cuncta dies alet

In majus, illi semper ætas

Adveniens pretium arrogabit.

ED. HANNES, *A. M. ex Æde Christi,*

Oxon. & Academ. P. P. Chymicæ.

MICROSCOPIUM.

DÆDALEAS Naturæ artes, quas prodiga rebus
Lusit in exiguis; quàm miris femina florum.

Folliculis servat; quo poplite crura lacertosque

Alligat INSECTIS; quali lanugine parcas

Vestit apes, teneris intexens serica pinnis;

Quos mores, & quæ pugnacibus addidit arma,

Loricas galeasque, & non imitabile textum,

Aggrediar. Dudum hos oculos latuère superbos

Egregiæ infra nos Gentes, ludibria quondam,

Nunc hominum invidiam mutatâ sorte laceffunt;

HOOKEIAS ex quo per LENTES tempora visæ

Induerint.

Induerint magnos artus & vix sua membra.

ECCE! animal—quid si versu intractabile nomen?
 Notior haud sua cuique coma est; quam dirus oberrat
 Indigena: induitur testâ, quæ pressâ fatiscit
 Cum crepitu; mediâ surgunt duo cornua fronte:
 Hæc præeunt interque comas immissa sonantes.
 Antè parant aditum, via ne sylvestris eunti
 Impediat gressus, oculos aut radat inermes.
 Sex femora ad mediam coëuntia subligat alvum,
 Longa quibus crurum series demittitur æquos
 Juncta per articulos? subtilisque plicatilis unguis
 Se legit in pugnum, complexuque obvia prensat.
 Hujus ab arte fugax, siquando lethifer instat
 Moribus excitus pollex, se condit in umbras
 Præcipitem, lapsus per criam, artusque repente
 Colligit in nodos, & inextricabilis hæret:
 Aut patriam linquens tergi vagus exulat oris,
 Atque alium ducit mutatâ gente colorem.

CARMINE quo formam celebrem tuaque hispida
 membra,

Provida APES, pacis cupiens, nec frigida pugnâ
 Bellatrix; caudâ se promit aculeus imâ
 Cæca venena ferens, & versis obsitus hamis
 Fucorum in costis nunquam revocabilis hæret.
 Grandior in vitro, Crabronis & æmula surgis;
 Nec tamen ingentes furas tibi mella, rapinæ
 Hortorum egregiæ, complent, nec odora thymi vis.
 Qui tamen, O superans Chymistas igne potentes,
 Floribus insidens mellis secernis olentem
 Materiam, & lachrymas Narcissi, & furta rosarum
 Dulcia? quî totidem succos in amabile nectar
 Concilias, Ganymede prior Bacchive ministris?

QUOR-

QUORSUM oculos avertis? ARANEA tanta veneno
 Non tumet; à vitro largos se tollit in artus.
 Ut caput augustum, nec in ullam flexile partem,
 Inferuit natura humeris! ut lumina septem
 Transulit in tergum, mirumque locavit in orbem,
 Tot MICROSCOPIA, ad speculandum siqua feratur
 Musca sub occultæ stridens confinia telæ!
 Qualis ubi in digito stellatus iaspide crebrâ
 Annulus irradiat, tremulâ cum luce retortæ
 Scintillæ instabiles subtus laquearia ludunt,

ASPICE juncturas crurum per mutua nexas,
 Parvus & ad genuum tumet internodia poples.
 Utitur his Opifex, ubi vespèris hora vocârit
 Et sarcire dolos, & hiantia cogere lina,
 Retiave in foribus pendentia texere filis
 More rotæ positis, nectentem singula nodo,
 Nec muscas missura senes, nec pervia parvis.

CUM semel illapsam prædam trepidantia longè
 Fila mohent, sparsamque in dorso musca colorum
 Luxuriem ostentat, totoque effulget in auro,
 Divitiis celerans sua funera; percita longè
 Spe spoliî atque dapum Venatrix exit ab antro,
 Effera, collecto spirans lugubre veneno:
 Et pressa in tremulis saliant vestigia filis.
 Respicit hæc: hostis cùm protinus implicat uncus
 Circumfusa pedes; nequicquam viribus impar
 Musca reluctatur, venientique objicit omnes
 Naturæ phaleras & inutile pectoris ostrum,
 Nescia certandi; nequicquam retia quassat.
 Sæpius affurgens; toties revoluta recumbit
 Complexu in misero, & longâ sub morte laborat.
 Defunctæ exuviis victrix saturata trophæum

Instruit:

Instruit: in foribus speluncæ ex ordine figit
 Crurâque, & avulsum caput, incoctoque nitentes
 Murice adhuc humeros; necdum alis purpura languet.
 O formâ insigni præstans! neque pulchrius unum
 Te volat Insectum, aut tanto se vestiit auro.

PROXIMA forte tenens BOMBYX loca, serica jactat
 Licia: nec telis ideo contendat Arachne.
 Stamen ab ore trahens & circum terga revolvens,
 Continuum exhaurit jecur ac fœcunda tapetis
 Illa, dum penitus latet inter fila, suisque
 Providus exequiis funebrem textit amictum.
 Sic animam in telas vomit, inductisque sepultus
 Conditur aulæis, nec curat marmora regum:
 Donec in effigiem Tineæ revolutus in auras
 Redditur, ut plures nascendas vere futuro
 Textrices pariat, stirpemque reponat in ovis.

NON secus INSECTIS redit omnibus annua proles
 Per ternos nixus: vernum eluctantur ab ovis
 Semianimi vermes sub tempus, & hos calor alis
 Induit, ac æstas pubentibus elicit ova,
 Ova revertenti parientia vere nepotes.
 Sic Scarabæus humum, terno aliger ordine partus,
 Linqvit, & in geminam Tineæ rediêre juventam.
 Musca prius vermis formam gerit, antè repôstis
 Quàm tota exuviis laxas exerceat alas.
 Sic & maternum vermem jam stridula pennis
 Rumpit Apes, sic in volucrem se reptilis edit
 Papilio, inque aliam reficit se Vespa figuram,
 Ac consanguineus Crabro, scissasque renatæ
 Sæpius in dumis tunicas liquère Cicadæ.
 Nec mortem interea penitus patiuntur, at inter
 Deliquium incescit nascentibus, usque volantum

Dum genus induerint, & se mirentur in alis.

QUAS in crystallos SALIS humida grana nitentes
Fundit, inexhaustis ludens Natura figuris:

Nunc quadræ facies, talisve volubilis exit;

Nunc & acus, cuneique, & longi forma cylindri,

Innocuique enses, & acutâ furia barbâ,

Artificis monumenta manûs: nuuc ordinis edit

Immemor informes Rhombos, & iniqua Scalena,

Mancâque Conorum capita, & sine nomine Frustum,

Cuique suum varians discrevit forma saporom:

Dulce gulam mulcens translabitur, acre palatum

Vulnerat & rasæ querebunda foramina linguæ.

Hinc vires medicis notæ, quid destinet ægris

Vitrioli gravis haustus; ut ilia laxet Alumen;

Armonii ut nares tentantibus occupet acer

Spiritus; & lachrymis frustra risere coactis.

FAS etiam HUMORUM vitro comprehendere formas;

Quo mihi caupones ad poenas proderè cordi est,

Sacrilegos Bacchi cultores, dolia baccis

Inficere audentes, simulato nomine Divi;

Grandius ut vinis pretium mendacibus addant.

Scilicet explorem vitro, licet omnibus idem

Miscuit insidias rubor, an vim simplicis uvæ

Musta ferunt, fluido propriam servante figuram,

Jejunove rubens mentitur purpura vino.

QUISQUIS Apollineas artes usumque medendi

Scire cupis, cernes, CRUOR ut diductus ad ungues

Mille per arterias totidem discurret in ora,

Refluaque invertit ramosis flumina venis:

Lentior his, nec quo rediens salit impete, nec quem

Imposito venis explores pollice pulsum.

VIDIMUS in cerebro NERVOS ab origine sparfos

Arboris

Arboris in morem, & sitientia in ora legentes,
 Facce laboratum per millia vasa cruorem,
 Spirituum frontes: nec visu gravior ulla,
 Quàm quæ discisso Cerebello apparuit arbor.

VIDIMUS, ut Rami binâ propagine tensi
 Mollibus in fundis oculorum retia texunt.
 Et quibus in gyris nervus, cui munus in aurem
 Ferre sonos cecidit, Conchæ interiora pererrat
 Spiramenta cavæ, vocemque per antra volutat.
 Tum primùm atque Stapes, tenuisque apparuit Incus,
 Contigua ossicula; ac, quasi plectrum, Malleus adstat,
 Malleus assiduo percellens Tympana pulsu.

SÆPIUS HERBARUM naturas incidit ardor
 Per varias quæsisse Tribus ac nomina mille,
 Perque suas Classes Florum genus; ordine primo
 Semina in ætatis cùm jam natura parârit
 Adventum, circum foliis evincta volutis;
 Pabulaque immulget per hiantes lactea fibras.
 Miror, ut assiduè in crescentia Lilia pallor
 Serpit, & in Violas rubor; aut maculosus ut ostro
 Fulgor inardescit foliis pictæque Tulipæ,
 Puniceique Croci: aut aliis ut fimbria circum
 Funditur in dentes, laceratque venustiùs oras.
 Nec memorare vacat, quàm parvo è semine Cæpe
 Creverit in caput; aut vigilantùm in vota Papaver
 Venturum, nondum foliis obliviam spargit.

AN digner numeris URTICÆ ignobile gramen,
 Dedecus hortorum, nec honestas inter habendum
 Plantarum classes? tamen hoc quoque carmine dignum.
 Hispida frons oculo, jaculisque armata propinquat,
 Collimatque aciem contra vegetabilis histrix.
 Ampliùs insidias nec jam extantèsque sagittas

Diffi.

Diffimulat, natus digitis tractantibus hostis.
 Siquis enim folium tactu percurrere molli
 Audeat, ultrices infundit acumine succos
 Herba venenata, & refilit cum vulnere pollex.

ORTUS in annoso librorum tegmine Mucor
 Fert tenues hortos, & amoena cubilia florum.
 Spongia fortuito se semine tollit, & unâ
 Boletus, Cucumisque; Acarisque errantibus escas
 Quid ni sufficiant? quid ni sua nomina jactent,
 Alcinoosque suos? dum tu mantilia poscis,
 Inscius heu! maculasque putas, unâque liturâ
 Funditus ignotis abstergitur hortulus herbis.

TANTUM oculos GLANDIS paulisper forma moretur,
 Primitiæ quercûs: istâ sub pelle putandum
 Et truncum, & ramos, ramisque increescere frondes?
 Mille, aliam ex aliâ, materno in semine quercus
 Natura implicuit, pariendas quamque quotannis,
 Glandibus ornatas foliisque, ac ligna daturas
 Usus in tectorum, malos aut puppibus altis.

ABSTINEAS viûs, Opifex; FABRILIA quondam
 Æmula Naturæ tua, nunc quod rasile torno
 Vel quod in ære polis, opera allatura pudorem.
 Cælata argento ramos imitetur & umbram
 Vitis, & incisæ certent crescentibus uvæ:
 Fictile spiret opus, gratus potantibus error.
 Improba Lens miranda prius jam vulnera ferri
 Prodidit, & calicem duro ceu vomere cæsum:
 Frondeaque in turpes sulcos evanuit arbos.

NEC non virginibus moveas spectantibus iras;
 Picta ubi vestis, acûs labor indefessus, ubi omnis
 Ornatus capitis se crassa in retia vertit,
 Retia sive fabis, seu caulibus apta coquendis.

Tum si fortè suos præcisos turpiter unguës,
 Squamosasque manus cernunt, setisque rigentes,
 Ut visum abrumpunt! tamen æquum in mente recurvat
 Judicium Lentis, scabræque opprobria pellis.

IPSA acies Ferri, quamvis nec læsa rigore est
 Demessæ barbæ, tonsorque in cote subegit;
 Manca tamen cæcis vacat interrupta lacunis,
 Non minùs ac lignis findendis fracta securis;
 Aut ferræ argutos ostendens lamina dentes.

CUSPIS Acûs, opifex quam vix impunè laceffit
 Pollice virgineo, quæ linea texta figuris
 Percurrit variis, nec stamina lædit eundo;
 Nunc jaculi in molem se tollit, acumine trunco,
 Poscentis limam, nec dudum incude politi.

VERUM ad te & tua facta, Parens Natura, revertor;
 Virtutes aperit Vitrum Tibi, dedecus Arti.

PULICIS ante oculos magnis cum cornibus adstat
 Hirtum ac torva tuens caput, & scelerata proboscis,
 Quam cutis agnoscit stimulis terebrata cruentis.

Induit effigiem & salientis crura cicadæ:
 Ocyor ac oculi conjectu, huc cominus atque huc
 Lintea pervolitans, digitis prensantibus exit
 Inceosæ ancillæ; fuerit nisi tarda propinqui
 Mole puerperii, aut pleno ebria sanguinis haustu.

NŌCTES atque dies exercet furta, neque omnem
 Æstatem improbulus Sicarius otia nôrit.
 Verùm, ubi venit hyems, simulat morte reponit
 Se totidem in menses, duræque obliviam brumæ.

OLIM etiam quendam vidi gessisse catenam
 Auratam, ingentem, tercentum nexibus aptam.
 Ac veluti ad mensam captivus Maurus herilem
 Barbaricam amittit virtutem, animosque feroces

Degener,

Degener, inscriptoque lubens dat colla monili,
 Aureaque excussis inhiat miser atria sylvis :
 Vinc'lum ita fert gracilis Fera, servitioque superbit
 Demens, ac tracto graditur jactantior auro.
 Neve fugam aggreditur, solitas nec lubrica fraudes :
 Nec subit in mentem libertas prisca vagandi
 Virgineâ in tunicâ, aut bipedalis gloria saltûs :
 Cruraque degenerant choreas oblita priores.

NEVE tuam, licet antra foves, FORMICA, recondes
 Effigiem : admiror vultum ; quid enim caput istam
 Fert galeam ? nec pugnae habilis, nec idonea castro es :
 Ire laboratum, subque horrea cogere farra
 Hic amor est ; Agnosco humeros, queis ferre solebas
 Grandia frumenta, aut longæ grave pondus avenæ,
 Dimidium messis : ferratos ordine dentes
 Comprimit os, onera ut vectantibus æquet in annos
 Dux operum, scindens humeris versatile pondus.

ECCE ! ACARUM, veniens per viscera perque fideles
 Loricâ costas, acus (illætabile visu !)
 Tranfigit : ecquis & hos dolor, ecquâ aut commovit ira ?
 Huc se torquet & huc, ac frendens dentibus, apri
 In morem, trans pectus ubi venabula figunt,
 Æstuat in vulnus : ter ferrum dentibus ardet
 Prendere nequicquam, ter circumflectere crurum
 Agmina : complexum nimiae fugit ambitus hastæ.

ASPICE ! ut articulos genuum mors frigida solvit,
 Unguiculique tremunt graciles ! dehinc colla reponens
 Fossam in caseolo moriens reminiscitur antrum.

NAM latere exeso situs inter dolia guttas
 Caseus excipiat ; quo condita matribus ova
 Imbuat ad vivum penetrans liquor : ut redit æstus
 Vere novo, liquefacta domus vestigia vitæ

Prodit,

Prodit, & in turmas Baccho se foeta resolvit.

Millia perrumpunt tenues animalcula testas,

Nata Deo, stirpemque angusto in pectore narrant.

VITA fugax nimium: si carpant manè juventæ

Gaudia, sub noctem grandævus occupat ætas;

Nec triduum à tetrīs distant cunabula bustis.

At gens, fluxa licet, manet; hesternosque parentes

Jam vetulos colit, & biduam veneratur avorum

Canitiem: his etiam minimis subit æmula prisca

Fama & facta domūs, longæque superbia stirpis.

FORTE & sint illis sua prælia, fortè sub antris

Gens struat oppidula, & graveolentes excavet urbes:

Fortè etiam leges condant, parvumque senatum;

Atque Fora & Circos, parvæ & Capitolia nôrit:

Felix, heu nimium felix! dum cuspide sævâ

Inscius in partes opera inter talia culter

Dividat imperium: frustra per proxima quærunt

Effugium, aut pendent aulas & limina circum:

Nam cum Consulibus mistisque Quiritibus omnis

Eruta jejunam Respublica fertur in alvum.

OMNIS & ANGUILLAS secum vehit haustus aceti,

Innocuas, tenues: nostris in faucibus illæ

Ignaræ exultant, acuuntque in prandia ventrem,

Tardaque sollicitant motis jejunia caudis.

Ceu Cete (ut perhibent) pelagi dum fluctibus ingens

Porrigitur, somnoque jacens extenditur undis,

Pisciculū errantū per apertas agmina fauces

Accipit: ast illi stomachi irremeabile claustrum

Heu! fati immemores tranant, nec somnia turbant.

CÆTERA cui versu est comprehendere? nonne tumentes

Sæpe vides nodos, scabiemque aut ulcera credas

Infecto innasci folio? Gens tota sub istis

Speluncis habitat, frondisque inclusa minutas
 Et venas bibit, & cunabula concava rodit.
 Sin tibi parca fides, surgentibus infode nodis
 Introitum, & latebras explora: millia cernes
 Luce intus trepidare novâ, sibi visa renasci:
 Prole humeros ovisque, aliâ spe stirpis, onusti
 Exilium indigenæ subversâ gente sequuntur,
 Et fata in folii diverso tramite quærunt.

HÆC super INSECTIS: juvat hinc ingentis
 Olympi,

Cœlicolûmque domos, loca fœta latentibus astris,
 Visere ope Speculi: juvat, extra solis & anni
 Circuitus, cœlum procul explorare profundum,
 Rimarique novos mundos: quis fiderâ mecum
 Eruet, ac aliis calefactos solibus orbes?

SÆPE mihi libuit, superanti carmina Vitro
 Thessala, distantem cœlo deducere LUNAM,
 Quàm clypeo absimilem nunc, exiguisque rotarum
 Orbibus! ipsa ingens, ingentisque æmula Terræ,
 Cum fluviiis, scopulisque, & magnis montibus adstat.

SOL etiam ante oculos pelagis maculosus, & ingens,
 Fumantemque globum torrentiaque æquora pandit,
 Et juxtâ horrificus tercentum exæstuat Ætnis.

ERRANTUM hinc nomen notis posuere PLANETÆ
 Curibus: ipse dato reditus in tramite flectit
 Mercuriusque, Venusque, ac tardos ultimus orbes
 Saturnus volvens: tum scisso crine Cometa
 Ipse Planetarum leges init, horridus olim
 Exlex Naturæ, fugiensque per æthera terror.
 Quanquam abit in cœlos extremæque avia Noctis,
 Terribilem attondens cœdam, exhaustamque reponit

Jam

Jam magis atque magis; tamen ad lugubre peracto
 Orbe ministerium redit è penetralibus imis
 Ætheris, & solem rotat illætabile circum
 Tostus iter; rursusque fugâ sublapsus in axem,
 Afflatumque polum tremefactaque sidera verrit.

QUATUOR æquato revolutæ ex ordine LUNÆ
 Imperium JOVIS illustrant; quarum ocyûs actis
 Interior gyris sequiturque fugitque sorores:
 Sic reliquæ, inter se miscentes orbibus orbes,
 Perpetuam intexunt mentito errore choream.
 Qualis ubi indiciis duodenis dividit Horas
 Lamina, & inscriptis alius datur ordo Minutis,
 AUTOMATI in facie: bis senos ocyor explet
 Dum gyros Index, alata Minuta secutus,
 Consortem toties mediis in cursibus instans
 Consequitur; jamjam tenet, elapsusque relinquit
 Invigilantem Horis, & agentem ignaviûs orbes.

SIN mihi tanta sequi vires, Natura, recusas,
 Ac magni HALLÆI comitatu extrema sequentem
 Sideras invifere opes, mira atria cœli;
 Pandere at in tenui placeat tua dædala facta,
 Pandere inexhaustos servantia scrinia luxus,
 Luxus ultra operas Regum, ultra carmina Vatum.

THO. BISSE, A. B. è C. C. C. Oxon.

CAMPANÆ UNDELLENSES.

NOX hyberna duas propè jam confecerat horas,
 Celsârântque foris operæ, clamôrque virorum;
 Nulli tranquillum turbabant aëra venti,
 Nec cœlum audebant nubes temerare serenum,
 Dum grex stellarum toto pascebat Olympo:
 Candela emicuit, fumpsîtque domestica regna
 Æmula solaris radii, tenebrâsque fugaces
 Dispergens, horas longâ de nocte redemit:
 Cùm, procul à CAMO, veteris novus incola ruris
 Solus ego (en) FERUS atque meus confedimus unâ
 Ante focum, agrestes recitantes ordine musas.
 Musica sed nostras subitò pervenit ad aures,
 Proxima quam tuis campanis villa ciebat,
 Et fovit vallis, liquidùm resonantibus undis,
 In tantum, ut totum complerent æthera cantu.

TUM FERUS, Ah! Templum nostros habet illud
 amores:

O mihi præ cunctis dulcissima musica, quàm te
 Depereo! merita es nostro quoque carmine dici.

PROTINUS agnovi veteris vestigia flammæ,
 Quâ cultum populûmque Dei, sacrosque labores
 Arsit, dum licuit; sed & ardet, & indè revelli
 Solâ morte potest; poterit neque morte revelli.

TUNC ego; Quin nostros liceat proferre calores;
 Quandoquidem simili nonnullus tangor amore.
 Olim (nam memini) patrii cùm ruris alumno

Gram-

Grammaticus teneros ludus mihi fingeret annos,
Villa exilis erat, paucis contenta colonis;
Quæis tamen harmonicæ mentes, cœlique capaces.
His, siquando labor curvi cessabat aratri,
Campanas pulsare sacras erat una voluptas.
Musica prælongæ dabat hæc solamina nocti;
Excivitque novos jam multo mane labores:
Illa renascentis cecinit cunabula Solis;
Nec prius ad mollem vergebant lumina somnum,
Funera quàm clausæ fuerant celebrata diei.
Nulla dies abiit non his cantata Camœnis;
Sic veniente die, sic decedente caneant,
Et penitus toto debebant pectore curas.
Interea vario mulcebant æthera cantu,
Pergratisque sonis vicinia tota sonabat.
O illas dulces noctes, cum ducere somnum
Ad numeros licuit, vigilemque revivere vitam!

Hæ mihi deliciæ fuerant puerilibus annis.
Floruit at postquam tenerâ lanugine mentum,
Grandior UNDELÆ cepit mea pectora cantus;
Quæ tantum villas inter caput extulit omnes,
Quantum inter corylos umbrosa cacumina quercus.
Hæc saxo exsurgens vivo, faciêque decorâ,
Perrarum agnoscit congesto cespite culmen,
(Ut cui tecta facit de fisso lamina saxo)
Promissique sedens equitansque in tergo montis,
AUFONIAS utrinque pedem demittit ad undas:
Sed bino è saxis firmat vestigia ponte,
Altâque turrigerum caput inter nubila condit.
Hic habitant illæ Musæ, dulcêsque Camœnæ,
Quæ circumfusam demulcent carmine vallem.
Corpore sunt multum diverso quinque sorores,

Et quæis vox pariter dispar: hæc tinnit in altum;
 Illa gravis, gravitérque canit, tonitrúque canorum,
 Et circumductos displodit ad æthera bombos.
 Audiit hanc Echo, tremuítque in sedibus imis:
 Credibile est, ipsos commotos carmine Manes.
 Hæ curas abigunt, hæ purgant fæcibus auras,
 Atque malos abigunt Genios; (si credere fas sit)
 Qui, simal ac resónant Campanæ è turribus altis,
 Præcipitare fugam, metuentes vota precantùm.
 Sic olim visis servi fugère flagellis,
 Ac, fortis memores, dominis sua terga dederunt.

QUAM gratum, quàm dulce melos, seu tempore sancto
 Classica sacra canunt; seu visum est luce profestâ
 In gyrum glomerare sonos, numerisve peritis
 Ter quadragenos variare ex ordine versus!
 His, O, quis sextam adjiciet? tum nempe liceret
 Sexcentos variare modos. Quis at optimus ille,
 Qui dabit ut centum pulsanti ritè quotannis
 Præconi sacro possint addicere libras?
 Quisquis erit, meritos illi cernemus honores.

HÆ, quoties CAROLI nobis lux festa recurrit,
 Festinæ surgunt multâ de nocte sorores,
 Magnaque venturæ meditantur fata diei.
 Tum subitò gnarique viri juvenesque periti
 In numerum pulsant adductis funibus æra,
 Protinus & toti dictant sua gaudia ruri.

COMINUS UNDE LAM, ac intra lapidem inde
 secundum,

Quatuor atque decem circumstant ordine villæ,
 Discipulæ villæ, ac arrectis turribus adstant.
 Hæ, postquam accepère sonos, paulúmque moratæ,
 Attonitis similes, taciturno murmure secum

Hos recitant, intusque canunt, & carmina fingunt.
Ut sibi prima fides, clangunt. Tum protinus omne
Campanile sonat, dum tintinnabula cantant,
Et totas variis implent tinnitibus auras.

Astra micant blandum; reparabilis adsonat Echo.

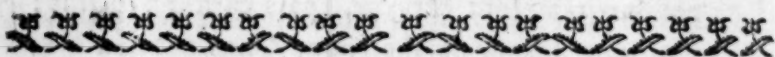
NAIADES interea excitæ per cæula regna
Dimidiæ existunt undis; tum flumina circum
Stare jubent, lætis juvat indulgere choréis.
Undæ stant, minimè curantes æquore mergi.
Nymphæ partitis operis sua gaudia pandunt;
Pars pedibus plaudunt choreas, pars carmina dicunt:
Quarum, quæ formâ pulcherrima, CALLIOPEIA
Præcentrixque chori, facilisque præire canendo,
Gaudentemque canit populum, Regemque reductum.
Quin etiam meminisse juvat pretiosa peric'la
Tam chari capitis; quo non est mitior ullus
Regnantum in terris, aut observantior æqui.
Tum CAROLUM toties salvum, & miracula narrat;
Cœlitus ereptum bello trans æquora mittit,
Dein revocat, repetitque domum, redimitque coronâ
Augustos lætâ celebrantem pacè triumphos.
Gaudia tum populi memorat, lætosque furores.
Sed jam senserunt se tintinnabula lætis
Incaluisse sonis; nec enim sua gaudia tanta
Æra satîs capiunt, timor est nè fortè liquentur.

Illicet, ad Pontum properatò currite, lymphæ;
Jam vos cœperunt avidis deposcere votis
PETROPOLITANI, nudique in littore pisces:
Muneris at tanti memores, labentibus annis,
Hanc sibi dilectam lascivo flumine vallem
Circumludentes, passus ter mille vagantur

Nymphæ, dântque suo * Villæ de nomine nomen.
Campanæ dulces valeant, vigeântque, nec unquam
Tristia cancrino plangent incendia motu.

HÆ C ego Campanis super, & super ære canoro,
Hic procul à Musis, CAM I & procul exsul ab undis,
Ambit quâ UNDELÆ ripas uxorius amnis,
Pauca FERÔ nostro, multùm nictantibus astris,
Dum mea perdulcis declinat lumina somnus,
Et cecini; & cecinisse juvat. Scit cætera Musa.

GUL. DILLINGHAM, S. T. P. Cantab.

Academiæ Oxoniensis Comitia.

PHOEBE, redi, quâcunque lates fugitivus in orâ,
Sive aliquam sequeris deserta per avia Daphnen,
Seu pastoralis repetens gestamina sceptri
Thessaliæ jam tristis agas in finibus exul;
Te (quàm longa tuæ passi dispendia lucis!)
Te Dominum Oxonidæ, quondam tua turba, reposcunt;
Sunt & adhuc, qui te non in vulgata vocabunt
Carmina, sunt Juvenes, qui, sis modo dexter, Apollo,
Non ita degeneres opera interrupta capeissent.
Quo tibi solennes instaurant ordine pompas
Cernis, & augusti pandunt spatia ampla Theatri:
Scilicet hanc Cæsar Phœbeis fecit alumnis
Lætitiâ: Ipse procul Mosæ bellator ad undas,

* Oundle contractè ex *Avondale*, Cambd.

Tela inter media & districtos cominùs enses
 Intrepidum urget iter; nec, quanquàm sæpe Mariæ
 Menti surgat imago, iras animósque remittit,
 Quin toto insultantem ardens agit æquore Gallum.
 At nobis placidæ interea felicia pacis
 Exercere dedit studia, atque aperire recessus
 Castalios jussit, sacrosque recludere fontes.
 Tuque adeò, decus Aönidum, quo præside manes
 Sheldoni exultant, & sancti dia superbit
 Canities Felli, doctæ otia longa Juventæ
 Excutis, &, Musas ultrà non passus inertes,
 Desuetos renovas, circo plaudente, triumphos:
 Qualis, cùm nimiam Latio indulsère quietem
 Relligio mitisque Numæ sapientia, lentæ
 Virtutem excivit patriæ, residesque movebat
 Tullus in arma viros. Opera omnibus arbiter æquus
 Impendis diversa; hic dulcia pollice lævi
 Fila movet Flacci, aut divinam Æneida tentat;
 Ore sonans grandi, Demosthenis acrior alter
 Arma quitat; densis alii te, Occhame, latebris
 Expediunt, multóque latentem pulvere Scotum:
 Fervet opus, læti feriunt laquearia plausus.

Q U A R E agite, egrégii pars & vos parva triumphi,
 Queis calamos inflare leves Heliconia virgo
 Indulfit, faciliq; poëmata ludere venâ.

H. Nôsti quæ festa & quos restaurare triumphos
 Incipit?(G.) Aut hoc aut aliquid simile huic mihi quondam
 Commemorabat avus. (H.) Certè hæc nil tale tulerunt
 Secula, vix tenuis famæ nos attigit aura.

G. Hinc est, quòd varium mirabar in oppida vulgus
 Confluere, Aönidumque domos turbare quiet s:
 Hac cives (quibus alma salem natura negavit,

Et multum nebulæ per frontem fudit amictum)

Incedunt taciti, & mirâ gravitate verendi.

Ac juxtâ, taurorum uncique oblitus aratri,

Rusticus exultat; passim convitia spargit

In socios; hilaris baculo, pede, voce jocatur.

Illic Cecropidas, Nomentanosque nepotes

Vestibus insignes, nec non & torva tuentem

Thrafonem vidi, ille plicatam in terga retorfit

Cæsariem, tunicamque dedit diffundere ventis;

Et subtus lato fulgebat balteus auro.

H. Credideram verò haud oculos retinere tuos qui
Spectatum veniunt, sed qui spectentur ut ipsi.

Vidisti in scenâ Pygmæam ludere gentem,

Et saltare vagum per pulpita pumilionem?

Vidisti, populo quâ lætos area ludos

Exhibet, & gemino distendit stipite funem,

Quàm facili corpus nisu saltator in auras

Tollat, quàm justo gressus libramine firmet

Infilis, agilisque trementia fila pererret? [illum,

G. Parcius hæc. (H.) Te Puparum pudet? haud pudet

Qui septem studiis annos dedit, & cui longè

A cubito manica ad talos demissa pependit.

Hic te, si memini, seniori cedere jussit,

Summovitque loco, sibi prima sedilia poscens.

G. Hæc tecum ulterius mox excutienda; vocat jam.

Altera materies; & da (ad B.) tu, si grave non est,

Quæ tanta hospitibus Rhedycinam causa videndi?

Et quo procedant, quas narras, ordine Pompæ?

B. Organa, diverso quæ multa foramine jungit

Fistula, & aëreos acceptat follibus Euros,

Audistis centum discrimina ludere vocum.

Inde canunt, habiles quibus in nova carmina vires

Divæ

Diva dedit, numeris & qui valuere solutis.
 Talibus auspiciis juvenes Encania templi
 Pierii renovant, magni memores SHELTONI.
 Ille (sacras quanto versans molimine curas!)
 Has posuit sedes, æternaque mœnia Musis,
 Et te centenis admisit, Phœbe, fenestris;
 Illi solennes primo solvamus honores;
 Craftina lux vobis forsan gratissima, risum
 Cùm moveat, crepitant cui circum compita socci,
 Et malè compactas pelles futura relaxat:
 Aut qui Sidonio splendet venerabilis ostro,
 Dum fudat sub mole togæ, talosque gravatos
 Vix trahit, & toto resonat gravis ocrea vico.

H. Sed nullos stimulos, nullum, puto, gestat acumen:
 Hunc credas forsan sedes mutare quietas,
 Cornipedemque diu defuetum poscere, terrasque
 Explorare novas. (G.) At credant ista recentes,
 Non ego; namque illos didici securum agere ævum,
 Nec charis Rhedycinæ excedere mœnibus unquam,
 Dum loca sunt, quæ grata focis communibus ardent,
 Spumea quâ lætos ducit circum amphora gyros,
 Et bene concussio crepat alea jacta fritillo.

B. Mox veniet, magno vulgi qui murmure rostra
 Conscendet, cujus mordax agitabit acumen
 Confestim juvenem atque senem. Trepidate, puellæ,
 Deliciæ Cottis, bullatæ & cura juventæ:
 Tuque annis gravis & fracto jam corpore, cujus
 Friget in effectis conjux petulantior ulnis.

H. Agnosco quid ais; Terræ, puto, Filius hic est.

G. Et magis agnosces, cùm tēque tuāque Corinnam
 Attigerit, cacosque diu patefecerit ignes.

H. Hunc circum longo dum sese examine fundit

Turba.

Turba favens, tremulôque quatit subsellia risu :
 Hic forsan vili subtemine crassus arator
 Incumbens baculo, collôque in terga reclinî,
 Torvum hiat, indoctasque ad pulpita porrigit aures;
 Et quoties alii plaudunt, juvat hunc quoque risu
 Durum agitare latus, grandesque intendere buccas.

G. At cur simplicitas adeò tibi rustica ludo est ?
 Quid facient cives ? aurem substringet hianti,
 Et gravis in turbâ luctabitur Aldermannus :
 Illi sufflatu pulmo prælargus anhelat,
 Colla madent, liquidâque genæ pinguedine rorant,
 Materiesque suis fit Lychniopola lucernis :
 Demum importuno diducit labra cachinno,
 Tum cùm fortè suâ de conjuge fabula cœpit.
 Atque aliquem, credo, fallent persæpe togatum.
 Romano-fermone joci. (H.) Verùm ille sôdalem,
 Cui tenues meliùs finxerunt pectus Athenæ,
 Observat, nervisque alienis mobile lignum
 Ducitur : hunc usque incentis aspectat ocellis,
 Ac siquando videt patulum dimittere rictum,
 Laxat & ipse parata sequacibus ora cachinnis..

G. Abderitano quis me pulmone beabit,
 Quis mihi ferratos lateri circumdabit orbes,
 Craftina si tantum præbent spectacula risum ?
 O quàm te impatiens, quæ proxima volveris, opto,
 Læta dies, longumque mihi memoranda per ævum !

H. Et memoranda quidem, cuicumque accumbere mensæ
 Contigerit, cuicumque loco successeris hōspes.
 Seu quâ fumantes ex æquo meta laceffit
 In certamen equos, vel galli cæde rubentem
 Tingit humum sanguis ; seu cum ridente colono
 Effutire sales mavis, ut turba jocantem,

Ut dominum miretur anus grandæva futurum;
Hinc falis æterni fontes, hinc nota supellex
Suggerit ingenium, & decies repetita placebit.

B. Multus uterque fuistis in hoc; jam fronte severâ
Ecce movent duo pugnacis certamina linguæ,
Democriti ille ingens vacuum, & tenuissima rerum
Semina; particulasque leves, globulosque Renati;
Obscuro hic quicquid Zabarella volumine condit,
Materiem formamque & inania nomina jactat.
Hos citò dimitti sperabitis. (H.) Imo ego lætus
Hos etiam specto, vultu dum multa minati,
Exertis digitis, exporrectisque labellis,
Nescio quid spinosum, atque implicitum Labyrintho
E nube & tenebris in lucem educere certant.

G. Dumque ardent oculi, & pulmo acres ventilat æstus,
Surdus uterque sono alterius diverberat aures,
Nec lateri parcant, nec sicco ex ore saliva.
Et jam jamque magis fervent, atque omnia miscent,
Arbiter è cathedrâ donec venerabilis altâ
Increpet, & lites æquali examine libret,
Atque regat dictis animos, & temperet iras.

B. At ne vos teneat cæcis discordia nodis
Perplexa, & vocum obductæ farragine nugæ;
Alter adest, vestras qui molli urbanior aures
Mulceat eloquio, & Nympharum enarret amores:
Virgineum ille chorum, pexusque togæque recenti,
Sublimi spectat de sede, latusque venustum
Huc illic lentè flectit, miserisque puellis
Dat vulnus linguâ, obliquo dat vulnus ocellæ.

G. Ille refert, siquis lascivæ uxorius ulnis
Languescit sponsæ, gremio quæ infusa seniles
Nauseat amplexus, invisæque basia libat;

Vel si qua incauto tacitis flammis
 Accendit juveni, sterilesque inspirat amores :
 Mox malè respondet curis, animumque morando
 Torquet, & admissos astutè ventilat ignes.

H. Pectoris o duri filices ! o ferrea corda !
 Ille verecundos suffundere sanguine vultus
 Audebit, tenerisque procax dare vulnera Nymphis ?

G. Crudelis Virgo magis, an magis improbus ille ?

H. Improbus ille. (G.) Tamen, crudelis tu quoque Virgo,
 Nec tu adeò immitis nimium miserere Corinnæ;
 Ipsa dolet meritò, quæ tot fuit antè dolori.

H. Sic post edomitum Buten, Pagasumque, Chromimque,
 Infelix jaculo cecidit stridente Camilla.

B. Quotquot amœna colunt formosæ rura puellæ,
 Vel quarum doctæ veneres mirantur Athenæ,
 Huc simul accurrunt. (H.) Hinc tu tibi felice Nympham,
 Quæ tecum aut fastus Galatææ, & Daphnidis ignes
 Dulcè canat, vel, humum pallâ verrente, choreas
 Instituat numerosa. (G.) Choreas semper amavi,

B. Vos tamen, augustas quæ pandunt atria valvas,
 Et vastæ fumant patinæ, & geniale falernum,
 Antè dapes sumetis. (H.) Et has quoque semper amâsti.

B. UT memorare juvat quo pingues ordine mensæ
 Ostentant epulas, quo nondum instructa tumultu
 Unà hospes civesque ruunt in fercula ! sed vos
 Non moror invitos ; notum dat buccina signum,
 Arbor & in medias altè porrecta plateas
 Jamdudum pictâ pandit spectacula chartâ.

D^s CAR. BOYLE, *Comitis de Orrery. Fil.* } *ex Æde*
 GULIELM. HAYS, } *Equitum Fil.* } *Christi.*
 GUALTERUS GOUGH,

AULA

AULA VINDESORIÆ

D. G E O R G I O

I N S T A U R A T A.

V Inferiæ augustas arces, equitumque triumphos,
 Et Procerum vestes stellis fulgentibus aptas,
 Cappadocis spatiosam Aulam, multoque superbas
 Marte Periscelidas, decus & gestamina Regum
 Impetus est celebrare : Fave, ô Tritonia Pallas,
 Ægide Diva ferox, studiisque asperrima belli :
 Tuque adfis præfens, vultu metuendus & acri
 Insignis frameâ Mavors ; tuque inclyte GEORGI,
 Custos Anglorum, qui magnanimos Heroas
 Imperio regis, & Britonum res numine firmas ;
 Sive novum sidus pigris te mensibus addas,
 Spicea quâ niveas Virgo tibi porrigit ulnas,
 Attoniti seu te capiant spatia horrida coeli,
 Lethifer in geminos ubi brachia concavat arcus
 Scorpius, atque tuæ metuit vicinia dextræ.
 Nec minor his, dubias rerum qui flectis habenas,
 CAROLIDE, & tantos æquus largiris honores,
 Adfis ô, placidusque audacibus annue cœptis.

THAMESIS irriguâ quâ præceps labitur undâ,
 Et superimpositas stupefactus præterit arces ;
 Stat Domus, ampla, ingens, excelsi in vertice montis,
 Regum divitiis opulenta, & Nomine GEORGÎ.

Altâ

Altâ turre minax caput est, unde arduus omnes
 CAROLUS aspectat terras, atque æquora lustrat
 Imperio subiecta suo: Sic æthere summo
 Littoraque, Oceanique vagas circumspicit undas
 Jupiter, & Terræ defigit lumina regnis.
 Hic nasci, superâque hic primùm vescier aurâ
 EDVARDO omen erat; multo quem Marte ferocem
 In bellum rapuit spes famæ, & vivida virtus.
 Ille (ubi in adversas acies concurrerat orbis,
 Fraudibus hinc melior Gallus stetit, indè Britannus
 Missilibus fretus telis ac vindice dextrâ)
 Ille memor veteres ARTHURI instaurat honores,
 Heroasque vocat duri ad præludia belli.
 Quisquis equos melior domat, & qui viribus audet
 Cominùs aut gladio certare, aut eminùs hastâ;
 Seu valido malit bellum committere pugno:
 Cuncti adsint, meritæque expectent præmia palmæ.
 Quoscunque accendit peregrini gloria Martis,
 Invitat famâ Juvenes, durique laboris
 Cruralem vittam gemmis ostroque rigentem
 Mercedem ponit, pretium par talibus ausis.

CONVENERE Duces, & nunc per tela, per hostes
 Haud dubiam in mortem vadunt, & fata futuræ
 Securi famæ non jam metuenda laceffunt.
 Ex illo florere EDVARDI, & crescere laudes;
 Gallorum fortuna retrò sublapsa referri.
 Sed Britonum neu fortè ingens decus interrumpat
 Longa dies, tantique aboleſcat gloria facti,
 Perpetuâ ferie succedit Martius ordo
 Heroum: siquis bello est præclarus & armis,
 Sive fide; fidei monumentum & præmia belli.
 Aurea Rex lævæ subnectit cingula furæ.

Nunc

Nunc eadem jactant, eadem ad fastigia vecti
Quinque & viginti proceres, quos æquus amavit
CAROLUS, atque ardens instigat ad optima Virtus:

VINSORIÆ Templum est & religione parentum
Et Bellatorum multis insigne trophæis;
Multa ibi figuntur sacris in postibus arma:
Et cristæ caput, & priscorum signa virorum,
Spiculaque, clypei, ereptique hostibus enses.
Ordinis hîc primùm sumunt insignia lecti
Heroes, crebris cumulantque altaria donis.
Est Aula interior vastis suffulta columnis,
Dædalæque operâ, multoque insignis Apelle;
Hæ sedes epulis, hîc dilabentibus annis,
Perpetuis soliti proceres confidere mensis.

QUIN etiam veterum effigies in pariete doctus
Expressit Pictor, vitasque effinxit in auro.
O si quàm doctâ distendit arundine fucum
Verrio, & ingenuo diduxit pollice ceram,
Tam pleno ingenio, tamque exundante Camænâ
Magnum opus æternare queam! da, Phœbe, potentem
Da Genium: cœlos nam tu quoque murice tingis,
Pictam mille potens variare coloribus Irin.
Quâ tu parte oreris, gradibus de marmore quinis
Conscendit solium multo intertextum Elephantio
CAROLUS; & stratum subter pede conterit ostrum.

AT super aspicias mirâ pictum arte tapetem,
Quâ longo extendit se margine conopeum,
Atque habili revocat cortinam fibula nodo:
Hæc ubi spectator malè fidis lustrat ocellis,
Textricis miratur acum, laudatque nitenti
Auro distinctas telas, ac credulus infit,
Penelope levius, melius nil textit Arachne.

At qui fortè comes miranti doctior astat,
 Deceptos oculos vanæ sub imagine formæ,
 Artificisque manu depingi aulæa monebit,
 Cui neque par olim Zeuxis, nec Cous Apelles.

QUIS verò ille audax cristâ spectandus equinâ,
 Insignis clypeo, loricâque ære decorâ,
 Et solidâ argento galeâ, & calcaribus aureis?
 Ecce indignanti similem, similemque tonanti
 Cappadocis vultum! toto ut ferventis ab ore
 Scintillæ absistunt! en quantum è naribus efflat
 Irarum, quantusque oculis micat acribus ignis!
 Anguem expirantem rabido de pectore flammâ
 Desuper altus equo graviter ferit impiger Heros:
 Usque premens monstrum, & vires super ipse secutus
 Usque suas, pendet validos reclinis in armos.
 Lapsurum sternacis equi cervice putares;
 Lora tenet tamen, & jam vibratâ arduus hastâ
 Attollenti iras, & cæcula colla tumentis
 Occupat os ferro, & fauces mucrone cruentat:
 Ille dolore ferox totas jam colligit iras,
 Et frustra sævus, frustra que hostile tenaci
 Dente terens, linguâ nequicquam mordet inani.
 Nec minùs impatiens frænorum, & fervidus irâ
 Tollit se arrectum quadrupes: calx altera cælum
 Verberat, ignivomi pectus premit altera monstri.

MAJOR pompa vocat, major propè panditur ordo;
 Sive opus aspicias, sive ingens argumentum.

CAROLUS en! equitum solennem indutus amictum,
 Stellamque, trabeamque, periscelidemque decoram,
 Iride sublimis vehitur! Cui tempora circum
 Inter honoratas fundit se laurea gemmas.
 Pax lævum tegit alma latus, Victoria dextrum;

Ambæ

Ambæ florentes, formosæ frondibus ambæ;
 Frondenti hæc palmâ, ramo illa virentis olivæ.
 Ad Regale caput junctâ diadema tenent vi •
 Relligio hinc tabulis nota, inde Britannia sceptris;
 Relligio nebulâ vultus obductâ pudicâ,
 At clara, & nudo manifesta Britannia vultu.
 Undique Virtutum circumstat magna caterva:
 Ore verecundo insignis, facieque modestâ
 Temperies, at sollicitâ Prudentia fronte
 Egregia, & non mutato Constantia vultu.

H A U D procul ante pedes flexo tres poplite Divæ,
 Et Juvena parens, & Thule, & pulchrior illis
 Fœcundisque magis spectabilis Anglia mammis.
 At torvâ facie Divas supereminet omnes
 Astræa, ancipitem cui vibrat læva bilancem,
 Dextra manus validum magnâ vi concutit ensẽ;
 Inque novas cædes crescentem demetit Hydram,
 Monstrum horrendum, ingens, & quo non tetrrior ulla
 Pestis & ira Dei Scoticis sese extulit oris!
 Illam Principibus nunquam non noxia Thule
 Extremam Enceladôque Ægæonîque sororem
 Progenuit, fœtam exitio, nigrique veneni
 Fœcundam rabie, cui dira Rebellio nomen,
 Saga gravis paci, Regumque inimica quieti.
 Huic siquando putri fortè halitus exit ab ore,
 Triste malum populi vitiatas inficit aures;
 Poscere mox ferrum cives, rapere arma juvenus,
 Et ruere unanimes adversa in prælia fratres.
 Nec sterilis Furia est: Spatiosas aspice mammas,
 Pectorâque, gravidumque armato milite ventrem!
 Non Albana olim tam fœdis uberibus sus
 Terruit aspectus, uterove enixa feraci est

Tot capitem fœtus: Quam prodigiosa propago
Monstrorum eliciunt atro de pectore virus,
Maternósque sinus jejunâ fauce laceffunt!

FALLOR? an agnosco permiffum te quoque turbæ,
Shaftsburi, ô Anglis caput horum & caufa malorum!
Agnosco vultus, nec quenquam conscia falli
Fistula permittit, pendensque sub ilia Siphon.
Quin etiam anguiculos inhonesto vulnere nasci,
Et, quâ rima patet, tubulo manare colubros
Conspicor, & latitans subter præcordia virus.
Ille pavens, structusque dolis, huc turbidus atque huc
Inclinat vultus, & partem versat in omnem.
Nusquam recta acies: vigil omnia circumspêctat,
Omnia formidat; pallorque per ora fatetur
Invidiamque, odiumque simul, gelidumque timorem.
His porrò accedit, subito quodd fortè tumultu
Excussæ manibus tabulæ, revolutaque charta
ASSOCIATORUM diros testata furores:
Labitur ille in humum velox, properatque libellos
Colligere in gremium, tacitâque recondere veste:
At rapit oppressum, & conanti plurima frustra
Erecto jamjam vulnus mediatur ab ense
Astræa; ille ictum venientem à vertice cautus
Prævidet, & celeri dilapsus corpore cedit.

PART E aliâ duxit distincta per atria Pictor
Cressiacâsque acies, & Nigri Principis arma,
Captivos currus, Regésque ad fræna sequentes,
Et partum à Gallis repetito Marte triumphum.
Talibus exemplis monitus dum singula lustrat
CAROLUS, haud unquam tantorum indignus avorum,
Angliacas laudes simul & miratur, & implet.

T. SPARK, *Ædis Christi Alumnus.*

I N

THOMAM CLUSIUM,

S I V E

Campanam magnam Ædis Christi.

S Umme Deum, armatâ qui torques fulmina dextrâ,
Et quo pressa gemit subiecti Regia cœli,
Si, quem concussæ timuerunt Elidis arces,
(Cum latè quondam toti convitia cœlo
Fecerunt majus mentita tonitrua Numen)
Cernis adhuc meritas dantem Salmonea pœnas;
Sis bonus ô, facilisque aspira ingentibus ausis,
Dum tibi rivalem celebrat mea musa Tonantem,
Qualis in umbrosæ Dictæis vallibus Idæ
Vagitus pressisse tuos, primasque querelas
Possset, & in latebras pavitantem egisse Parentem,
Ultra Curetum plausus, Corybantiaque æra.
Nam neque (Natorum quamvis commune sepulchrum)
Os vastum tanto pandit Saturnus hiatu.
Te quoque, quem cœlo profugum charissima Lemnos
Excepit, solusque Jovi qui tela ministras
(Ferrea seu nigris vis fit vincenda caminis,
Sive tibi fuso melius quid ducitur ære)
In partes, Vulcane, voco : tua Numina posco,
Dum nova mirandæ molimina persequor Artis :
Dic age (néve Deum pudeat cessisse minorem)

Num

Num tale ardentis coctum fornacibus Ætnæ
 Movit opus multo madidus sudore Pyracmon,
 Brontesve, Steropesve, quibus tosto horrida mento
 It barba, & densâ nigrantes nube capilli
 Latos inficiunt humerosque, torosaque colla?

ÆQUALI primùm se porrigit area campo
 Lævis, & in varias mox convertenda figuras.
 Namque tibi effossæ caveam dabit agger arenæ,
 Quæ, longè terrarum imos petitura recessus,
 Immani quondam ruituram pondere molem
 Excipiet gremio, vastâque voragine condet.
 Inde triplex totidem surgit fornacibus Ordo,
 Et sæpe impositis veluti cessura metallis
 Saxa gemunt, & divulsâ compage laborant.
 Tum verò (horrendum) cæcis injecta caminis
 Sylva furit flammis, piceique volumina fumi
 Obducuntque diem, & cœlo nova nubila mittunt.
 Quà data porta, ruit passim Vulcanius ignis,
 Et multâ gravidas fuligine nixus in auras
 Infectisque tremit radiis, & luce malignâ.

JAMQUE ubi pervasit totam vis ignea molem,
 Æreus effundit flavo se gurgite rivus,
 Et ducit ternos ardenti tramite sulcos;
 Ut primùm patuère viæ, resoluta Metalla
 Circum claustra fremunt, atque indignata teneri
 Attollunt sese, laterique illisa resultant.
 Ceu quondam pelago immugit, ripisque profundi
 Intonat Ægæi decimæ tumor arduus undæ:
 Sub pedibus trepidare solum, totisque moveri
 Sedibus, & sparsum latè increbrescere murmur.
 Protinùs attonitum stupet ad spectacula vulgus,
 Liventésque genas, & pallida protinus ora

Cernere erat, five hoc infueti audacia cœpti
Et dubii fecêre metus, animique labantes,
Seu simili vultus ducant ex ære colores.

Ante omnes Faber ipse tremit, similisque furenti
Huc illuc oculos torquet, si fortè corusci
Exundent latices, & pleno margine surgant.
Cærulea effulsit lux tandem, atque omine læto
Flamma ter accensa est, apicemque per aëra duxit.

Mixta metu ancipitem percellunt gaudia mentem,
Et signi suspecta fides, animoque recursant

Tristitia decepti toties exempla laboris,
Cum quondam prono subter labentia rivo

Fusa sibi insolitos aperirent æra meatus,
Nativæ tanquam reditura in viscera terræ.

Ter priùs extructis arsit fornacibus ignis,
Explorata focus ter massa incanduit æstu,

Ter superas sese tulit indigesta per auras;
Quales sæpe parit tellus Nilotica fœtus,

Quorum prima viget motu pars, altera terram
Ponè legit, certâ vix agnoscenda figurâ.

EXPECTATA diu tandem nos hora revisit,
Inceptumque urget longo jam doctior usu

Artificis manus, & fallendi nescia dextra.
Ecce oritur, nitidoque emergit CLUSIUS ore,

(Horrendum populo nomen, gentique togatæ)
Jane pater, socios tecum partitus honores,

Sive diem nostro referet, seu claudat Olympo.
Quà sonat, impulsus validis tremit ictibus aër,

Atque in mille agitur rapidâ vertigine gyros.
Quà sonat, incautos quos usu ceperit error

(Fallere seu malint hibernæ tædia noctis,
Seu juvet æstivos umbrâ distinguere soles)

Idem

Idem omnes simul ardor agit ; mora nulla, vocati
 Diffugiunt, seseque intra sua limina condunt.
 Sic quoties campis ludos instaurat apertis,
 Diductisque erret spatiis Trojana juvenus,
 Jam comites, jam ponè videns post terga Magistros,
 Interea tuba si dederit Mavortia signum,
 Dispersæ coeunt acies, & castra revisunt.

JAMQUE ingens lentò procedit Machina passu,
 Implens mole vias ; tanto pars territa monstro
 Metitur spatiosum orbem, pars agmine factò
 Obnixa trudent humeris, facilesque rotarum
 Subjiciunt lapsus, & stupea vincula tendunt.
 Prosequitur longè clamorque & plausus ovantùm.
 Ceu quondam Phrygias vehitur spectanda per urbes
 Festivo comitata choro Berecynthia Mater,
 Dum ferit adversas sublimi vertice portas ;
 Haud secùs angustas conscendit CLU S I U S arces,
 Quales nec sacrâ Divam cervice tulisse
 Crediderim, licèt ipsa pari componat amictu
 Excelsum caput, & cœlo turrita minetur.
 Ecce procul niveis effulget porta columnis,
 Clarior ignavâ tandem emersura ruinâ,
 Fronte micat tota, geminoque ad sidera cono
 Aspirans longas jaculatur Pyramis umbras :
 Hinc olim æthereos radio describere cursus,
 Et circum cœli dabitur secreta tueri,
 Quali tardus agat sese temone Boötes ;
 Quæve illum sarraca ferant : quo fulminet ense
 Orion, rutili quo vibrent igne Cometæ.
 Hic & marmoreus primas in limine sedes
 Occupat, angustoque renidet CAROLUS ore,
 Ipse novæ tutela arcis——

Tu quoque majorem sentis, HENRICE, nepotem,
 Præreptósque tibi non indignaris honores.
 Gestit & æthereâ spectans WOLSEIUS ab arce,
 Ac miratur opus, quoties it nuncius astris
 CLUSIUS ingeminans sonitum, cœlumque laceßens.
 Dum procul attonitos vocat ad spectacula Divos.
 Responsura sonos famæ tuba sparget in orbem,
 Fama feret longè, nostro par sola Tonanti.

THO. SPARK, *Æd. Christ. Alumnus.*

CURSUS GLACIALIS:

ANGLICE,

SCATING.

QUÆ nova Naturæ facies, qui lumina terrent
 Prospectus Nivei, & camporum pallidus horror!

Ut dispersa ruunt, & toto se æthere miscunt

Frigora, & hyberni tenuissima spicula Cauri!

Flumina stricta silent, cursusque oblita priores

Lucida per longos producunt stagna canales.

Ipse igit mediis, nova passus vincula, Proteus

Fluctibus, ipse suo Neptunus in æquore clausus

Miratur stabiles undas, solidataque regna.

QUIN & hyems proprios novit tristissima ludos,

Qui rigidos laxare artus torpore soluto,

Et membris habilem poterunt inferre vigorem.

ERGO cui firmæ contingit gloria plantæ,
 Ad ripas effusa ruit, totamque juvenus
 Calce terit glaciem, seu longum tramite lævi
 Pergit iter volucris, soleamque fatigat inermem;
 Seu cursum meditata vagum, pedibusque nitentes
 Subjiciens lapsus, totum sibi vendicat æquor.
 Aspicias in fragilem quali se proripit ictu
 Planitiem! vitreas quo turbine fertur in undas!
 Ut fluctus petit irriguos, glaciemque supremam
 Perstringit levis, ut subitâ vertigine cursum
 Abrumpit cautus medium! pede stridet acuto
 Rasa superficies; facili volat ille recursu,
 Itque reditque viam, & circùm undique lubricus errat.

HINC tristis desævire hyems, brumamque rigentem
 Corpora contemnunt; hinc crebro mobile saltu
 Cor micat, inque genis lætissima purpura fervet.

QUIN si casu aliquo glacies infirma dehiscat,
 Evertatque pedes, ubi crebris aspera nodis
 Perpetuum prohibet cursum, gressusque fluentes;
 Exoritur clamor, resonant circùm omnia risu:
 Illudunt misero vulgus, salibusque malignis
 Excipiunt vestes madidas, plantamque caducam.

AT quoties juncto plures in marmora lapsu
 Profiliunt simul obnixa, tum corpore prono
 In cursum pendent, tum jactant brachia utrinque,
 Vimque addunt pedibus; dubiisque erroribus acta
 Ducit iter perplexum, atque orbibus implicat orbes
 Æmula turba; vagi passim vestigia ferri
 Apparent, variisque inscribitur area gyris.

SIC, ubi circuitu incerto lascivit Hirundo
 Plurima per sudum crepitans, humilique volatu
 Floriferos nunc stringit agros, nunc flumina verrit

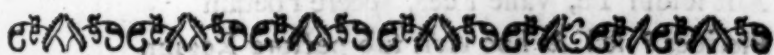
Summa

Summa levis; crebros miramur in aëre flexus,
Confusasque vias, & inextricabile textum.

ARTIBUS his fretus, si vera est fama, Batavus
Firmatam nactus glaciem, soleasque ferentes,
Ripam odit tritasque vias; tardosque relinquens
Terrarum tractus, plantâ fugiente viator
Lubricus, aut longè semotum invisit amicum,
Aut petit ignotus peregrinam Villicus urbem.

SÆPE etiam plenis apportans ova canistris,
Nil fragili metuens oneri, se impune fideli
Committit mulier pelago, securaque tranat
Frigora constricta, & quæsitæ allabitur oræ.
Insculptum videas callem, & tota æquora passim
Proscindi ferro, longisque albescere fulcis.

PHIL. FROWDE, *Coll. Magd.*
Superioris Ordinis Commens.

MUSÆ
REGEM & REGINAM
CORONANTES.

1. **Q**UO dubium rapitis, Musæ? quis carminis ardor
Intus agit stimulos, & fervida pectora turbat?
Namque ignota prius subit imas flamma medullas,
Et plusquam solitus mihi corda fatigat Apollo.

Nunc sua castra sequi, Regumque exponere laudes
 Hortatur CLIO, Reginarumque triumphos;
 Sive tuas audax memorem, domus ATIA, lauros,
 Quæ gesta ALPHONSI, quantus SIGEBERTUS in armis;
 Seu Bruti sobolem, genus insuperabile ferro,
 Angligenûmque acies, & euntem in bella JACOBUM.
 Protinus abripior: Dantem cùm vela furori,
 Audacique nimis conantem prælia versu,
 Retrò ferre pedes ERATO monet, & sibi molles
 Indulgere Elegos, dignumque Cupidine carmen.
 Quin etiam EUTERPE tenui memorare Camœnâ
 Admonet increpitans, hilaris quas Curia pompas
 Ducat, quo Regum furgant diademate crines,
 Quantaque sollicitent hodiernum gaudia Phœbum.
 Distrahor in varia, & multus mecum ipse voluto,
 Quos ferar in campos, qui surgat carminis ordo.

2. QUIN Tu JACOBO solus meditaris honores?
 Aut solum Te, vane Puer, fecere Poetam
 Pierides? sed & hoc vivit sub pectore Regum
 Fidus honos; & cùm solvuntur vota JACOBO,
 Me quoque amant Musæ, mihi non peregrinus Apollo.

3 ad 2. O insane Puer! nimum ne fide Camœnis,
 Carmine si speras laudes æquare JACOBI,
 Idem Virgilium certes superare canendo.

2 ad 3. QUAMVIS nostra putes sordescere munera,
 quamvis
 Despectus tibi sim, melior mea carmina forsan
 JACOBUS foveat. (3) Modò sint ea digna foveri.

1 ad 3. PARCE malæ linguæ, & (ad 2.) tu, Phœbi
 magne Sacerdos,
 Opprobriis ignosce; (ad ambos) atque has componite lites.
 Et referes tu carmen, & ille; & quisquis honores

JACOBO,

JACOBO, aut Divæ supplex fert dona MARIÆ.
Nec satis est unus tanta in conamina Phœbus;
Quid juncti valeant humeri, & communis Apollo,
Experiamur; erit mihi carminis Argumentum
Præliaque, clypeique, & Marti accommoda CLIO.

3. BELLA canant alii, queis fortia pectora largus
Indulfit Titan, duri & patientia ferri.
Me lituo aversum (nam nec pudet ista fateri,
Dum non degenerem arguerint tua signa, Cupido)
Ad mollem citharæ lusum, imbellesque modorum
Delicias ERATO, Veneris gratissima cura,
Incitat, & chordis inspirat amabile Carmen.

2. NEC mollis Cytherea mihi, nec prælia cordi;
Tu Dea, cui dederint jucundum gaudia nomen,
Alma meis faveas cœptis, tu rite vocanti
Dextra ades, atque animæ præsens illabere nostræ.
Auditas agnosco preces, hilaremque repente
Mutor in EUTERPEN, & me novus incitat ardor
Ire viam immensam, & plenis dare carbasa velis.
Quin cedo—(ad Cl.) tu fare prior, quo carmine turges?
Nam postquam CLIO cupis, ambitiose, vocari,
Et tanto effrænis venum te nomine jactas,
Fronti siqua fides, si non falso omine plenæ
Inflantur buccæ, majorque insurgis in altum,
Grande aliquod moliris, & haud ignobile carmen.

CL. SIT procul, ut tali me digner laude, Sorores;
Quin pugnata olim recolo jam prælia, namque
Ipsa aderam præsens, & in imâ mente reponens
Confertasque acies, albentesque ossibus agros,
Et Senonum infractas JACOBO vindice turmas
Tempus in hoc volvo: juvat, ô meminisse; quot ille
Orco animas magno Dunkirkæ ad mœnia bello

Tradidit, & primam surrexit quantus in hastam !
 Vidit perque hostes, per & obvia tela ruentem,
 Quò generosa tulit cunque ira, aut vivida virtus,
 Hospitiive fides, socio & data dextra PHILIPPO.
 Nec Martem arguerim, nec te, Tritonia Pallas,
 Nec Vos, quotquot ego genua incerare Deorum
 Haud oblita fui, quòd non fausto omine duram
 Commisit pugnam ductor; fors ista Britannæ
 Debita erat genti; quòd si non æqua favebant
 Fata Viro, cæsis Gallorum millibus antè,
 Ducentem in castra Hispanos rediisse juvabit.
 Sed neque te posthac similis, LODOICE, manebit
 Fortuna, aut tantis Sors si semel abfuit ausis,
 Tum quoque, cùm fidos hortetur in arma Britannos,
 Obstiterint eadem contraria fata JACOBO.
 Ille memor veteres Patrum instaurare triumphos
 Irruet in Gallos, secumque in prælia ducet
 EDVARDIQUE animos, & Nigri Principis arma.

ERAT. Quò veheris, Clio? quò te monumenta laboris
 Antiqui rapiunt? magni dum gesta JACOBI
 Officiosa refers, nescis, temeraria, nescis,
 Heu quantum efficias fando inerudescere vulnus,
 Quos Anglis renovet mœstissima scena dolores:
 O infanda dies! quam Musæ semper acerbam,
 Quamque ego præcipuè crudelem semper habebo!
 O triste exilium! quando his peregrinus ab oris
 (Horresco referens) pulso cum fratre JACOBUS
 Infelix aliis successit sedibus hospes.
 Me quoque tunc eadem crudelia fata trahebant:
 Exul & ipsa fui; tenuère hæc regna vicissim
 Iræque, infidiæque, & belli tristis Erinny's,
 Atque Odia, & scissâ turpis Discordia pallâ.

EUTERPE. Quid tamen hæc, Erato, nequicquam
ingrata revolvis?

Lætior en rerum facies! meliore secundos
Augurio ire dies, atque aurea secula volvi
Conspicor: en quanto procedunt agmine Fratres
In patriam reduces! quantus sese explicat ordo
Magnatum, & Patrum, & plaudentium mille virorum
Ipsa alios inter, circum plaudente coronâ
Naiadum, effusis aderam gavisa triumphis
Pars magna illorum; nam quæ lux prima reduxit
CAROLIDAS, Anglis eadem me reddidit oris,
Et dedit hâc iterum placidam consistere terrâ.

ERATO. O illam meminisse diem mihi magna voluptas!
O votis revocanda meis! quâ bellicus Heros
Camporum immunis strepitu, durique solutus
Martis servitio, te demum, blande Cupido,
Fassus erat, tantosque animos submitit amor.
Felix ante alias, domuit quæ Martia Virgo
Pectora, primus Amor; Quæ dudum juncta fideli
Connubio, faustâ Venere ac Junone secundâ,
JACOBUM fecit formosâ prole parentem.
Scilicet ex illo gaudent se sanguine nasci
AURIACI conjux, Angli & spes altera regni
ANNA foror: Nec te, cui vinc'la jugalia curæ,
Incussem, ô Juno, deerat quod mascula proles,
Et parca invidit sobolem Lucina virilem.
Ille aliis honor est thalamis; manet illa MARIAM
Sors melior lecti, quâ non fecundior ulla,
Pulchrior aut Italis sese Nympha extulit oris.
O quæ connubia, & quales celeb ant Hymenæos
Egregium ALPHONSI genus, invictusque JACOBUS!
Multâ tamen toleranda prius, multoque MARIA

Sanguine dotanda: expectat te pronuba Enyo,
 O semper duris JACOBÆ exercite fatis,
 Et Mars æquoreus, Belgarum & mille carinæ.
 Altera te nunc bella vocant, spretumque laceffit
 Oceani imperium, temerataque fœdera ponti.
 En! video Angliacis tabulatum classibus æquor,
 Transtra per & puppes se latè efferre JACOBUM
 Funera spargentem, simul & trepidare fugacem
 OPDAMUM, inque suas properum remeare paludes.
 I nunc, Belga ferox, offer te, irrise, peric'lis,
 Navales, i, sterne acies, tege classibus æquor,
 Crudâ ut mole tumens, multoque abdomine pinguis
 Balænam pascas, & fias præda filuris. [phæis]

EUTERPE. Quot spolia indutus Victor, quantisq; tro-
 Insignis graditur! circum Pæana volutant
 Littora; Iô Pæan repetit de montibus Echo.
 Mille inter populi plausus, per strata quadrigis.
 Fertur ovans; fufos lauro redimita capillos
 Læta triumphales sequitur Victoria currus,
 Pax simul it comes, & fœcundo Copia cornu. [belli]

ERATO. Nempe per hos casus, perque hæc discrimina
 Itur in Italiam, formosam ubi Diva MARIAM
 Ostendit Venus, & tantorum digna laborum
 Præmia——

Sic Priami post fata senis, supremaque Trojæ
 Funera, Neptuni rabiem Turnique furores
 Elapsum Ænean blandis Virgo excipit ulnis
 Itala, & ingentes pensat Lavinia curas.
 O si talis eram, qualis TASSONIS anhelum
 Accendi pectus, fudique in carmina vires!
 O quantis ego tum numeris LAURÆQUE JACOBIQUE
 Ornarem thalamos, & connubialia jura!

Sed

Sed nunc angustos animos, & inertia corda
Nequicquam stimulo & tantis non æqua Camœnis.

EUTERPE. Quin aliquid potiùs, præsens quorum indiget usus,

Texere regales properamus ritè coronas ?
Et nunc ridet ager, nunc omnis pullulat arbos,
Induiturque recens viridem Natura juventam.
Quare agite, ô Musæ, per amœni jugera Pindi.
Parnassi per agros, muscoque virentia Tempe,
Ferte pedem, ac passim crescentes cæpите flores,
Communemque ornate Deum, & date ferta volentes.

CLIO. Tantus honor ruri, Deus ut sacra tempora circum
Inter odoratos flores sinat ire capillos ?
Flores, quos crepitans impune per aëra Corus
Dísjicit, aut sudos ubi torret Sirius agros,
In-tenues cogit nimius Sol ire vapores.

ERATO. Non, si adsint Tmoli colles, & amœna vireta
Alcinoi, aut rosei, Pæstum quos jactat, honores,
His Hyblam addideris super, haud tamen æqua JACOBO
Ornamenta ferēs, aut munera digna MARIA.

EUTERPE. At vidi his nuper formosam incedere Floram
Frondebis, ipse tegi nec dedignatur Apollo.

CLIO. Phœbo sacra viret Parnassi in vertice summo:
Laurus, & in cœlum ramis felicibus exit :
Persæpe hinc noster sua tempora cinxit Apollo,
Hinc propero meritam JACOBO ferre coronam.

EUTERPE. Dii, facite, ut, frondens cingit dum tem-
pora laurus,

Huic adsit semper lætis Victoria pennis;
Sive acer poscat tumidos in prælia Gallos,
In Mauros seu signa ferat, Thracesque laceßat,
Euphraten Nilumque sequens, invisere Gangen.

Seu paret, & captos ostendere civibus Indos.

ERATO. Propter aquam, tardis ubi lenis flexibus errat
Castalis, & placido demulcet murmure ripam,
Myrtus, amor Veneris, latè diffundit honores;
Qui cœlo assurgit summus, decerpere ramum
Cura mihi, & sertum lectâ de fronde MARIÆ
Nectere; si Nymphæ myrtus non vilis habetur,
Nec tibi cedo, (*ad Cl.*) Soror; nec vincet Laureæ Myrtum.

EUT. Ornet sanguincos laurus Phœbea triumphos;
Myrtus amat facilem, partam & sine cæde coronam.
Quam video nasci sobolem! quæ surgere regna!
Tu modò nascenti puero, quem Cambria regem
Infantem expectat, famulus cui serviet orbis,
Ilithyia, fave, dextra & natalibus adsis.

CL. Lauro addam virides quæro de vimine ramos,
Quæ CAROLUM texit; suus est honor huic quoque frondi.

ERAT. His super addetur varios Rosa picta colores,
Utque memor referat conjunctæ insignia gentis,
Hinc nive candidior fuerit, simul inde rubebit.

EUT. Dum legit illa Rosas, (*ad Cl.*) tu Lilia ferre me-
Invida fridentî rumpantur ut ilia Gallo. [mento;

CLIO. Illa memor carpam, simul & miscebitur illis
Non Boëam metuens, non brumæ frigora, Palma.
Utque hujus nimio pressus sub pondere truncus
Altior in cœlum assurgit; sic nulla JACOBUM
Flectere fata queant, at contrâ audentior ibit,
Dum cœlo tandem celsum caput inferat alto.

ERAT. Pallentes violas, & summa papavera carpens
Narcissique comas, pulchræ fero dona MARIÆ.

EUT. Narcisso sat erit, si sub vestigia Nymphæ
Spargitur, & sacro pressus pede surgere sperat.
Quære quibus terris inscripti nomina Regum

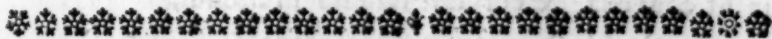
Nascantur

Nascantur flores ; hinc collige ferta MARIÆ.
 Interea in Pisâ, multùm dilecta Minervæ
 Pullulat, & latè frondens se pandit Oliva.
 Sunt mihi, sunt geminæ supremâ ex arbore frondes ;
 Hæc, JACOBE, tibi magnum decus, illa, MARIÆ.
 Lenta quidem in nubes pigrum caput exerit arbos,
 Sed semper viridis, frustra obrepente senectâ,
 Crescentis tardè compensat damna juventæ :
 Sic precor, ô Superi, postquam Rex Nestoris annos
 Præteriit, simul & vicit Regina Sibyllæ
 Secula Cumææ, maneat tamen usque JACOBO
 CL. Vis eadem in bello. (ER) Similis sit forma MARIÆ.

Recitârunt in Theatro, Apr. 23. 1685.

D. UDAL CORBET, *Barònett.*
 JOHANNES SPROT, *Armig.*
 GUIL. BARBER, *Armig.*

} *ex Æde Chr.*

Experimenta Machinæ Pneumaticæ

Ab HONORATISSIMO

D. D. B O Y L Æ O
 I N V E N T Æ.

INCLUSAM quâ vi Terram circùm ambiat Aër,
 Urgens mole gravi ; errantes quo pondere cogat
 Particulas ; quanto oppressus sese explicet ictu
 Carceris impatiens, primus, BOYLÆE, recludis :

Nam

Nam te Naturæ deserta per ardua dulcis
 Raptat amor; tibi res intactæ Laudis & Artis
 Debemus; tibi fas soli cognoscere causas
 Abstrusas, Verique imos penetrare recessus.
 O Terræ Cœlique potens! qui Limen utrumque
 Exploras, geminique aperis commercia Mundi:
 Tu referas quicquid secum meditatur in Aulâ.
 Aëriâ Juno; Imperii tu detegis oras
 Cærulei, liquidamque plagam, & pellucida regna.

QUIN Hyalum profer, latum quod crescit in orbem;
 Quæque Tubo aptatur, cerâ viscoque tenaci
 Unge fovens, ne se insinuet penetrabilis Aër.
 Atque ubi jam spatio expressâ eluctatur inani
 Aura levis, tennesque in ventos hausta recedit:
 Continuo fragor auditur; ruit omnis ab alto
 Incumbitque Aër Phialæ; & densissima torto
 Verbere tempestas circum furit; illa faiscens
 Solvitur, & sparso scintillant fragmina vitro.
 Sin sit convexa, & curvum lunetur in arcum,
 Stat contra obluētans, partesque gravata coercet
 Firmius, æthereum pondus confisa figuræ
 Contemnit, laterique illisam decutit auram.

SIC sese attollit nativo fornice septa
 Testudo in concham crescens, sic grandia faxa
 Fert tergo impunè, & ferratos sustinet orbes
 Vulneris haud metuens; nequicquam concava pulsus
 Testa sonat, solidumque terit rota stridula dorsum.

ACCIPE nunc, quantas vires tenuissima quævis
 Particula aëria emittat, quali impete sese
 Expediat vinc'la indignans: quin obice rupto
 Non jam se capit expatiata; ita turbine magno
 Evolat, & veterem poscit revoluta figuram.

Nam

Nam si Veficam Phialæ alvo includis, & auram
 Chryftallo errantem educis, ventofa tumore
 Protinus affurgit Pellis, majorque videri
 Vitrum explet, raucoque crepat difplofa fragore.
 Scilicet urgentis cœli gravitate remotâ
 Funiculi aërii exiliunt, & murmure circum
 Clauſtra fremunt, tentantque aditum, & latera undique
 pulſant.

NON vi majori tormentis emicat ardens
 Sulphur, non ruptâ fulmen de nube trifulcum
 Irruit, evertitque imis radicibus ornos.

H A U D aliter vento, quos preſſo implevit Ulyſſes,
 Turgeſcunt utres gravidæ, dum flatibus intus
 Hinc ſævit Boreas, furit illinc turbidus Auſter,
 Explorantque viam: donec, mox carcere fracto,
 Erumpunt omnes turmatim, atque æquora miſcent.

A T fragilem ſaliens cùm Rana intraverit Urnam,
 Machinaque ingenti gyro circum aſta rotetur:
 Ecce! inflatum animal turgentî pectore anhelat,
 Miraturque novam molem, atque immania membra;
 Tum furiis accenſum Hyali cava mœnia tundit,
 Singultusque ciet, mediâque in morte recumbens.
 Diſtinctam oſtendit maculis ſqualentibus alvum.

Illi Natura effinxit mirabile textum
 Pulmonum, alternam tumidis qui follibus auram
 Accipiant reddantque: illi altas ire ſub undas
 Indulgens dedit, ambiguâque ſenefcere vitâ:
 Nequicquam; tenuis nescit puri ætheris hauſtus
 Erigere inflatu, & vacuas diſtendere cellas.

SIC ubi captivus limosâ educitur undâ,
 Et patitur cœlum Piſcis; mox frigore ſiccum
 Horrere aſpicias, durisque rigefcere ſquamis.

I D metuens ſerâ Teneriffam nocte Viator

Aſcenſu

Ascensu cautus superat, quando aëra vesper
 Humentesque umbræ densant, fumique volucres :
 At sub mane ruit, montisque è vertice præcep
 In valles fertur, dubiâ cùm luce rubescit
 Nondum pura dies ; nempe orto Sole vapores
 Diffugiunt, simplex terrenâ fæce relicta
 Rarefcit, non jam ulterius spirabilis, Æther.

QUID referam, in Vitro Sonus ut vanescit, & aures
 Debilis arrectas fallit, longeque recedens
 Paulatim moritur ? Radios ut vibrat inertes,
 Et tremula incerto languescit lumine Tæda ;
 Ut Lympha ebullit magno commota tumultu,
 Exultantque intus latices, dum roscida fontem
 Mentitur, crebrâque aspergine subfilit unda
 Irriguas simulans scatebras. Sic Cynthia Nerei
 Turbatas attollit aquas ; furit æstus arenis,
 Atque agitata imo fervereunt æquora fundo.

HENR. STEPHENS, A. B.

Coll. Mert. Socius.

M A R I A R E G I N A

Ex Gente E S T E N S I.

D I V A potens formæ, sceptri Regina Britanni
 Immortale decus, cui frontis gloria majus
 Imperium, & latos tribuit toto orbe triumphos :
 Diva favens adfis, laudique, MARIA, secundos

Sterne

Sterne tuæ cursus; primæ incunabula famæ
 Seu referare juvat, priscumque à Cæsare nomen
 Majorum eruere, & multâ deducere virgâ;
 Sive tuis meritos aris libamus honores,
 Et tibi solenni instaurantes Orgia ritu
 Angliacæ canimus, Præses Saturnia, terræ,
 Magna Jovis Conjux, & digna Tonante Britanno.

TALIS eras, Paphiâ frontem redimita coronâ,
 Cum Veneri lætos indixisti Hymenæos.
 Postquàm omnis Comitum longè processerat ordo,
 Ipsa aderas alias inter præstantior omnes,
 Insignisque auri radiis, & luce smaragdi;
 Dives opum, & vultu melior: Eerecynthia mater
 Instituit talis lætas festiva choreas.

Ium focias inter mediâ spectabilis urbe
 Incedit, gradiensque altis cervicibus extat.

QUÆ tibi tum roseo Majestas lufit in ore
 Intactam perfusa nivem? cui plurima flammam
 Purpura subjecit, castâque in fronte pudoris
 Illuxere faces; sed vultum obnubit amictus,
 Involvitque diem; sic umbra abducit opaca
 Purpureos cœlorum ignes, Titaniaque astra.

JAMQUE oculos pompa invadit, cum finibus olim
 Angliacis hospes, cum jam Thamesina subires
 Ostia, sentit onus Thamesis, fluctuque superbo
 Expatiat ovans, placidoque exuberat æstu.

INTEREA mediis, avidus spectator, ab undis
 Neptunus, viridi implicitum caput extulit algâ,
 Et vultum attonitus, suspensa silentia rupit.

“Prima, nec indignor, cedat tibi gloria fortis,

“Æthereasque regas Dictæus Jupiter arces;

“Jam mihi surgit honos, crescitque immane tridentis

“Imperium,

" Imperium, cœlosque æquant Neptunia regna.
 " En nova cœruleo emergit Dea Cypria ponto,
 " Nereïdum comitante choro; Quæ jura furenti
 " Dat pelago, rapidosque jubet mitescere fluctus.
 " Nympha potens, salve, nostri gratissima Regni
 " Advena, quæ Thetin exuperas pulcherrima, quantum
 " Ipsa Thetis reliquas superat pulcherrima Nymphas;
 " Aurea sic tumidos radianti lampade fluctus
 " Luna ferit, tremulus latè super æquora splendor
 " Emicat, & vastum incendit multo igne profundum.
 Dixerat, & rauco confusum murmure littus
 In remuit, plausuque secundo immugiit æther.

SERVIT, Diva, tibi quascunque allaberis oras
 Lætus honos, longè clamorque & plausus ovantùm
 Assequitur gressus; seu Gallica regna peragras,
 Mox induta novo incandescit Gallia cu'tu,
 Præsentem confessâ Deam; fulgore coruscant
 Terra sacro, rutiloque albescit semita tractu.
 Sive per Italiam transis, mox Itala tellus
 Sponte suâ croceos ridens vestitur amictus;
 Fragrantem circà nebulam jucundior aër
 Fundit, & undantes redolenti nectare rores.

SIC, ubi Mænalios Virgo Latonia saltus
 Ingreditur, jactatque humeris resonantibus arma
 Venatrix, crines latè per colla fluentes
 Luxuriant, atque ambrosios Dea spirat odores.

QUAM lætas indulget opes Saturnia tellus
 Indigenis, quali ridet tua patria luxu!
 Illic vere novo, cùm primæ â vulnere gemmæ
 Materno erumpunt, passimque injussâ superbi
 Herbarum pubes, ac florum lucidus ordo;
 Non sic Hylæi fragrantia germina colles

Exhalant,

Exhalant, quoties Zephyrus mulcentibus alis
 Nascentes libat violas, lætosque Hyacinthos.
 Illa ferax opibus tellus, ubi quælibet arbor
 Sudat odorato spirantia Balsama succo ;
 Lenæusque Pater generosâ vite coronat
 Purpureas valles, stratique fluentibus agri
 Luxuriant ramis, dum pondere lassâ tument
 Nutat curva arbor, fœtuque premente gravescit.
 Illic mala nitent auro ditata ; putares
 Hesperidum florere nemus, cui fulgida poma
 Ardescunt, flavoque rubent pretiosa metallo.

SED mihi quanta acies, vel quis suffecerit ardor
 Per juga panda sequi, per nubiferumque cacumen :
 Quâ procul æream latè Pater Appenninus
 Erigit in Superos frontem ? premit hispida durum
 Colla gelu, & canus latet inter sidera vertex :
 Porrigit ille avidos per tædia multa viarum
 Ad Mutinam gressus ; Latios dorfa aspera campos
 Vastâ mole secant, Mutinensesque ardua tures
 Despectant, longoque patent immania tractu.

TU, Mutina, ante alios multùm dilecta recessus,
 Multùm digna cani ; longos dominantia in annos,
 Tu quondam ESTENSIS primordia maxima stirpis,
 Vagitumque ingentem, atque incunabula læta
 Heroum, & teneros cœlo plaudente MARIE
 Vidisti risus : lævum Saturnius arce
 Cùm intonuit Pater, & flammæ per inane coruscas
 Disjecit, certique dedit læta omnia regni.
 Est via, quâ collis frondenti assurgere dorso
 Gaudet, vernantique jugum vestire coronâ :
 (Planities lata inde patet, cui flumina circum
 Fundit humus flore, viridique inducitur umbrâ)

Acclî-

Acclivem, Mutina, in frontem, tua mœnia tollis,
 Et fluvii cursus, & dulcia prospicis arva;
 Tardior hinc PANARUS dilectæ allabitur urbi,
 Inneſcitque moras, laſcivaque murmura miſcens,
 Hinc, atque hinc udæ libat mille oscula ripæ.
 Protinus hæc vario circùm undique fuſa colore
 Læta nitet, depiſtas fœcundo ubere valles
 Jaſtat, & æternos opulenti ruris honores.

SIC tibi, Roma, urbem campi ſubjecta coronat
 Planities, blandi quæ mollior aura Favonî
 Ludit, dum facilis juxtâ leni agmine Tibris
 Labitur, & placido teſtatur gaudia fluctu.
 Terra tibi ſimilis, Regina, atque æmula vultûs,
 Diva, tui, radios ſpargit, lumenque juventæ
 Purpureum.

Sic Mutina æthereas ſurgit ſublimis in auras,
 Hinc ſibi vicinas Veronæ deſpicit arces,
 Hinc Patavî campos, & Bolognenſia caſtra:
 Tuque etiam acclini demittis vertice turres
 Æmula quantumvis Arioſtum, Mantua, jaſtes
 VIRGILIUMque tuum.—Talis mihi peſtora fervor
 Incendat, ſimilique ruat per anhela tumultu
 Corda furor pulſans: Quis enim, Regina, valebit,
 Quis Proavos celebrare tuos, à ſanguine Divûm?
 Quis digno poterit Forreſtum attollere cantu?

ILL E, ubi graſſantes adverſo Marte Phalanges
 Hunnorum vidit Latiis incendia campis
 Jaſtare, atque urbes hoſtili involvere flammâ:
 “ Quis mecum, exclamat, miſeræ ſpondere ſalutem
 “ Audebit Patriæ? fiat certè avertere peſtem
 “ Communem terris, vel honeſto occumbere fato.
 Diſta fides ſequitur, parvâ ſtipante coronâ,

Perque

Perque hostes, perque arma ruit, latam undique cladem
 Sternit, & ingentes confusæ cædis acervos;
 Huc illuc adigit violento fulmine turmas,
 Exosumque pecus procul Hunnos finibus arcet.
 Nec magis Almannis, tibi nec, gens Vandala, campos
 Vastanti Ausonios, belli fortuna pepercit:
 Namque volans mediis se fervidus ingerit armis,
 Perque globos immanè furens, Acarinus inundat;
 Mille cadunt cæsi duro discrimine, mille
 Captos vincula premunt; paucos à morte redemit
 Noctis amica quies, tacitæque silentia lunæ.

QUIS referat præclarum Azo, bellicque potentem
 Barfilium, Narcemque cruento rore madentem,
 Insignemque armis fulgentibus ALDOVARDUM?
 Quis BORSUM celebrabit, Amazoniamque MATILDIN?
 Tuque, ERNESTE, ardens, & BERENGARIUS Heros,
 ALBERTUSQUE ferox, & Saracennius OTHO
 Ingens fama, Domûs magnum decus Atestinæ:
 Tu tamen antiquos ingentia stemmata Patres,
 RINALDE, exuperas, viridi tibi tempora lauro
 Innectit TASSO, sacras Latonius artes
 Cui dedit, & plenâ indulfit sua munera flammâ.

QUANTUS Judæis RINALDUS victor in arvis
 Ibat! qui, medio Turcarum ardente tumultu,
 Appetere invisum Superisque hominique Gigantem
 (Incessu lato & magnâ se mole moventem)
 Ausus, & imparibus bellum decernere telis:
 Illi alternantes in mutua vulnera surgunt,
 Et ferrum obnixa infigunt, collisæque vastos
 Dant sonitus arma, atque exundant imbre cruento,
 Tum sic RINALDUS: "Non te mea dextera vincit,
 " Cede Deo, magni in te certo vulnere numen

" Im-

“ Immolat:” & dicens capulo tenus egit in imas
 Mucronem costas, nec dum media ilia rupit.
 Ille tremit graviter frendens, cum vertice prono
 Volvitur, & sese per totam extendit arenam.
 Sic, ferro percussa, ingenti robore quercus
 Huc illuc nutat tremefacta, & vulnere duro
 Victa cadit; magno tellus commota fragore
 Horrescit, gemituque vago nemus omne remugit.

PROXIMUS accedit, sed major semper in armis,
 Emicat ALPHONSUS, teneris qui doctus ab annis
 Primitias hausit juvenis, bellicque cruenti
 Dura rudimenta; ille artes in utrasque paratus,
 Seu dubium regere Imperium, si fortè minaci
 Turba fremit strepitu, sævitque ignobile vulgus:
 Seu, galeam indutus, felici hastilia dextrà
 Vibret, & in densos immani turbine campos
 Ingruat, horrendamque externis intonet arvis.

SI titulos, ALPHONSE, tuos numerare velimus,
 Si magnas Patrum exuvias, atque agmine facto
 Congerere annales, major tibi gloria surgit,
 Major adhuc fama est Divam genuisse MARIAM;
 Prole tuâ felix, felix simul illa Parente!
 Illam stirpis honos, & aviti sanguinis ordo
 Evehit ad cœlos, atque inter Numina tollit.
 Illa suis fulget Titulis, & Nomina jactat
 Prolixa, & seriem fœcundam ostentat honorum.

HAUD secus audiivi exundanti flumine ripis
 Intumuisse suis, & pleno gurgite Nilum
 Per campos ferri; dum fontis nobile traxit
 A cœlo caput, & superis immiscuit astris.

QUANTA, MARIA, tibi laudum seges, æquore quanto
 Panditur, & magnæ ditiescit gloria messis!

Seu

Seu longè à patriis JACOBUS finibus exul
 Egregius properet (dum vexat tristis Erinny
 Vipereis Anglos odiis, & murmura plebi
 Inspirat cæca, atque horrendi semina belli)
 Te quoque per similes eadem fortuna dolores
 Impulit, & sequeris per tot dispendia, fati
 Confors indefessa, atque inviolabile pignus;
 Una salus, unum vobis commune peric'lum.
 Seu populo rursum adversante, & sorte novercâ
 Tendit ad algentes Boreali cardine Scotos;
 Tu comes ire paras, atque effera turba potentis
 Imperium formæ agnoscunt; Teque auspice divâ
 Et vulgi rabiem fregit, pelagique tumultus.

SIC comites Divos ostentat Troïus Heros,
 Securusque ruit, densa inter tela, per ignes,
 Perque maris, vastæque exhausta pericula terræ.

SED damnat Fortuna nefas, ac scœnore multo
 Præteritos reparat casus, & crimina fati;
 Jam vultu meliore dies, nitidosque juventâ
 Instauras, Saturne, annos, seriemque superbis
 Infantem revocare, & lætam evolvere scenam.
 Jam video, nec vana fides, per compita plausus
 Ingentes furere, & sacras effervere pompas.
 En diva incedit solenni invecsta triumpho,
 Dumque oculi latè radiorum tela coruscant,
 Ipsa micat stellis fulgentibus intertexta.

ÆTHERE A nuper lapsus Cyllenius arce,
 Fragrantisque imbres nardi, & redolentis amomi
 Perfundit rivos, dum molli tempora ferto
 Implicat, & ramo nectit felicitis olivæ.
 Fusa utrinque cohors magnatum, atque ordine longo
 Turba nitet procerum; sequitur dum splendidus ære

Miles,

Miles, & ignitæ lucent umbone phalanges.

HAUD fecus ardenti radiorum fulgure cincta,
Æternoque armata die, cùm Juno superbâ
Majestate sedet, quatit hinc circùm ægida Pallas
Bellatrix, illinc pharetrâ metuendus Apollo
Præsidet, & rutilus Mavors Pater horret in armis.

JO. WHITEFELD, *A. B. Coll. Mert. Soc.*

recitavit in Theatro Apr. 23, 1685.

CAROLUS,
WALLIÆ PRINCEPS,

EX

HISPANIA REDUX

ANNO 1623,

CONGERITE fascēs, struite lignorum pyras,
Totusque largâ fulgeat vicus face,

Stellentur urbes singulæ flammis suis,
Trabesque & ipsa tigna conferte in focum.

Campana festos multa proclamet sonos;
Funes strēpentes brachium vexet frequens.

Nostram apparatus iste pietatem decet,
Simplex, & hilaris iste, vernaculus, probus;
Extemporale gaudium quicquid jubet.

TE sumptuosis mulceat ludis licet

Hic

Hispana tellus, illa meditato tibi
 Paret triumphos, pompam ut ostendat suam :
 Nos tantum amorem cupimus : haud nobis vacat
 Rude expolire Gaudium, & moram pati
 Cunctantioris Ingeni ; subitum damus.
 Erumpit importuna Lætitia, & sonum
 Ingeminat unum, CAROLUS Princeps redit,
 Revisit Anglos CAROLUS Princeps suos.
 Spectetis, Ipse est. Densa jam premit vias
 Avida videndi turba, scintillat frequens
 Oculis fenestra ; quin & ancipiti pede
 Crepidines hic scandit, & magnæ domûs
 Proclive culmen. Quisque nunc epulum suo
 Oculo voraci præbet, haut satiat tamen.
 Spectetis, Ipse est ; jam nec obscurat genas,
 Dubiosque cultus artifex tegit coma ;
 Sed clarus, & noscendus, & facie suâ,
 Stat liberalis jam fuî, & largus manu.

SECEDE tandem, turba : sat vobis datum,
 Sat impedistis, jam suam pergant viam
 Ad aulam ; ubi illum charior manet sinus,
 Et prole tantâ digna Majestas Patris.
 Quàm dulce collo pondus incumbet tuo ?
 Quàm differere amplexibus ? quantum hic modò
 Flebitque spectabitque ? Quis strepitus erit
 Tumultuantis gaudii ? Quà nunc putem
 Aureſque & animos ore pendentes tuo ?
 Dum propriam nunc Ipse commemoras viam,
 Iterque quicquid vidit, aut fecit novum,
 Probasque populi vota, confutas metus,
 Et quanta fueras cura Fortunæ refers,
 Quamque innocentes suspicabamur Deos ;

Quàm

Quàm mitis unda, quàm tibi stratum mare,
 Lævis Pyrene, comis Hispanus fuit,
 Quodcunque de te fama narravit loquax,
 Quodcunque finxit. Parce trepidanti Angliæ,
 Quisquis severus es Patriæ censor nimis :
 Hunc Charitas creavit, hunc Fides metum,
 Nec curiosa nostra, sollicita fuit.

CEU Mater alma Filium emittens suum,
 Omnes susurros captat, & cudit sibi
 Quod porro metuat, ipsum & hoc pavet procul,
 Et quicquid oculos habeat, haud tutum putat.
 Nunc si quid olim vota suggererent boni,
 Sperâsse gaudet, sive quid dubius timor
 Offendit, hîc errâsse vel gaudet magis,
 Spectaculo jam tota perfruitur suo,
 Tantoque fidos pignore absolvit Deos.

JO. EARLE, *Coll. Mert. Soc.*

F I N I S.